

MODA

VIAȚĂ ARTĂ PASIUNE

150 DE ANI - ȘCOALĂ DE ARTE

FASHION

LIFE ART PASSION

150 YEARS - SCHOOL OF ARTS

MODA

VIAȚĂ ARTĂ PASIUNE
150 DE ANI - ȘCOALĂ DE ARTE

prefață
preface

Doina Berchină . Unda Popp

autori
authors

Venera Arapu . Matei Arnăutu . Ioana Avram . Paula Barbu . Adina Cezar
Sergiu Chihaia . Alina Maria Griga . Bogdan Hojbotă . Liliana Ifrim . Doina Lucanu
Leontina Mailatescu . Alexandru-Ioan Mărginean . Adina Nanu . Aurelia Pomponiu
Unda Popp . Gheorghe Preda . Oana Maria Roșca . Liliana Țuroiu . Răzvan Vasilescu

volum coordonat de
a volume coordinated by

Doina Berchină . Unda Popp

traducător
translator

Margareta Tasi

layout

Bogdan & Romana Mateiaș

credit fotografii
photos credits

arhiva EMI din cadrul UNAB
the EMI Archive at the National University of Arts Bucharest

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Moda : viață, artă, pasiune / Unda Popp, Paula Barbu,
Doina Lucanu, ... ; pref.: Doina Berchină ; design
grafic: Bogdan Mateiaș. - București : Editura UNARTE,
2014
ISBN 978-606-720-008-9

I. Popp, Unda
II. Barbu, Paula
III. Sbârciu Lucanu, Doina
IV. Berchină, Doina (pref.)
V. Mateiaș, Bogdan (il.)
687.1/.3(084)

Acest volum face parte din programul aniversar al Universității Naționale de Arte București,
realizat cu ocazia împlinirii a 150 de ani de la înființare.

This volume is related to the anniversary program of the National University of Arts, Bucharest, at its 150th anniversary.

Unda POPP
profesor universitar doctor
coordonator al Departamentului Modă
professor doctor
the Fashion Department coordinator

Idyllic vision – La familia

This year the National University of Arts Bucharest is going to be 150 years old!

The numerous materials edited on this occasion evoke the artists who have learned or taught at this prestigious institution. Among these, my grandfather, Sabin Popp, my mother, Adina Nanu, and my husband, Gheorghe I. Anghel, which makes me feel really familiar here! Moreover, it makes me understand, perhaps better than others, that there is a flux flowing from one generation to another, from an artistic personality to another, collecting a wide range of diversified experience for the sake of young people.

Anyway, I am extremely honoured that this moment finds me here as well, as a professor of the school which I graduated from some time ago.

Ioana Avram, Paula Barbu and myself had belonged to the first series of students attending the Fashion Department, initiated at the beginning of the 70s by Leontina Mailatescu and Adina Nanu; subsequently, we also prepared the following generation of young professors: Venera Arapu, Alina Griga, Liliana Țuroiu and Răzvan Vasilescu, who we are working with today, as a very good team. And whether those mentioned above were only my students or Paula's, the next series, represented by Oana Roșca and Sergiu Chihaia, the youngest assistants were already considered ours, the result of some collective effort to convey more and more diverse information.

Viziune idilică – La familia

Anul acesta UNAB împlinește 150 de ani!

Numeroasele materiale editate cu acest prilej vorbesc despre artiștii care au învățat sau au predat în această prestigioasă instituție. Printre ei sunt bunicul meu Sabin Popp, mama mea Adina Nanu și bărbatul meu Gheorghe I. Anghel, fapt ce îmi face locul acesta de-a dreptul familiar! Dar mai ales mă determină să înțeleg, poate mai bine decât o pot face alții, că există un flux care curge de la o generație la alta, de la o personalitate artistică la alta, ce adună experiențe din cele mai diverse în beneficiul celor mai tineri.

Oricum, sunt extrem de onorată că acest moment mă prinde și pe mine aici, ca profesor al școlii, pe care am absolvit-o cu ceva timp în urmă.

Ioana Avram, Paula Barbu și cu mine am făcut parte din primele serii de studenți ai Secției de Modă, înființată la începutul anilor '70 de Leontina Mailatescu și de Adina Nanu, și la rândul nostru am pregătit următoarea generație de tineri profesori: Venera Arapu, Alina Griga, Liliana Țuroiu și Răzvan Vasilescu alături de care lucrăm astăzi ca într-o echipă rodată. Și dacă cei mai sus amintiți au fost doar studenții mei sau ai Paulei următoarea serie: Oana Roșca și Sergiu Chihaia, cei mai tineri asistenți, sunt deja considerați ai noștri ai tuturor, ca rod al efortului colectiv de a transmite cât mai multe și mai diverse informații.

Încă de acum 9 ani, când Departamentul Modă s-a despărțit de Textile și și-a conturat un

traseu multi și interdisciplinar, cu o structură de predare modulară, alături de noi, cei care am studiat moda (dar care ne-am specializat pe direcții atât de diferite), au fost cooptați și profesorii Aurelia Pomponiu (absolventă a Secției de Tapiserie) și Doina Lucanu (absolventă a Secției de Textile de la Cluj), care au contribuit la formatul complex al programului nostru de învățământ. Apoi alți doi tineri asistenți, Matei Arnăutu (absolvent al Departamentului de Pictură) și Alexandru Mărginean (absolvent al Secției de Artă Monumentală) ni s-au alăturat și au adus cu ei noile tehnici digitale și foto/video.

Echipa a crescut cu colaboratorii externi Doina Berchină, Gheorghe Preda, Adina Cezar și Liliana Ifrim – importante personalități ale diferitelor domenii (artistice și tehnice), care completează pregătirea studenților de la Modă.

Catedra noastră cuprinde profesori cu personalități artistice diferite, astfel încât experiența, intransigența, dar și entuziasmul și jocul să fie cât mai bine dozate și administrate grupelor de studenți.

Vreau să cred că toți cei implicați astăzi în pasionantul parcurs propus de departamentul nostru se simt „la ei acasă” la școală, așa cum se poate vedea și în fotografiile aniversare, și poate peste încă 50 de ani profesorii care vor predă aici (printre care sper să se numere măcar unul din cei 5 nepoți ai mei) se vor poza, la fel ca noi astăzi, tot cu pălăriile din colecția Adinei Nanu.

P.S. Fiul meu Iosif Oprescu, lector universitar doctor în cadrul Departamentului Design la UNAB, propune lansarea termenului de „strănepotism”.

For nine years, since the Fashion Department had separated from the Textile Department and defined its multi- and interdisciplinary orientation, focused on modular teaching, we – those who had studied Fashion (but who specialised so differently) – got associated with professors Aurelia Pomponiu (who graduated from the Tapestry Department) and Doina Lucanu (a graduate from the Textile Department Cluj), who developed the complex pattern of our educational program. Then other two young assistants, Matei Arnăutu (a graduate from the Painting Department) and Alexandru Mărginean (a graduate from the Section of Monumental Art) joined us and brought the new digital and photo/video techniques with themselves.

The team was completed with some external contributors – Doina Berchină, Gheorghe Preda, Adina Cezar and Liliana Ifrim – important personalities in various artistic and technical domains, completing the training of students attending the Fashion Department.

Our department comprises professors expressing different personalities thus experience, relentlessness, enthusiasm and play are well balanced and administered to the groups of students.

I would like to believe that all those involved in the fascinating route proposed by our department feel themselves “like home” at school, as one could also see in the anniversary photos, and perhaps in 50 years from now the professors, who are going to teach here (I hope at least one of my 5 grandchildren), will be photographed, just like us today, in the Adina Nanu collection hats).

In short. My son, Iosif Oprescu, dr. Lecturer at the Design Department, the National University of Arts Bucharest, proposed the promotion of a new term, “great-nepotism.”

Doina BERCHINĂ

jurnalist, comentator și promotor de modă
journalist, fashion commentator and promoter

Adventure

Regis Michel, who had worked in conservation at the Louvre Museum, states that at present culture becomes familiar with a „disneyland-ization” phenomenon and he knows very well what he says! Thus we are not surprised to notice that in full globalization and in times of crises, fashion - which in the 80s had been hardly accepted as art - experiences a cycle of... „manelization”, which is not desired by anybody. More than anywhere else in the world, in our country there are some publications which promote the luxurious kitsch and develop questionable characters defined by some notoriety gained through an excessive exposure and scandal, or a scanty and poor cultural background.

Designers, even the professional ones, often find themselves (and this occurs elsewhere too) in a new context, accepting doubtful projects and making numerous concessions to a half-erudite yet financially potent clientele. The world of fashion, as well as the media world, both more and more interested in the idea of rating and visibility, obtained by means of challenge and shock, prefer the generalized show as a form of expression, which is more different than the one restrained by the rigor of stage.

That is why there are many fashion suggestions which oscillate disappointingly between an eroticism deprived of mystery and driven towards an act suggesting porn connotations and (or) the assumed and deliberate ugliness, seasoned with grotesque attitudes. Add to all these the suffocating

Aventura

Regis Michel, conservator la Muzeul Luvru, spune că în perioada actuală cultura cunoaște un fenomen de „disneyland-izare” și știe bine ce spune! Nu e de mirare deci să observăm că în plină globalizare și la vreme de criză, moda, care în anii '80 abia începuse a fi acceptată ca artă, traversează acum o etapă, de loc dorită de... „manelizare”. Mai mult decât pe alte meridiane, la noi, unele publicații promovează kitschul de lux și cultivă personaje discutabile, cu o notorietate dobândită prin expunere excesivă și scandal, cu un background cultural deficitar.

Designerii, chiar și cei cu studii, se văd adesea nevoiți (și asta nu numai la noi) să accepte proiecte îndoielnice și să facă numeroase concesii unei clientele semidocte, dar potente din punct de vedere financiar. Lumea fashion, ca și cea media, fiind din ce în ce mai ahtiată de rating și vizibilitate dobândite prin provocare și șoc agreează preferențial, ca formă de exprimare, spectacolul generalizat, altul decât cel strunit de rigoarea scenei.

De aceea, multe propuneri vestimentare pendulează descumpănitor între un eroticism lipsit de mister și împins din ce în ce mai mult spre o exhibare cu conotații porno și (sau) urâtul asumat, deliberat, condimentat de atitudini grotești. Adăugați la asta multitudinea sufocantă de debuturi în Săptămânile Modei ce se organizează în tot mai multe locuri pe mapamond și nevoia de consacrare cu orice

preț, prin gesturi și creații care să intrige. Un carnaval zgomotos și foarte colorat pare să cucerească rapid publicul, mai mult sau mai puțin avizat.

E un peisaj descurajant pentru unii, stimulator pentru alții. Internetul face acum posibilă participarea simultană, în direct, a oricui la prezentările de modă, altădată considerate evenimente foarte elitiste. Mai puțină eleganță și mai mult spectacol găsim și în imaginile oricărui participant la un eveniment, fotografiat la pânoul de la intrare și devenit astfel vedetă prin postarea pe Facebook.

În timp ce creația vestimentară cu aspirații artistice înregistrează aceste convulsii, industria modei se regrupează, își externalizează producția, coagulează mari concerne care își permit din când în când să ofere maselor, la preț accesibil, produse sub semnătura unor designeri consacrați. În felul acesta democratizarea luxului dă roade, iar croitoria la comandă devine un lux.

Care este și care trebuie să fie rolul școlii de profil în acest peisaj?

Marile școli își diversifică și specializează la maximum programa, oferind în același timp burse, stagii de practică în ateliere renumite și alte forme de leadership celor interesați din lumea întreagă. Pregătirea nu e atât substanțială, aplicată, pe cât e de generală, deschizătoare de orizonturi. Vorbim de un domeniu în care au atins celebritatea și au avut succes financiar destui autodidacți. Așa că învățământul superior de modă, adaptat noilor circumstanțe, încearcă pe de o parte să ofere instrumente de lucru și să formeze capabilități pentru integrarea relativ ușoară în toate industriile modei, și pe de altă parte păstrează obligația de a forma un bagaj de cunoștințe de ordin teoretic și artistic la care se adaugă o serie de activități cu valoare experimentală menite a-i pune pe studenți și masteranzi în contact direct cu publicul și viitorii beneficiari ai muncii lor.

Universității Naționale de Arte București (UNAB) – Departamentul Modă, sub conducerea profesor doctor Unda Popp lucrează de mai mulți ani într-o formulă nouă, pe module, care dă posibilitatea studenților de a se familiariza cu domenii și metode de lucru diferite, dar toate legate de viitoarea lor formație și condiție profesională. E

multitude of debuts during the Weeks of Fashion organized in more and more places in the world and the need to become famous by all means through gestures and creations meant to intrigue. A noisy and very colorful carnival seems to overwhelm the more or less competent public rapidly.

It is a context which is discouraging for some, and stimulating for others. Nowadays the Internet facilitates anybody's simultaneous and direct participation in fashion performances, once considered very elitist events. We find less elegance and more performance in the images of any participant, who is photographed at the entrance pannel thus becoming a star when posted on the Facebook.

While the creative clothing expressing artistic aspirations records these convulsions, the fashion industry re-structures, externalizes its production, and coagulates large chains, which can sometimes provide the masses with some traditional brand products at an affordable price. In this way the democratization of luxury becomes more productive and the custom tailoring becomes a luxurious habit.

What is and what must be the role of such a school in this context?

The famous schools diversify and specialize their program to the maximum while also offering scholarships, internships in well-known studios, and other leadership forms to those interested all over the world. The training is not so substantial and applied, it is rather general, opening new horizons. We refer to a domain where self-educated people reached celebrity and enjoyed a financial success. Thus the Fashion higher education, adapted to new circumstances, tries, on one hand, to provide work instruments and develop skills for the relatively easy integration in all fashion industries and, on the other hand, preserves the obligation to form a theoretical and artistic stock of knowledge associated with a series of experimental activities meant to directly connect the students to the public and future beneficiaries of their work.

The National Art University, Bucharest (UNAB) – the Fashion Department, conducted by professor doctor Unda Popp, had worked in a new formula, in modules, for several years, making the students familiar with different domains and work methods, however they are all related to

Doina Berchină în atelier, 2013
Doina Berchină in studio, 2013

vorba de o deschidere de perspectivă benefică și utilă într-o lume în schimbare, care apreciază mai mult ca orice pluralismul, interdisciplinaritatea, policalificarea. Drumurile deschise în fața studenților sunt extrem de diverse, așa cum variată și polimorfă e și lumea modei românești actuale. Parcursul postuniversitar al multora dintre absolvenți va fi un slalom printre grupări deja consolidate și o echilibristică periculoasă, în funcție de gustul și cultura publicului vizat și a clientelei (comenzilor) obținute.

Propunerile și stilul de lucru al fiecărui profesor nu sunt concurențiale, ci complementare. Fiecare vine cu propria lui experiență artistică și de viață pe care o prezintă în timpul cursului, studenților care ulterior vor cântări ce din ceea ce au aflat și experimentat în cadrul programei li se potrivește. Mozaicul de alternative este o ofertă complexă și extrem de prețioasă, mai ales într-un peisaj social cu un sistem de valori atât de bulversat ca la noi. Imitării unui singur model sau creșterii la umbra unui singur maestru i se opune dezvoltarea propriei personalități creative prin culegerea elementelor compatibile din fiecare curs. Tocmai de aceea a fost posibilă formarea în UNAB și dezvoltarea ulterioară a unor personalități atât de diferite precum: Venera Arapu, Lilianna Țuroiu, Lena Criveanu, Wilhelmina Artz, Iris Șerban, Irina Marinescu, Adelina Ivan, Alexandra Calafeteanu, Sandra Galan, Lana Dumitru, Ioana Ciolacu, Alex Tunsu.

UNAB este singurul loc din țară unde studenții au putut practic accesa, concomitent cu lansarea sa în plan internațional, performing-ul de costum. Tot aici moda e studiată printr-un rapel continuu la istoria culturii și artei, și nu doar sub aspectul tehnicilor de compunere și executare a unor colecții vestimentare destinate vânzării. Adică moda este în permanență tratată, înțeleasă și studiată ca artă, fără a neglija însă aspectele legate de toate celelalte meserii și industrii ale ei.

Criza, dar și noile tendințe Eco au impus o nouă orientare: reciclarea creativă, respectiv RE-FASHIONED, practicat cu multă determinare în școala de profil de la New York. Departamentul Modă al UNAB a fost sincron și chiar a devansat aceste preocupări mondiale pentru prezervarea naturii, economisirea resurselor și exersarea creativității în aceste direcții.

their future education and professional condition. It is about a beneficial and useful perspective in a continuously changing world, which appreciates pluralism, interdisciplinarity, multiqualification more than anything else. The students' opportunities are extremely diverse, just like the present Romanian fashion which is various and polymorphous. The postgraduate development of more graduates is going to be a slalom among already consolidated groups and a dangerous balancing according to the preferences and culture of the public and clientele.

The suggestions and work style of each professor are not concurential but complementary. Each of them comes with his own artistic and life experience, exposed simultaneously with the course, for the students who will analyse what they've found and experimented. The mixture of alternatives represents a complex and extremely precious offer, especially in a social context with such a confused system of values. The imitation of a single model or the development guided by a single master oppose to the development of one's creative personality by collecting the compatible elements from each course. This stimulated the development of the National University of Arts, Bucharest, and the subsequent development of different personalities such as Venera Arapu, Liliana Țuroiu, Lena Criveanu, Wilhelmina Artz, Iris Șerban, Irina Marinescu, Adelina Ivan, Alexandra Calafeteanu, Sandra Galan, Lana Dumitru, Ioana Ciolacu, Alex Tunsu.

UNAB is the only place in the country where the students could practically access the costume performing simultaneously with its international promotion. This is also the place where fashion is studied through a continuous rappel to the history of culture and art not only through the techniques used in the composition and execution of some fashion collections meant for sale. Fashion is permanently approached, understood and studied as art, without ignoring the aspects connected to all the other jobs and industries.

Crisis, as well as the new Eco tendencies, imposed a new orientation: the creative recycling, respectively REFASHIONED, highly practised at the New York school. The Fashion Department of the National University of Arts Bucharest was synchronous and even outran these global pre-occupations for the preservation of nature, the

saving of resources and the practice of creativity in these areas.

Just like woodwork or tinsmithing or even small sculpturing are not similar to the object design, the clothing design does not mean tailoring, luxurious or not. There are many people in Romania who make this confusion. It certainly means conception, projection and the careful supervision of the execution. The fashion designer means a lot more than those present at the very beginning, only few of them will enjoy their financial success or celebrity, and this no longer depends on school. The implication of young students in different types of experiments, their engagement in new projects, their connection with new ideas considered from various perspectives, or the experimentation of some concrete situations related to their future profession represent a new type of education and a modern form of training.

And whether the clothing design represents a conception or projection, contemporary fashion represents a particular MESSAGE. In order to obtain, formulate and transmit it, we need some previous cultural acquisitions, and to facilitate its decoding by the public we need some visual education and something more. School cannot offer talent to its students, only the tools needed to subsequently chasten and improve.

It is the crisis, but also a circle of other factors which will contribute, in the very close future, to the replacement of the classical live fashion parades with fashion video-clips, a distinct artistic genre, which emphasizes fashion by using another type of language. The theatrical one is replaced with the cinematographic and digital one. Visionary again, the University of Arts has already got a little archive of such productions; some of these collective, others BA works, certifying a considerable and brave pionerdom.

In the society of consumption, the artist is considered a "service provider" and he is treated like one. Consecration and notoriety come later and harder... or never. However, this must not cast one down. The graduate of this faculty will keep working, according to the context, for townsmen, politicians, cocottes, bourgeois landlords, parvenus, fine intellectuals, hipsters, clerics, provincial people, corporatists, or members of the Royal House. Buonarroti was also a tailor-

Așa cum tâmplăria sau tinichigeria, sau chiar sculptura mică nu sunt totuna cu designul de obiect așa nici designul vestimentar nu e doar croitorie, fie ea și de lux. Mulți în România fac această confuzie. Design înseamnă concepție, proiectare și supravegherea atentă a execuției. Creator de modă înseamnă mult mai mult și din cei aliniați la start doar câțiva vor avea succes financiar sau celebritate, și asta nu mai depinde de școală. Expunerea tinerilor studioși în timpul procesului de învățământ la diferite tipuri de experimente, antrenarea lor în proiecte inedite, punerea în contact cu idei noi primate din diferite perspective, sau exersarea unor situații concrete în care profesia aleasă îi va putea pune în viitor reprezintă un tip nou de educație și o formă modernă de pregătire.

Și dacă designul vestimentar înseamnă concepție, proiectare, moda contemporană înseamnă mai ales MESAJ. Pentru a-l obține, formula și transmite e nevoie în prealabil de multe achiziții culturale, iar pentru a face posibilă descifrarea lui de către public mai e nevoie de educație vizuală și nu numai. Școala nu poate oferi talent absolvenților, ci doar instrumentele necesare cizelării și valorificării lui ulterioare.

Tot criza, dar poate și alți factori vor contribui în viitorul foarte apropiat la înlocuirea clasicelor prezentări de modă live cu videoclipuri fashion, gen artistic distinct, care poate pune în valoare creațiile vestimentare, folosind un alt tip de limbaj. Este înlocuit cel teatral, al podiumului, cu cel cinematografic și cel digital. Din nou vizionar, colectivul UNAB are deja o mică arhivă de astfel de producții, unele creații colective, altele lucrări de Licență, care vor sta mărturie unui apreciazabil și îndrăzneț pionierat.

În societatea de consum artistul e considerat un „prestator de servicii” și tratat ca atare. Consecrarea, notorietatea vin mai târziu și mai greu... uneori niciodată. Asta însă nu trebuie să descurajeze. Absolventul de la Arte va lucra, după caz, pentru târgoveți, politicieni, cocote, burghezi, parveniți, intelectuali fini, hipst-eri, clerici, provinciali, corporatiști, sau membri ai Casei Regale. Și Buonarroti a lucrat la comandă! Nu asta e problema! Până la urmă nu interesează pentru cine lucrezi și uneori nici măcar în ce condiții. Contează doar dacă ceea ce faci este operă, eventual capodoperă.

Sedința foto a profesorilor din cadrul Departamentului Modă, cu accesorii vestimentare din Colecția Adina Nanu, 2014
The photo session of the Fashion Department professors with Alina Nanu clothing accessories, 2014

Scurtă istorie personală

Pe Adina Nanu o citeam înainte de 1989. Trebuie precizat că pe atunci cititul era în trend. Toată lumea citea! Procedând așa (cu respect adică față de valorile anterioare) puteai afla, și mai ales înțelege, foarte multe. Între altele și că descoperirea oricărui nou domeniu de activitate poate fi o aventură plină de satisfacții. Pentru mine, absolvent de filozofie, aceasta a fost moda, scena și culisele ei. Pe Unda Popp am invitat-o, împreună cu studenții cu care lucra atunci, la Magia Modei în 1999, fără să știu în momentul respectiv că este fiica Adinei. Așa i-am cunoscut pe studenții Alina Griga și Răzvan Vasilescu, azi lectori la UNAB, Departamentul Modă. Spectacolul televizat de la Cazino Victoria a fost unul de referință pentru o antologie a modei românești. Apoi, doamna Nanu m-a onorat cu prezența și susținerea la lansarea micului meu Dicționar Subiectiv de Modă, apărut la editura Nemira.

Venera Arapu și Liliana Țuroiu au fost la rândul lor tineri designeri promovați la Magia Modei și la Radiofashion.

Profesoarele Paula Barbu și Ioana Avram fuseseră deja de mai multe ori invitatele mele la radio, pentru rezultatele activității lor în domeniu. Aurelia Pomponiu a participat cu creațiile sale la FEM-FEST, eveniment complex dedicat femeilor, desfășurat tot la Sala Radio.

Pe Doina Lucanu, Sergiu Chihaia, Oana Roșca, Alex Mărginean, Matei Arnăutu, Gică Preda și Liliana Ifrim i-am cunoscut mai târziu, când am răspuns invitației de a susține la UNAB un curs de Strategii de imagine și comunicare în Modă.

Despre studenții mei: Lana Dumitru, Ioana Ciolacu, Ștefana Maior, Alex Tunsu am știut încă de la primele ore de curs că vor avea ceva de spus în meseria aleasă.

La UNAB – Departamentul Modă există o echipă bine construită, călită în timp, rodată în evenimente extrașcolare în folosul comunității. O echipă care își face cu discreție și conștiinciozitate treaba, ignorând elegant adversitățile de conjunctură, dar și dificultățile

made! That is not a problem! Finally, it does not really matter who you work for and sometimes the circumstances do not matter either. It is only the work, perhaps a masterpiece, that matters.

Brief personal history

I used to read Adina Nanu before 1989. I must say that back then reading was trendy. Everybody was reading! If you read (showing respect for the previous values) you could learn and understand much more. Among other things, that the discovery of a new domain of activity could be an adventure full of satisfaction. For me, a philosophy graduate, this was represented by fashion, the stage and its coulisses. I invited Unda Popp, together with her students, to the Magic of Fashion in 1999, without knowing that she was Adina's daughter. This was the way I met students Alina Griga and Răzvan Vasilescu, today lecturers at the University of Arts, the Fashion Department. The TV show from "Cazino Victoria" was an outstanding example in the anthology of Romanian fashion. Then, Mrs. Nanu honoured me with her presence and support when I launched my little subjective fashion dictionary published at Nemira Publishing House.

Venera Arapu and Liliana Țuroiu were also young designers promoted at the Magic of Fashion and Radiofashion.

Professors Paula Barbu and Ioana Avram had already been my invited guests at the radio centre given their activity in the domain. Aurelia Pomponiu participated with her creation in FEM-FEST, a complex event dedicated to women, also presented at the Radio Room.

I met Doina Lucanu, Sergiu Chihaia, Oana Roșca, Alex Mărginean, Matei Arnăutu, Gică Preda and Liliana Ifrim later, when I confirmed their invitation to teach a course of Image and communication strategies in fashion at the UNAB.

About my students: Lana Dumitru, Ioana Ciolacu, Ștefana Maior, Alex Tunsu, from my first classes I was aware they were going to have a strong word to say in the profession they have chosen.

Cu Venera Arapu și Liliana Țuroiu, 2013
With Venera Arapu and Liliana Țuroiu, 2013

At UNAB – the Fashion Department there is a well constructed team, strengthened in time and "polished" in extracurricular events to artistically support the community. One which keeps working diligently and discretely, ignoring the adversity but also the emerging difficulties in an elegant way. With few material means, these people realized a lot of performances noticed by some and exploited by others... difficult to ignore especially by real professionals. Our students, who benefited from scholarships abroad, like the foreign students, who came to visit, appreciated the efforts made to convey more useful things to those engaged in the difficult way of a performing creator.

Mrs. Adina Cezar, an internationally known choreographer, has also joined the team, and she will take part in the accomplishment of some interesting experiments. The 150th anniversary of the art school finds those belonging to the Clothing Design Department ready to achieve spectacular performances.

care inerent apar pe traseu. Cu mijloace materiale puține, cei de aici au reușit performanța unor realizări remarcate de unii, exploatate de alții, greu de trecut cu vederea însă, mai ales pentru cunoscători și profesioniști reali. Studenții noștri care au beneficiat de burse în străinătate, ca și studenții străini veniți în vizită au apreciat eforturile care se fac pentru a transmite cât mai multe lucruri utile celor angajați în dificilul drum al devenirii unui creator performant.

Acum, acestei echipe i s-a alăturat și doamna Adina Cezar, coregraf cu experiență internațională, care va participa la concretizarea unor experimente interesante. Aniversarea celor 150 de ani de existență a școlii de arte îi găsește pe cei de la Design Vestimentar pregătiți pentru noi realizări spectaculoase.

EMI

Centrul de cercetare Eveniment Modă Imagine (EMI) este încă o inițiativă interesantă a Departamentului Modă – Design Vestimentar. În cadrul acestuia au fost inițiate cursuri pentru cei din afara școlii, preocupați de universul fashion.

Programa EMI reprezintă varianta simplificată și condensată a cursurilor care se desfășoară pe parcursul unui an universitar în Departamentul Modă al UNAB.

Aceste cursuri sunt următoarele:

ROLUL COSTUMULUI ÎN EXPRESIVIZAREA CORPULUI UMAN

Coordonator: prof. univ. dr. Unda Popp

Cursul are în vedere toate genurile artistice în care trupul uman a devenit semn plastic în elaborarea compoziției generale. După o scurtă introducere în artele spectacolului, cu accentul pus pe manifestările artistice neconvenționale, se vor face exerciții de citire a înfățișării umane.

Vor fi analizate diferitele modalități de modificare ale înfățișării umane, începând cu hainele cotidiene și până la costumele de ceremonial și de spectacol, în vederea stăpânirii limbajului vizual de comunicare al veșmintelor.

PERFORMING-UL DE COSTUM

Coordonator: prof. univ. dr. Unda Popp

Acest gen artistic interdisciplinar se află la granița dintre arta costumară, teatru și dans.

Cursul va plasa Performing-ul de costum în rândul evenimentelor numite generic arte ale acțiunii, alături de toate formele artistice neconvenționale care au un anumit timp de desfășurare: real time work, time base action, Live Art, Happening. În cadrul acestor manifestări costumul a devenit semn plastic în spectacol și are rolul de a caracteriza personajele.

ISTORIA COSTUMULUI

Coordonator: prof. univ. dr. Unda Popp

Cursul își propune integrarea costumului în rândul artelor vizuale, considerându-l o modalitate de exprimare artistică la îndemâna tuturor, dar cu o mare capacitate de a coagula în imaginea umană propusă, chintesența fiecărei epoci.

Cursul va prezenta modalitățile de înveșmân-

EMI

The Research Centre named "Event Fashion Image" (EMI) is still an interesting initiative of the Fashion Department – Clothing Design. In this context they initiated courses for those interested in the universe of fashion.

The EMI program represents the simplified and concentrated variant of the courses developed during a whole academic year at the Fashion Department of the UNAB.

It comprises the following courses:

THE ROLE OF COSTUMES IN THE EXPRESSION OF HUMAN BODIES

Coordinator: prof. dr. Unda Popp

The course focuses on each artistic genre in which the human body has become an artistic sign in the elaboration of the general composition. After a short introduction in performing arts emphasizing the unconventional artistic manifestations, students will practise a number of exercises to "read" the human appearance.

It concentrates on the analysis of different modalities used to modify human appearance starting from the everyday clothes to the ceremonial and performing costumes to acquire the clothes' visual language.

THE COSTUME PERFORMING

Coordinator: prof. dr. Unda Popp

This interdisciplinary artistic genre can be found at the limit between disguised art, theatre and dancing.

The course will place the costume performing among the events which are generically defined as arts of action, besides all the unconventional artistic forms lasting for a certain time: real time work, time base action, Live Art, Happening. In the context of these manifestations the costume had become an artistic sign in the show and is meant to characterize the characters.

THE HISTORY OF THE COSTUME

Coordinator: prof. dr. Unda Popp

The course suggests the integration of the costume in the visual arts, considering it a modality of artistic expression which can be used by everybody, provided with a great capacity to coagulate the essence of each epoch in the

proposed human image.

The course will present the dressing modalities in a chronological order to facilitate the comprehension of costumes from a period to another, its emergence, modifications, the slow or fast evolution of clothes in different societies or civilizations. The costume of the 20th century will be presented from the perspective of fashion and stage, with references to the history of theatre and film.

Students will study the dressing methods specific to the unconventional manifestations in the artistic avant-garde starting with the 20th century.

SYMBOLS AND MESSAGES IN FASHION

Coordinator: lecturer dr. Doina Lucanu

The discipline aims to present and deepen the study of operative skills in the context of concept development.

It goes beyond the purely aesthetic function of the costume (the clothing ensemble), stimulating creative values by relying on experimental principles, the co-existence of languages (an approach from the perspective of postmodernism), realizing a synthesis of personal applications and languages; the subject considers the development of abilities according to contemporary demands.

VOLUMETRY AND TRANSPOSITION IN TRIDIMENSIONAL

Coordinator: lecturer dr. Paula Barbu

The course suggests a creative approach in the achievement of clothes starting from simple geometrical forms or the main patterns by means of oversizings and reconsiderations.

COSTUME RESTORATIONS

Coordinator: lecturer dr. Aurelia Pomponiu

The personal restoring experience in the domain of textile arts, in the country and abroad, has been the stimulating factor of this course. This is meant to provide students with the opportunity to work in this domain which is slightly represented in Romania.

THE THEORY REGARDING THE CONCEPTION AND IMPLEMENTATION OF FASHION COLLECTIONS

Coordinator: lecturer dr. Ioana Avram

The course is aimed to mainly support the development of professionals in the domain of fashion. The main objective of this course is to form specialists who are able to conceive, develop and implement fashion collections and im-

tare în ordine cronologică, astfel încât să se înțeleagă procesele de transformare costumară de la o perioadă la alta, motivele apariției, modificările, pașii mai mici sau mai mari prin care hainele s-au schimbat odată cu diferitele societăți sau civilizații. Costumul secolului al XX-lea se va prezenta atât din punct de vedere al modei, cât și al scenei, cu referiri la istoria teatrului și a filmului.

Se vor studia modalitățile de înveșmântare specifice manifestărilor neconvenționale de la avangarda artistică a secolului al XX-lea și până astăzi.

SIMBOLURI ȘI MESAJE ÎN VESTIMENTAȚIE

Coordonator: conf. univ. dr. Doina Lucanu

Disciplina urmărește aprofundarea aptitudinilor de operare în aria dezvoltării de concept.

Depășirea funcției pur estetice a costumului (ansamblului vestimentar), provocând valori creative bazându-se pe principiile experimentului, coexistența limbajelor (o abordare din perspectiva Postmodernismului), realizându-se o sinteză de aplicații și limbaje cât mai personale, disciplina urmărind dezvoltarea abilităților în concordanță cu cerințele contemporane.

VOLUMETRIE ȘI TRANSPUNERE ÎN TRIDIMENSIONAL

Coordonator: conf. univ. dr. Paula Barbu

Cursul își propune o abordare creativă de realizare a veșmintelor, pornind de la forme geometrice simple sau de la tiparele de bază prin supradimensionări sau repoziționări.

RESTAURARE COSTUM

Coordonator: conf. univ. dr. Aurelia Pomponiu

Experiența personală de restaurator în domeniul Artelor Textile, în țară și în străinătate, este cea de la care s-a pornit în conceperea acestui curs. Acesta urmărește să dea posibilitatea absolvenților să profeseze în acest domeniu slab reprezentat în România.

TEORIA CONCEPERII ȘI IMPLEMENTĂRII COLECȚIEI DE MODĂ

Coordonator: lect. univ. dr. Ioana Avram

Cursul este unul dintre suporturile de bază ale formării profesioniștilor în domeniul creației de modă. Obiectivul principal al acestui curs este de a forma specialiști capabili să conceapă, să dezvolte și să implementeze profesionist colecții sau imagine de modă compatibile cu cerințele internaționale.

Panou la anul III, Departamentul Modă, 2013
Pannel, third year students, the Fashion Department, 2013

CONCEPT STILISTIC ȘI COORDONAREA COLECȚIEI DE MODĂ

Coordonator: lect. univ. dr. Ioana Avram

Această disciplină de specialitate are ca obiectiv final crearea de abilități (pe baza unor situații reale sau simulate) care permit definirea și adoptarea unui concept stilistic, care poate genera produse sau seturi de produse din domeniul modei vestimentare, precum și exprimarea și realizarea lui într-o colecție de modă compatibilă cu standardele de consum de modă. Ne propunem să realizăm familiarizarea studenților cu elemente de practică profesională: capacitatea de asumare a propriilor idei și finalizarea lor conform proiectului; cunoașterea și utilizarea standardelor de consum de modă; managementul creativ al colecției de modă; realizarea colecțiilor de modă.

ANTREPRENORIAL ÎN DESIGNUL VESTIMENTAR

Coordonator: lect. univ. dr. Liliana Țuroiu

ages compatible with international demands in a professional way.

STYLISTIC CONCEPTS AND THE COORDINATION OF FASHION COLLECTIONS

Coordinator: lecturer dr. Ioana Avram

The final objective of this subject is to create abilities (focused on real or simulated situations) permitting the definition and adoption of a stylistic concept, which can generate products or sets of products in the domain of fashion, and to express and realize this in a fashion collection which is compatible with fashion's standards of consumption. We aim to make students familiar with the elements of professional practice: the capacity to assume personal ideas and their finalization according to the project; the usage of fashion's standards of consumption; the creative management of fashion collections; the achievement of fashion collections.

ENTREPRENEURSHIP IN FASHION DESIGN

Cursuri în cadrul EMI, 2013
EMI courses, 2013

Coordinator: lecturer dr. Liliana Țuroiu

Fashion represents a system which reunites the material resources, human capital and artistic vision into a single item of clothing.

The course we refer to, "Entrepreneurship in fashion design," aims to permit the students to find their own strategic solutions in order to develop some business plans by using the creativity, entrepreneurial spirit and experience gained before.

The course is appropriate for a multitude of possible students, from young graduates to professionals in mid-career and the managers of some firms, who currently use elements related to the domain of design.

It will highly approach the projection of a product or a fashion collection by exemplifying work modalities starting from trends and lifestyle, while finding specific instruments such as the mood board, storyboard, sketches, textures, patterns, and completing all this with packing,

Moda este un sistem care reunește resurse materiale, capital uman și viziune artistică într-un singur articol de îmbrăcăminte.

Cursul Antreprenoriat în designul vestimentar va permite cursanților să găsească soluții strategice proprii pentru dezvoltarea unor planuri de afaceri, folosindu-și creativitatea, spiritul antreprenorial și experiența dobândită anterior.

Cursul este potrivit pentru o multitudine de posibili cursanți de la tineri absolvenți până la profesioniști aflați la mijlocul carierei și manageri ai unor firme care folosesc în mod curent elemente din domeniul designului.

Se va insista foarte mult pe importanța proiectării unui produs sau a unei colecții vestimentare și se vor exemplifica modalități de lucru pornind de la tendințe, lifestyle, descoperind instrumente specifice precum mood board-ul, storyboard-ul, schițele, texturile, tiparele și încheind cu tipuri de ambalare, expunere și promovare.

Anul I Licență, Colecția Gaudi, fotografie realizată în cadrul evenimentului Fashion Mob, Sun Plaza, București, 2012
First year BA student, the Gaudi collection, photo realized as part of the Fashion Mob event, Sun Plaza, Bucharest, 2012

CONCEPT ȘI EXPRIMARE

Coordonator: lect. univ. dr. Alina Griga

Temele propuse studenților abordează și dezvoltă capacitatea cursantului de a fi inovator în vestimentație. Punctul de plecare este întotdeauna conceptul original în cadrul cerințelor temei propuse de profesor, apoi conectarea surselor de inspirație și adaptarea lor într-o idee de modă, cu mijloace specifice domeniului.

STRATEGII DE COMUNICARE ȘI IMAGINE ÎN MODĂ

Coordonator: lect. univ. Doina Berchină

Cursul va familiariza pe viitorii designeri cu o serie de elemente ce țin de știința comunicării: comunicarea verbală, prin imagini și gestual-comportamentală, pentru ca mesajul colecției și al evenimentului de modă să fie coerent și eficient. Va crea abilități de transmitere a mesajelor, text și verbal plus imagine, de alcătuire a unei mape de presă, de întreținere a relațiilor cu presa și cu publicul vizat. Va familiariza studenții

display and promotion types.

CONCEPT AND EXPRESSION

Coordonator: lecturer dr. Alina Griga

The topics suggested to students approach and develop the capacity of the student to be innovative in dressing. The starting point is always expressed by the original concept according to the topic recommended by the professor, then by the connection of the sources of inspiration and their adjustment into a fashion idea, with the specific means of the domain.

COMMUNICATION AND IMAGE STRATEGIES IN FASHION

Coordonator: lecturer Doina Berchină

The course will make the future designers familiar with a series of elements related to the science of communication: verbal communication, images and gesture or behaviour, for the message of the collection and fashion event to be coherent and efficient. It will create the abilities needed to convey the messages, in the form

of texts and verbally, plus the image itself, to set up a press kit to preserve the connection with the media and the audience. It will make the students familiar with publicistic elements and genres related to fashion journalism. It will reveal the role and importance of communication in the branding process and in any profession in the system of fashion as well as the promotion in the media space (written, TV, virtually, etc.) It will present the instruments needed to set up a strategy of communication which is absolutely necessary in this domain of activity.

VISUAL COMMUNICATION

Coordonator: junior lecturer dr. Alexandru Marginean

The course aims to decode some specific acts of the professionals in the domain of visual arts. To see, understand and share the signification at a certain foreseeable degree of universality.

BI- AND TRIDIMENSIONAL TECHNIQUES OF REPRESENTATION – „COSTUMBRE”

Coordonator: junior lecturer dr. Răzvan Vasilescu

The course aims to increase the student's range of artistic expression, as well as the improvement of historical knowledge concerning the costume by realizing some practical works meant to comprise a reference to a specific historical character and an actual image with costume elements belonging to the latest fashion tendencies.

THE TECHNOLOGY AND CONSTRUCTION OF PATTERNS

Coordonator: eng. dr. Liliana Ifrim

Through its content and structure, the course provides scientific and technical solutions to the problems specific to the design of traditional clothing, made of fabric.

DIGITAL PROJECTION AND THE COMPUTERIZED PROCESSING OF IMAGES

Coordonator: junior lecturer drd. Matei Arnăutu

The course aims to transmit the students some complex notions about the bitmap image processing on the computer by using the Adobe Photoshop program, as well as primary notions regarding the generation of vectorial images in the Adobe Illustrator program. Applications in the domain of fashion are going to be carried out.

cu unele elemente și genuri publicistice, care țin de jurnalismul de modă. Va dezvălui rolul și importanța comunicării în procesul de branding și în oricare dintre meseriile existente în sistemul modei, precum și în promovarea în spațiul media (scris, TV, virtual etc.) Va prezenta instrumentele necesare alcătuirii unei strategii de comunicare absolut necesară în acest domeniu de activitate.

COMUNICARE VIZUALĂ

Coordonator: asist. univ. dr. Alexandru Mărginean

Cursul urmărește descifrarea unor acțiuni specifice profesioniștilor din domeniul artelor vizuale: a vedea, a înțelege și a împărtăși semnificația la un anumit grad de universalitate prezizibil.

TEHNICI DE REPREZENTARE BI ȘI TRIDIMENSIONALE – COSTUMBRE

Coordonator: asist. univ. dr. Răzvan Vasilescu

Cursul urmărește largirea plajei de metode de exprimare artistică a studentului, cât și aprofundarea cunoștințelor de istorie a costumului, prin realizarea unor lucrări practice care să cuprindă o trimitere către un personaj istoric de referință și o imagine cât mai actuală, cu elemente de costum aparținând ultimelor tendințe ale modei.

TEHNOLOGIA ȘI CONSTRUCȚIA TIPARULUI

Coordonator: ing. dr. Liliana Ifrim

Cursul, prin conținut și modul de structurare, oferă soluții cu caracter științific și tehnico-aplicativ problemelor specifice proiectării îmbrăcăminte tradiționale, din țesături.

PROIECTARE DIGITALĂ ȘI PRELUCRAREA COMPUTERIZATĂ A IMAGINII

Coordonator: lect. univ. drd. Matei Arnăutu

Cursul își propune să transmită studenților noțiuni aprofundate despre prelucrarea imaginii de tip bitmap pe calculator, folosind soft-ul Adobe Photoshop, precum și noțiuni primare despre generarea imaginilor vectoriale cu ajutorul soft-ului Adobe Illustrator. Se vor face aplicații în domeniul modei.

Unda POPP
profesor universitar doctor
coordonator al Departamentului Modă
professor doctor
the Fashion Department coordinator

The costume performance
or how can you render life
to a school topic

I have always imagined that my ideas and thoughts are going to coagulate differently in the students' images and, in good sooth, the young people keep surprising me with some details I have missed, or with their natural and disconcerting approach. However, ideas circulate, from me to them, then among them, from one to another, then back to me, like in a shortcut provided with a completely unpredictable route and the most unexpected effects.

The non-competitive system, in which the Fashion Department is organised, makes the professors (who are specialised in different areas), accept each other's challenge by further developing an idea, or from another viewpoint, which represents an excellent way of creative co-operation and a good example which is finally respected by all students.

I have decided to illustrate the costume performing, a constant preoccupation in my research, which I consider extremely useful in the artistic evolution of the students attending the Fashion classes by means of two different themes: the former, much closer to the performance zone (theatre or dance), by imposing a scenario – the Annunciation – and the latter, in which the action is strictly determined by the image of garments – DeConFashion.

Performing-ul de costum
sau cum îi dai viață
unei teme de școală

Întotdeauna îmi imaginez că ideile și gândurile care mă bântuie pe mine se vor coagula într-un fel diferit în imaginile realizate de studenți, și într-adevăr, de fiecare dată tinerii mă uimesc cu câte ceva care mi-a scăpat sau cu simpla lor abordare firească și deconcertantă. Oricum, ideile circulă de la mine la ei, apoi între ei, de la unul la altul și înapoi la mine, ca într-un scurtcircuit cu un traseu total neprevăzut și cu efecte din cele mai nebănuite.

Sistemul neconcurențial în care este organizat Departamentul Modă face ca de cele mai multe ori profesorii (specializați pe direcții diferite) să intre și ei unul în jocul celuilalt, ducând o idee mai departe sau în altă parte, fapt ce constituie un excelent mod de conlucrare creativă și un bun exemplu la care participă vrând-nevrând toți studenții.

Am ales să ilustrez performing-ul de costum, această preocupare constantă în cercetarea mea, pe care o consider extrem de utilă în parcursul formării artistice a studenților de la Modă, prin două teme diferite: una mai aproape de zona spectacolului (de teatru sau de dans), prin impunerea unui scenariu – Buna Vestire – și o alta, în care acțiunea este determinată strict de imaginea ȳșmintelor – DeConFashion.

În ambele cazuri interdisciplinaritatea con-

Isabela Toader, Buna Vestire, 2013
Isabela Toader, Annunciation, 2013

Ședința foto, Buna Vestire, 2013
Photo session Annunciation, 2013

stituie modalitatea de lucru esențială în care studenții sunt antrenați în proiecte și evenimente cât mai provocatoare. Temele de atelier au fost urmate de ședințe foto (cu Alexandru Mărginean, Gică Preda și Gelu Serseniuc), de exerciții de mișcare (cu Adina Cezar) și au devenit pretextul unor filme de autor, așa cum a fost cel semnat de Gelu Serseniuc.

Buna Vestire face parte dintr-o serie de exerciții de exprimare a creativității, prin intermediul imaginii realizată de corpul uman, transfigurat prin prezența veșmântului și aflat neapărat în acțiune (în mișcare).

Pretextul este de fiecare dată o istorie foarte bine întipărită în memoria tuturor, creator și privitor în egală măsură. Pentru performing-ul de costum povestea și scenariul sunt esențiale în organizarea manifestării. Și pentru că întreaga istorie se spune doar prin intermediul imaginii, subiectul tratat trebuie să fie foarte general, unanim cunoscut și ușor de recunoscut.

Prezența unor sentimente puternice vizavi de eroii scenariului (indiferent dacă sunt pozitive sau negative) face mai ușoară caracterizarea personajelor prin costum.

Conceperea veșmintelor pe propriul trup determină o clarificare a mesajelor extrem de diferite, pe care fiecare student le transmite prin imaginea corpului său, prin tipologia, proporțiile, corporalitatea sa (dincolo de dorința sau idealul de frumusețe la care toată lumea se raportează într-o anumită perioadă).

Fiecare costum impune prin construcție, formă, volum un anume gen de mișcare, cât mai departe de formele uzuale ale dansului clasic, modern sau de pantomimă. Căutarea celei mai nimerite expresii, pentru a pune în valoare costumul și deci personajul creat, se întâmplă să se prelungească dincolo de producția veșmintelor, astfel încât interpretarea se poate schimba de la o reprezentare la alta, contribuind major la unicitatea performanței.

Scopul final este obținerea unui eveniment original, care să incite publicul la cât mai multe interpretări în funcție de sensibilitatea, cultura și experiența fiecăruia.

Îngerul și Fecioara, un cuplu care a fost atât de mult reprezentat în picturile marilor maestri

In both cases interdisciplinarity represents the essential work method approached by students in challenging projects and events. The studio themes were followed by photo sessions (with Alexandru Mărginean, Gică Preda and Gelu Serseniuc), motion exercises (with Adina Cezar) and they became the pretext of some film copyright like the one signed by Gelu Serseniuc.

The Annunciation belongs to a series of exercises expressing creativity through the image achieved by the transfigured human body through the agency of garments, certainly in motion.

Each time the pretext reveals some history, that is well imprinted in the memory of everyone, who is both a creator and a viewer. In the costume performing the story and the scenario are essential in the organisation of events. Furthermore, since the whole history is related only through images, the subject must be very general and easy to recognise.

The presence of some powerful feelings regarding the scenario's heroes, no matter if they are positive or negative, makes the characters' description, by means of their costume, much easier.

The conception of garments determines a clarification of some extremely different messages conveyed by each student through the image of his body by means of typology, proportions and corporality (beyond desires or the ideal of beauty, which everybody is related to during a given period of time).

Through its construction, form and volume, each costume claims for a certain type of motion, settled as far as possible from the common forms of the classical or modern dance or the pantomimas. The exploration of the most appropriate expressions to emphasise the costume and the created character extends beyond the production of garments thus the interpretation can change from a representation to another by essentially contributing to the uniqueness of the performance.

The final goal is to obtain an original event, to incite the public to a wider range of interpretations according to the sensibility, culture and experience of each.

The Angel and the Holy Virgin, a couple which had been largely represented in the paintings of

Denis Oană, Silviu Gruianu, Buna Vestire, 2013
Denis Oană, Silviu Gruianu, Annunciation, 2013

Constanța Balaban, Buna Vestire, 2013
Constanța Balaban, Annunciation, 2013

great Renaissance masters, Fra Angelico, Piero della Francesca, Leonardo da Vinci, constitute the starting point of this performance.

The general idea regarding the mystery of life and a way to communicate it had to be transposed in more or less actual, more or less conventional garments. Each student was free to choose the most eloquent image in order to catch and transmit the accomplishment of the miracle.

Whether for the Renaissance people the angel was surely a beloved character, a patronal authority and a presence desired by every individual, nowadays the connection between man and angels seems to be more difficult to imagine and represent.

The angel was seen as a fantastic character, approached without too much closeness or love, mostly similar to a bird of prey.

And whether the Angel does no longer belong to our everyday life, the innocent Virgin had not been a character the young women could have liked to identify with either.

The Angel, representing the messenger, was approached more dynamically while the Virgin was seen as a passive character and remained in the background.

The deliberate distancing and convention made these costumes be generally conceived in a theatrical manner.

Emotions and mysteries either vanish or can be hardly translated into the image of an outfit.

Conversely, surprise represented the essential element stimulating the ideas in order to find solutions. Surprise had been the only element which stayed actual. We got used to cope with it daily and everywhere, when we watched the images on billboards, when we saw the commercials on TV screens, or when we admired the works of contemporary art. Shock was the factor which replaced the magic atmosphere we had expected in vain.

The angels were placed in the middle of streets surprising the pedestrians who were crossing a large boulevard. Thus, the best solutions developed when placing the Angel (emerged from the future, a sort of SF) into the present urban context.

Both the Angel and the Virgin lost their ini-

renascentiști Fra Angelico, Piero della Francesca, Leonardo da Vinci, a constituit punctul de pornire al acestui performing.

Ideea generală a misterului vieții și modalitatea comunicării lui trebuiau transpuse în veșminte mai mult sau mai puțin actuale, mai mult sau mai puțin convenționale. Fiecare student a avut libertatea de a alege imaginea cea mai elocventă, pentru a surprinde și a transmite înfăptuirea minunii.

Dar dacă pentru oamenii Renașterii Îngerul era cu siguranță un personaj îndrăgit, o autoritate ocrotitoare și o prezență dorită de fiecare individ în preajma sa, relația om-înger în prezent pare să fie mult mai greu de imaginat și de reprezentat.

Îngerul a fost văzut ca un personaj fantastic, tratat fără o prea mare apropiere sau simpatie, semănând de cele mai multe ori cu o pasăre de pradă.

Și dacă Îngerul nu mai face parte de mult din existența noastră cotidiană, nici inocenta Fecioară nu a fost un personaj cu care tinerele au dorit să se identifice.

Îngerul reprezentând mesagerul a fost tratat mai dinamic, în timp ce Fecioara a fost privită ca un personaj pasiv și a rămas în plan secund.

Distanțarea voită și convenția au făcut ca aceste costume să fie, în general, concepute într-o manieră teatrală.

Emoția și misterul fie nu mai există, fie sunt foarte greu de tradus într-o imagine costumară.

În schimb, surpriza a fost elementul esențial în jurul căreia s-au coagulat ideile și s-au găsit soluțiile. Surpriza este singura care a rămas actuală. Ne-am obișnuit să ne confruntăm cu ea zilnic și la tot pasul, atunci când privim imaginile de pe panourile publicitare, când vedem reclamele transmise pe ecranele televizoarelor sau când admirăm lucrările de artă contemporană. Șocul imaginii a fost cel care a suplinat atmosfera de vrajă pe care am așteptat-o zadarnic. Îngerii au fost așezați în mijlocul străzilor, uimind trecătorii care se aflau pe un mare bulevard. Cele mai bune soluții au apărut astfel prin plasarea Îngerului (venit mai curând din viitor, un fel de personaj SF) în mediul urban actual.

Dacă atât Îngerul, cât și Fecioara și-au

Constanța Balaban, Buna Vestire, 2013
Constanța Balaban, Annunciation, 2013

pierdut semnificația inițială și relația dintre ei s-a modificat dramatic. Nici urmă de încredere sau de comunicare, doar o apropiere formală. Totuși, în rarele momente în care această legătură pare să existe, relația dintre Înger și Fecioară se stabilește prin utilizarea unor veșminte foarte asemănătoare.

Așa cum Sfântul Gheorghe s-a acoperit cu solzi ca să păcălească balaurul pe care trebuia să-l răpună, tot așa Îngerul s-a înveșmântat precum tinerele fete, pentru a fi mai credibil, sau poate că Fecioarele din experimentul nostru artistic s-au îmbrăcat asemănător cu Îngerul care li s-a arătat lor, doar dintr-un exces de bunăvoință, pentru a-i înlesni acestuia comunicarea unei minuni în care nimeni nu mai crede.

După tema Buna Vestire, planificată să fie gata exact la data sărbătorii creștine, gândită ca un performing în care veșmintele au fost schițate ca într-o eboșă, pentru a fi privite din perspectiva convenției impusă de un spectacol (neconvențional), a urmat o altă temă Patimile pentru care studenții au lucrat cu Paula Barbu o colecție de sacouri de o mare acuratețe și valoare artistică, dezvăluită publicului într-o prezentare de modă, chiar în preajma Paștilor.

Abordarea acestor subiecte religioase a fost un pretext pentru a demonstra studenților Departamentului Modă cum pot fi transpuse în imagini costumare idei și concepte venite din zone aparent foarte îndepărtate.

Autorii acestui performing au fost studenții anului II Master: Constanța Balaban, Laura Smarandache, Silviu Gruianu, Denis Oană, Isabela Toader, Serghei Iacenin, Roxana Pîrvu, Lavinia Botușanu, Mirela Barbu și Roxana Rusu.

La realizarea proiectului au participat și asistenții Oana Roșca și Sergiu Chihaia.

DeConFashion, titlul colecției, este un joc de cuvinte inspirat de inițiatorul deconstructivismului Jacques Derrida. Deconstrucția, Confesiunea și Moda sunt toate cuprinse în acest cuvânt, stabilind dintr-o singură citire regulile jocului.

DeConFashion este o temă amuzantă și aparent facilă, în care hainele vechi de care suntem legați afectiv se transformă, la vedere, în alte veșminte. Amplasarea diferită a hainelor pe trup (ca de pildă pantalonii deveniți rochie) este una

tial signification and the relationship between them modified dramatically. No trace of faith or communication, only some formal closeness. However, when this connection seems to exist, the relationship between the Angel and the Virgin is established through the usage of some very similar garments.

Just like St. George covered himself with scales to cheat the dragon he was supposed to defeat, the Angel got dressed like the young women in order to be more credible, or perhaps the Virgins in our artistic experiment got dressed similarly to the Angel they saw, only from an excess of goodwill, to facilitate the communication of some magic which nobody else believed.

After the Annunciation topic, planned to be completed until the Christian holiday, considered as a performing in which the garments were sketched like in a draft, in order to be watched from the perspective imposed by a non-conventional show, there was another subject, the Passions, approached by the students with Paula Barbu, a collection of jackets defined by some high accuracy and artistic value, revealed to the public in a fashion performance, close to Easter.

The approach of these religious subjects represented a reason to provide the students attending the Fashion Department with the related ideas and concepts derived from apparently remote areas.

The authors of this performing were the MA students: Constanța Balaban, Laura Smarandache, Silviu Gruianu, Denis Oană, Isabela Toader, Serghei Iacenin, Roxana Pîrvu, Lavinia Botușanu, Mirela Barbu and Roxana Rusu.

Two assistants, Oana Rosca and Sergiu Chihaia, also took part in the project.

DeConFashion, the collection's title, represents a wordplay inspired by the initiator of deconstructivism, Jacques Derrida. Deconstruction, Confession and Fashion are all comprised in this word, establishing the rules of the game at once.

DeConFashion is an amusing and apparently facile topic in which the old clothes, they are emotionally related to, transform into other garments. The different arrangement of clothes (like the trousers transformed into a dress) is one of the first surprising solutions subsequently followed by the arrangements of classical items in unexpected

Raluca Pătru, DeConFashion, 2013

Anca Pancu, DeConFashion, 2013

Elide Toma, DeConFashion, 2013

combinations, which produce humorous and delightful clothes, according to the author's desire.

Starting from the topicality of Deconstructionism in Visual Arts, in general, and in Fashion, in a particular way, each student realized a mini-collection composed of three fashion outfits analysing the development and communication of some highly original ideas. Each item relates a certain story through the evident presence of initial ready-mades, a story continued through the unusual usage of the elements composing a garment or through some surprising combinations. The garments are sometimes poetical, some other times absurd, but each time they express exciting messages such as those referring to the conventions delimiting the garments according to genres.

The students' creations were considered and analysed from the perspective of composition, volumes and chromatic agreements; for each item the author, together with Adina Cezar, imagined a certain succession of movements meant to increase the expressiveness of the costume.

The professional mannequins were replaced by the garments' creators, the students attending the MA 1 classes, assisted by the younger students who interpreted the characters proposed by their older and more experimented colleagues enthusiastically.

Beyond this omnipresent game, related to words and garments, DeConFashion is the theme we had been suggesting for a long time to our students, a warming up exercise. The topic is associated with a very actual and serious direction – slow fashion – which tries to stop the fast engine of the industrial fashion and provide fashion with a more personal and intellectual character, and probably that is why it is difficult to be accepted by the consumer public and the interpreters of Romanian fashion, still influenced by the tendencies of commercial fashion.

This preoccupation, focused on the useless consumerism and creativity, is already found in the programs of great fashion schools and in the suggestions of famous fashion designers. In this respect, I would mention a recent work, *Refashioned*, published in 2013 by Sass Brown, the dean of Fashion Institute of Technology, New York, who

din primele soluții surprinzătoare, urmată apoi de asamblări ale pieselor clasice, în combinații neașteptate, care nasc veșminte pline de haz sau de farmec, în funcție de dorința autorului.

Pornind de la actualitatea Deconstructivismului în Artele Vizuale, în general, și în Modă în special, studenții au realizat fiecare câte o mini colecție formată din trei ansambluri vestimentare urmărind dezvoltarea și transmiterea unor idei cât mai originale. Fiecare piesă spune câte o poveste prin prezența evidentă a ready-made-urilor de la care s-a pornit, poveste dusă mai departe prin utilizarea neobișnuită a elementelor care compun o haină sau prin alăturările surprinzătoare. Veșmintele realizate sunt uneori poetice, alteori absurde, dar de fiecare dată încărcate de mesaje incitante, ca de pildă cele referitoare la convențiile care delimitează veșmintele după gen.

Creațiile studenților au fost privite și analizate din punctul de vedere al compoziției, al volumelor și al acordurilor cromatice propuse și pentru fiecare piesă autorul alături de Adina Cezar au imaginat o anumită succesiune de mișcări menite să sporească expresivitatea costumului.

În locul manechinelor profesioniste au fost creatorii veșmintelor, studenții anului 1 Master, secondări de studenții anilor mici, care au interpretat cu entuziasm personajele propuse de colegii lor mai mari și mai experimentați.

Dincolo de acest joc omniprezent, cu vorbele și cu hainele, DeConFashion este o temă pe care o propunem de câțiva ani buni încoace studenților, ca pe un exercițiu de încălzire. Tema se înscrie pe o direcție foarte actuală și serioasă – slow fashion – care încearcă să oprească tăvălugul fast fashionului industrial și să imprime modei un caracter mult mai personal, mai intelectual, și probabil de aceea și mai dificil de acceptat de publicul consumator și de comentatorii modei românești, aflați încă doar sub vraja tendințelor modei comerciale.

Această preocupare de a atrage atenția asupra consumerismului inutil și de a miza pe creativitate se regăsește deja în programele marilor școli de modă și în propunerile unor fashion designeri consacrați. În acest sens aș aminti recenta lucrare „*Refashioned*”, publicată în 2013 de Sass Brown, decan al Fashion Institute of Technology

Lăcrămioara Crișan, DeConFashion, 2013

refers to the ethical practice in the fashion design around the world.

For the present, in the inherent game of their interdisciplinary experiments, the students of our department get closer to the major aspects of fashion and contemporary art.

By proposing these different themes, we encourage a holistic approach in order to develop a complex and powerful artistic personality which is able to impose his point of view.

The experiment we have described was carried out together with lecturer Sergiu Chihai, the MA 1 students: Alina Gurguță, Andrea Postelnicu, Carmen Popa, Laurențiu Buglea, Raluca Măndiță, Raluca Pătru, Anamaria Beșleagă, Irina Ghizdianu, Anca Pancu, Monica Ivanovici, Ellida Toma, Gina Casapu, Ruxandra Iosif, Lăcrămioara Crișan and Ana Ancuța.

Raluca Pătru, DeConFashion, 2013

din New York, care vorbește despre practici etice ale designului de modă din lumea întreagă.

Deocamdată, doar în joaca inerentă a unor experimente interdisciplinare studenții departamentului nostru se apropie de aspecte majore ale modei și artei contemporane.

Prin propunerea acestor teme diferite, încurajăm o abordare holistică în ideea dezvoltării unei personalități artistice complexe și puternice, capabilă să-și impună punctul de vedere.

Experimentul descris a fost realizat alături de asistentul Sergiu Chihai, de studenții anului 1 Master: Alina Gurguță, Andrea Postelnicu, Carmen Popa, Laurențiu Buglea, Raluca Măndiță, Raluca Pătru, Anamaria Beșleagă, Irina Ghizdianu, Anca Pancu, Monica Ivanovici, Elide Toma, Gina Casapu, Ruxandra Iosif, Lăcrămioara Crișan și Ana Ancuța.

Andrea Postelnicu, DeConFashion, 2013

Paula BARBU

conferențiar universitar doctor

senior lecturer doctor

Three hats for the encounter with fashion

The first encounter was a long time ago, when I could hardly understand the meaning of fashion, when everything was related only to the mirage of my findings (which were generally beautiful): my mother, dressed like in the 50s, a style which was transforming her into a diva acting in Italian films, influenced by fashion magazines with patterns and samples, which she used in order to device all kinds of garments, the starched petticoats, swishing under her ample skirts, my notebooks with naive drawings, where the dresses were displaying the colours of those flower fields where I used to play – all these return to my mind like some flashes derived from the film of my childhood. I was playing while observing the light and shadows, the dynamism and repose, the order and disorder... All these were captivating me, they were always keeping my mind busy; I replied to these by means of drawings and colour.

After completing the primary school, I happened to attend an art high-school, where I had the chance to develop my artistic skills by means of drawings and colours, where I got the first notions of composition, culture and artistic language.

Regarding the real signification of fashion, my revelation emerged one summer day when I simply discovered, in a bookshop, a book which surprised me: the author stated that fashion can be associated with other types of art and, just like these, it integrates in artistic epochs, styles and genres,

Trei pălării pentru întâlnirea cu moda

Prima întâlnire a fost demult de tot, pe vremea când nu înțelegeam prea bine ce este moda și când totul se raporta doar la mirajul descoperirilor mele (care în general erau frumoase): mama îmbrăcată în stilul anilor '50, care o preschimba într-o divă din filmele italiene, revistele cu modele și tipare după care își croia tot felul de ȳș-minte, jupele apretate care îi foșneau sub fustele ample, caietele mele cu desene naive, cu rochii pline de culorile câmpurilor înflorate pe care mă jucam – toate îmi revin în memorie ca niște flash-uri care fac parte din filmul copilăriei mele. Mă jucam observând lumina și umbra, dinamismul și repausul, ordinea și dezordinea. Toate astea mă captivau, îmi țineau mintea permanent ocupată și le răspundeam prin desen și culoare.

Întâmplarea sau destinul a făcut ca după școala primară să urmez un liceu de artă, unde am avut șansa să îmi dezvolt abilitățile artistice prin desen și culoare și unde am primit primele noțiuni de compoziție, cultură și limbaj plastic.

Revelația, în ce privește adevărata semnificație a modei, a apărut într-o zi de vară când am descoperit pur și simplu, într-o librărie, o carte care m-a surprins: autoarea avansa ideea că moda stă lângă celelalte arte, asemenea lor, integrându-se în epoci, stiluri și curente artistice și reprezentând statutul social, modul de gândire și personalitatea oamenilor. „Artă, stil, costum”, cartea Adinei Nanu, a fost pentru mine ca o premoniție a parcursului meu profesional: dintr-oda-

Ciclul Marea, acrilic pe pânză, 80 x 240 cm., 2013
The Sea cycle, acrylic on canvas, 80 x 240 cm., 2013

tă, am avut convingerea că tot ce voi întreprinde va fi legat de modă.

Și ca totul să fie rotund, când am ajuns la facultate, destinul a făcut să mă număr între studenții acestei doamne și să fac parte din primele generații care absolveau o școală de modă în cadrul unei instituții de artă. Ideea că într-o zi voi face pictură nu m-a părăsit niciodată, deși la vremea aceea nu știam în ce fel mă voi putea ocupa de ambele profesii, iar pe a treia nici nu o întreveam...

Au urmat ani în care am lucrat ca designer de modă (o ocupație pe care nu o găseai în nomenclatorul meseriilor, înainte de 1990) și am avut norocul să mă specializez în transpunerea în moda contemporană a elementelor costumului popular românesc. Pentru colecțiile acelea ignoram toate greutățile acelor vremuri și mă bucuram de documentările într-unele dintre cele mai interesante

representing the social status, the way of thinking and people's personality. "Art, style, costume", Adinei Nanu's book, represented a premonition during my whole professional development. Suddenly, I was convinced that all, that I was meant to make, was going to be related to fashion.

And, to make it all complete, when I reached the faculty, I happened to be one of this lady's students and belong to the first generations graduating from a fashion school in the context of an art institution. The idea that one day I was going to paint had never abandoned me although at that time I did not know how I was going to manage both professions, and the third one... I didn't even think of...

Subsequently, I worked as a fashion designer (an occupation you could not find in the list of professions before 1990) and I was lucky to specialize in the transposition of the Romanian folk

Paula Barbu, Veșmântul din abis, expus în cadrul expoziției Peisaje Abisale, Galeria Orizont, București, acrilic pe pânză, 2012

Paula Barbu, The garment from the abyss, exhibited as part of the Abyssal Sceneries event, Galeria Orizont, acrylic on canvas, 2012

costume elements in the contemporary fashion. While concentrating on those collections, I was ignoring all the hardships of those times and I was enjoying the research periods in some of the most interesting ethnographic areas: Câmpulung Muscel, Breaza, Tismana, Suceava, Brașov – real cores of traditional culture stimulating profound feelings of admiration and respect for the generations of women who were developing the idea of beauty. Those places were sources of inspiration for many of the clothing items I conceived then – and I was not the only one: the uniqueness and splendour of some elements composing the Romanian traditional garment, as well as the peasant woman's skirt, stirred real passions among designers, painters and sculptors – and this strengthens my belief that our traditional values must be respected and capitalised to assert our cultural identity.

In the meantime, I continued to study the

zone etnografice: Câmpulung Muscel, Breaza, Tismana, Suceava, Brașov – adevărate oaze de cultură tradițională, care îmi trezeau sentimente profunde de admirație și respect pentru generațiile de femei creatoare de frumos. Locurile acelea au fost sursă de inspirație pentru multe dintre piesele vestimentare pe care le-am conceput atunci – și nu eram singura: unicitatea și splendoarea unor elemente care compun veșmântul tradițional românesc, ia și catrința, au dat naștere unor adevărate pasiuni printre designeri, pictori și sculptori – iar asta îmi întărește credința că valorile noastre tradiționale trebuie respectate și valorificate, pentru afirmarea identității noastre culturale.

Între timp, continuam să studiez pictura și participam cu regularitate la expozițiile de artă organizate în sălile Muzeului Național de Artă sau la Galeriile Dalles, Orizont, Simeza. Prima expoziție personală a venit în 1996, odată cu matu-

rizarea profesională: Ecrane vegetale. Au urmat altele, cu teme care făceau parte din aceeași mare familie a impresionismului abstract: Pasaje vegetale, Acvatic, Pictură și manechin, Drapaj, Grădini acvatice, Peisaje abisale.

În pictură, am preferat pânza, tehnologiile tradiționale și non-figurativul, construind un limbaj situat între pictura gestuală, Tașism și Abstracționism, caracterizat de un anumit echilibru compositional. Calitatea culorilor, o regie riguroasă a exprimării artistice, gestul spontan și laconic s-au născut din perioade lungi de acumulări și dintr-un subconștient încărcat cu imagini la care meditez fără încetare, selectându-le și procesându-le, pentru a le elibera mai târziu pe pânză.

În 1990, căile s-au deschis: am devenit membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România, secția Pictură și lector la catedra de Modă a Academiei de Artă din București, Facultatea de Arte Decorative și Design, iar în felul acesta m-am trezit cu trei profesii diferite, și care se completau una pe alta.

painting strategies and regularly participated in the art exhibitions organised in the exhibition rooms of the National Art Museum or at the Dalles, Orizont or Simeza Galleries. I had my first solo exhibition in 1996, announcing my professional development: Vegetal screens. It was followed by others, expressing several themes related to the same great family of abstract Impressionism: Vegetal passages, Aquatic, Painting and mannequin, Drapery, Aquatic gardens, Abyssal sceneries.

In paintings I preferred the canvas, the traditional technologies and the non-figurative, thus constructing a language situated between the gestural painting, tachismes and Abstractionism, defined by a certain compositional balance. The quality of colours, a rigorous scenario of artistic expressions, the spontaneous and laconic gesture, they all developed as a result of some long periods of accumulations and subconscious structures suggesting some images I think of continuously, selecting and processing them, in

Anul I Licență, Colecția Gaudi, fotografie realizată în cadrul evenimentului Fashion Mob, Sun Plaza, București, 2012
First year BA student, the Gaudi collection, photo realized as part of the Fashion Mob event, Sun Plaza, Bucharest, 2012

order to later release them onto the canvas.

In 1990 my paths had opened: I became a member of the Romanian Union of Artists, the Painting Department, and a lecturer at the Fashion Department at the Art Academy, Bucharest, the Faculty of Decorative Arts and Design, so I found myself dealing with three different professions which were actually completing each other.

Today I work at the same faculty, together with my generation mates, Unda Popp and Ioana Avram, with other colleagues sharing other specializations, who were fond of fashion, and also with the future generations of professor designers. My experience, after I graduated from faculty, my research in the domain of fashion and my personal explorations, oriented us towards a new, coherent and performing program, capable of instructing a great deal of students signing up each year. Besides the artistic notions, I provided them with theoretical, practical and technical knowledge. These are presented in a way to facilitate their understanding, stimulate their

Azi lucrez în aceeași facultate, alături de colegile mele de generație, Unda Popp și Ioana Avram, cu alți colegi de alte specializări, îndrăgostiți de modă, dar și lângă viitoarele generații de designeri – profesori. Experiențele de după absolvirea facultății, cercetările întreprinse în domeniul modei, căutările personale ne-au condus către un program nou, coerent și performant, capabil să instruiască numărul mare de studenți care se înscriu în fiecare an. Pentru ei am inclus, pe lângă noțiunile artistice, și cunoștințe teoretice, practice, tehnice. Ele sunt prezentate în așa fel încât să le faciliteze înțelegerea, să le stimuleze creativitatea și să-i pregătească pentru un domeniu mereu în avangardă, în care schimbările nu se mai petrec de la un sezon la altul, ci de la un moment la altul.

De-a lungul timpului, ni s-au alăturat foști studenți cu rezultate remarcabile în domeniul modei, în țară și în străinătate, și așa am format o echipă în care credem cu tărie și unde contribuția fiecăruia este benefică, prin diversitatea propunerilor. Înțelegerea faptului că nu uniformitatea

Paula Barbu, Veșmântul din abis, expus în cadrul expoziției Peisaje Abisale, Galeria Orizont, București, acrilic pe pânză, 2012

Paula Barbu, The garment from the abyss, exhibited as part of the Abyssal Sceneries event, Galeria Orizont, acrylic on canvas, 2012

Anul I Licență, Colecția Gaudi, fotografie realizată în cadrul evenimentului Fashion Mob, Sun Plaza, București, 2012
First year BA student, the Gaudi collection, photo realized as part of the Fashion Mob event, Sun Plaza, Bucharest, 2012

creativity and prepare them for a permanently vanguardist domain in which changes do not occur from a season to another, but from a moment to another.

In time, former students, with remarkable results in the domain of fashion in the country and abroad joined us, and so we formed a team we truly trust, where the contribution of each of us is beneficial through the suggestions' diversity. The comprehension of the fact that it is not about conformity which helps us, but the various methods to approach the principles and elements of fashion, led us towards a constructive competition highly appreciated by students. They were the ones we had to convince with multiple experiments: starting with drawings, colour, compositions, the first volumes obtained, continuing with the art objects, with the creation of our own materials and patterns, with essential notions regarding fashion, art, performances, stage movement, and many other elements setting up the phenomenon of fashion, its "coulisses," as we like to define it, which made them understand this

este cea care ne ajută, ci modurile diferite de a aborda principiile și elementele modei, ne-a condus spre o competiție constructivă, din care studenții au avut cel mai mult de câștigat. Pe ei, în primul rând, trebuia să îi convingem cu multiplele experimente: începând cu desenul, culoarea, compoziția, cu primele volume obținute și continuând cu obiectele-artă, cu crearea propriilor materiale și croiuri, cu noțiuni esențiale despre modă, artă, performing, mișcare scenică și multe alte elemente care construiesc fenomenul modei, „culisele” ei, cum ne place să spunem, și care îi ajută să înțeleagă acest mecanism complex. Așa se explică diversitatea în modul de abordare a temelor lucrărilor de Licență și Master realizate de studenți în ultimii ani.

Unii consideră că moda trebuie să fie doar așa cum cred ei, ignorând cu bună știință, din motive știute doar de ei, eforturile școlii românești de modă. Așa-zisi critici, cu o minimă informare, abilitate și practică a modei, nu înțeleg pașii făcuți pentru formarea viitorilor designeri, nici multiplele fațete și domenii ale modei, nici

Laura Smarandache, Colecția Sharp Love, 2011
Laura Smarandache, Sharp Love Collection, 2011

Ana Popa, Colecția Zestrea, 2009
Ana Popa, The Dowry Collection, 2009

Sandra Galan, Colecția Heritage, 2008
Sandra Galan, Heritage Collection, 2008

Anul I Licență, Colecția Ritual, 2013
First year BA student, the Ritual Collection, 2013

Ștefana Chelaru, Nostalgia crinolinei, 2014
Ștefana Chelaru, The crinoline's nostalgia, 2014

complex mechanism. All this explains the diversity of their approach when they elaborated their recent dissertations and MA works.

Some consider that fashion must be the way they imagine it, while knowingly ignoring, because of a number of personal reasons, the efforts of the Romanian fashion school. So-called critics, endowed with the lowest degree of information, ability and practice in fashion, do not understand the stages developed to form the future designers, neither the multiple aspects and domains of fashion, nor the fact that the fashion school came into the line of occidental standards long time ago; they do not even see the students' achievements in international competitions or the way they are welcome in other academic contexts, when they continue their studies abroad.

My research in the domain of fashion and personal explorations in painting made me find the most appropriate modalities to provide my students with a great deal of knowledge and experience to enrich, support and orient them within this vast domain, to open their paths and make them discover their own artistic personality.

The course of volumetry, which I suggested them, providing the Fashion Department with a unique dimension, proved necessary in the comprehension of different methods to obtain volumes and in the faster understanding of the problems concerning the pattern's construction. This explains why the topics I suggest to my students include very many elements related to painting, sculpture, scenography or art history, as well as the technological problems needed in the execution of volumes or the introduction of some recent technologies. "White – Black", "Warm – Cold", "Contrast itself", "Piet Mondrian", "Sonia Delaunay and the simultaneous dress", "Frida Kahlo", "Mark Rothko", "Gustav Klimt", "Pop Art", "Op Art", "Antoni Gaudi" represent only a part of the subjects related to colour through which I try to make students get closer not only to the experience of great artists but also to the study of colours and principles governing it, which are so necessary in creative clothing.

Referring to the successful experience, the recent "Antoni Gaudi" collection of the first year students combines the spectacular forms with

faptul că școala de modă s-a aliniat de mult standardelor occidentale, și nici nu văd realizările studenților în competițiile internaționale sau cât de bine sunt primiți în alte medii academice, când își continuă studiile în străinătate.

Cercetările în domeniul modei și căutările personale în pictură m-au ajutat să găsesc modalitățile cele mai potrivite ca să transmit studenților cât mai multe cunoștințe și experiențe care să îi îmbogățească, să-i ajute să se orienteze în acest vast domeniu și, în același timp, să le deschidă căile prin care să se poată descoperi ei înșiși ca personalități artistice sau formatori. Cursul de Volumetrie pe care l-am propus pentru ei și care adaugă o dimensiune unică Departamentului Modă s-a dovedit necesar pentru înțelegerea diferitelor metode de obținere a volumelor și pentru descifrarea mai rapidă a problemelor legate de construcția tiparului. Așa se explică de ce temele pe care le propun studenților includ foarte multe elemente legate de pictură, sculptură, scenografie sau istoria artei, dar și probleme tehnologice necesare pentru realizarea volumelor sau introducerea unor tehnologii de ultimă oră. „Alb-Negru”, „Cald-Rece”, „Contrast în sine”, „Piet Mondrian”, „Sonia Delaunay și rochia simultană”, „Frida Kahlo”, „Mark Rothko”, „Gustav Klimt”, „Pop Art”, „Op Art”, „Antoni Gaudi” sunt doar o parte dintre subiectele legate de culoare, prin care încerc să îi apropiez pe studenți de experiențele marilor artiști și de studiul culorii și al pricipiilor care o guvernează, atât de necesare pentru creația vestimentară.

Vorbind despre experiențe reușite, una recentă a fost colecția „Antoni Gaudi” a studenților anului I Licență, în care formele spectaculoase se împletesc cu inovațiile decorative folosite de Gaudi în lucrările sale de arhitectură. Folosindu-se de această metodă și de cultura lor plastică, studenții au creat o istorie a picturii cu care au îmbrăcat corpul uman și căreia i-au conferit dinamism prin culoare și mișcare. Au abordat cu ușurință aceste teme și au realizat volume complicate și spectaculoase, iar imaginația și creativitatea lor s-au dezvoltat de la o etapă la alta, datorită cunoștințelor dobândite în timpul acestui experiment.

Alex Raicu, Nostalgia crinolinei, 2014
Alex Raicu, The crinoline's nostalgia, 2014

Uneori, temele propuse sunt răspunsuri la căutările unor colegi sau ale altor designeri – de exemplu, colecția „Patimile”, realizată cu studenții de la ciclul masteral, care continuă „Buna Vestire” a Undei Popp sau „Sacrificiul” inegalabilului Alexander McQueen. A fost un răspuns dat și unei alte întrebări: dacă este posibilă abordarea, prin modă, a unor teme dintr-o zonă spirituală, atât de sensibilă. Rezultatul a vorbit de la sine: studenții au realizat adevărate obiecte de artă, unele construite pe elemente de compoziție, folosind materiale neconvenționale, altele realizate riguros sub formă de veșminte cu tăieturi îndrăznețe, în stilul lui McQueen, accesoryzate cu elemente neconvenționale. Alteori, temele de cercetare sunt sugerate de istoria costumului: din preistorie la crinolină, de la Art Nouveau la Art Deco, de la New Look la anii '60, '70 și până la Deconstructivism sau la Minimalismul zilelor noastre, salturile se fac rapid, prin documentare și experiment.

Dacă m-aș întoarce azi cu patruzeci de ani în urmă și ar trebui să-mi aleg din nou o meserie, aș merge pe același drum: cele trei pălării – creator, pictor și profesor – îmi stau de minune și îmi aduc satisfacții imediate și fără număr. Și aș mai spune că de când mi-am descoperit latura pedagogică, am văzut că multe dintre ideile mele pot prinde viață prin realizările studenților și că putem câștiga deopotrivă: Sandra Galan, Ana Popa, Roxana Pârvu, Laura Smarandache, Emilia Tudoran, Iulia Ghenea, Alex Raicu sunt doar o parte (din ultimile generații) dintre cei cu care mă mândresc și care vor dezvolta designul românesc contribuind cu siguranță la creșterea prestigiului Școlii de modă din București.

the decorative innovations used by Gaudi in his works of architecture. By using this method and their artistic culture, the students created a history of painting, which they dressed up the human body with, while conferring the idea of dynamism through colour and motion.

They approached these topics easily and made complicated and spectacular volumes and their imagination and creativity developed from a stage to another due to the knowledge gained during this experiment.

Sometimes, the topics suggested represent answers to the explorations of some colleagues or other designers – for instance, the “Passions” collection made with the MA students continuing Unda Popp “Annunciation” or the peerless Alexander McQueen’s “Sacrifice.” It was an answer related to another question: whether the approach of some themes deriving from a spiritual and highly sensitive area, by means of fashion, could be possible. The result was obvious: the students achieved real objects of art, some constructed on compositional elements, using non-conventional materials, others were rigorously made in the form of garments with daring cuttings, in McQueen’s style, accessorized with non-conventional elements.

Some other times the research topics are suggested by the costume’s history: from pre-history to crinolines, from Art Nouveau to Art Deco, from the New Look to the 60s and 70s and Deconstructivism or the present Minimalism, the transformations are fast, through documentation and experiments.

If I had to return forty years ago and choose my profession again, I would take the same decision: the three hats – creator, painter and professor – fit me wonderfully and bring me immediate and countless satisfactions...

I would also say that, since I’ve discovered my pedagogical side, I noticed that many of my ideas can turn into life through my students’ achievements and we can also declare ourselves winners: Sandra Galan, Ana Popa, Roxana Pârvu, Laura Smarandache, Emilia Tudoran, Iulia Ghenea, Alex Raicu are only some of those (belonging to the latest generations) I am proud of, those who are going to develop the Romanian design, while surely contributing to the expansion and promotion of the Fashion School, Bucharest.

Anul I Master: Iulia Ghenea (1), Mirela Barbu (2), Roxana Pîrvu (3), Emilia Tudoran (4), Patimile, 2013

First year MA student: Iulia Ghenea (1), Mirela Barbu (2), Roxana Pîrvu (3), Emilia Tudoran (4), Passions, 2013

Ioana AVRAM

lector universitar doctor

lecturer doctor

Fashion and the signs of change

I have graduated from the Institute of Fine Arts "Nicolae Grigorescu," Bucharest, the Textile Arts Department, Creative Clothing, in 1978.

That year, considered the climax of global prosperity, never felt before, they discovered Pluto's Charon satellite, and the Republic of China allowed, as the outcome of a new strategy approached in cultural development, the access to the works of Aristotle, William Shakespeare and Charles Dickens, as well as the introduction of the "Fashion" concept given the occidental influence of Pierre Cardin at Beijing; New York Post published an ample article related to David Rorvik's book, "The Cloning of Man", the alleged possible cloning of the human being, and at Chicago they created the first computer bulletin board system (CBBS), a computerized system permitting the computer connection.

It was the year of odd fashion choices, oil crisis, bizarre hairstyles, the year when they created Garfield, the most viral BD character, when the first vitro child, Louise Joy Brown, was born.

It was nicknamed "The year of the three Popes"; it was the year when Nicolae Ceaușescu launched the "Bucharest project" as a reply of the Phenian town, the capital of North Korea; they invented the artificial insulin, Menachem Begin (Israel) and Anwar el-Sadat (Egypt) obtained "ex aequo" the Nobel Prize for Peace, Sony introduced the walkman, the first portable stereo, some films - "The Deer Hunter" "Annie

Moda și semnele schimbării

Am absolvit cursurile Institutului de Arte Plastice Nicolae Grigorescu din București în anul 1978, în cadrul secției de Arte Textile, specializarea Creație Vestimentară.

În acel an, considerat ca fiind un vârf al prosperității globale, nemaiatins de atunci, a fost descoperit satelitul Charon al lui Pluto, Republica Populară Chineză a permis, în urma unei noi strategii de dezvoltare culturală, accesul la operele lui Aristotel, William Shakespeare și Charles Dickens, dar și introducerea conceptului de „Modă”, prin aerul occidental adus de Pierre Cardin la Beijing; New York Post a publicat un amplu articol relativ la cartea lui David Rorvik „The Cloning of Man”, despre presupusa posibilă clonare a ființei umane, iar la Chicago a fost creat primul computer bulletin boardsystem (CBBS), un sistem computerizat care permite conectarea informatică.

A fost anul alegerilor de modă ciudate, al crizei petrolului, al coafurilor abracadabrante, anul în care a fost creat Garfield, personajul de BD cel mai viral și s-a născut „in vitro” primul copil – Louise Joy Brown.

A fost supranumit „Anul Celor Trei Papi”, dar și cel în care Nicolae Ceaușescu a lansat „Proiectul București”, ca o replică a orașului Phenian, capitala Coreei de Nord; a fost inventată insulina artificială, Menachem Begin (Israel) și Anwar el-Sadat (Egipt) au obținut „ex aequo” Premiul Nobel pentru Pace, Sony a introdus walkman-ul, primul stereo portabil, filmele „The Deer Hunter”

„Annie Hall” sau „Grease” au devenit simboluri culturale, Bee Gees au lansat „Stayin’ Alive”, iar pantalonii de plastic au fost, pentru scurtă vreme, la modă.

Nicolae Ceaușescu a fost pentru ceva vreme liderul cel mai „frecventabil” din „lagărul socialist” și a fost plimbat cu trăsura prin Londra, de către regina Angliei, trecând pe lângă un cinematograful unde rula (la liber!!!) un film produs de David Grant, „King of sexploitation”.

Apare cartea lui John T. Molloy, „The Women’s Dress for Success Book” – care a marcat o piatră de hotăr în codificarea vestimentară a mesajului oficial, iar „The London Fashion Exhibition” lansează, în același an, o secțiune aparte, destinată designerilor, în timp ce IGEDO deschide „Düsseldorf Fashion House”, pentru îmbrăcăminte „de designeri”, în încercarea de a cuceri piața americană, saturată de produsele de masă, care pot fi cumpărate din Orientul Îndepărtat.

Populația globului era de aproximativ 4 miliarde 302 milioane de oameni.

Toate acestea au influențat direct, mai mult sau mai puțin discret, existența Planetei, a indivizilor, a mea, fără să știu la momentul acela, că undeva se întâmplă lucruri care vor transforma lumea familiară mie, într-o manieră de neimaginat, altfel decât științifico-fantastic.

„Spiritul anului 1978” mi-a modelat, de fapt, structura afectivă, culturală și socială, datorând efectelor – vizibile sau colaterale – ale fiecăreia dintre toate aceste evenimente, plus ale multor altele, multe neștiute – ceea ce sunt acum.

La acea vreme, moda vestimentară, care tocmai lua ființă în România ca profesie creativă, (dincolo de croitoria artizanală sau de unicatele artistice ale Fondului Plastic) era, fără să știu eu, vârful de lance al unui proiect ambițios care viza un sistem integrat de cercetare, creație, producție și implementare pe piață, gândit ca să forțeze intrarea pe ușă din față în industriile modei. Prinsă între creativitatea artistică și cea de modă, între libertatea unui liber profesionist și rigorile corporatiste, am evoluat aflând încet-încet răspunsuri legate de structura, forța, rolul și efectele modelatoare ale actului cultural de modă.

Școala de modă a apărut ca o necesitate de formare profesională, pentru crearea unor resur-

Hall” or “Grease” became cultural symbols, Bee Gees launched “Stayin’ Alive”, and plastic pants became fashionable for some time.

For a while, Nicolae Ceaușescu had been the most “frequentable” leader from the “socialist camp”, he used to be driven in carriage tours around London by the Queen of England and, passing by a cinema, he was astonished to glimpse David Grant’s film, “King of sexploitation,” (freely!!!) ...

Then they published John T. Molloy’s book, The Women’s Dress for Success Book – which marked an outstanding point in the clothing codification of the official message; it was the same year when The London Fashion Exhibition launched a special section for designers, while the IGEDO opened the Düsseldorf Fashion House, for brand clothing trying to conquer the American market, imbued with mass products, which could be purchased in the Far East.

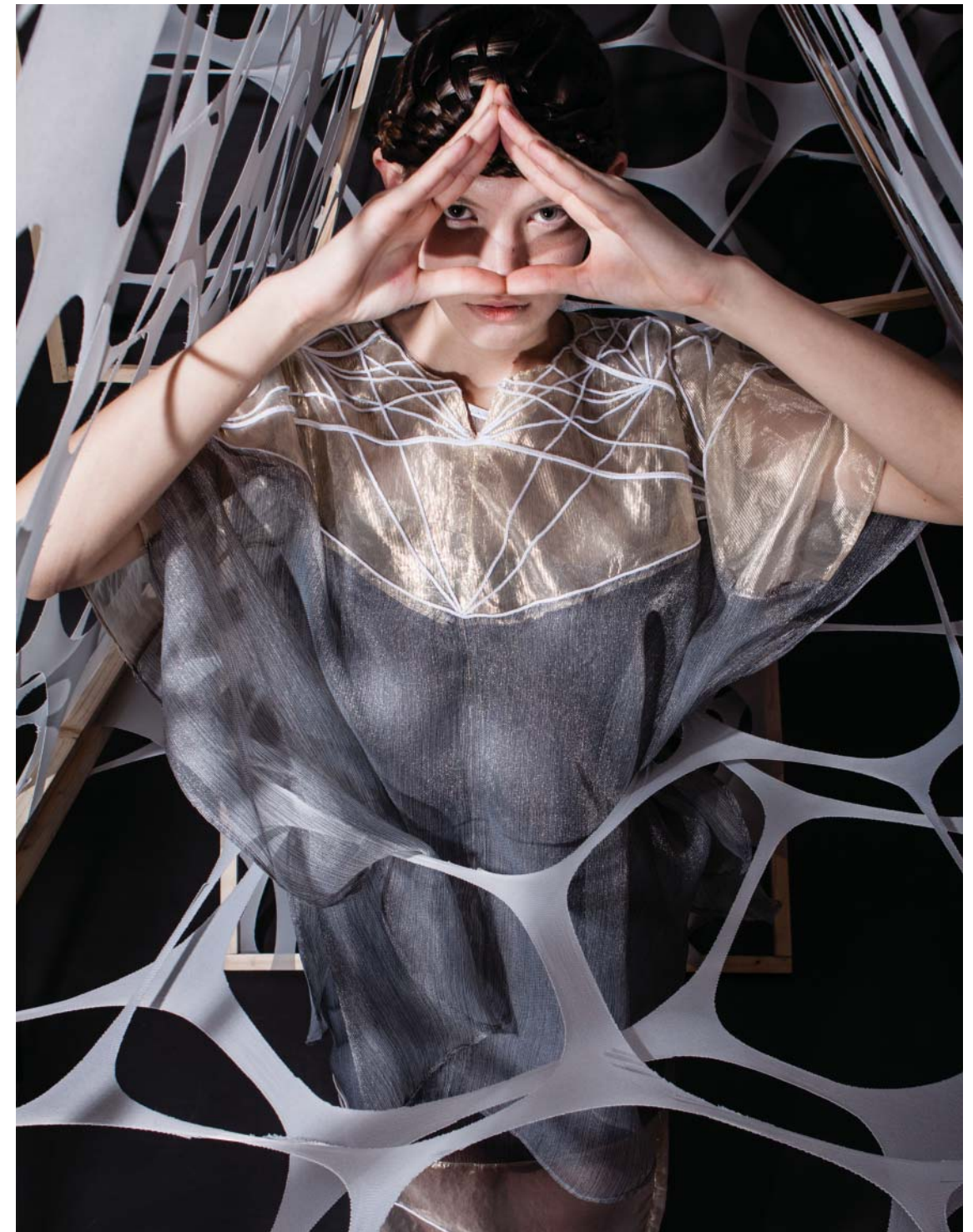
Population: 4.302 billion people.

All these influenced the existence of the Planet, of the individuals and mine, directly, in a more or less discrete way; at that time I did not know that, somewhere, there were things which were going to transform the World, which I was familiar with, into an unbelievable manner, totally different from the scientific and fantastic one.

“The spirit of 1978” had actually modeled my affective, cultural and social structure due to the visible or collateral effects of each of these events, or of others, which I was not aware of, and here I am.

At that time, fashion clothing, which was just developing in Romania as a creative profession (beyond the artisanal tailoring or the artistic unique items of the Gallery) was, without my knowledge, the essence of an ambitious project focused on an integrated system of research, creation, production and market implementation, meant to force the grounds in the fashion industry. Caught between the artistic and fashion creativity, between the liberty of a free-lancer and corporatist rigors, I went further and gradually found the answers related to the structure, force, role and modeling effects of the cultural act of fashion.

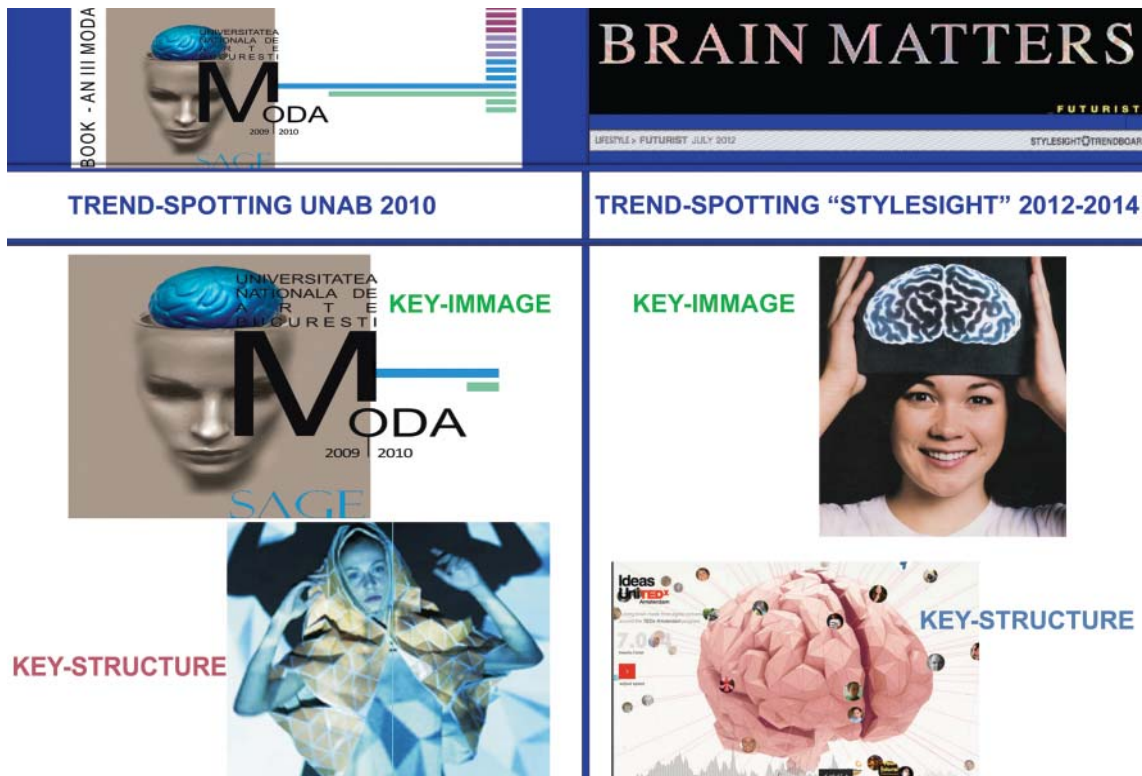
The fashion school emerged as the profes-

Laura Bonciu, Andreea Vartolomei, Laura Ditot, Wholometry, 2013

Laura Bonciu, Andreea Vartolomei, Laura Ditot, Wholometry, 2013

Colecția colaborativă SAGE, bazată pe cercetare de tendințe (2010) – viziune confirmată de studiile STYLESTIGHT / FUTURIST (2012)

A collaborative collection, SAGE, (2010) based on a collaborative research of trends – a vision confirmed by the following studies STYLESTIGHT / FUTURIST (2012)

se umane apte să înfrunte concurența din industriile modei internaționale. Apariția sa (1971) a marcat în sine un traseu profesional pentru cei care, cultural, tehnic, artistic și creativ, trebuiau să răspundă misiunii de „reformatare” a industriei de confecții românești.

Desigur, acest plan nu s-a realizat – cel puțin atunci – datorită rezistenței la schimbare a tuturor factorilor implicați. În primul rând, industria de confecții a primit cu iritare sarcina de a introduce în sistem creația, ca element industrial productiv. Acest lucru presupunea reorganizarea fluxurilor tehnologice, în baza conceptelor – mereu noi de modă – și costuri mari de creație, pe care nu le înțelegea, având în vedere rolul asumat până atunci de exclusiv producător. Pe de altă parte, structurile Institutului de Arte de la acea vreme considerau acest domeniu, foarte

sional development was needed for the creation of some human resources, which were able to cope with the competition in the international fashion industries. Its emergence (1971) marked a professional route for those who had to experience the “re-formatting” of the Romanian clothing industry culturally, technically, artistically and creatively.

Of course, this plan was not successful – at least not then – given every factor’s resistance to the idea of change. Firstly, the clothing industry was resentful when given the task to introduce the creation in the system, as a productive industrial element. This might have assumed the reorganization of technological streams, according to the concepts – always new in fashion – and high costs of creation, which they did not understand given the role assumed so far, as an exclusive producer.

Colecția colaborativă MATHEMATICAL, bazată pe cercetare de tendințe (2011) – viziune confirmată de studiile STYLESTIGHT / FUTURIST (2012)

A collaborative collection, MATHEMATICAL, (2011) based on a collaborative research of trends – a vision confirmed by the following studies STYLESTIGHT / FUTURIST (2012)

Secondly, those structures of the Art Institute considered this domain very new for Romania, as a “stray child” imposed by the party, tolerated as a caprice, as there was no other way. The students, some very fond of the mirage of fashion and the world “beyond” the Iron Curtain, were hoping that, by means of fashion, they could get closer to their professional development in a more beautiful world. They considered that the authentic creation was going to be evaluated more differently “there”...

The industry, obliged to hire us as “graduate draftsmen” or “graduate planners” (words like “design” or “marketing” were not accepted, not even in the classified list of functions) – marginalized us violently, manifesting an undisguised disdain for all that meant creativity, talent, vision, more exactly, anything that could gener-

nou de altfel pentru România, ca pe un „copil de pripas” impus de conducerea de partid, tolerat fiind ca un moft, fiindcă nu se putea altfel. Studenții, unii îndrăgostiți de mirajul modei și al lumii de „dincolo” de cortina de fier, sperau că prin modă pot fi mai aproape de visul realizării profesionale într-o lume mai frumoasă. Considerau că adevărata creație va fi valorizată altfel „acolo”.

Industria, obligată fiind să ne angajeze ca „desenatori artistici cu studii superioare” sau „proiectanți modele cu studii superioare” (cuvinte ca design sau marketing nefiind acceptate, nici măcar în nomenclatorul de funcții) – ne marginaliza violent, manifestând un dispreț nedisimulat pentru tot ceea ce însemna creativitate, talent, viziune, pe scurt, orice putea genera schimbare. Un conflict dureros, care a semănat confuzie și a facilitat abandonarea proiectului.

Am avut marea şansă să mă bucur de „ghizi” și maeștri care m-au îndrumat pe calea îngustă, și nu lipsită de capcane, a descoperirii de sine – pentru mine moda a fost dintotdeauna un mod de viață, nu o profesie. Doamna Leontina Mailatescu, cea care a primit sarcina să „pornească motoarele” școlii de creatori de modă români, a studiat la Viena și a adus de acolo un model greu de digerat la acea vreme – creația vestimentară productivă, pentru industriile creative ale modei. Tehnic (mult prea tehnic și rigid pentru tinerii care se doreau artiști și nu „pălmași” angajați în industrie, cu șefi și sarcini de serviciu, termene, dar și răspundere), acest lucru ne-a descumpănit pentru multă vreme, neștiind unde este drumul spre destinul profesional. La polul „uman” al ecuației, Doamna Adina Nanu a introdus măsura omului, cu afectivitate, orgolii, bucurii, nevoi, constrângeri, dar și răzvrățiri, precum și bucuria de a lucra cu un limbaj mult mai complex decât cel uzual, comunicând stări și intenții, și care putea traduce vestimentar tot ce ne înconjoară.

Multă vreme am balansat amestecată între pasiune și „sarcini de serviciu”, până când am înțeles că toate acestea fac parte dintr-o singură lume, dintr-o singură poveste, cu răspunsuri posibile la nevoia fundamental umană de a se manifesta social prin valori culturale, exprimate în forma lor material vestimentară.

Am înțeles că totul este cuprins într-un sistem – SISTEMUL MODEI – care reprezintă expresia cea mai largă a curentului cultural dominant al fiecărei epoci.

Totuși semințele acelor vremuri dau roade frumoase acum, România este deja angajată pe drumul fără întoarcere al producției de creativitate, fiind clasată pe locul 15 în lume în exercitarea puterii intangibile, conform noului indicator „Soft Power Index”, lansat de Ernst & Young. De asemenea, în cadrul Planului de Export al României, prin eforturile Societății Designerilor Profesioniști din România, designul (cel de modă inclus) reprezintă o valoare exportabilă în sine fie sub formă de concepte, fie de prototipuri, iar tinerii designeri participă la târguri internaționale sub marcă proprie.

Lumea s-a schimbat inimaginabil. Conceptul de Eră Digitală sau Revoluție Digitală presupu-

ate the transformation. A painful conflict which provoked confusion and facilitated the abandonment of the project.

I had the great opportunity to get in touch with “guides” and masters who oriented me towards the narrow and difficult path to discover myself – for me, fashion was always a lifestyle, not a profession. Mrs. Leontina Mailatescu, the one who had the task to “start the engines” of the Romanian school of fashion creators, had studied in Vienna and from there she brought a model, which was hardly accepted then – the productive clothing creation for the fashion creative industries. Technically, (too technical and rigid for the young people who wanted to become artists not “poor” employees, with foremen and tasks, terms and responsibility) this had unbalanced us for a longer time, creating confusion around the idea of professional fate. At the “human” pole of the equation, Mrs. Adina Nanu introduced the human measures, with affection, vanity, joy, needs, constraints, but also rebellion and the happiness to work with a more complex language than the common one, communicating conditions and intentions, translating all that surrounded us in terms of fashion.

I had oscillated a lot between passions and “service tasks” until I understood that all these belong to a single world, to a single story, with possible replies to the fundamentally human need to manifest socially, through cultural values, expressed in their clothing-material form. I understood that everything is included in a system – THE FASHION SYSTEM – which represents the largest expression of the dominated cultural genre of each epoch.

However, the seeds of those times bear their fruits now, Romania is already and forever engaged in the process of creative production, being “... the 15th in the world to exert the intangible power according to a new indicator, “Soft Power Index”, launched by Ernst & Young”. Moreover, in Romania’s export plan, through the efforts of the Romanian Society of Professional Designers, design (including the fashion design) represents an exportable value itself, either in the form of concepts or as prototypes, and the young designers participate in international fairs with their own brand.

Alexandru Tunsu, FIRST BREATH, 2013

ne manipularea informației prin tehnologii digitale, un nou tip de relații între ființa umană și virtualitate, generat cu precădere de tehnologia informației și a comunicării digitale. Schimbările rapide și violente, care pot deveni amenințătoare pentru societatea noastră, necesitând o atitudine culturală nouă, diferită și CREATIVĂ.

Profesii au dispărut și multe altele le iau locul cu o viteză nemaîntâlnită, iar formarea profesională de tip tradițional face cu greu față acestor provocări.

Vor apărea noi actori pe scena economică, socială, politică, tipologia activităților va deveni din ce în ce mai rapid volatilă.

În Era Digitală a Civilizației Informației putem considera sistemul modei ca fiind o rețea globalizată și să acceptăm că WWF (World Wide Fashion) și WWW (World Wide Web) sunt doar diferite modele ale aceluiași tip de civilizație, astfel încât, în primă instanță, moda poate deveni un model pilot mai ușor explorabil.

Lucrând peste 30 de ani în diverse poziții din industriile creative ale modei, m-am angajat, firesc, în elaborarea unui proiect educațional, bazat pe experiența profesională nemijlocită și pe activitatea de cercetare în domeniul modei și a modelelor educaționale destinate creativilor.

Vorbim despre ceea ce rămâne după ce prea puțin din ceea ce este azi, va mai fi.

Moda este un barometru cultural, extrem de fin și de precis, iar specialiștii acestui domeniu, lucrând mereu la timpul viitor, sunt printre primii care simt semnele schimbării și le transpun într-o realitate a zilei de mâine.

Pornind de la ideea că industriile modei prezintă oportunități profesionale cu un spectru foarte larg de utilizare a capacităților creative antrenate și educate (unele cunoscute, altele emergente, altele fără formă, încă), am început prin a formula cele mai importante competențe (general valabile pentru toate acestea), pe care o universitate de artă le poate oferi. Astfel, nămint câteva, putem să ne referim la: elaborarea unei viziuni și asumarea ei, modalități de conceptualizare și operaționalizare, capacități de comunicare, exprimare în diferite limbaje (artistice sau neartistice), spiritul inovației competitive, utilizarea deschiderii culturale ca instrument

World has unbelievably changed. Concepts like Digital Era or Digital Revolution assume the manipulation of information through digital technologies, a new type of connections between human beings and virtual contexts, especially generated by the technology of information and digital communication. The fast and violent changes can become threatening for our society and need a new, different and CREATIVE attitude.

There were professions which vanished, some others replaced them very fast, and the traditional professional development is hardly coping with these challenges.

New actors are going to appear on the economic, social, political stage, and the typology of activities will transform more and more...

In the digital era of Informational Civilization we can consider the fashion system a globalized network and accept that WWF (World Wide Fashion) and WWW (World Wide Web) are only different models of the same type of civilization, thus, in the first instance, fashion can become an easily researchable pilot model.

Having worked in various positions in the creative fashion industries for more than 30 years, I certainly engaged in the elaboration of an educational project based on direct professional experience and my research activity in the domain of fashion and the educational models for the creative individuals.

We speak about what stays after only too little of what's going on today is going to remain.

Fashion represents a cultural extremely delicate and precise barometer, and the specialists of this domain, who always focus on the future, are among the first to feel the signs of change transposing them in the reality of tomorrow.

Starting from the idea that fashion industries present professional opportunities with a wide range of creative and educated capacities and skills (some of these already known, others emergent, and some others still deprived of form), I began to formulate the most important competencies (generally valid for all these), which a University of Art can provide. For instance, we can refer to the elaboration of a vision and its assumption, modalities applied in conceptualization and operational activities, communication capaci-

ties, expressed in different languages (artistic or non-artistic), the spirit of competitive innovation, the usage of cultural opening as an instrument to inter-connect information, the exploratory behavior and techniques approached in research and documentation, the creative usage of technologies (traditional or emergent), the ability to respond creatively to any kind of challenge, due to the open attitude towards freshness and originality, and last but not least, the capacity to work with cultural prognosis and those specific to fashion and so on and so forth.

The fashion projects actually rely on a research based on curiosity, the exploration of diversity, the determination of aspirations and needs demanding punctual answers. But not anyway, innovative answers, stimulating the competition, producing value and generating profit.

What would have been if in 1978 I had known that the Shock of future (Alvin Tofflet) represented something else than a successful visionary essay, or if Chronicle 2000 (Acad. Mircea Malița) had reached my attention... or if I had known where to explore all the information mentioned at the beginning and I had been skilled enough to interconnect these to create a possible painting of a "future" which had already "passed" in a great measure?

Paraphrasing Faith Popcorn, one of the most well-known trend spotters, "If you knew everything about tomorrow, what would you do differently today?" I answer: I would teach the others how to look at "tomorrow," to make them act differently, so that "tomorrow" would not find them unprepared.

At the very beginning, the fashion program should have comprised a formation especially concentrated on the clothing design and it should have created the necessary competencies to cover the implementation of some successful models on the market.

Subsequently, the domain diversified, this was not sufficient, a management program in fashion collections and concept administration was needed. Professions such as Trend Manager, Conceptual or Directional Designer, Creative Director or Fashion Buyer, became very solicited on the labor market.

de interconectare a informației, comportament exploratoriu și tehnici de cercetare și documentare, utilizarea creativă a tehnologiilor (tradiționale sau emergente), capacitatea de a răspunde creativ la orice fel de provocare, datorită atitudinii deschise către nou și nu în ultimul rând, capacitatea de a lucra cu prognozele culturale și cu cele specifice modei, și altele.

Proiectele modei se bazează, de fapt, pe cercetare centrată pe curiozitate, pe căutarea diversității, pe determinarea aspirațiilor și nevoilor care cer răspunsuri punctuale. Dar nu oricum, ci răspunsuri care sunt inovative, se detașează de concurență, produc valoare și generează profit.

Ce ar fi fost dacă în 1978 aș fi știut că „Șocul Viitorului” (Alvin Toffler) este altceva decât un reușit eseu cu pretenții vizionare, sau dacă „Cronica Anului 2000” (acad. Mircea Malița) ar fi ajuns sub ochii mei, sau dacă aș fi știut unde să caut toate informațiile menționate la început și aș fi avut priceperea să le conectez între ele, creând un posibil tablou al unui „viitor” care este deja „trecut” în mare parte?

Parafrazând-o pe Faith Popcorn, unul dintre cei mai renumiți trend spoteri: „Dacă ați cunoaște totul despre mâine, ce ați face altfel azi?”, răspund: „Aș învăța pe alții cum să se uite „în mâine”, ca să facă de azi pașii necesari, astfel încât „mâine” să nu îi surprindă nepregătiți”.

La început, programul de modă ar fi trebuit să cuprindă o formare care se referea, cu precădere, la design vestimentar și ar fi trebuit să creeze competențele necesare pentru acoperirea nevoii de implementare pe piață a unor modele de succes.

Ulterior, domeniul s-a diversificat, acest lucru nemaifiind suficient, fiind necesar un program de management al colecțiilor de modă și al gestiunii conceptelor. Profesii ca Trend Manager, Conceptual sau Directional Designer, Director Creativ sau Fashion Buyer devenind foarte solicitate pe piața de muncă.

Foarte repede a explodat o paletă largă de noi profesii creative cu aplicație directă în modă (stilist cu toate declinările sale, trend-setter, trend-hunter, analist, critic și editorialist de modă, manager de imagine de modă, cercetător în domeniul soluțiilor vestimentare alternative, visual

Maria Mihaela Popescu, Digital Dimension, 2013

Colecție colaborativă, Selenit, 2014
Collaborative collection, Selenit, 2014

merchandiser, fashion display artist etc.).

În zilele noastre, cel mai important lucru este modul de a interrelaționa profesional, de a lucra colaborativ și cocreativ, de a folosi creativitatea în toate domeniile vieții, de la răspunsuri către client, la utilizarea tuturor oportunităților legale de manifestarea pe piață.

În aventura mea didactică, am încercat să găsesc forme și modalități de a antrena grupuri de studenți în astfel de proiecte și mă pot bucura că am obținut și unele rezultate. Fiindcă, în paradigma mea, reușita înseamnă să produci absolvenți capabili să preia sarcini pe care nu le pot onora alții.

Astfel, Ana Nechita este proprietar și editor la revista „Rumours”, Cristina Ciovârtă este trend manager la „Agnes Toma”, Lavinia Pop – visual merchandiser la „Max Mara Weekend”, Anca

Very soon they developed a large scale of creative professions directly applied in fashion (stylist – associated with all its declining, trend-setter, trend-hunter, analyst, fashion critic and editorialist, fashion image manager, researcher in the domain of alternative clothing solutions, visual merchandiser, fashion display artist... etc).

Nowadays, the most important element is the way to inter-relate professionally, work collaboratively and co-creatively, use creativity in every domain of life, from replies to the client to the usage of every legal opportunity in the manifestation on the market.

In my didactic adventure I tried to find forms and modalities to engage groups of students in such projects and I am glad I have also obtained good results. As, according to my belief, success means to produce graduates who are capable of

assuming the tasks, which others can't fulfill.

Thereby, Ana Nechita is the owner and editor of the “Rumours” magazine, Cristina Ciovârtă is the Trend Manager of “Agnes Toma”, Lavinia Pop – the Visual Merchandiser at “Max Mara Weekend”, Anca Țurlică – the Visual Merchandiser la “H&M”, Diana Osman, Anca Petrea, Raluca Coman, designers and creators at “Nisa”, Alina Ene – co-owner and creator at “Coolta”, Agota Tompos, one of the most successful Romanian industrial designers, and others manifest in the context of young independent designers trying to make themselves visible in the world given their outstanding value.

Alina Dragomir, Cristina Petrescu and Ana Bulgaru Spiridon, belonging to a younger generation, (2012) chose a collaborative form of association according to a new “soft” business model specific to another cultural model. Although very new, their brand – “Traskin” – has already influenced a new consumer type which is competent, modest, young, cultural, involved and experimental.

The latest generation (2013) produced a new wave of creators with different visions in the fashion field, fashion culture, sociology and life style, in the new technologies applied in fashion, or in the personal style: Alex Tunsu, Ana-Maria Besleagă, Bianca Georgescu, Lavinia Bădiță, Laura Bonciu, Mihaela Marcoci.

Over the time, the students have also been interested in research subjects, such as “Vivid clothes” (Andreea Marton), “Light Painting” and “3D Painting Effect” (Alina Ene), “Chromatics and its role in clothing – a study of forms, proportions, colour” (Andreea Costache), “Visual Merchandising as art” (Lavinia Pop), “Online Fashion Business” (Corina Stoicescu), “Corrective solutions of corporal forms through clothing methods” (Simona Simon), “Visual Merchandiser – a new social media form” (Daniela Moroianu), “Clothing as a social media language – application for the protection of animals” (Sonia Stefan).

One of the most interesting achievements, which I consider precious as a model, refers to the education of the collaborative creative attitude in the context of a creative community – in our case, of a group of students.

Țurlică – visual merchandiser la „H&M”, Diana Osman, Anca Petrea, Raluca Coman, designeri și creativi la „Nisa”, Alina Ene – coproprietar și creativ la „Coolta”, Agota Tompos, unul dintre cei mai de succes designeri industriali români, iar alții se manifestă pe plaja tinerilor designeri independenți, care încearcă să se facă vizibili în lume printr-o prezență remarcabilă.

Alina Dragomir, Cristina Petrescu și Ana Bulgaru Spiridon, o generație mai tânără (2012), au optat pentru o formă colaborativă de asociere, după un model nou de afaceri „soft”, specific unui alt model cultural. Deși foarte nou, brand-ul lor – „Traskin” – are deja impact în rândul unui tip nou de cumpărător – avizat, modest, tânăr, cultural, implicat și experimentat.

Ultima generație (2013) a produs un nou val de creativi, cu viziuni diferite în sfera creației de modă, a culturii de modă, a sociologiei și stilului de viață, a noilor tehnologii aplicate în modă, sau a stilismului personal: Alex Tunsu, Ana-Maria Beșleagă, Bianca Georgescu, Lavinia Bădiță, Laura Bonciu, Mihaela Marcoci.

De-a lungul timpului studenții, au manifestat interes și pentru subiecte de cercetare, cum ar fi „Hainele vii” (Andreea Marton), „Light Painting” și „3D Painting Effect” (Alina Ene), „Cromatica și rolul ei în vestimentație – studiu de formă, proporție, culoare” (Andreea Costache), „Visual Merchandising ca artă” (Lavinia Pop), „Online Fashion Business” (Corina Stoicescu), „Soluții corectoare ale formelor corporale prin metode vestimentare” (Simona Simon), „Visual Merchandiser – o nouă formă de social media” (Daniela Moroianu), „Vestimentația ca limbaj social media – aplicație pentru protecția animalelor” (Sonia Ștefan).

Una dintre cele mai interesante realizări, pe care o consider valoroasă ca model, se referă la educarea atitudinii creative de tip colaborativ, în cadrul unei comunități creative – în cazul nostru, a unei grupe de studenți.

Creativitatea colaborativă este un proces creativ, derulat pe mai multe niveluri, care presupune activitatea concertată a mai multor creatori, constituită într-o entitate creativă care face abstracție de poziția individuală și susține cel mai bun răspuns la obiectivul stabilit.

Astfel, soluțiile nu sunt o însumare de opi-

Ana Maria Beșleagă, TESTIMONIUM, 2013

nii, ci răspunsul osmotic optim la tema propusă, iar rezultatul este asumat de întreaga comunitate. Colecțiile „Silk Road” (2006), „Europolis” (2007), „Virtual Eden” (2008), „Heart of Wear” (2009), „Sage” (2010), „Mathemagical” (2011), „Metamotion” (2012), „Wholometry” (2013) au demonstrat viabilitatea acestui model cu efecte complexe, nu doar creative, ci mai ales din perspectiva utilizării comune a capacităților tuturor celor implicați. Modelul presupune managementul întregii activități, pe paliere diferite de manifestare, de la creație la comunicare, la producție, până la promovare și diseminare.

De asemenea, o altă realizare ar fi faptul că, aduși în starea de a gândi și de a explora împreună, studenții au dovedit un foarte profund simț al prognozelor culturale, descoperind și comunicând vizual și vestimentar tendințe confirmate ulterior de către birouri de stil celebre. De exemplu, tematica și moodboard-ul colecțiilor „Sage” (2010), „Mathemagical” (2011), „Metamotion” (2012) sunt aproape identice cu cele comunicate

The collaborative creativity is a creative process, developed on more levels, assuming the activity of more creators constituted into a creative entity which ignores the individual status and supports the best reply to the already settled objective.

Thus, the solutions do not comprise a sum of opinions but a proper osmotic answer to the suggested topic, and the result is assumed by the whole community. The “Silk Road” (2006), “Europolis” (2007), “Virtual Eden” (2008), “Heart of Wear” (2009), “Sage (2010), “Mathemagical” (2011), “Metamotion” (2012), “Wholometry” (2013) collections demonstrate the viability of this model provided with complex effects, which aren’t only creative, especially from the perspective of a mutual usage of everybody’s capacities. The model implies the management of the whole activity, on different levels of manifestation, from creation, communication, production to promotion and dissemination.

Furthermore, another achievement is emphasized by the fact that the students proved a very profound sense of cultural prognosis while thinking and exploring together, finding and visually communicating the tendencies subsequently certified by some stil célèbre offices. For example, the topic and moodboard of the Sage collections (2010), “Mathemagical” (2011), “Metamotion” (2012), are almost identical with those communicated by STYLESIGHT in 2012. This confirms the correctness and efficiency of work methods.

I consider that the students must be taught to watch the present carefully, search for the signs of future there and respond promptly to these by means of FASHION solutions.

Thus we paradoxically refer to the “Product which does not exist yet, but it will exist” for “the beneficiary who already exists, but it will look more differently”.

Welcome to the world of fashion! For us, the future befalls at present!

de către „STYLESIGHT” în 2012. Acest lucru confirmă corectitudinea și eficiența metodei de lucru.

Consider că studenții trebuie obișnuiți să privească atent prezentul, să caute acolo semnele viitorului și să răspundă prompt la acestea, prin soluții de MODĂ.

Vorbim deci, ca un paradox, despre „Produce care nu există încă, dar va exista” pentru „beneficiarul care există deja, dar va fi altfel decât este acum”.

Bine ați venit în lumea modei! Pentru noi, viitorul se întâmplă la timpul prezent!

Doina LUCANU

conferențiar universitar doctor

senior lecturer doctor

Fiber Art and the game of forms

When your biographic profile harmonizes with the zone of artists, who are also professors, you have the great responsibility to further convey the defining characteristics of your artistic belief to your students. Thus, one of the attributes I assume and promote is the ceaseless pleasure to work with different materials, invent new techniques and artistic languages. I can strongly state that my entire artistic and pedagogical labour is based on experiments, compositional mixtures and the interference of visual languages.

In the development of my artistic projects I applied concepts related to the domain of fiber art: the fibre – textile fibre, glass fibre, paper fibre, metal fibre etc. I have conceptualised them in different types of artistic manifestations: spatial tapestry, drawings, embroideries, installations, sculptures, video art, etc. The transition from the conceptual assumption of a personal artistic approach to the analytical one determining the projects I coordinate as a professor in the artistic field presumes the ability to provide the students with the skills needed to transform any fibre (regardless of its nature) into textured surfaces and expressive forms obtained through new associations with only few artistic means.

The works accomplished in time fit in the category of intermedial artistic representations and focus on a new type of artistic approach, with conceptual dimensions inserted in structural compositions, which are selected in a certain way to

Arta Firului și jocul formei

Atunci când profilul tău biografic se încadrează în zona artiștilor care sunt și cadre didactice, ai o mare responsabilitate pentru a transmite mai departe studenților repere definitorii ale crezului tău artistic. Astfel, o caracteristică pe care mi-o asum și o promovez este plăcerea neîncetată de a lucra cu diferite materiale, de a inventa noi tehnici și limbaje plastice. Pot afirma cu convingere că întreg trivalentul artistic personal, dar și cel pedagogic, este fundamentat pe experiment, pe mixajul compozițional, dar și pe interferența limbajelor vizuale.

În dezvoltarea proiectelor artistice personale am pus în practică concepte din domeniul artei firului („fiber art”): firul-fibră textilă, firul-sticlă, firul-hârtie, firul-metal etc. Pe acestea le-am contextualizat în diverse tipuri de manifestare artistică: tapiserie spațială, desen, broderie, instalație, sculptură, artă video etc. Trecerea de la asumarea conceptuală a propriului demers artistic la suportul analitic ce determină proiectele pe care le coordonez ca profesor în domeniul artistic presupune abilitatea de a transmite studenților priceperea de a transforma orice fir (indiferent de natura lui) în suprafețe texturate și în forme expresive obținute prin asocieri inedite cu minim de mijloace plastice.

Lucrările realizate de-a lungul timpului se încadrează în categoria reprezentărilor artistice intermediale și vizează un nou tip de abordare plastică de dimensiuni conceptuale inserate în

Anul II Licență Proiect Mega Fashion, 2013
Second year student, Mega Fashion Project, 2013

Lăcrămioara Crișan, LadZestra, 2014

create a specific dynamics of space. In the series of spatial structures I analysed the creation of a scenario by suggesting a well-determined route. In my case, the finding of the most appropriate technique to materialise an idea or concept represents an essential element to evoke a feeling or create an impression and communicate a message.

The experiments I have carried out in time, both as an artist and a professor, comprised a wide range of conventional and unconventional materials. I shall exemplify my interest in experiments and exploration of artistic languages by means of several personal projects.

The Muses project belongs to those manifestations which integrate the artistic research in a multidisciplinary context stimulating the receiver's interpretative horizon through his new viewpoint regarding the surrounding world and the ancient acception of the muse. I have used a mixed technique, from haute-lisse, penetrating the Persian, Moldavian and Maramures noduses, to the embroideries illustrating spiderwebs. In opposition, I used knitted vine props in the technique of fences from Maramures, settled over a layer of soil brought into the gallery, in which I constructed three loops of water to reflect some details from the works. The initiated game is one suggesting oppositions and contrasts between fine textures and rough materials, between reflection and opacity, between light and darkness. The object tapestries, large tri-dimensional works, are made of textile and metallic fibres by continuously transforming the weaving techniques in which the texture becomes a means of autonomous expression to highlight the expressiveness of the substance.

The cosmic human time is the project through which I passed from the organic nature (wool, sisal, silk, cotton) to the exploration of the metallic one (copper and silver). Accordingly, this reunites a series of works executed from polished copper foil used to create a series of pannels, characters and masks in the form of reliefs with the support of mixed techniques. While understanding the condition of decorative art, not in the purely formal perspective, I always tried to sustain an ideational discourse which integrates them at a level of artistic motivation surpassing

compozițiile structurale, alese astfel încât să creze o anumită dinamică a spațiului. În seriile de structuri spațiale am urmărit crearea unei scenografii prin sugerarea unui traseu de urmat, bine determinat. Pentru mine, găsirea tehnicii adecvate pentru materializarea unei idei sau a unui concept este o componentă esențială în trezirea unui sentiment sau pentru crearea unei impresii și comunicarea unui mesaj.

Experimentele pe care le-am facut în decursul anilor atât ca artist, cât și ca profesor, au integrat o gamă variată de materiale atât convenționale, cât și neconvenționale. Exemplific prin câteva proiecte personale interesul meu pentru experiment și explorarea limbajelor plastice.

Proiectul „Muze” se înscrie pe linia manifestărilor care integrează cercetarea artistică unui cadru multidisciplinar ce deschide orizontul interpretativ al receptorului, prin re poziționarea sa față de lumea înconjurătoare și de accepțiunea antică a muzei. Tehnica utilizată a fost una mixtă, de la haute-lisse, trecând prin nodurile persan, maramureșean, moldovenesc și până la broderii care ilustrează pânza de păianjen. În opoziție am folosit araci împlețiți în tehnica gardurilor maramureșene, puse peste un strat de pământ adus în galerie, în care am construit trei ochiuri de apă, pentru oglindirea unor detalii din lucrări. Jocul inițiat este unul de opoziții și contraste între texturi fine și materialități grosiere, între oglindire și opacitate, între lumină și întuneric. Tapiseriile-obiect, lucrări tridimensionale de mari dimensiuni, sunt realizate din fibre textile și metalice, prin transformări continue ale tehnicilor de țesut, în care textura devine un mijloc de expresie autonomă pentru potențarea expresivității materiei.

„Timpul uman cosmic” este proiectul prin intermediul căruia am trecut de la natura organicului (lână, sisal, mătase, bumbac) la explorarea naturii metalului (cupru și argint). Astfel, acesta reunește o serie de lucrări executate din folie de cupru patinată, cu ajutorul căreia, prin tehnici mixte, am creat o serie de panouri, personaje și măști sub forma unor reliefuli. Înțelegând condiția artei decorative, nu în sensul pur formal, am încercat de fiecare dată să susțin un discurs ideatic care le integrează la un nivel al motivației artistice ce depășește granițele dintre genuri. Toate lucrările acestei serii

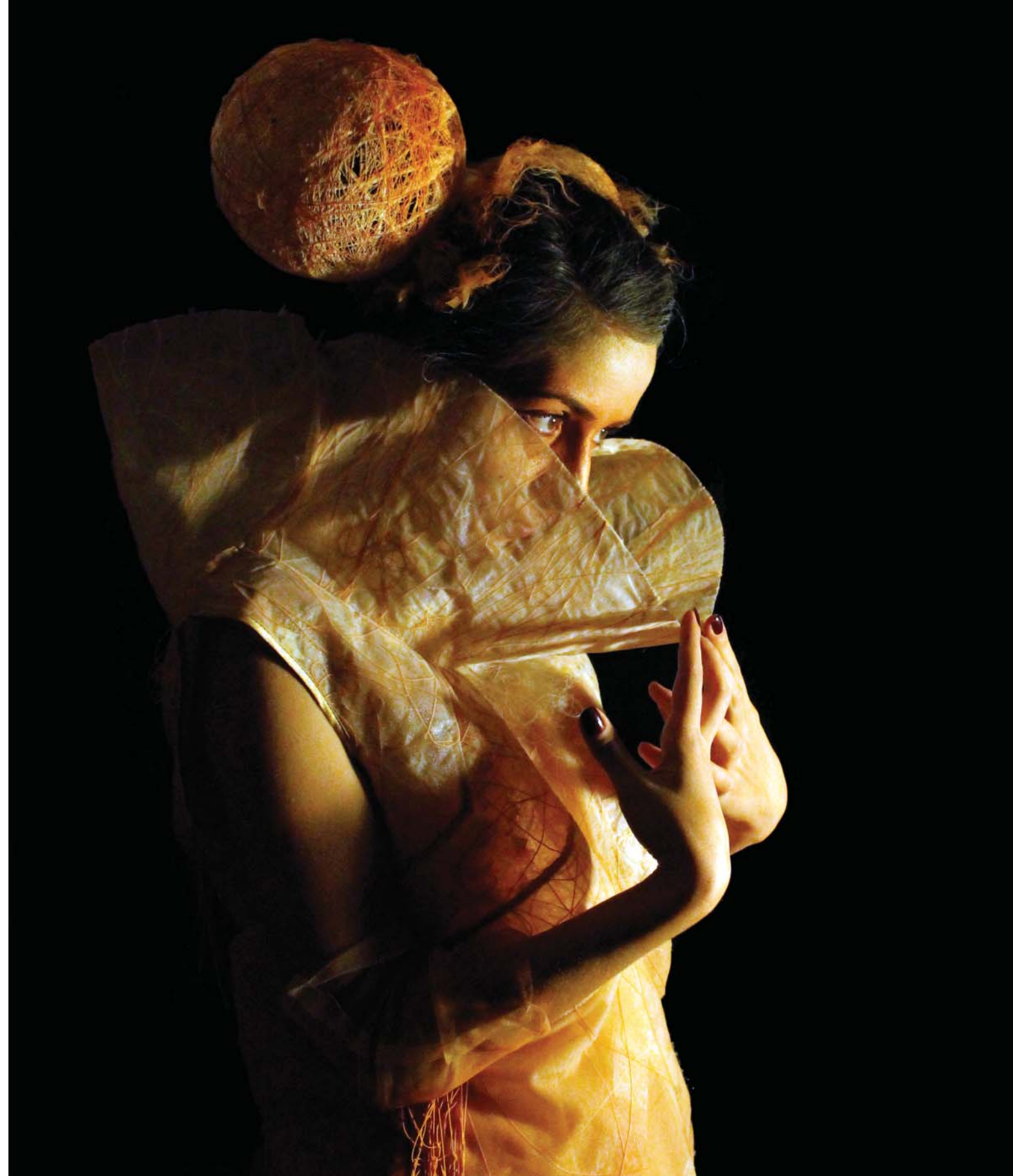
Raluca Mandița, Art of fashion, San Francisco, 2013

capătă contururi expresive, pendulând pe raportul sugerat de titlul expoziției între o realitate a cosmicului și una a umanului, nejustificându-și existența decât în relație una cu cealaltă.

Un alt proiect, „Fenotip”, include o serie de lucrări în care interferența tehnicilor și evoluția demersului plastic sunt elemente care ajung să definească specificitatea mea ca artist, prin găsirea unei maniere de expresie proprii, care mă individualizează. M-au fascinat întotdeauna, atât în plan personal, cât și în experimentele pe care le fac cu studenții, firul-fibră pe care îl folosesc în diferite contextualizări, precum și spațialitatea formelor artistice abstractizate (metamorfozate). Lucrările au fost executate în tehnica mixtă pe care am numit-o „parabroderie”, care constă în transpunerea unui concept, a unei idei într-un „desen”, utilizând pentru executarea lui diferite materiale convenționale și neconvenționale pentru „universul broderiei”. Maniera de lucru este în general spontană pornind, de la schițele de idee, dar lăsând loc gestului creator și imaginației de a descoperi noi forme în timpul creației, într-o vari-

the limits among genres. All the works of this series reach expressive outlines oscillating on the report suggested by the title of the exhibition between the cosmic and human reality, justifying their existence only in connection to each other.

Another project, Phenotype, includes a series of works in which the interference of techniques and the evolution of artistic contributions represent elements aiming to define my specificity as an artist, by finding a personal manner of expression which individualises me. What has always fascinated me, both personally and in my experiments with students, were the fibre thread, used in different contexts, and the spatiality of abstractised artistic (metamorphosed) forms. The works were executed in mixed technique, which I called „para-embroidery”, consisting in the transposition of a concept or idea into a „drawing” by using different conventional and unconventional materials for the „embroidery’s universe.” The work style is generally spontaneous, starting from idea sketches, yet allowing the creative gesture and imagination to discover new forms while creat-

Constanța Balaban, Orient versus Occident, 2013

etate infinită de posibilități combinatorii.

Cum bine se cunoaște, tehnica video ocupă un loc important în fuziunea conceptelor contemporane și acționează precum o undă virtuală prin care orice mediu poate fi reprezentat. Filmul „Fenotip” este un alt exemplu de proiect care mizează pe transgresia spre o zonă multimedia, în care computerul și video-ul sunt utilizate pentru determinarea conceptuală.

Pentru propria cercetare experimentală m-am folosit de concepte precum invenție, repetiție, importanța detaliului, a fragmentului, joc, pluralism, multiplicitate, experiment, tehnici mixte și intermedialitate. Proiectele individuale, experimentele și jocurile formei pe care le investighez constituie deseori originea temelor pe care le propun studenților. Când vorbim de identitatea unui creator, el poartă cu sine o încărcătură genetică, culturală, educativă, sentimentală, emoțională, socială și o anumită putere de adaptare la nou etc. Pentru un creator, trecutul este proiecția prezentului sau invers și consider ca absolut necesară conștientizarea identității creative (personale). Acesta este

Mădălina Georgescu, Dedal, 2013

ing, in an infinite number of combinations.

As we all know, the video technique is very important in the fusion of contemporary concepts and acts like a virtual wave through which any medium can be represented. The Phenotype film is another project focused on the transgression towards a multimedia zone, in which the computer and video are used for conceptual determinations.

In my own experimental research I have used concepts such as invention, repetition, the importance of details and fragments, game, pluralism, multiplicity, experiment, mixed techniques and intermediality. The individual projects, experiments and form games I investigate often represent the source of the themes I suggest to my students. When we refer to the identity of a creator, he is endowed with a genetic, cultural, educational, sentimental, emotional and social expression, and a certain power to adapt to the idea of novelty etc. For a creator, the past is the project of the present or vice versa, and I consider the awareness of a creative (personal) identity absolutely necessary. This is the reason why one of the recent semester

Ellida Toma, LadZestra, 2014

Lăcrămioara Crișan, LadZestra, 2014

themes was the „bottom drawer” comprehended not in its classical meaning, as the symbol of some material inheritance, but generally, as the assumption of our individual past.

When I developed any project, I always proposed at least two research directions: a practical one, through the exploration of techniques, materials and mediums (varied possibilities for the construction of an intermedial work) and another one, as important as the previous one, a theoretical orientation, by reading, studying, analysing some interdisciplinary approaches related to philosophical and literary views, and surely to the art history and theory. The students’ replies to such challenges are mostly fascinating suggestions and solutions in different extremely contemporary creative directions integrated in the domain of fashion.

In order to make my students expand their creative horizon, I advise them to aim to the top, to focus on specialists in the domain of fashion, with a certain degree of exigency and aesthetic and cultural education activating in the artistic area, no matter if it is about the domain of visual arts, performing arts, architecture or other arts. I devotedly coordinate the projects of some students who take part in different contests in the country and abroad. Thus my teachings are paved with the success obtained by these students nationally and internationally. Here I mention the participation in the Internațional Triumph Contest, where a student, Diana Bobână, was awarded with the third prize at Berlin in 2011, and in an international contest, Arts of Fashion (San Francisco 2013) where, from 365 participants from 120 universities, 50 qualified for the final stage; two of these, Raluca Măndiță and Serghei Iacenin, were coordinated by me.

In recent years, in order to archive and document the artistic effort, each project, made personally or with my students, finalised with a small film (lasting for 3-10 minutes) in which I approached at least two modalities of construction. On one hand, a meta-linguistic component in which we finally obtain a complex metaphorical image, through the juxtaposition or alternation in a certain way, or a technical process, and on the other hand, a narrative component illustrating the idea, the suggested concept. As a technical

motivul pentru care una dintre temele de semestru recente a fost „lada de zestre”, înțelegă nu în accepțiunea sa clasică de purtătoare a unei moșteniri materiale, ci în sensul larg al purtării și asumării trecutului nostru individual.

Pentru dezvoltarea oricărui proiect am propus de fiecare dată cel puțin două direcții de cercetare: o componentă de factură practică prin explorarea tehnicilor, a materialelor, a mediilor (posibilităților variate pentru construcția unei lucrări intermediale) și alta, la fel de importantă, o componentă de factură teoretică prin lecturarea, studierea și analiza unor demersuri interdisciplinare, care țin de abordări filozofice, literare și bineînțeles de istoria și teoria artei. Răspunsurile studenților la astfel de provocări sunt de cele mai multe ori propuneri și rezolvări fascinante, în variate direcții creative extrem de contemporane integrate domeniului modei.

Pentru lărgirea orizontului creativ îi îndrum pe studenți să țină la vârf, să-și îndrepte atenția spre specialiștii din domeniul modei, cu o anumită exigență și educație estetică și culturală, care activează în lumea artistică, indiferent că este vorba de domeniul artelor plastice, al artelor spectacolului, al arhitecturii sau de alte arte. De asemenea coordonez cu dăruire proiecte ale unor studenți care participă la diferite concursuri în țară și străinătate. Astfel activitatea didactică fiind încununată de succesul obținut de aceștia la nivel național sau internațional. Menționez aici participarea la concursul Internațional Triumph, unde o studentă a obținut locul trei la Berlin în 2011 (Diana Bobână), și concursul internațional Arts of Fashion (San Francisco, 2013) unde, din 365 de participanți de la 120 de universități, s-au calificat în faza finală 50, dintre care doi (Raluca Măndiță și Serghei Iacenin), sub coordonarea mea.

Pentru a arhiva și documenta efortul artistic, în ultimii ani, fiecare proiect realizat personal sau cu studenții s-a finalizat cu un film de mici dimensiuni (3-10 minute), în care am apelat la cel puțin două modalități de construcție. Pe de o parte o componentă metalingvistică în care, prin suprapunerea sau succedarea într-un anumit mod sau proces tehnic, se obține în final o imagine metaforică complexă, iar pe de altă parte, o componentă narativă care ilustrează ideea, con-

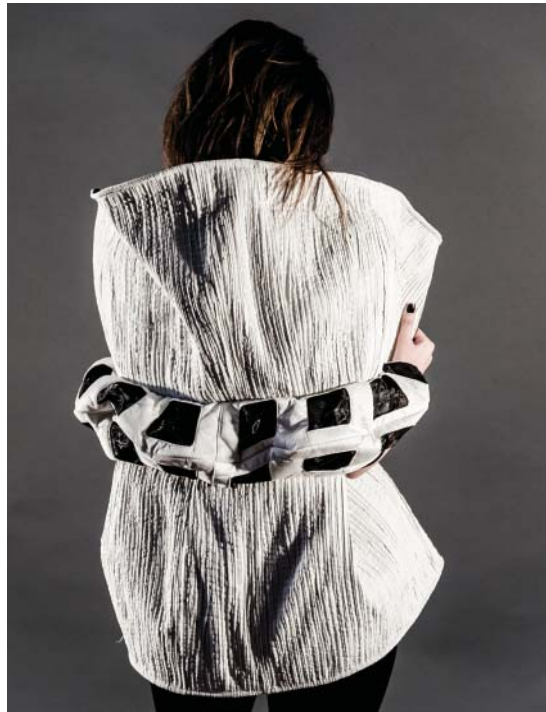

Anca Pancu, LadZestra, 2014

ceptul propus. Ca demers tehnic, obiectul artistic (vestimentar) special conceput și realizat pentru proiectul propus, amplasat în locația găsită pentru susținerea ideii de la care s-a pornit, devine subiectul fotografiei digitale și al video-ului, toate înălțuite în zona „artificiului” digital al montajului video pe computer.

Prin dialogarea cu materia și tehnica aleasă creatorul reușește, prin metamorfozare, să comunice receptorului întocmai ideea propusă. De fapt, prin creație, noi construim cadrul comunicării dintre materie și idee, depășind diversele stadii de devenire a formei, cu ajutorul unor tehnici clasice sau avansate (computerizate) și, în același timp, noi comunicăm cu propriile sentimente, trăiri, cu propria lume de forme, de semne, filtrând totul prin propriul orizont de cunoaștere, prin sistemul nostru de referință emoțional și cultural.

Toate acestea trebuie să servească celor trei caracteristici pe care le consider esențiale pentru analiza și auto-analiza în ceea ce privește creația, în general, și care reprezintă fundamente de bază pentru evoluția dinamică în arta vizuală con-

Monica Ivanovici, LadZestra, 2014

approach, the artistic (clothing) object, especially conceived and realized for the project, settled in the location selected to sustain the idea we started from, becomes the subject of the digital photo and video, all connected in the zone of the digital „artifice” of the video computer montage.

Through the dialogue with the selected substance and technique, through metamorphosis, the creator succeeds in communicating the proposed idea to the receiver. In fact, by means of creation, we set up the communication context between the substance and idea, surpassing the form's different stages through a number of classical or advanced (computerized) techniques while also communicating with our own feelings, experience, with our own world of forms and signs, filtering everything through our horizon of knowledge, through our emotional and cultural system of references.

All these must serve the three characteristics which I consider essential for the analysis and self-analysis regarding creation, in general, which represent the essence of the dynamic evolution in the contemporary visual art: the simplicity of

Andreea Postelnicu, LadZestra, 2014

Ellida Toma, LadZestra, 2014

Alina Gurguță, LadZestra 2014

Roxana Benea, Fragment, 2013

porană: simplitatea formelor propuse și puterea de sintetizare și metamorfozare a formei, pluralitatea metodelor și a tehnicilor utilizate și forța impunerii unui limbaj propriu de exprimare plastică.

Mă bucur mult că pot contribui, cu experiența mea, la formarea și dezvoltarea unor tineri care au ales să urmeze cursurile acestei frumoase universități. Pe Unda Popp, care este liantul Departamentului Modă, am apreciat-o de la început pentru frumusețea ei interioară, pentru deschiderea față de nou și pentru faptul că a știut să-l aprecieze pe fiecare coleg pentru ceea ce știe să facă el mai bine. La rândul meu, îmi apreciez și respect colegii și lucrez cu mult drag alături de ei, ne simțim cu toții foarte tineri în ceea ce gândim și facem, abordăm temele cu umor, profesionalism și drag față de școala noastră, dar și cu responsabilitate pentru ceea ce transmitem mai departe generațiilor de studenți.

the suggested forms and the power used to synthesize and metamorphose the form, the plurality of methods and techniques and the imposing force of a personal artistic language.

I am very glad I can contribute with my experience to educate and develop some young people who have chosen to attend the classes of this beautiful University. About Unda Popp, the binder of the fashion department: I have appreciated her from the very beginning given her inner beauty, her preferences for original elements, for the fact that she appreciates each colleague for what he could do the best. I also appreciate and respect my colleagues and I feel happy to work with them, we all feel very young in what we think and do, we approach the topics not only with humour, professionalism and love, but also with responsibility, considering what we convey to our further generations of students.

Raluca Mandiță, Duality, 2013

Alina Maria GRIGA

lector universitar doctor

lecturer doctor

The innovative recycling or upcycling

From the very beginning of my practice I've experienced the feeling that any garment has its own history, however, most of the times, once it was worn, it ends up being forgotten and closed in a wardrobe. Therefore, I am convinced that, when we provide an abandoned garment with new life, we practically resuscitate a biography, we set up a fascinating meeting with various clothing elements, we provide them with a new meaning. As a result, the artists' new challenge is to re-consider the aesthetics and sensibility of some quality clothes, left in the wardrobe, beyond the classical „vintage” formula or the small gestures through which we operate the simple applications to personalise or ennoble something old.

The innovative recycling or upcycling belong to a new eco-sustainable and post-consumerist direction, and are generally associated with a campaign meant to sensitize against the waste of textile resources; in many cases, these campaigns also focus on a new set of policies balancing and responsabilising the consumption of industrial products, which impose new methods by controlling the production standards in the consumer's interest.

In the series of coordinated experiments and personal manifestations, together with the second year students belonging to the Fashion Department of the National Art University, Bucharest, I have approached the recycling topic in numerous contexts suggested by means of the

Reciclarea inovativă sau upcycling

Încă de la începutul practicii mele, am trăit cu sentimentul că orice haină are o istorie, însă de cele mai multe ori, odată purtată, ea sfârșește prin a fi uitată și închisă într-un dulap. De aceea, am convingerea că atunci când „croim” o nouă viață unei haine abandonate, practic resuscităm o biografie, construim o întâlnire fascinantă între elemente vestimentare diferite, le dăm un nou sens. Prin urmare, noua provocare a artiștilor este aceea de a revizita estetica și sensibilitatea unor piese vestimentare de calitate rămase în dulap, dincolo de clasică formulă „vintage” sau de gesturile mici, prin care operăm simple aplicații pentru a personaliza sau înnobilă ceva vechi.

Reciclarea inovativă sau upcycling face parte dintr-o nouă direcție eco-sustenabilă, post-consumeristă și, de regulă, este însoțită de o campanie de sensibilizare împotriva irosirii resurselor textile; în multe cazuri, aceste campanii privesc și un nou set de politici, care echilibrează și responsabilizează consumul produselor industriale, care impun noi metode de obținere, reglementând standarde de fabricare în interesul consumatorului.

În seria experimentelor și a manifestărilor personale coordonate, împreună cu studenții anului II, din cadrul Departamentului Modă al UNAB, am atins de-a lungul timpului problematica reciclării în nenumărate teme propuse în cadrul cursului – Concept și exprimare. Practica de la care pornim este simplă, rezultatul este

Adelina Amza, Recycle your love, 2013

Alexandra Vulpe, Licență, 2009
Alexandra Vulpe, Graduation examination, 2009

course – Concept and expression. The practice we start from is simple, however the result is a very good one: for instance, in some cases I advise the students to search for some old clothing items they feel emotionally attached. The juxtaposition of two or more shirts belonging to their brother, father or friend can transform with originality and humour in a spectacular clothing composition in which the elements turn into a pair of trousers or a new baroque dress with absolutely suprising varied openings.

Starting with the regeneration of clothing forms and the invitation to look at the clothes, which are combined like a kaleidoscope, the students destructure the items and, subsequently, by means of well balanced collage techniques and experimental exercises, they transform several common clothing data into some original, multifunctional and mostly unisex variants (for instance, the details and decorative sewings of a shirt become collars or pockets).

Similarly, parts of a textile collage, homogenised in a male-female mix match provided with details and structure, form and functionality, all conducted according to stylistic rigours, in an authentic fashion manner, finally crystalize an alternative and postmodern explosion, suggesting the highest degree of expressiveness. The clothing item resulted from this process of creative transformation, which is apparently simple and within reach, obtains some forms with a surprising personality catching the creative student in the intriguing and passionate unexplored zones of fashion patterns.

The students' preference for this kind of experience also derives from the practical curiosity to decipher the so-called „sterile” and mostly complex techniques, fundamental techniques in tailoring when it's about the modelling and construction of tridimensional patterns. The idea to re-utilize the obsolete fashion items by taking advantage of details and the already present applications, by re-inventing other technical solutions to make them practical, easy to wear, reveals us complex technical solutions, which are often unique.

The result – a garment, an object or an idea – does no longer follow the classical pat-

însă foarte fericit: spre exemplu, în unele cazuri le recomand studenților să caute câteva piese vestimentare vechi de care sunt atașați afectiv. Alăturarea a două sau mai multe cămăși care aparțin fratelui, tatălui sau prietenului se poate transforma, cu originalitate și umor, într-o spectaculoasă compoziție vestimentară, în care elementele devin un pantalon sau o rochie cu o formă nouă, barocă și cu deschideri variate absolut surprinzătoare.

Având ca punct de plecare regenerarea formelor vestimentare și invitația de a privi hainele amestecate între ele asemeni unui caleidoscop, studenții destructurează piesele și, ulterior, cu ajutorul tehnicilor de colaj textil bine dozat, prin exerciții experimentale, transformă câteva date vestimentare obișnuite într-o variantă originală, multifuncțională și de multe ori unisex (de exemplu detaliile, cusăturile decorative ale unei cămăși bărbătești devin gulere sau buzunare).

La fel, părți ale unui colaj în material textil, omogenizate într-un mix-match de masculin-feminin cu detalii și structură, formă și funcționalitate, toate dirijate după rigorile stilistice, într-o manieră autentică de modă, cristalizează la final o explozie alternativă, postmodernă de maximă expresivitate. Piesa vestimentară rezultată din acest proces de transformare creativă, aparent simplu și la îndemâna oricui, capătă forme cu o personalitate surprinzătoare și atrage studentul creator de fiecare dată în zone neexplorate anterior, intrigante și pasionante ale tiparului de modă.

Deschiderea pe care studenții o au către această experiență vine și din curiozitatea practică de a decripta tehnicile considerate „sterile” și de multe ori complexe, tehnici fundamentale în croitorie, atunci când vine vorba de modelare și construcție a tiparului tridimensional. Ideea de a reutiliza piese din modă considerate desuete, profitând de detaliile și aplicațiile deja prezente, dar și reinventând alte soluții tehnice pentru a le face practice, ușor de îmbrăcat și de purtat, ne dezvăluie soluții tehnice complexe, de multe ori unicate.

Rezultatul – o haină, un obiect sau o idee – nu mai urmărește canoanele clasice, dar magia formei nou alcătuite ne poate transporta vizual peste timp, în alte epoci și alte locuri.

Cimpoieru Florina Cristina, Design your own material, 2013

Ștefana Chelaru, Design your own material, 2013

Pentru a demonstra că nu este un gest izolat, deși aparent tendința este către globalizarea industriei de confecții, reciclarea ei apare recent și din perspectivă comercială. „Long Live Fashion” este propunerea gigantului H&M și este prima campanie mondială de reciclare a hainelor; totul a început destul de recent, în anul 2012. Marea provocare este cea în care se încearcă să se recupereze majoritatea hainelor uzate. Pentru fiecare pachet de haine uzate aduse în magazin oricine poate obține o reducere de 5 euro, în toate magazinele din Italia. Din colectarea pieselor vestimentare încă de calitate, rezultate din acest efort de sensibilizare a opiniei publice, cele mai multe vor fi propuse pentru piața mondială ca piese second-hand, în timp ce piesele consumate vor fi convertite în alte produse, iar cele irecuperabile vor deveni fibre noi pentru producerea altor obiecte vestimentare noi și, nu în ultimul rând, textilele consumate vor fi utilizate la producerea energiei.

Un alt semnal în această perspectivă a reciclării îl dă expoziția „Everything must go”, deschisă pe 22 Ianuarie 2012 la Bank’s Oxo Warf, Londra, regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord. Aici este sugestiv demonstrat felul în care producem anual la nivel global, întotdeauna fascinați fiind de irezistibilele modele și materiale noi. Din păcate, toate aceste produse sfârșesc prin a se pierde definitiv în dinamica amețitoare greu de urmărit a tendințelor și a modelor ce se succed și, în final, ele ajung a fi aruncate la gunoi și pierdute astfel definitiv.

Munți de vestimentație „decedată” sunt expuse în sălile expoziției – imagine cu un impact cutremurător. Astfel prezentată, moda este copleșitoare și trezește în vizitator un sentiment de frică și neliniște. O altă secțiune a evenimentului este rezervată modului și șanselor prin care se poate încetini ritmul acestui enorm consum al hainelor și al textilelor. Sunt astfel identificate câteva direcții de transformare a acestor deșeuri textile printr-un proces creativ eco-sustenabil în care la final nimic nu se pierde.

O noutate este materialul textil conglomerat, un rezultat direct din reziduuri ale industriei de confecții ori textile domestice recuperate din

terns, however the magic of the newly structured form can transport us visually to other epochs and places.

In order to demonstrate that it is not an isolated gesture, although apparently the tendency consists in the globalisation of garment industry, its recycling appears from a commercial viewpoint as well. „Long Live Fashion” is the proposal of giant H&M and it is the first world clothing recycling campaign; all started rather recently, in 2012. The great challenge is to recover most of the second-hand clothes. For each package of worn-out clothes brought to the store anyone can get a 5 euros reduction in all the shops from Italy. After the collection of clothing items, which still emphasise the idea of quality, resulted from this effort to sensitize the public opinion, most of these are going to be proposed for the world market as second-hand items, while the consumed items will be converted into other products, and the irretrievable ones will turn into new fibres to produce other new clothing objects and, last but not least, the consumed textiles will be used in the production of energy.

From this perspective, another signal regarding the recycling process is highlighted by an exhibition, „Everything must go” opened in January 22, 2012 at Bank’s Oxo Warf, London, the United Kingdom of England and North Ireland. The way we annually produce at the global level is suggestively demonstrated here, as we are always fascinated by the irresistible new models and materials. Unfortunately, all these products will finally lose themselves in the overwhelming yet hard to follow dynamics of successive tendencies and models, and they are finally thrown away, they will be lost forever.

Piles of „deceased” clothing are exhibited in the exhibition rooms – a terribly touching image. Presented like this, fashion is overwhelming and stirs a feeling of fear and anxiety. Another section of the event is reserved to the way and chances through which one can diminish the rhythm of this enormous consumption of clothing and textiles. Thus we identify several directions in the transformation of these textile remnants through a creative eco-sustainable process in which nothing is going to be lost.

1

2

3

4

Amelia Carauleanu, Recycle your love, 2013

The conglomerate textile material represents something new, a direct result of the garment industry remnants or domestic textiles recovered from the recycling process. It is a material provided with the lowest degree of environmental impact and is successfully used in the construction industry as an insulator and thermo-acoustic panels. Based on a completely ecological and aseptic process, washed with water, without any chemical products or pigments, it becomes an ecologically certified product.

Recently, the subject has been widely developed from many viewpoints by the author, Sass Brown, professor at the Fashion Institute of Technology New York, the United States of America, and Fashion Design, FIT, Florence, Italy, in the „ReFashioned: Cutting-Edge Clothing From Upcycled Materials” album.

The originally Italian artist, Orsola de Castro, founds an organisation which unites creators, producers and distributors who create small collections in the context of Reclaim To Wear. Besides acknowledged names in fashion, Topshop or Speedo, she succeeds in concentrating and promoting such an exhibition at Hong Kong – Upcycling Fashion and Sustainable Living Exhibition (UPLife2013).

The young designer, Andreea Badală, is one of my students who, after she studied fashion at the National Art University, Bucharest, and later the patterns’ technology at the College of Fashion, London, attended some practical probations with some fashion creators, Richard Nicoll, Tata-Naka, Emilio from Morena and Alexander McQueen. In many of her recent creations, highly appreciated by the specialty literature (Vogue UK) and well-known international stars such as Lady Gaga, Britney Spears and Beyonce she certifies her passion for the clothing items and vintage patterns which she combines with new technologies such as the graphic contaminations and textile cuttings – laser cut. From her very first brand, the creator participates in exhibitions and group manifestations such as the latest one, organised at the fashion week from London (February 13, 2013) – an initiative of the Romanian Cultural Centre „The rest is tomorrow” – successfully representing the vanguard of the Romanian fashion.

reciclare. El este un material cu impact ambiental minim și e folosit cu succes în industria de construcții, ca izolat și panouri termoacustice. Creat după un proces 100% ecologic, sterilizat și spălat cu apă fără produse chimice sau coloranți, el devine un produs certificat ecologic.

Recent, subiectul este pe larg dezvoltat din toate punctele de vedere de autoarea Sass Brown, profesor la Fashion Institute of Technology, New York, Statele Unite ale Americii, și Fashion Design, FIT, Florența, Italia, în albumul „ReFashioned: Cutting-Edge Clothing From Upcycled Materials”.

Artista de origine italiană Orsola de Castro pune bazele unei organizații care aduce laolaltă creatori, producători și distribuitori care creează colecții de mici dimensiuni, în cadrul Reclaim To Wear. Alături de nume cunoscute în modă Topshop sau Speedo, ea reușește să concentreze și să promoveze o expoziție pe această temă, la Hong Kong – Upcycling Fashion and Sustainable Living Exhibition (UPLife2013).

Tânăra designer Andreea Badală este una dintre studentele mele, care, după ce a studiat modă la UNAB și ulterior tehnologia tiparelor la College of Fashion, Londra, a urmat stagii practice la creatorii de modă Richard Nicoll, Tata-Naka, Emilio de la Morena și Alexander McQueen. În multe din creațiile ei recente, foarte apreciate de critica revistelor de specialitate (Vogue UK) și de vedetele internaționale binecunoscute precum Lady Gaga, Britney Spears și Beyonce, ea confirmă pasiunea pentru piesele vestimentare și tiparele retro, pe care le combină cu tehnologii noi cum ar fi contaminările grafice și decupajele textile – laser cut. Încă de la lansarea propriului brand, creatoarea participă în expoziții și manifestări de grup cum ar fi cea mai recentă, de la săptămâna modei de la Londra (13 februarie, 2013) – inițiativă a centrului cultural Român „The rest is tomorrow” – reprezentând cu succes avangarda modei românești.

Reciclarea inovativă este un subiect viu ce nu și-a încheiat ciclul, un proiect în creștere pentru că e născut din pasiune, etică și responsabilitate.

Delia Vasile, Early Delights, 2009

Alexandru Raicu, Recycle your love, 2013

Designul suprafețelor textile în moda contemporană

În lunga tradiție artistică a Departamentului Modă al UNAB, o contribuție semnificativă o aduce educația creativă în moda contemporană și, în paralel, experimentul și designul inovativ. Permanent obiectivul principal este acela de a dezvolta ulterior capacități creative și artistice autonome și capabile să găsească soluții în problematici complexe și dificile. Astfel, atelierul, proiectele practice și de manualitate sunt în centrul metodei noastre de studiu. Cursul „Concept și exprimare” propune o atmosferă cu o programă educațională explorativă, orientată către experiment, în care studentul este provocat, în cadrul unei anumite tematici, să își creeze propriul suport material, ca bază a unei viitoare piese vestimentare originale.

În enciclopedia tehnicilor de croitorie, ghidul practic pentru profesioniști (un exemplu este volumul „The Dressmaker’s Handbook of Couture Sewing Techniques” a lui Lynda Maynard, editată de către Interweave; Spi, ediția din 21 decembrie 2010), sunt prezentate tehnici clasice de finisaj în construcția veșmintelor, pe care le învățăm și le considerăm corecte atunci când privim din același unghi detaliile și transformările materialelor textile. Privind din perspectiva estetică, ne îndreptăm către sensibilitatea materialităților, expresivitatea lor artistică și în special către capacitatea acestora de a vibra în construcția unui veșmânt care generează spectacol vizual.

Nici tehnic, nici estetic nu mai există limite în creația de modă, sau cel puțin asta observăm de mai mult de 50 de ani în creațiile designerilor și în caietele de tendințe prezentate la evenimentele din fiecare sezon – Première Vision Paris, Franța, Heimtextil Frankfurt, Germania, ComoCrea sau Mood Bruxelles, Belgia.

Cercetarea în domeniul textil, azi, ne uimește și ajunge să împingă limitele până la combinația dintre tehnologie, electronică și textile, micro-computere și fire textile.

În expoziția „Futurotextiles” de la Muzeul Național de Istorie a României, din București

The innovative recycling is an actual topic which has not completed its cycle, an increasing process as it is born from passion, ethics and responsibility.

The design of textile surfaces in contemporary fashion

Related to a long artistic tradition of the Fashion Department of the National Art University, Bucharest, the creative education in the contemporary fashion as well as the innovative experiment and design represent significant contributions. The main objective always consisted in the subsequent development of creative and autonomous artistic capacities capable of finding solutions in complex and difficult contexts. Thus, the studio, the practical and manual projects, represent the essence of our method of study. The course, „Concept and expression” suggests an explorative educational program, oriented towards the idea of experiment, in which the student is provoked within some topic to create his own material support, as the basis of a future original clothing item.

In the encyclopedia referring to tailoring techniques, the practical guide for professionals (for example, Lynda Maynard’s volume, „The Dressmaker’s Handbook of Couture Sewing Techniques”, edited by Interweave; Spi, the edition from December 21, 2010) presents classical techniques in the construction of garments which we learn and consider correct when we consider the details and transformations of textile materials from the same perspective. From the aesthetic perspective, our explorations are oriented towards the sensibility of materiality, their artistic expressiveness and especially towards their capacity to vibrate in one garment’s construction, generating a visual performance.

In the fashion area there are no limits, either technically or aesthetically, or at least this is what we have noticed for more than 50 years in the designers’ creations and the catalogues presented

Răzvan Clineanu, Design your own material, 2013

Patricia Adascalitei, Recycle your love, 2013

Dijana Gorgieva, Manly redefined woman, 2009

at the specific events each season – *Première Vision* Paris, France, *Heimtextil* Frankfurt, Germany, *ComoCrea* or *Mood* Brussels, Belgium.

Nowadays in the domain of textiles, we are astonished by the related research which aims to push the limits to the combination between technology, electronics and textiles, micro-computers and textile threads.

At the *Futurotextiles* exhibition organised at the National Museum of History, Romania, Bucharest (October 15 – November 17, 2013), they presented some of the new findings in the contemporary evolution of weavings and its numerous types of usage. The innovations in the domain of contemporary textiles reach the limits

of fiction by spectacularly combining the applied art with fashion and the latest technology. The exhibition, organised for the 3rd time, presented not only the latest news in the domain but also the provisions emphasising and announcing more attention to ecology and natural fibres.

In order to create more interesting textures and surfaces for the garments, in the studio sessions we practise manipulation techniques to be applied in the field of textiles, helping the student to get a certain degree of control and a complex knowledge of different materials and textile finishings. The spontaneous improvisation and the already accumulated experience permanently reveal the way we should keep the most different and opposing materials in balance through collages or juxtapositions, braidings, colouring, destruction or upon heating.

Without making qualitative differences between the „cult” and the „artisanal” art, we try to balance the polemics of materialities by means of associations in a mixture of techniques and delicate materials (for example: wool, silk threads) with new materials (acetates, lycra, tyvek or plastic).

The selection of structures and materials is essential in the fashion design, in the modelling, technique and architecture of each item.

A stylistic and unique tactile experience can be further conducted and transposed in numerous ways, until it becomes a subject to develop a whole fashion collection stimulating commercial success. What is odd is the fact that the endless source of „beauty” – the ideal of consumption – is creativity, uniqueness, originality and the avant-garde art which is challenging and experimental.

For creators and the students of the Fashion Department from the National Art Bucharest, who are further interested in the recovery and exploration in innovative materials, the way in which we always succeed in radically recycling our ideas in an artistic or poetical approach of imperfection and personality, or in the way we revolutionize the classical forms of fashion, endowed with the artisan’s precision and the qualification of the avant-garde artist, all this becomes a great provocation.

As a student, I was lucky to study at the National University of Arts Bucharest, after I had

(15 octombrie – 17 noiembrie, 2013), au fost prezentate câteva din noile descoperiri în evoluția contemporană a țesăturii și numeroasele ei întrebunțări. Inovațiile în textilele contemporane ating limitele ficțiunii, îmbinând spectaculos moda cu arta aplicată și tehnologia de ultimă oră. Expoziția aflată la a III-a ediție a prezentat, pe lângă ultimele noutăți din domeniu, și previziunile care subliniază și anunță o atenție focalizată către ecologie, ultralejer și fibre naturale.

Pentru a crea texturi și suprafețe cât mai interesante pentru ȳeșminte, în cadrul sesiunilor de atelier practicăm tehnici de manipulare a textilelor, care ajută studentul să capete un control și o cunoaștere amplă a diverselor materiale și finisaje textile. Improvizatia spontană dar și experiența acumulată, ne dezvăluie permanent cum să armonizăm materiale din cele mai diferite și contradictorii prin colaj ori prin suprapunere, împletire, colorare, distrugere ori sub efectul căldurii.

Fără a face diferențe calitative între arta „cultă” și cea „artizanală”, încercăm să echilibrăm polemica materialităților prin asociere într-un mix de tehnici și de materiale delicate (cum sunt: chiffon, lână, fire de mătase) cu materiale noi (geospun, acetate, lycra, tyvek sau plastic).

Selecția structurilor și a materialităților este esențială în designul de modă, în modelarea, tehnica și arhitectura fiecărei piese.

O experiență stilistică, dar și tactilă unică, poate fi condusă și transpusă mai departe în nenumărate moduri, până la a deveni un subiect pentru dezvoltarea unei întregi colecții de modă cu succes comercial. Contradictoriu este faptul că sursa nesfârșită a „frumosului” – idealul de consum – este creativitatea, unicitatea, originalitatea și arta de avangardă, provocatoare și experimentală.

Pentru creatori, dar și pentru studenții Departamentului Modă din UNAB interesați mai departe de fenomenul recuperării și al explorării în materiale inovative, devine o mare provocare felul în care reușim permanent să ne reciclăm radical ideile într-o abordare artistică ori poetică a imperfecțiunii, a personalității sau cu idealul de a revoluționa formele clasice ale modei, cu precizia artizanului și calificarea artistului de avangardă.

Ca student am avut șansa și norocul de a studia, după finalizarea liceului de arte în cadrul UNAB. Aici am absolvit cu specializare în cadrul Departamentului Modă. În cei 5 ani am studiat și experimentat în atelierele secției într-un cadru profund uman, cald, de un înalt profesionalism și ținută morală, sub coordonarea distinșilor profesori și în special a profesor Unda Popp.

Deschiși să înțelegem și să experimentăm în toate proiectele, fie că au fost expoziții, evenimente, prezentări de modă, chiar și film, am format împreună un nucleu de studenți din care azi mă bucur că îi am colegi încă pe Răzvan Vasilescu, Liliana Țuroiu și Venera Arapu.

Anul acesta, la împlinirea frumoasei vârste de 150 de ani de activitate și tradiție UNAB, sunt onorată că fac parte din colectivul de profesori de la Modă, departament care s-a dezvoltat și modernizat într-un spirit de libertate avangardist și original.

La mulți ani frumoși UNAB!

completed the high-school; I graduated from the Fashion Department. During the five years I studied and experimented in the department's studios in a profoundly human and warm context, defined by a high degree of professionalism and moral attitude, and coordinated by some acknowledged professors, especially by professor Unda Popp.

Eager to understand and experience in all projects, no matter if they were focused on exhibitions, events, fashion performances, or even films, we formed a core of students together; today these students are my colleagues – Răzvan Vasilescu, Liliana Țuroiu and Venera Arapu.

This year, when the National University of Arts, Bucharest, celebrates its 150th anniversary, I am honoured to be part of the group of professors teaching at the Fashion Department, a department which has developed and modernized in a spirit of vanguardist and original spirit.

Happy beautiful years, the National University of Arts, Bucharest!

Una dintre ultimele teme, Recycling your love, în care eu și studenții ne purtăm creațiile, 2013
One of the latest topics, Recycling your love, in which me and the students wear our own creation, 2013

Diana Dima, Design your own material, 2013

Liliana ȚUROIU

lector universitar doctor

lecturer doctor

Fashion as passion, profession and lifestyle

I had dreamt, hoped and studied for days and nights together with my generation colleagues in the studios of the National University of Arts. I had worked a lot, I had exhibitions, I experimented, I offered a lot, I believed, I loved and I developed at this school. Like many other artists, who were educated here, I remained with this second home in my soul for good – the studio in Grivița street, 28, vibrating by the side of this second large family – my world of visual artists.

This was the place where I met the great masters, I listened to their stories, I kept drawing and tried to understand each proof-reading they had made. Later, I graduated from the Art Faculty, MA, PhD, I became more mature, I also taught, travelled and organized exhibitions in the country and abroad, I became a professional designer, a manager, mother and wife.

And each time I returned with the same pleasure, admiration, love and respect... to school. This unique place in the centre of Bucharest, with its experience, meetings and extraordinary life lessons, seems incredibly special and beautiful. Here are my colleagues, friends, teachers, the people I respect, from which I learned art and its history, the drawing, colours and composition. This was the place where I experienced not only the powerful emotion of each exam during the nine wonderful years of study and research but also the immense joy of each semester exhibition. Here

Moda ca pasiune, profesie și stil de viață

Am visat, am sperat, am studiat zile și nopți împreună cu colegii de generație în atelierele UNAB. Am muncit mult, am expus, am experimentat, am dăruit, am crezut, am iubit, am crescut în această școală. Asemeni multor artiști formați aici, am rămas ireversibil în suflet cu această a doua casă – atelierul din str. Grivița, nr. 28, vibrând alături de această a doua mare familie – lumea artiștilor plastici ai generației mele.

Aici am cunoscut măestrile le-am ascultat poveștile, am desenat și am încercat să înțeleg fiecare corectură făcută fiecărei lucrări. Mai târziu, am absolvit facultatea, masterul, doctoratul, m-am maturizat, am predat, am călătorit, am expus în țară și în afara ei, am devenit designer profesionist, manager, soție, mamă.

Și, m-am întors de fiecare dată cu aceeași plăcere, admirație, dragoste, respect... la școală. Mi se pare incredibil de special și de frumos acest loc unic din centrul Bucureștiului cu experiențele, întâlnirile, lecțiile de viață extraordinare pe care ți le poate oferi. Aici sunt colegii mei, prietenii, dascălii, oamenii pe care îi respect și de la care am învățat arta, istoria ei, desen, culoare, compoziție. Aici am trăit emoția puternică a fiecărui examen în cei nouă ani minunați de studiu și cercetare, dar și bucuria imensă a finalului fiecărei expoziții de semestru. Aici am simțit bucuria cunoașterii și bucuria succesului, ce nu a întârziat să apară după multă muncă. Aici am văzut cum

Liliana Țuroiu, Expoziția de artă și costum „Sur les toits de Paris”, expusă la Athénée Palace Hilton, București, 2013
 Liliana Țuroiu, Art and costume exhibition “Sur les toits de Paris”, Athénée Palace Hilton, Bucharest, 2013

I felt the excitement of knowledge and the joy of success which were felt soon afterwards. This was the place which kept stimulating generations of good-looking, creative and talented students... each time – more differently!

In this context of visual and decorative arts at the National University of Arts Bucharest, I have chosen Fashion to be my specialty. Not incidentally. It is fascinating to see how fashion can reveal all that occurs in the world at a certain moment expressing a sincere radiography of all epochs. If at the moment fashion has its own global empire (and this is obvious when you travel from a country to another or when you visit a specialized fair, no matter if that is in Paris, New York, Barcelona or London), however the situation was not always like that.

As artists, we are extremely sensible to the messages of our epoch yet it is vital to understand and improve the domain in which we form our own approach, being aware of the history of different artistic periods. For instance, any person, who is interested in fashion, can realize that in the 20s – when women cut their hair and shortened their skirt for the first time in history – something radical was happening at the global level. Or later, in the 60s, in a more subtle way, by increasing the volume of shoulders or through other chromatic and device details, we notice the women’s obvious desire to have a certain position in a world of men. The sexual libert in the 60s and 70s is certainly visible in the historical evolution of clothing, from the street fashion to the bathing suit.

Together with the students of each generation I tried to decode the message transmitted by fashion nowadays. After each exhibition or fair in Paris, Düsseldorf, London or New York, I analyzed the resorts which stimulated the emergence of some tendencies and each time, in the studio, we tried to find personal and original solutions in the context of each topic.

We were right to wonder if a term like “fashion” – in its actual acception, can still comprise the complex forms of expression, the professions developed at the border with other domains. Shall we soon need another word to comprise the amazing complexity of this domain?

au crescut generații de studenți frumoși, creativi, talentați... de fiecare dată – altfel!

În acest context al artelor plastice și decorative din cadrul UNAB, am ales Moda ca specialitate. Nu întâmplător. E fascinant cum moda poate reda ceea ce se întâmplă în lume la un moment dat, fiind astfel, în timp, o radiografie fidelă a tuturor epocilor. Dacă moda are acum propriul său imperiu global (și acest lucru este evident atunci când călătorești dintr-o țară în alta sau atunci când vizitezi un târg de specialitate, fie el la Paris, New York, Barcelona sau Londra), totuși lucrurile nu au stat întotdeauna așa. Ca artiști, suntem extrem de sensibili la mesajele epocii în care trăim, dar este vital să înțelegem și să aprofundăm domeniul în care ne construim propriul demers, cunoscând istoria diverselor perioade ale artei și ale veșmântului. Orice persoană interesată de modă poate realiza, de exemplu, că în anii '20 – în care femeile își taie părul și își scurtează fusta pentru prima dată în istorie – ceva radical se întâmpla la nivel mondial. Sau mai târziu în anii '60 într-un mod mult mai subtil, prin mărirea volumului umerilor sau prin alte detalii de cromatică și croi, intuim dorința evidentă a femeilor de a-și face loc într-o lume a bărbaților. Libertatea sexuală din anii '60 – '70 este cu siguranță vizibilă în evoluția istorică a hainelor, de la moda străzii până la costumul de baie.

Împreună cu studenții fiecărei generații am încercat să descifrez mesajul pe care îl transmite moda astăzi. După fiecare expoziție sau târg de la Paris, Düsseldorf, Londra sau New York am analizat resorturile ce au făcut posibile aparițiile unor tendințe și am încercat de fiecare dată, în atelier, să găsim soluții personale, originale în cadrul fiecărei teme discutate. Ne-am întrebat, pe bună dreptate, oare cuvântul „modă” – în accepțiunea sa de până acum, mai poate cuprinde formele complexe de exprimare, profesiunile ce s-au dezvoltat la granița cu alte domenii? Va fi oare nevoie în curând de un alt cuvânt care să cuprindă complexitatea uimitoare a acestui domeniu?

Din ce în ce mai mult, tot ceea ce facem ca designeri încetează să mai fie o profesie sau un mecanism și tinde să devină o cale de explorare deschisă a sinelui și a celor din jur. Trăim într-o lume a informației, în care moda poate fi o mo-

Liliana Turoiu

"Respirer Paris, cela conserve l'âme"
Victor Hugo

Liliana Turoiu, Expoziția de artă și costum „Sur les toits de Paris”, expusă la Athénée Palace Hilton, București, 2013
Liliana Turoiu, Art and costume exhibition “Sur les toits de Paris”, Athénée Palace Hilton, Bucharest, 2013

Liliana Țuroiu, Expoziția de artă și costum „Sur les toits de Paris”, expusă la Athénée Palace Hilton, București, 2013
Liliana Țuroiu, Art and costume exhibition “Sur les toits de Paris”, Athénée Palace Hilton, Bucharest, 2013

dalitate surprinzătoare și amuzantă de a orchestra spectacolul general de idei. Pentru designerii de azi, media este o temă fundamentală, iar web-ul, blog-ul și derivatele lor sunt puncte focale ale preocupărilor cotidiene. Jocul parodic cu istoria, melanjul și juxtapunerea unor curente diametral opuse ca mesaj, stabilirea unor noi raporturi între bărbați și femei, vizualul televizat și lumea virtuală, tensiunea între globalism și multiculturalism au adus în modă și artă o evidentă relativizare și incertitudine a întregului sistem de valori, dar și la posibilități de exprimare neîngrădite. Toate acestea nu sunt decât manifestări postmoderne, specifice perioadei actuale, în care noi tipuri de relații, extrem de complexe, se stabilesc între individ și grup, școală sau societate. Aceste relații sunt adesea supraîncărcate de diverse discursuri externe voit destabilizatoare, de natură să declanșeze lupte interne cu istoria și instituțiile disciplinelor în cauză, adesea invocate, admirate, dorite, suspectate sau respinse deopotrivă. Toate acestea vorbesc despre

More and more, all that we do as designers stops being a profession or mechanism and aims to be an open exploration of the self and the ones around. We live in a world of information, where fashion can be a surprising and amusing modality to conduct the general show of ideas. For our designers, media represents a fundamental topic and the webs, blogs and their derivatives are essential points of daily preoccupations. The parodic game with history, the mixture and juxtaposition of some trends, which are diametrically opposed as messages, the establishment of some new connections between men and women, the TV visual and the virtual world, the pressure between globalism and multiculturalism had brought, in fashion and art, an evident relativity and uncertainty of the whole system of values but also unlimited possibilities of expression.

All these are nothing but postmodern manifestations characteristic of the present period of time promoting new types of extremely complex

Dalia Poleac, Documentare Colecția Urban Tribes, 2010
Dalia Poleac, Documentaries – the Urban Tribes Collection, 2010

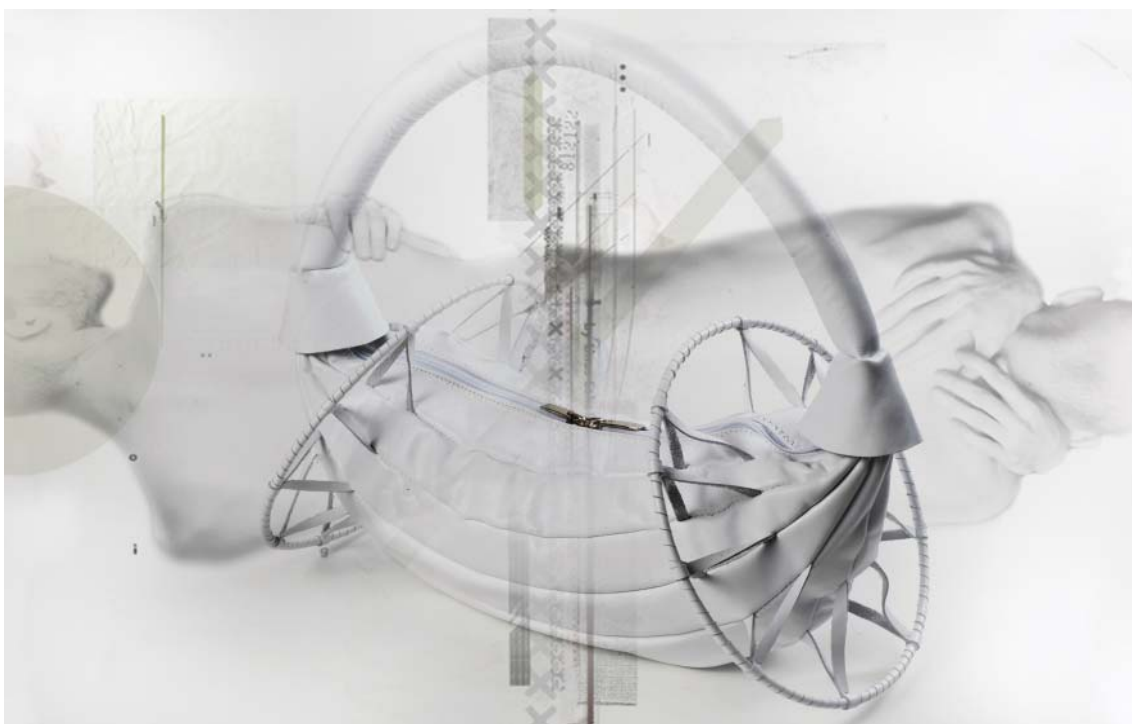
relationships between individuals and groups, school and society. These connections are often overloaded with various external discourses which are meant to de-stabilize, to stir internal struggles against history and the institutions of disciplines, which are either invoked, admired, desired, suspected or simultaneously rejected. All these refer to the destruction of the social cultural matrix of the old conscience type, as stated by the great majority of postmodern theoreticians, denying the search for the general and generic in science, and emphasizing the particular, the local, the singular and especially the specific elements of the minority. It had already occurred that Postmodernism postulated the “death of art.”

Lately Isabelle de Maison Rouge stated that „... art is no longer defined as a succession of movements, but as the product of some personalities and expression of certain minorities using art as a struggle against a hegemonic culture. (...) However, art is not dying, the ruptures

distrugerea matricei social-culturale a vechiului tip de conștiință, așa cum subliniază majoritatea teoreticienilor postmoderniști, negând căutarea în știință a generalului și universalului și evidențiind particularul, localul, singularul și mai ales ceea ce este specific minoritarului. S-a întâmplat nu de puține ori ca Postmodernismul să postuleze „moarte artei”.

Isabelle de Maison Rouge afirma de curând că „... arta nu se mai definește ca o succesiune de mișcări, ci ca produsul unor personalități și ca expresie a anumitor minorități ce utilizează arta ca pe o luptă împotriva unei culturi hegemonice. (...) Arta nu este însă pe patul de moarte, rupturile care o fac să evolueze sunt absorbite la rândul lor pentru a se ciocni de noi forme de gândire care la rândul lor vor fi puse în discuție. Este tocmai ciclul vieții și al morții... Raportul cu timpul și cu ceilalți se schimbă.”

Lucruri similare se întâmplă și în modă. Astăzi poți transmite mesaje sociale, poți fi revoltat sau ironic printr-o colecție sau prin veșmânt. Poți pro-

Dalia Poleac, Colecția de accesorii Metropola, cu ocazia concursului Tchibo – Inspiră prin gestul tău, 2009
Dalia Poleac, The collection of accessories Metropola, the Tchibo contest – Inspire through your gesture, 2009

pune o soluție vestimentară elegantă, dar care să nu fie la modă și invers. Imaginea înseamnă astăzi mult pentru atât de mulți oameni. Ca ființe umane, noi suntem dependenți de noutate. Moda comunică în limbaj vizual despre propria identitate. Dar întrebarea firească este: putem fi întotdeauna citiți așa cum fiecare își dorește să fie citit de ceilalți?

Lucrurile s-au schimbat considerabil odată cu anii '70, atunci când moda străzii a căpătat o foarte mare importanță. Treptat, moda designerilor de top și a couturierilor a rămas într-un alt plan, iar industria modei a devenit una din cele mai mari la nivel mondial, într-un fel în care nu a fost niciodată înainte. Și lucrul pe care avem tendința de a-l uita este că industria modei este incredibil de tânără. Moda ca industrie este listată deja pe diverse piețe bursiere. Ea a devenit atât de mare, atât de repede, căci e

which make it develop are also absorbed, then they bump into new forms of thinking which are also going to be analyzed... it is exactly the cycle of life and death... the connection with time and the others is changing."

Similar things are happening in fashion as well. Today you can transmit social messages, you can be revolted or ironical by means of a collection or your clothing. You can suggest an elegant clothing which might not mean fashion and vice versa. Nowadays the image means a lot for so many people. As human beings, we are dependent on novelty. Fashion communicates its own identity in a visual language. Yet the natural question is: can we always be read just like each of us wishes to be read by the others?

Things have considerably changed in the 70s when the street art became very important.

Dalia Poleac, Colecția Urban Tribes, 2010
Dalia Poleac, Urban Tribes collection, 2010

Gradually, the fashion created by top designers and couturiers remained in another context, and the fashion industry became one of the greatest at global level, in a way it had never been before. And the detail we tend to forget - fashion industry is incredibly young. In industry fashion has already been listed on different stock markets. It became so large, so soon, that it is almost impossible to imagine that none of this existed 50 years ago, that fashion was mostly developed at a local level.

All this made a great deal of people very rich, it increased the shares of some designers making them even more well-known, yet it also created a situation in which, for any public company, there is a constant trimestrial demand to report higher incomes. This also facilitated the creation of some short-term visions in the strategic way of thinking, which is certainly not very

aproape imposibil să ne imaginăm că nimic din toate acestea nu au existat în urmă cu 50 de ani și că moda a fost în cea mai mare parte dezvoltată la nivel local. Acest lucru a făcut o mulțime de oameni foarte bogați, a urcat cota anumitor designeri la nivel de celebritate, dar a creat, de asemenea o situație în care, pentru orice companie care este publică există o cerere trimestrială constantă de a raporta câștiguri mai mari. Acest lucru a condus într-o anumită măsură la viziuni pe termen scurt în gândirea strategică, lucru ce nu este, fără îndoială, bun pentru modă. Și, la un moment dat, va trebui să ne întrebăm firesc: cât de mare este destul de mare? Dar indubitabil moda ne mai învață un lucru: ceea ce urcă trebuie să și coboare la un moment dat.

Se poate analiza astăzi moda în context politic. Prin felul în care optează să se îmbrace, unii oameni adoptă voit diverse uniforme proprii unui

context sau unui grup social și devin mult mai determinați și mai hotărâți în ceea ce au de făcut.

Dincolo de toate profesiunile modelilor ce s-au dezvoltat la granița cu alte domenii, am considerat de o importanță notabilă faptul că moda și arta au fost întotdeauna în strânsă legătură. Există paralele evidente între ceea ce se întâmplă în artă și ceea ce se întâmplă în modă. Aceste domenii au fost întotdeauna legate. Putem privi înapoi la clasicismul de sfârșit de secol al XVIII-lea și la aspectul modelilor Empire, sau către Art Nouveau, Impresionism, Expresionism, Cubism și apoi să descoperim aceleași idei în moda vremii. Un lucru este evident: mult timp designerii de modă s-au format în școlile de artă, împreună cu artiștii din celelalte domenii ale artei. Au învățat să compună, să echilibreze, să dezvolte concepte în aceeași manieră și au fost în egală măsură sensibili la epoca în care au trăit, unii dintre ei reușind magistral să o depășească.

După douăzeci de ani petrecuți în această școală, mereu alta și totuși aceeași de la începuturile ei, îmi dau seama cât de privilegiat este statutul pe care ți-l conferă, cât de importante sunt bazele pe care le dobândești aici pentru a înțelege mai târziu diversitatea și diversunile, varietatea și concurența paradigmelor ce ne inundă mintea și existența, multiplicitatea și coexistența eterogenului pe care îl asimilăm firesc sau îl respingem.

După douăzeci de ani petrecuți în această școală îmi dau seama că te poți îndrăgosti iremediabil de locul acesta fabulos ale cărui coordonate vor rămâne sensibilitatea și dragostea necondiționată pentru artă!

Pentru mine și pentru alți colegi ai departamentului, moda a devenit indiscutabil un stil de viață!

La mulți ani, UNAB!

good for fashion. And, at a certain moment, we shall have to naturally wonder: how big is the big enough? But, without any doubt, fashion teaches us something more: what ascends also descends at a certain moment.

Today fashion can be analyzed in a political context. Through the way some people choose to dress, they willingly adopt different uniforms defining a context or a social group and become more determined and resolute in everything they do.

Beyond all the professions related to fashion, developing at the border with other domains, I can say that fashion and art were always strictly connected to each other. There are obvious parallels between what happens in art and what happens in fashion. These domains were always related to each other. We can look back to Classicism at the end of the 18th century, to the aspect of Empire fashion, or to Art Nouveau, Impressionism, Expressionism or Cubism, and then find the same ideas in the fashion of time.

Something is obvious: for a long time, fashion designers had been educated in art schools, together with artists connected to other domains of art. They learned to compose, balance, and develop concepts according to the same methods, and were equally sensible to the epoch they shared, and some of these went far beyond.

After twenty years spent at this school, which is permanently different and still the same, I realize how privileged your status is, how important the basis you get really is, in order to subsequently understand the paradigms' diversity and diversions, variety and rivalry, overwhelming our mind and existence, the multiplicity and co-existence of the heterogeneous, which we naturally assimilate or ignore.

After twenty years spent at this school I realize you can irremediably fall in love with this fabulous place, whose main elements are defined by the unstipulated sensibility and love for art!

For me and other colleagues of this department, fashion has unquestionably become a lifestyle!

Happy birthday, the National University of Arts Bucharest!

Dalia Poleac, Colecția Black & White, 2010
Dalia Poleac, Black & White collection, 2010

*Expoziție de Artă și Costum
semnată
Liliana Turoiu*

Aurelia POMPONIU

conferențiar universitar doctor

senior lecturer doctor

Anniversary thoughts

The fabulous “world of fashion”, capable of surprising us through the limitless metamorphosing capacity of its specific means of expression, always proves to be a challenging domain not only for the creator but also for the beneficiary.

The human figure, conceived as a presence generating the show, provided with the numberless possibilities of the visual renewal, re-configuration and re-definition by means of garments, keeps being a major preoccupation of great fashion designers in the famous fashion centres of the 21st century. The trends promoted by some artistic groups and the avant-garde personalities of the domain, emphasise the clothing as some shocking novelty influenced by the integral originality. This type of clothing refers to the esthetic specificity of the non-functional clothing whose main motivation refers to the novelty of the performance provided by its carrier.

Around the end of 1980, these trends, inspired from the programs of the artistic movements of the 20th century, seem to have exhausted their resources. Gradually, we notice the premises of a new offer, derived from the arsenal of the formulations which are specific to the styles preceding those associated with modern inspiration. This is the way Postmodernism emerged.

Integrated into the concept of postmodernism, some trends of the actual fashion emphasize the scheduled attempts to reconsider and develop some visual effects noticed at the level of female

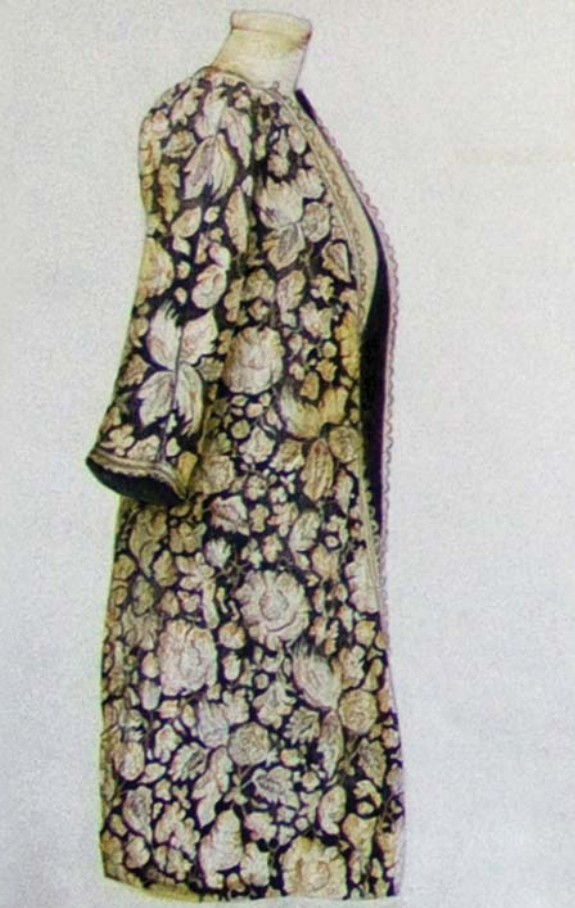
Gânduri la ceas aniversar

Fabuloasa „lume a modei”, capabilă să uimească prin inepuizabila sa capacitate de metamorfozare a mijloacelor de expresie specifice, se dovedește a fi mereu un domeniu incitant pentru creator și beneficiar, deopotrivă.

Figura umană concepută ca prezență generatoare de spectacol, cu posibilități nelimitate de reînnoire, reconfigurare și de redefinire vizuală prin veșmânt, continuă să fie și în secolul al XXI-lea o preocupare majoră a fashion designerilor din marile centre ale modei. Tendințele promovate de către unele grupări artistice și personalități avangardiste ale domeniului, aduc în atenție haina, ca noutate șocantă, ce stă sub semnul originalității integrale. Acest tip de îmbrăcăminte face trimitere la specificul estetic al vestimentației non-funcționale, a cărui principală justificare se referă la ineditul spectacolului oferit de purtătorul ei.

Spre finele anului 1980, aceste tendințe, inspirate din programele mișcărilor artistice ale secolului al XX-lea, par a-și fi epuizat resursele. Treptat, se conturează premisele unei oferte noi, izvorâte din arsenalul formulărilor specifice stilurilor anterioare celor de inspirație modernă. Așa apare Postmodernismul.

Integrate conceptului de postmodernism, unele tendințe ale modei actuale aduc în discuție tentativele – programate – de reluare și aprofundare a unor efecte vizuale cunoscute la nivelul veșmântului feminin „la modă”, în perioa-

Diana Mihața, Studiu de materialități, 2013
Diana Mihața, A study of materiality, 2013

dele anterioare. Se înregistrează cea mai mare libertate în alegerea formulelor de îmbrăcăminte, atât în planul creației, cât și al beneficiarilor. Fiecare e liber să conceapă și să poarte ce îi place, preluând din stilurile precedente ce-i convine. Condiția succesului presupune însă ca veșmântul realizat sau purtat să aibă coerență estetică vizuală. Din această perspectivă, liniile modei postmoderniste oscilează între justificări de ordin practic și funcțional și motivații de ordin moral, psihologic, estetic sau ritual. Piese de îmbrăcăminte ilustrează dinamica relației dintre modernitate, permanență și desuetudine, punând în valoare vizuală ceea ce altădată comporta diverse restricții.

Într-un asemenea context socio-economic și cultural, pregătirea viitorilor designeri vestimentari în cadrul secțiilor de modă ale universităților de artă este un proces complex, care presupune o dublă rută de formare. Pe de o parte, este,

garmets "in fashion" during the previous periods of time. We observe the widest degree of freedom in the selection of clothing items both in the context of creation and in the one of beneficiaries. Everybody is free to conceive and wear whatever he likes overtaking what he prefers from the previous styles.

However, in order to be successful, the already made or worn garment must express a visual esthetic coherence. From this viewpoint, the lines of postmodern fashion oscillate between practical and functional justifications and moral, psychological, esthetic and ritual motivations. The items of clothing illustrate the dynamics of the connection between modernity, permanence and desuetude by visually highlighting what used to emphasise different restrictions.

In such a socio-economic and cultural context the training of future fashion designers in the Fashion departments of Art Universities is a complex

Studiu de materialități, 2013
A study of materiality, 2013

vorba de însușirea problematicii creației formelor artistice decorative, iar pe de altă parte, de implementarea unei programe de însușire corectă a particularităților tehnologice și estetice ale diverselor tipuri de suprafețe textile. Fără cunoașterea acestor proprietăți – calități și defecte – nu poate fi concepută pregătirea creatorului în domeniul vestimentației.

Motivația acestui modul educațional se bazează și pe faptul că puțini tineri mai cunosc specificul diverselor categorii de suprafețe textile și compatibilitatea lor în relație cu specificul proiectului artistic. Până în pragul celui de al doilea război mondial, orice femeie știa proprietățile cel puțin ale unor materiale țesute, cu denumirile proprii. Astăzi, puține persoane mai știu să explice ce tip de țesătură este canganul, sateul, batistul, atlazul, taftaua sau ripsul și prin ce calități se impune fiecare. Proprietățile de aspru sau moale, neted sau lucios, rigid sau maleabil / flexibil, tare sau moale primează atunci când este vorba de realizarea unui tip de veșmânt. La acestea mai trebuie adăugată colorația materialului.

Pentru publicul consumator asemenea distincții nu mai au importanță, dată fiind și oferta diversificată a confecțiilor vestimentare, problemele apar însă, când aceste cunoștințe lipsesc din pregătirea viitorilor designeri vestimentari.

Materialele tradiționale și materialele nou apărute, mai ales cele artificiale și de sinteză chimică, trebuie studiate din perspectiva calităților specifice fiecărui tip. Relația dintre natura materiei prime și procedeele tehnologice de obținere, precum și de valorare plastică a suprafeței textile, în condiții de manualitate sau în procesul de realizare industrială este indisolubil legată de infinita diversitate a efectelor estetice de structură, textură și contextură. Fără o cunoaștere temeinică a însușirilor specifice fibrelor, firelor și suprafețelor textile, cu particularitățile determinate de tehnologiile și instrumentarul propriu, un viitor creator de modă nu va putea imprima proiectului său vestimentar calitățile estetice și expresivitățile plastice pe care le-a imaginat.

Astăzi, foarte multi artiști și designeri de renume explorează „limbajul fibrelor și al firelor” în creația lor vestimentară. Efectul grafic de punct-linie și efectul de plin-gol, rezultate din

process presuming a double route of formation. On one hand, it is about the assimilation of topics regarding the creation of artistic decorative forms, and on the other hand, about the implementation of a program in order to assimilate the technological and esthetic particular characteristics of different types of textile surfaces in an accurate way. Without knowing these properties – qualities and deficiencies – the creator’s training in the field of fashion cannot be conceived.

The motivation of this educational module also relies on the fact that there are few young people who are aware of the specificity of various categories of textile surfaces and their compatibility associated with the specific attributes of the artistic project. Until the threshold of the last World War any woman was familiar with the characteristics of some woven materials, and their own names.

Nowadays, there are few persons who can explain what type of fabric the satin, taffeta or the reps are, or their qualities. The peculiarities suggesting the feeling of rough or soft, smooth or lucid, rigid or flexible, hard or tender, are essential when it is about the creation of a garment. All these are completed with the material’s range of colours.

For the public, such differences no longer matter given the diversified tender of clothing items, however the problems emerge when the future fashion designers do not express this kind of knowledge.

The traditional and recently appeared materials, especially the artificial ones or those obtained through some chemical synthesis, must be studied from the perspective of each type’s specific qualities. The relationship between the nature of raw materials and technological procedures, used to produce and artistically evaluate the textile surface, manually or in the process of industrial achievement, is surely related to the infinite diversity of esthetic effects in matter of structure, texture and contexture. Without a consistent knowledge of the specific characteristics in the case of fibers and textile surfaces, or the particular aspects determined by their own technology or instrumentary, a future fashion creator will not be able to provide his fashion project with the esthetic qualities and artistic expressiveness he had imagined.

Nowadays, there are numerous famous art-

ists and designers who explore the “language of fibers and threads” in the clothing creation. The point graphic effect – line and the full-empty effect, resulted from the rhythm of the intersection of warp threads with tinsel wires, from the knitwear’s loops or the variety of forms used in folding, binding and creping the textile, in painting, provide the fashion creators with a limitless liberty regarding the artistic concept.

Embroideries, another example used to approach the line-point graphic effect, express the skillful combination of stitches. They complete or replace the textile surface by emphasizing the expressiveness of anatomic forms or contributing to the visual assertion of some zones of the silhouette.

The phenomenon stimulated by the permanent transformation of visual performances offered through each item of clothing is connected to changes according to the already used materials, devise, accessories, drapery, and last but not least, to the relationship with the human body.

The triumph of liberty in visually emphasizing what used to express different restrictions and total freedom in creation, while approaching these without any material restrictions or clothing accessories, no matter if detachable or steady, had determined the annulment of rigid borders between the “low and high art”.

In the context of didactic activities developed to assimilate the specialty language and get the information regarding the artistic evolution of trends in fashion, we must pay a significant attention to the correspondence between the ideational concept and the qualities of the material in which this must be transposed.

Beyond the cultural language suggested – “stylist”, “fashion designer”, “fashion creator” – we must admit that such persons must be specialists, whose academic training has to re-unite both those disciplines which are related to art, and those referring to the secrets of handicraft, the psychology of preferences and the sociology of groups and human ages. The creation of this category of artists, qualified through the „haute couture” expression, always expects an authentic and unmistakable clothing, conceived by an author endowed with a superior training and an unquestionable prestige in the domain.

ritmica intersectării firelor de urzeală cu cele de băteală, din ochiurile tricotajului sau din varietatea formelor de pliere, legare și creponare a textilului pregătit pentru vopsire oferă creatorilor de modă o libertate nelimitată în ceea ce privește conceptul artistic.

Broderia, un alt exemplu de exploatare a efectului grafic linie-punct, are ca principal mijloc de expresie combinarea ingenioasă a punctelor de cusătură. Ea completează sau substituie suprafața textilă, potențând expresivitatea formelor anatomice sau contribuind la impunerea vizuală a anumitor zone ale siluetei.

Fenomenul neîncetatei schimbări de spectacol vizual pe care-l poate oferi fiecare prin intermediul pieselor de îmbrăcăminte purtate se raportează la schimbări în funcție de materialele folosite, de croi, de accesorii, de drapaj și, nu în ultimul rând, de relația lor cu corpul uman.

Triumful libertății de a pune în valoare vizuală ceea ce altădată comporta diverse restricții și libertatea totală în materie de creație, de a folosi fără restricții materiale și accesorii vestimentare – fie ele detașabile sau fixe – au determinat anularea granițelor rigide dintre „arta minoră și arta majoră”.

Pe linia activităților didactice de însușire a limbajului de specialitate și informare despre evoluția plastică a tendințelor în creația de modă, o pondere semnificativă trebuie acordată și corespondențelor dintre conceptul ideatic și calitățile materialului în care acesta urmează a fi transpus.

Dincolo de limbajul cultural care îl desemnează – „stilist”, „designer vestimentar”, „creator de modă” – trebuie să recunoaștem că asemenea persoană este un specialist, în a cărei pregătire universitară sunt reunite atât disciplinele ce țin de resortul artei, cât și cele care fac trimitere la secretele meșteșugului, la psihologia gusturilor și la sociologia grupurilor de vârstele umane. Creația acestei categorii de artiști, calificată prin expresia „haute couture”, presupune totdeauna o vestimentație autentică, inconfundabilă, concepută de un autor cu o înaltă pregătire și un indiscutabil prestigiu în domeniu.

Venera ARAPU

lector universitar doctorand

lecturer phd candidate

Passion for Fashion

This year, the Art Academy Bucharest celebrates its 150 years of existence.

As its former student, I would be surely proud that I have graduated from this highly acknowledged school. However, what is special here is the fact that this celebration finds me related to it in a more different way than then, when I used to be its student, as now I belong to the teaching staff of the Fashion Department, which I had graduated from rather long time ago.

After graduating from the school in Bucharest, I also attended the classes of a well-known fashion school, ESMOD, from Paris.

Each time, when people prove eager to hear my opinion regarding the "school in France versus school in Romania" topic, I feel very pleased to express my viewpoint, which is totally different from what my interlocutor expects. I would like to tell all my present and future students that the level and complexity of the fashion studies at an Art Academy can never be compared to the applied and purely technical character of the fashion schools which have not been integrated in an Art Academy.

Due to my access to the classes of art history, the history of costumes, aesthetics or even anatomy, I could have a more complex and synthetic perspective on the fashion phenomenon and its integration in our society; furthermore, I could often and accurately intuit the direction my

Pasiune pentru Modă

Anul acesta, Universitatea Națională de Arte din București sărbătorește 150 de ani de la înființare.

Ca fost student, desigur, aș fi mândră că am ieșit de pe băncile unei școli cu „istorie”. Ceea ce este special însă este faptul că această sărbătoare a școlii mă prinde legată de ea altfel decât ca fost student, și anume făcând parte din echipa de dascăli ai Departamentului Modă, pe care am absolvit-o acum destul de mulți ani.

Întâmplarea face ca după absolvirea școlii de la București, să urmez și cursurile prestigioasei școli de modă ESMOD, din Paris.

De fiecare dată când cei din jur își manifestă curiozitatea de a afla care este părerea mea în ceea ce privește subiectul „școala în Franța versus școala în România”, resimt aceeași plăcere să pot să-mi exprim punctul de vedere, el fiind total altul față de ceea ce așteaptă interlocutorul meu. Vreau să spun tuturor studenților actuali și viitori că nivelul și complexitatea studiilor de modă din cadrul unei Academii de Artă nu pot fi niciodată comparate cu caracterul aplicat și pur tehnic al școlilor de modă neintegrate într-o Academie de Artă.

Datorită accesului la cursurile de istoria artei, istoria costumului, estetică sau chiar anatomie, am putut avea o viziune poate mai complexă și mai sintetică asupra fenomenului de modă, asupra integrării lui în viața societății azi, și nu în ultimul rând am putut să intuiesc, de multe ori

Lavinia Botuşanu, Licență, 2012
Lavinia Botuşanu, Graduation examination, 2012

domain of activity was taking.

As yes, I am one of the Romanian creators who has constructed her career stimulated by the life and soul of some people like the lamented Simona Runcan, Paula Barbu or Ruxandra Popp, at present the Head of the Fashion Department who, many years ago, had coordinated my wonderful diploma work articulated around the Romanian folk costume.

Today, after my whole experience, both in the country and abroad, I can communicate something from what I have learnt, here or somewhere else, to some young people to whom I try to systematize the fashion phenomenon at the moment, today, for a relevant day after tomorrow.

fără greș, direcția spre care domeniul meu de activitate se îndreaptă.

Pentru că da, sunt unul dintre creatorii români care și-a construit o carieră, plecând în viață din mâinile și sufletul unor oameni precum regretata Simona Runcan, Paula Barbu sau Unda Popp, actualmente conducătoarea Departamentului Modă, sub îndrumarea căreia, acum mulți ani, am susținut o minunată lucrare de diplomă, articulată în jurul costumului popular românesc.

Astăzi, după o întreagă experiență atât în țară, cât și pe piața internațională, mă găsesc în poziția în care pot transmite ceva din ceea ce eu am învățat, aici sau în altă parte, unor tineri cărora încerc să le sistematizez înțelegerea fenomenului modei acum, azi, pentru un mâine în

Lavinia Botuşanu, Licență, 2012
Lavinia Botuşanu, Graduation examination, 2012

Mirela Barbu, Licență, 2012
Mirela Barbu, Graduation examination, 2012

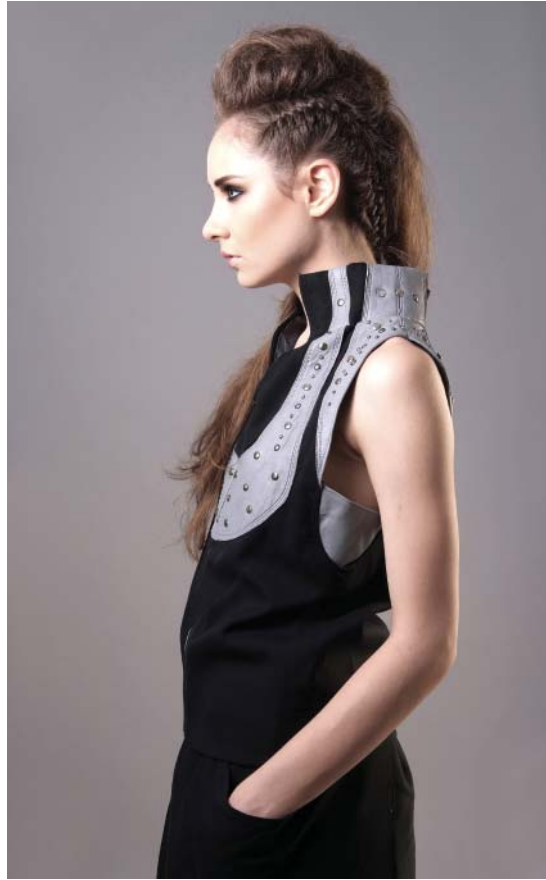

Mirela Barbu, Licență, 2012
Mirela Barbu, Graduation examination, 2012

care sper să și lase urmele trecerii.

Pentru că ei sunt la începutul unui drum care poate fi minunat, încerc să le insuflu la cursurile pe care le susțin interesul pentru simplitatea ideii și pentru articularea coerentă în jurul propriului EU artistic. Și, nu în ultimul rând, consider că cel mai important lucru pe care eu l-am înțeles și care mă face să avansez pe drumul destul de „aglomerat” al acestei meserii este încercarea sinceră de a individualiza și recunoaște acest EU, care în meseria de fashion designer te face să existe, și anume originalitatea. Originalitatea care merge mână în mână cu un EU real, nu de împrumut!

Căutarea a ceea ce îi reprezintă pe studenți este adevăratul efort pe care un bun dascăl tre-

As they are at the beginning of a way, which can be wonderful, I try to inspire them in the simplicity of the idea and the coherent articulation around their own artistic EGO.

Last but not least, I consider that the most important detail I have learnt, which challenged me to advance along the pretty “crowded” way of this profession, is the sincere attempt to individualize and admit this EGO, which makes you exist in this profession, more exactly, originality. The originality which goes hand in hand with a real, not borrowed EGO!

The exploration of what represents the students is the real effort which a good professor must carry out to create real artists. It is what I

personally understood from my teachers, which I am grateful to!

Mirela Barbu, Licență, 2012
Mirela Barbu, Graduation examination, 2012

buie să-l făptuiască, pentru ca, de pe băncile școlii să pornească artiști adevărați. Este ceea ce eu personal am înțeles că am primit de la profesorii care m-au îndrumat, pentru care le mulțumesc!

Răzvan VASILESCU

asistent universitar doctor
junior lecturer doctor

Personal Dandidaist activity

The so-called Dada influence is the one which made me name this chapter in the form of a total tolerance as respects the crossing and accumulation of clothing experience. By straightly emphasizing my connection with the garment I aim to find the main coordinates of my own visual identity in the very close future. After a practical checkout of the Dada system, I follow a generalization of conclusions to be found in the contents of the manifest:

- The Dada man does not exist; his single physical presence is the costshadow
- Aspiration becomes normality in the Dandidaism
- Accuracy (A) of the Dandidaist exercise is directly proportional with the opening of the self (Ds)
- (Ds) is measured from 0 to 3600
- In the present equation the costume does not represent a mask; consequently, any disguise is translated through the transformation of A's sense into a negative one, as a numerical value, not as a value of the contents.
- The multiplication factor (m) is the result of the geometric mean of the parameters measuring the level of general knowledge/culture (Cg), the number of outstanding experiences (E) and the information's absorption power (Pi)

$$A=Ds \times m,$$
$$m= \sqrt[3]{Cg \times E \times Pi}$$

During the doctoral cycle I applied some of

Activitate personală dendidaistă

Așa-zisa influență dadaistă este cea care m-a îndemnat să numesc acest capitol sub forma unei toleranțe totale în ceea ce privește parcurgerea și acumularea experiențelor vestimentare. Punctând fără menajamente rapoartele mele cu veșmântul, intenționez să găsesc coordonatele principale ale propriei identități vizuale din viitorul imediat. Ulterior verificării practice a sistemului dandidaist, urmăresc o generalizare a concluziilor ce se va regăsi în conținutul manifestului:

- Bărbatul dandidaist nu există; singura lui prezență fizică este costumbra;
- Aspirația devine normalitate în dandidaism;
- Acuratețea (A) exercițiului dandidaist este direct proporțională cu deschiderea sinelui (Ds);
- (Ds) se măsoară de la 0 la 360°;
- Costumul nu este o mască în ecuația de față; prin urmare, orice mascare se traduce prin schimbarea sensului lui A, într-unul negativ, ca valoare numerică, nu și ca valoare a conținutului;
- Factorul de multiplicare (m) este rezultatul mediei geometrice a indicilor ce măsoară nivelul culturii / cunoștințelor generale (Cg), numărul experiențelor marcante (E) și puterea de absorbție a informației (Pi)

$$A=Ds \times m,$$
$$m= \sqrt[3]{Cg \times E \times Pi}$$

Pe parcursul desfășurării ciclului doctoral am aplicat o parte din concluziile cercetării asupra „saltului tigrlui” într-un proiect lucrativ, construit după modelul clasic al unui crea-

Răzvan Vasilescu, Experimentând Colecția Dendidaistă, 2013
Răzvan Vasilescu, Experimenting the Dendidaist collection, 2013

tor de îmbrăcămintă masculină. Scopul consta în constituirea unei serii de prototipuri care să ilustreze lucrarea finală și, totodată, testarea comerciabilității unui astfel de proiect. Prezența la Săptămâna Modei din Iași (în anul 2010 cu Colecția Mister Genosse), participarea la principalele târguri ale tinerilor designeri vestimentari români (în anii următori), dar și organizarea evenimentelor de promovare a creațiilor personale (lansarea colecției Aero Port – ianuarie 2011 sau Romanian Handmade Arts & Ideas Fashion Fair – mai, 2011) au constituit, de asemenea, prilejuri importante pentru culegerea datelor necesare posibilei implementări a Dandidaismului.

Metamorfozat în clientul care își poate crea hainele exact cum le vizează, am descoperit răspunsul cerințelor stilistice ale bărbatului de astăzi într-o sumă complexă de dorințe, vise și frustrări. Proiecțiile sale nu se mai clădesc urmărind necesitatea sau puterea. Unicitatea este ceea ce îi lipsește bărbatului actual; el o caută și o revendică neîntrerupt în sinea sa. Soluția acestei problemei, se poate ascunde, asemenea altor cazuri de criză a personalității, încuiată în... dulap. Este de la sine înțeles că organizarea și alimentarea dressingului sunt chestiuni aflate dincolo de limita intimității, în ciuda recunoașterii unanime a stilistilor personali. Aparținând generației crescute cu cheia de gât¹, sunt cel puțin reticent la ideea înstrăinării acesteia.

Abilitatea de a jongla cu elementele constitutive ale garderobei a devenit între timp o profesie de sine stătătoare. Magia styling-ului nu constă doar într-o compunere corectă din punct de vedere cromatic, stilistic, al trendului sau al măsurii. A face pe cineva să exprime, purtând haine noi (din afara garderobei personale), o armonie naturală – consider că este marea provocare a acestei noi meserii. Evident, ea nu este legată de cunoașterea regulilor de compoziție sau a modei, ci mai degrabă de cea a subiectului și în special a psihicului său. Pentru a-și putea susține originalitatea și conserva identitatea, un bărbat are

1 Personal nu am fost nevoit să plec de acasă, în copilărie, cu cheia de la casă legată la gât; este posibil în dorința, perfect justificată, de a-mi imita colegii de școală să fi împrumutat de acasă o cheie de șifonier – lipsită de valoare sau funcționalitate – (de aici blestemul ?!)

the conclusions regarding the research of the “tiger leap” in a lucrative project based on the classical model of a male clothing creator. The goal consisted in the formation of a prototype series meant to illustrate the final work and also the merchantable testing of such a project.

The presence at the Fashion Week organized at Iași (in 2010 with the Mister Genosse Collection), the participation in the main fairs of the young Romanian fashion designers (in subsequent years) as well as the organization of promotional events to exhibit personal creations (the promotion of the Aero Port Collection – January 2011 or the Romanian Handmade Arts & Ideas Fashion Fair –mai 2011) also represented important opportunities to collect the data needed for a possible implementation of the Dandidaism.

Metamorphosed in the client who can create his clothes in the way he wishes, I got the answer to the present man’s stylistic demands in a complex sum of desires, dreams and frustrations. His projections no longer focus on necessity or power. Uniqueness is what the present misses; he claims and searches for it in his own self continuously. The solution of this problem can be hidden like in other types of personality crises, closed in the ... wardrobe. It goes without saying that the organization and nourishment of dressings represent matters found beyond the limit of intimacy, despite the general acknowledgement of personal stylists. Belonging to the generation deprived of a sophisticated life, carrying my house key around my neck¹, I am at least reserved to the idea of its estrangement.

The ability to juggle with the clothing constituents had gradually become an independent profession. The magic of styling consists not only in a correct chromatic and stylistic composition of the trend or measure. I consider that making someone express a natural harmony by wearing new clothes (which do not belong to a personal wardrobe) is the great challenge of this new job. Obvi-

1 Personally, during my childhood, I did not have to leave home with my key hanging around my neck; it is possible that, in my perfectly justified desire to imitate my school colleagues, to have borrowed a wardrobe key from home – one deprived of any value or functionality – (hence the curse ?!)

ously, this is not related to the knowledge of compositional or fashion rules, it is rather connected to the one concerning the subject and especially his psychic. In order to sustain his originality and preserve his identity, a man needs to be aware of everything he puts on.

Paradoxically, to imitate is no longer in fashion. Thus, the belief in your own person and the bravery of your own style are capable of developing a cult provided with a Dandist scent. Finally, the male boasting is the component proposed for one’s revival through Dandidaism and less the clothing style or the exaggerated care for the external aspect. Here the indifference in clothing can attract notable results, due to a purely mechanic circumstance, a subconscious impulse or simply as the result of some... favorable circumstances.

The Dandidaism recommends:

- the careful awareness of the clothing moment;
- its sincere approach;
- the assumption of the result as an illustration of identity.

The importance of this process aims to overshadow the success of any form of self-presentation. In the important moments during one’s life the setting is allowed, perhaps indicated even by the Bible. The second commandment recommends us some humble and personal clothing; then the festive clothes are described as shiny and clean². And in order to defend the pride in the „People versus Dandidaism” I can accuse the volatility of the samples: it has not been proved yet that Narcis’s tears weren’t actually tears of... joy³.

The time spent on the contemplation of physical reflexion has been compressed and no longer allows too many detailed observations. The mirror seems to have been included in the category

2 The second commandment in the Gospel of Matthew – „Though shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing that is in heaven above, or that is in the earth beneath, or that is in the water under the earth! Though shalt not bow down thyself to them, nor serve them...” (Exodus 20, 4 -5)

3 From the Greek mythology, we know Narcis who is in love with the image of his own reflection. Contained in the Metamorphoses, Ovidiu’s version evokes him as a character who is not capable of loving something else but the things he himself was admired for.

nevoie să cunoască – și el – tot ce îmbracă.

A imita nu mai este la modă, paradoxal principiilor fenomenului. Astfel, încrederea în propria persoană și curajul stilului propriu sunt capabile să dezvolte un cult cu parfum dandist. Până la urmă, împăunarea masculină este componenta propusă pentru revigorare prin dandidaism și mai puțin stilul vestimentar sau grija exagerată pentru aspectul exterior. Aici, indiferența în înveșmântare poate atrage după sine rezultate notabile, grație unei acțiuni pur mecanice, a unui impuls subconștient sau pur și simplu ca rezultat al unor împrejurări... favorabile.

Dandidaismul recomandă:

- Conștientizarea atentă a momentului înveșmântării;
- Tratarea lui cu sinceritate;
- Asumarea rezultatului ca ilustrare a identității.

Importanța acestui proces tinde să eclipseze succesul oricărei alte forme de autoprezentare. În momentele importante pe durata unei vieți, aranjarea este permisă, poate chiar indicată, până și de Biblie. Cea de a doua poruncă ne recomandă o înveșmântare umilă și personală; straiile de sărbătoare sunt descrise, mai apoi, ca fiind strălucitoare și curate². Iar pentru a apăra împăunarea în cazul „People versus Dandidaism” pot să acuz volatilitatea probelor: încă nu s-a dovedit că lacrimile lui Narcis nu erau, de fapt, lacrimi de... bucurie³.

Timpul alocat contemplării reflexiei fizice s-a comprimat și nu mai permite prea multe observații detaliate. Am inclus, parcă, oglinda în categoria ecranelor plate⁴, a căror cercetare pare să fi devenit viciul cel mai la modă. Ea activează, din

2 Porunca a doua a Evangheliei după Matei – „Să nu-ți faci chip cioplit și nici asemănare a vreunui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujești lor” (Exodul 20, 4 -5)

3 Din mitologia greacă îl cunoaștem pe Narcis îndrăgostit de imaginea reflecției sale. Cuprinsă în Metamorfoze, versiunea lui Ovidiu îl evocă pe acesta incapabil să iubească altceva decât lucrurile pentru care el însuși este admirat.

4 Am numit ecran plat fiecare dispozitiv din categoria PC, Laptop, tabletă, smartphone etc. O cercetare superficială ar putea clasifica performanțele dispozitivelor în funcție de... grosime.

Răzvan Vasilescu, Experimentând Colecția Dendidaistă, 2013
Răzvan Vasilescu, Experimenting the Dendidaist collection, 2013

păcate, doar ca un barometru care semnalizează eventualele faux pas-uri. Nu-mi ascund intenția de a descoperi, în cele din urmă, funcția acesteia de partener de dialog, și mai apoi – de ce nu? – pe cea de critic de imagine. Revin aici cu remarcarea oportunității dezvoltării unei aplicații web ca o adaptare contemporană a manifestului și ca o viitoare dezvoltare lucrativă a proiectului. Noul tip de culegere a informației se bazează pe similarități vizuale și cuvinte-cheie. Acestea sintetizează mecanic trăsăturile generale ale unui subiect, silueta, ce rămâne imprimată pe retină, apărând sub forma unui portret-robot compus din straturi diferite. Fie că sunt layere (straturi de îmbrăcăminte), etaje (de exemplu,

of flat screens⁴ whose research appears to have become the most fashionable vice. Unfortunately, it activates only as a barometer which signals the eventual faux pas. I do not hide my intention to final discover its function as a dialogue partner and then – why not? – as an image critic.

Here I return with the observation regarding the opportunity to develop a web application as a contemporary adaptation of the manifest and a future dynamic development of the project. The new type of information collection is based on

4 A flat screen is each device from the PC, Laptop, tablet, smartphone category. A superficial research would classify the performances of these devices according to their ... thickness.

visual similarities and key words. It mechanically synthesizes the general characteristics of a subject, the silhouette, which remains imprinted on the retina, appearing in the form of a robot portrait composed of different strata. No matter if they are layers (clothing levels), floors (for instance, the ground floor – footwear, the first floor – trousers, the second floor – etc.) or memories (memories – recalls), they combine in a spectacular puzzle by means of diversity. In order to be acknowledged later, like the Sun King or Beau Brummel (as an important projection of the past) we need to organize this type of perception in an appropriate way. The distinct form of accessories (of hats, generally speaking), the lengths and breadths (here, the loose dressing, in the bidimensional variant) are the first factors which must be taken into account to describe the informational volume. In order to visualize the development of this new equation of the manifest ($Facc \times L \times G = Vi$), I recommend the comparison to the algorithm dictating the action of a tridimensional printer.

The notoriety of historical silhouettes is meant to temper the radical subjectivism of the approach thus certifying the feasibility of the new suggestions. They are updated constantly yet, which is more important, regardless of the carrier's desire. Through the simple deterioration of the outfit or its absolutely incidental wearing at a certain moment, one's identity and clothing modify mutually. Once the new meanings of the proverbial dispute are found – it is not the clothing which makes the man – I also notice the impossibility to join any cause. Consequently, I have chosen to explore the field (neutre, – MAKES); the outfit and man have already been studied.

The declaration of identity has become one of the most important topics of new times. The present research joins this cause despite the local retarded medium, developed under censorship, and rather prematurely, only as an outcome of personal ambitions, not resulting from the caprices of the (Romanian) society. Accordingly, the national component of identity has the composition needed to dissolve in the living waters of the new globalized civilization – which is more attractive due to the tender's diversity, to the attention paid to conservation, perhaps even to the efficient promotion etc. However, the pioneer-

parter – încălțăminte, etaj 1 – pantaloni, etaj 2 – etc.) sau amintiri (memorii – rememorări), ele se combină într-un puzzle spectaculos prin diversitate. Pentru a putea fi recunoscuți, mai târziu, asemenea Regelui Soare sau asemenea lui Beau Brummel (ca importantă proiecție a trecutului), este nevoie să ne aranjăm corespunzător acestui tip de percepție. Forma distinctă a accesoriilor (în general, a pălăriilor), lungimile și grosimile (aici, lejeritatea pe corp, în varianta bi-dimensională) sunt factorii primi ce trebuie luați în calcul pentru descrierea volumului informațional. Pentru a vizualiza dezvoltarea acestei noi ecuații a manifestului ($Facc \times L \times G = Vi$), recomand comparația cu algoritmul ce dictează acțiunea unei imprimante tridimensionale.

Notorietatea siluetei istorice are rolul de a tempera subiectivismul radical al abordării, certificând, astfel, fezabilitatea noilor propuneri. Ele sunt actualizate constant, dar, mai important, indiferent de dorința purtătorului. Prin simpla deteriorare a îmbrăcămînții sau prin purtarea ei (absolut întâmplătoare) la un moment (notabil) dat, identitatea și haina se modifică reciproc. Odată cu găsirea de noi sensuri a disputei proverbiale – [NU] Haina face pe om – remarc și imposibilitatea de a mă alia vreunei cauze. În consecință, am ales să cercetez câmpul de luptă (neutru, de legătură – FACE), haina și omul au tot fost studiați.

Declararea identității a devenit una dintre cele mai importante teme ale noilor timpuri. Cercetarea de față se aliază acestei cauze, în ciuda mediului local retardat, dezvoltat sub cenzură, ajuns la maturitate înainte de vreme, doar ca urmare a ambițiilor personale și nu rezultând capriciilor societății (românești). Prin urmare, componenta națională a identității are compoziția necesară dizolvării în apele vii curgătoare ale noii civilizații globalizate – mult mai atractive, datorită diversității ofertei, atenției acordate conservării, poate chiar promovării eficiente etc. Cu toate acestea, pionieratul sau verticalitatea unui conațional – în oricare dintre domeniile aduse în discuție – au atras după sine măcar o umbră de prezență. Ele vor fi punctate în descrierea ce urmează a celor opt faze de construcție a Dandidaismului.

Pentru a susține și verifica, totodată, lucrurile ne-ilustrate până acum, am gândit realizarea seriei de costume-prototip. Ele sintetizează liniile de

croială și elementele de detaliu ale majorității pieselor din colecții. Costumbrele reprezintă esența fiecărui sezon al anilor de cercetare.

Premergător expunerii și discutării în particular a prototipurilor se cuvine descrierea mecanismului care a făcut posibil conexiunile, paralelismele și paradoxurile încifrate în ceea ce urmează a se dezvolta ulterior sub denumirea de concept. Ce-i drept, aici, excesiv de subiectiv, fără o legătură directă cu temele clasice, el este menit să se contureze și să se dezvolte până la maturitate cu un an înainte de a-și intra în drepturi⁵.

Conceptul definit, de obicei, ca urmare a cererii de etichetare și de etichete, ale consumatorului (obișnuit cu produsele categorisite și cu instrucțiuni de folosire, îngrădind astfel libertatea de expresie după bunul plac), se poate transforma în ideea creativă ce manipulează proiectul.

Epicitatea este capabilă să dea conceptului, în cazul de față, o nouă accepțiune, ce-l capacitează, pe lângă funcția de regizor cu cele de scenarist și actor principal. Spectacolul de traducere a conceptelor imateriale în costum poate părea incomplet în lipsa unei legende de interpretare a diferitelor umbre ale trecutului; atașez, în consecință, o serie de povești ilustrate, sper edificatoare, a chestiunilor dandidaiste.

„Mister Genosse” este primul salt în timp, făcut pentru a marca aniversarea a 20 de ani de la căderea Zidului din Berlin. În seria de evenimente desfășurate la Sala Dalles din București, în octombrie 2009, am avut plăcerea de a-mi prezenta omagiul, în încheierea spectacolului-maraton de performing de costum susținut de studenții de la UNAB și UNATC. Am găsit de cuviință să punctez cele două decenii încă din titlu, prin alăturarea pronumelor de politețe tovarăș (genosse, în germană) și domn (mister, în engleză) ce însoțesc prezentarea (verbală) a bărbatului est-european, înainte și după prăbușirea Cortinei de Fier. Lentoarea procesului democratic, predicționată mult prea optimist, mi-a permis acoperirea decadelor într-un singur pas stilistic. Salopeta, simbolul vestimentar al muncitorului comunist, este

5 Se va putea observa, în anunțata descriere, că prin colecție numesc aici nu doar seriile de costume transpuse în material, ci piesele singulare ajunse în stadiul de prototip sau produsele unicat cu potențial bogat de dezvoltare.

dom or the verticality of a co-national – in any analyzed domain – presumed at least a shadow of presence. They are going to be emphasized in the description following the eight construction stages of Dandidaism.

In order to support and also verify the things, which had not been illustrated so far, I have taken the prototype costume series into account. They synthesize the line cuts and details of most of the collection items and represent the essence of each season developed during the research years.

Before we expose and discuss the prototypes in particular we ought to describe the mechanism, which made the connections, parallelisms and paradoxes possible; they encode in what is going to subsequently develop as a concept. That’s right, here, excessively subjective, without any direct connection to classical topics, it is meant to outline and develop up to its maturity, a year before it becomes valid⁵.

The concept, usually defined as a result of the consumer’s labeling demand (who’s used to the category-type products and usage instructions, thus limiting one’s liberty of expression), can transform in the creative idea manipulating the project.

In this case, the epic is capable of providing the concept with a new signification, which empowers it with the functions of a scenarist or a main actor, besides the one performed by a stage director. The show regarding the translation of the immaterial concepts into a costume can appear incomplete in the absence of a legend to interpret different shadows of the past; consequently, I attach a series of illustrated stories which will hopefully clarify the Dandidaist issues.

Mr. Genosse represents the first leap in time, made to mark 20 years since the collapse of the Berlin Wall. In the series of events organized at Sala Dalles, Bucharest, in October 2009, I was pleased to present my homage, at the end of a marathon performance, exhibiting the costumes of the students from the UNAB and UNATC.

I found it appropriate to emphasize the two

5 In the already stated description one will have the possibility to observe that by means of collections I refer not only to series of costumes transposed in the material but also the singular items reaching the prototype level or the unique products provided with a complex potential of improvement.

Răzvan Vasilescu, Experimentând Colecția Dendidaistă, 2013
Răzvan Vasilescu, Experimenting the Dendidaist collection, 2013

decades right in the title by attaching a politeness pronoun “fellow” (genosse, in German) to Mr (mister, in English) joining the (verbal) presentation of the East European man, before and after the decay of the Iron Curtain. The slowness of the democratic process, foreseen in a rather too optimistic way, permitted me to cover the gaps in a single stylistic step. The union suit, the symbol of the communist worker, is put on by fellow Mr. in its form, only adapted to the times – not designed for them. The various cuttings and approaches develop in a display of options, inspired from the original function (working suit) and the adjustment to the new condition of free people, endowed with aptitudes and ideals.

Îmbrăcată de Tovarășul Domnu’ în forma sa, doar adaptată vremurilor – nu proiectată pentru ele. Diferitele tăieturi și tratări se constituie într-o etalare a opțiunilor, inspirate din funcția originală (costum de lucru) și din adaptarea la noua condiție de om liber, cu aptitudini și idealuri.

Așa cum am văzut eu, costumele bărbătești nu s-a schimbat prea mult, în esență; deși variante sunt nenumărate, iar aceasta am încercat să o sugerez și prin deschiderea completă față de paleta cromatică. Accesoriile, de proveniență industrială, lasă la discreția purtătorului alegerea din spectrul multifuncționalității. Astfel, inventivitatea și curajul pot ieși în evidență printr-o aranjare neconvențională. Este același atribut ce

transformă banalele genți de poștaş sau genți de măști de gaze, în obiecte cool.

„Aero Port” este o transpunere a aspirației de a zbura, sau mai curând a accepțiunilor acesteia în mileniul al treilea. În decurs de numai un secol, omul a reușit să-și împlinească multe dintre cele mai îndrăznețe visuri, lăsând impresia că nimic nu va rămâne neinventat sau nedescoperit. Cu toate acestea, majoritatea noastră se mulțumește cu profunda admirație pentru zburătorii de orice fel. Imaginând aeroportul ca pe un imens catwalk al identităților, am creat o serie de costume ce adaptează diferite forme ale uniformei de aviator, vremurilor noastre. Pe de altă parte, am încercat – pe un drum deschis de Simon Thorogood – să împrumut elemente din industria aeronautică în sistemul de construcție al tiparelor pentru haine; în viteza obișnuită a contemporaneității, nu strică niciodată un plus aerodinamic. Creatorul de aerohaine londonez a moștenit pasiunea de la tatăl său (inginer-constructor de avioane), ilustrând deasa folosire a componentei sentimentale ca bază a pionieratelor artistice. Personal le port o deosebită considerație temerarilor români Henri Coandă, Aurel Vlaicu sau Traian Vuia și le-am omagiat memoria prin realizarea retro-proiecției siluetei de aviator. Ornamentele, rezonante de asemenea cu grafica aeronautică, alături de accesoriile reinventate au rolul de a împrumuta purtătorului o parte din prestața specifică piloților, altfel o cauză pierdută temporar de vestimentația masculină. Am găsit, în ideea de aeroport, spațiul contemporan ce poate caracteriza societatea contemporană: în viteză, globalizată și cu multe porți.

„Under Port”, așa cum îi spune și numele, este layerul de... sub port. Am creat o serie de prototipuri din gama lenjeriei de corp masculine, ce se pot observa în completarea învelișului principal. A doua piele are menirea de a proteja intimitatea și de a vorbi despre ea. Bluzele de corp transparente, izmenele cu braguette⁶, fusta atașată cingătorii și vesta-eșarfă readuc pe tapet tema bărbatului cu picioarele la vedere, ca factor decisiv în descoperirea identității secrete. Sexualitatea nu mai este un subiect tabu al modei masculine, nici măcar unul de actualitate; a devenit

6 Braguette este partea veșmântului ce acoperă părțile genitale masculine.

As I have seen, the male suit has not changed too much although there are limitless variants, and I tried to suggest it by the complete preference for the chromatic scale. Originally industrial, the accessories provide the carrier with the liberty to choose from the spectre of multifunctionality. Thus, inventiveness and bravery can be emphasized through a non-conventional arrangement. It is the same attribute which transforms the trivial postman bags or gas mask bags into cool objects.

Aero Port is a transposition of the aspiration to fly or rather of its senses in the third millennium. In only one century, man succeeded in making many of his most courageous dreams come true, making us believe that nothing is going to remain un-invented or undiscovered. Despite all these, our great majority is satisfied with the profound admiration for any kind of fliers.

By imagining the airport as an immense catwalk of identities, I created a series of costumes adjusting different forms of the pilot uniform to our times. On the other hand, I tried – on a way opened by Simon Thorogood – to borrow elements from the aeronautic industry in the system of construction applied in the clothing samples; in the common speed of contemporaneity, it never hurts to feel an aerodynamic plus.

The creator of aero-clothes from London inherited the passion from his father (an engineer in the construction of planes), and illustrated the complex use of the sentimental component as the basis of artistic pioneerdom. I am personally grateful to a number of Romanian venturesome characters such as Henri Coandă, Aurel Vlaicu or Traian Vuia and I respected their memory by achieving the retro-projection of the pilot silhouette.

The ornaments, also related to the aeronautical graphics, besides the re-invented accessories, are meant to provide their carrier with a part of the stateliness typical to pilots, which is otherwise a cause temporarily lost by the male clothing. In the context of airports, I have found the contemporary space, which can characterised by speed, globalization and many other gates...

Under Port, as its name suggests, is the layer... under the port. I have created a series of prototypes from the collection of male underwear, which can be observed in the completion of the main coating. The second skin

is meant to protect intimacy and talk about it. The transparent vests, the braguette drawers⁶, the skirt attached to the belt and the scarf-vest emphasise the man whose leg is not covered, an essential element in the discovery of secret identities. Sexuality is no longer a secret subject of male fashion. It has become an instrument which is frequently approached only for its commercial resonance. Transparency, the ignorance of lightness⁷, the double protection or the smaller number of sewings, coordinated the achievement of the series focusing on the increase of the erotic potential by means of the sartorial seduction.

The free display of one’s underwear was popularized by the Afro-American rappers and the young disciples lowered the level of interpretation more than they should have to. While searching for the description of the silhouette to describe male sensuality, I completely renounced to the stratum meant to cover the legs by imagining another one to emphasize their structure.

The promotion of human morphologies, which do not agree with the classical ideals of beauty, had existed from the very beginning in the case of the avant-garde fashion creators. Thus, one’s tummy, wide hips or undeveloped pectorals had unwillingly become some stars by describing the active male typology – anyway more different than physically.

C.O.-boy started from the documentation for the previously mentioned project which was going to ensure the shooting’s outfit for the achievement of the promotional materials used in the exhibition of Ion Bârlădeanu. The cowboy, whose silhouette is used by the artist to identify with, had inspired numerous acts of domestic courage and represents an ideal of universal masculinity. The recent western films of the American film producer Quentin Tarantino (Kill Bill, Django) made the character become a modern personality.

T, t-shirt is the personal version of the T-shirt in the form of a T. Tailored in a single piece, the prototype is proper to the tubular weavings, with a

6 Braguette is the part of the clothing which covers the male genitals

7 Neglectlightness – the combination between carelessness and lightness.

un instrument la care se apelează frecvent, doar pentru rezonanța sa comercială. Transparențele, neglejeritatea⁷, dubla protecție sau micșorarea numărului de cusături au coordonat realizarea seriei ce vizează sporirea potențialului erotic cu ajutorul seducției sartoriale.

Lăsarea lenjeriei intime pradă privirilor a fost popularizată de rapperii afro-americani, iar tinerii discipoli au coborât nivelul interpretării, poate mai mult decât era cazul. În căutarea descrierii siluetei care să descrie senzualitatea masculină, am renunțat total la stratul consacrat îmbrăcării picioarelor, închipuind un altul, care să le evidențieze structura.

Promovarea morfologiilor umane în dezacord cu idealurile clasice de frumusețe a existat de la început în apanajul creatorilor de modă avangardiști. Astfel, burtica, șoldurile late sau mușchii pectorali nedevelopați au devenit vedete fără voia lor, descriind tipologia masculină activă – oricum altfel decât fizic.

„C.O.-boy” a pornit de la documentarea pentru proiectul, menționat anterior, ce avea să asigure garderoba shooting-ului pentru realizarea materialelor promoționale ale expoziției lui Ion Bârlădeanu. Cowboy-ul, cu a cărui siluetă se identifică artistul, a inspirat numeroase acte de curaj domestic și reprezintă un etalon de masculinitate universală. Filmele recente de tip western ale regizorului american Quentin Tarantino (Kill Bill, Django) au făcut din personaj o personalitate modernă.

„T, t-shirt” este versiunea personală a tricolui în formă de T. Croit dintr-o singură bucată, prototipul se pretează țesăturilor tubulare, cu un procent ce tinde spre 0% pierderi. De asemenea, i-am lăsat imprimeului – elementul ce personalizează frecvent t-shirt-ul – un spațiu mult mai amplu de desfășurare.

„Tradițional Hypster” este ideea bunului prieten, ilustratorul bucureștean Matei Branea, pentru ținuta sa de nuntă. Cele două coordonate, prin care clientul se autodefineste, au descris traseul personalității sale, ce urma a fi transformat în costum. Elementelor ornamentale, împrumutate din portul popular (săsesc și oltenesc), am încercat

7 Neglejeritate – am numit aici combinația dintre neglijență și lejeritate.

Răzvan Vasilescu, Experimentând Colecția Dendidaistă, 2013
Răzvan Vasilescu, Experimenting the Dendidaist collection, 2013

Răzvan Vasilescu, Experimentând Colecția Dendidaistă, 2013
Răzvan Vasilescu, Experimenting the Dendidaist collection, 2013

să le imprim gradul de funcționabilitate și sustenabilitate corespunzător noilor trenduri urmate de tânăra generație. Am inclus această comandă specială lucrării, datorită fluentei procesului de concepere a ansamblului vestimentar. Cunoașterea reperelor vizuale, de către client, a facilitat acceptarea propunerii și purtarea ei ca atare.

Odată cu derularea episodului al patrulea din proiectul „Costumbre”, am hotărât să mă supun, ca subiect, cerințelor cursului, în speranța de a găsi proiecția personalității mele în sezonul viitor. La urma urmelor, prezentul celor ce sunt implicați, într-un fel sau altul, în „cercul” modei se derulează în anul ce urmează. Până acum, alegeam aceste siluete în urma unei analize a imaginii și a eventu-

percentage aiming to 0% loss. I have also left the print – the element, which frequently personalizes the T-shirt – with a much larger developing space.

Traditional Hypster is the idea of my good friend, an illustrator from Bucharest, Matei Branea, for his wedding outfit. The two coordinates, through which the client defines himself, have described the route of his personality, which was meant to be transformed into a costume. I tried to provide the ornamental elements, borrowed from the folk outfit (Saxon and from Oltenia), with the functionability and sustainability related to the new trends and respected by the new generation. I included this special order due to the conceiving process of the clothing set. The knowledge of

visual references by the client facilitated the acceptance of the suggestion.

While working on the fourth episode from the Costshadows project, I decided to obey the demands of the course hoping to find the projection of my personality in the next season. Finally, the present of those involved, in a way or another, in the “circus” of fashion develops during the following year. Until now I used to select these silhouettes after an analysis of the image and the possible trends certain specific details can confer. These are going to be explored from a personal visual perspective in a contemporary vision. Just like in the case of the physical test with the beam, I tried to change the place of the factors in the statement as a problem connected to the image must be necessarily analyzed in an optical way.

The tools and the order of their use remain unchanged, and the result has to comprise a sum of ideas composed in successive strata, without any aptitudes of final solutions. It is a tri-dimensional agenda which can be analysed and tested (in the initial stage), then it can undergo transformations and adjustments while preserving the transparency of the creative process. The deviations from the previous route are almost impossible to avoid. Permanently harassed by arrows dressed in „breaking news” outfits, we have learnt to suppress our remote dreams. The creators of future costumes prove uninspired while the stellar data become actual, and the outfit gets similar to the one worn by the creators during the first Science-Fiction production. It is unquestionable that the future develops in consecutive steps, in already experienced contexts, the shortcuts – by means of new dimensions – representing the only option of the designers to obtain new results. The „absolute new” is gradually vanishing, and “novelty” aims to become its inferior degree of comparison emphasizing the unusual element. The method of “lexical ricochets” can be easily intuited in the concept equation:

Roi Soleil + Cirque du Soleil = Soleil (Roi + Cirque) = Roi de Caro⁸

⁸ The sample equation represents a reduction to the main algebraical terms through the comparison with: the symbol of sumptuous elegance expressing the male costume – in the person of Louis XIV, known as the Sun

alelor direcții pe care le pot conferi anumite detalii specifice; acestea urmând a fi explorate prin prisma vizuală personală într-o viziune contemporană. Asemenea testului fizic cu fasciculul luminos, am încercat să schimb locul factorilor în enunț, căci o problemă de imagine trebuie neapărat analizată optic.

Uneltele și ordinea folosirii lor rămân neschimbate, rezultatul urmând să conțină o sumă de idei compuse în straturi succesive, fără aptitudini de soluție definitivă. Este o agendă tridimensională ce poate fi analizată și testată (în faza inițială), apoi poate suferi modificări și ajustări, păstrând transparența procesului creativ. Abaterile de la traseul prestabilit sunt aproape imposibil de evitat. Hărțuiți permanent de săgeți îmbrăcate în haine de „breaking news”, am învățat să ne suprimăm visurile îndepărtate. Creatorii de costume ale viitorului se dovedesc neinspirati pe măsură ce datele stelare devin actuale, iar veșmintele seamănă mai curând cu cele purtate de creatori în momentul primelor producții SF. Rămâne indubitabil faptul că viitorul se clădește cu pași consecutivi, pe cărările deja bătătorite, scurtăturile – prin noi dimensiuni – reprezentând singura opțiune a designerilor de a obține rezultate inedite. „Noul absolut” este pe cale de dispariție, iar „ineditul” tinde să devină gradul de comparație imediat inferior acestuia, cu accent pe sensul de neobișnuit. Metoda „ricoșelor lexicale” este lesne de intuit în ecuația-concept:

Roi Soleil + Cirque du Soleil = Soleil (Roi + Cirque) = Roi de Caro⁸

Menționez că am aplicat atât ordinea operațiilor, cât și sensul lor într-o manieră personală, pe alocuri dadaistă, și nicidecum conform rigorilor algebrei.

Atributele pe care simt nevoia să le dezvolt și, eventual, însușesc sunt subînțelese formelor ce conturează ipoteticele siluete. Contopirea celor două idei, pe alocuri paradoxal opuse

⁸ Ecuația model este o reducere la termenii de bază ai algebrei prin comparația cu: simbolul eleganței fastuoase a costumului masculin – în persoana lui Louis al XIV-lea, cunoscut ca Regele Soare – a unei variante de spectacol contemporan, ales pentru rezonanța denumirii sale (francofonă și conținând termenul soarelui), rezultând o combinație între cele două concepte (roialitate și circ) personificată în imaginea Regelui de Caro, un fel de romb!?

și, în același timp, cu majore asemănări, permite alegerea sacadată a zonelor ce urmează a fi explorate și mai apoi etalate sau uitate. Programul de modelare a spiritului, asemenea formelor clasice, presupune inițial o asumare a purtării trăsăturilor dominante fie și cu caracter documentar. Nivelul optim al balansului între o apariție inedită și efectul scontat este dat doar în momentul instalării firescului interior (am numit aici starea neutră a individului).

Înainte de a face pasul spre etapa ce urmează să articuleze vizual conceptul, am simțit nevoia de o comparație cu un alt domeniu, în care ineditul este noul „nou”. Aparte de curente muzicale de tip hibrid și voci după toate asemănările, muzica își trăiește contemporaneitatea cu ajutorul „mash-up”-urilor⁹, gradul de virtuozitate cu care sunt împletite, cel puțin două hituri muzicale din trecut, a depășit nevoia de ritmuri noi, (post) moderne. Partea „video” – printre cele mai nou – „venite în” nobila familie a artelor (deja cu noi ramificații ex: mapping, 3D) este nelipsită din viața cotidiană, scurtmetrajele – videoclipuri muzicale devin spații perfecte pentru atmosfera necesară desăvârșirii cadrului vizat. Un alt carambol al conceptului, de data aceasta de natură sentimentală, m-a plasat în lumea lui Anton Corbijn, regizor-scenograf pentru ilustrația video a evergreen-ului celor de la Depeche Mode, „Enjoy the silence”.

Continuând paralela matematică, am inclus geometria simplă în construcția tiparelor de bază ale fiecărui produs în parte; rombul (60°/120°) – suveran chiar și în titlu, deja sugerat de alăturarea factorilor în ecuația conceptuală – s-a dovedit a fi o alegere satisfăcătoare, atât din punct de vedere al compoziției în ansamblu a liniilor de forță, cât și a consumului de material.

Pentru a păstra impersonalitatea necesară unui asemenea proiect de cercetare, nu voi insista cu enumerarea celor ce au condus la alegerea unui anumit tip de veșmânt sau unui anumit tip de materie primă. Întăresc ideea de a selecta piesele ca layere succesive, ce vor dialoga și se vor completa, fără riscul de a afecta funcționalitatea și rostul fiecăruia. Astfel, imaginea completă de-

⁹ Este compoziția rezultată din suprapunerea a cel puțin două cântece, de obicei folosind partea vocală a uneia, suprapusă ilustrației muzicale a celeilalte.

I mention that I have applied both the order of operations and their meaning in a personal way, which is partially Dadaist, not according to algebrical rigors.

The attributes, which I need to develop and eventually acquire, are implied in the forms defining the hypothetical silhouettes. The juxtaposition of the two partially opposing ideas, yet also emphasizing major similarities, permits the abrupt choice of the zones which are going to be explored then displayed or forgotten.

The program used to model the spirit similarly to classical forms initially presumes an assumption to accept the approach of dominant characteristics, no matter if they are documentary or not. The optimum level of the balance between a new appearance and the expected effect is given only when setting the interior matter of course (here I have named the neutral condition of the individual).

Before advancing towards the next stage, which aims to articulate the concept visually, I felt the need to compare it with another domain in which novelty is the new “new.” Apart from the hybrid-like musical trends and voices according to all similarities, music experiences its contemporaneity by means of „mash-ups”⁹, the virtuosity degree used to combine at least two musical hits from the past, surpassing the need to get new and postmodern rhythms. The “video” part – among the recent ones in the noble family of arts (already with new ramifications, for instance, mapping, 3D) is present in our everyday life, the short films – musical videoclips become perfect spaces in the atmosphere needed to make the context much better. Another pattern of the concept, this time a sentimental one, placed me into the world of Anton Corbijn, a director designer of the video illustration of “Enjoy the silence”, one of the evergreen songs of Depeche Mode.

Continuing the mathematic parallel, I have

God – a variant of a contemporary performance selected for the resonance of its name (Francophone and comprising the soleil term); what we get is a combination between the two concepts (royalty and circus) personified in the image of Caro King, a sort of rhombus!?

⁹ It is the composition resulted from the juxtaposition of at least two songs, by usually using the vocal part of one overlapping the so-called musical illustration of the other.

Răzvan Vasilescu, Experimentând Colecția Dendidaistă, 2013
Răzvan Vasilescu, Experimenting the Dendidaist collection, 2013

Răzvan Vasilescu, Experimentând Colecția Dendidaistă, 2013
Răzvan Vasilescu, Experimenting the Dendidaist collection, 2013

vine principalul obiect de studiu, în perspectiva creării unei serii ce poate satisface, sartorial, fiecare moment al unui sezon întreg.

Ca „Ro Surf” completează seria identităților cu o concluzie vestimentară a vizitei în Florida. Prototipul continuă călătoria croielilor în formă de romb, odată cu descoperirea directă a sportului nautic ce animă coasta Atlanticului.

În clipul de prezentare a concluziilor dandidaiste, am îmbrăcat – fără a ține cont de identitățile originale – o parte dintre elementele vestimentare amintite mai sus. Propunerile, absolutamente aleatorii, urmau a spori numărul combinațiilor posibile, evaluând fezabilitatea implementării unei ordini dandidaiste în garderobă.

included the simple geometry in the construction of each separate product's patterns; the rhombus (60°/120°) – sovereign even in the title, already suggested by the association of factors in the conceptual equation – proved to be a satisfying choice not only from the perspective of a general composition of the lines of force, but also from the one regarding the material's consumption.

In order to preserve the impersonality needed in such a research project, I shall not insist with the enumeration of those leading towards the selection of a certain type of clothing or a certain type of raw material. I emphasize the importance of the idea suggesting the selection of items as successive layers which are going to entertain the dialogue and

complete each other, without affecting the functionality and reason of each. Thus, the complete image becomes the main object of study, from the perspective of some series which can satisfy each moment of a whole season in a sartorial way.

Ca Ro Surf completează seria de identități with a conclusion regarding clothings during a visit to Florida. The prototype continues the journey of clothing in the shape of rhombuses simultaneously with the direct discovery of the nautical sport animating the Atlantic Coast.

In the clip presenting the Dadaist conclusions I have put on – without respecting the original identities – some of the clothing items mentioned above. The absolutely incidental suggestions were meant

to increase the number of possible combinations by evaluating the feasibility of the implementation of a Dandidaist order in one's wardrobe.

Sergiu CHIHAIA

asistent universitar doctor

junior lecturer doctor

Postmodernism and fashion

Postmodernism had manifested especially during the last two decades due to several designers such as Comme des Garçons, Alexander McQueen and Vivienne Westwood. They emphasized its major principles. How can we recognize Postmodernism in the context of present fashion? This artistic trend had been widely used during the latest twenty years yet it is almost impossible to define this trend accurately. Literally, "Postmodernism" means "after Modernism," however this term hides much more. One detail is certain, Postmodernism covers a wide range of artistic domains. Important theoreticians use this term to refer to a deviation point emerged in literature, theatre, architecture, cinematography and design.

Initially, Postmodernism represented a reaction to Modernism. Malcolm Bernard explained: "Modernism creates the object for production, Postmodernism conceives for consumption". This means that all the art forms are realized only to be "devoured", and the goal of Postmodernism is to reach a very large public. Postmodernism can be also used to describe the society in which we live today: "Postmodernism integrates a postindustrial world of mass-media, or systems of communication and information on a world scale. It is based on a society focused on consumption, against work and production... it is a world of culture in which tradition, shared values ... faith and world standards were contested, subminded

Postmodernismul și moda

Postmodernismul s-a manifestat în modă cu precădere de-a lungul ultimelor două decenii, prin designerii Comme des Garçons, Alexander McQueen și Vivienne Westwood. Aceștia au punctat principiile sale majore. Cum putem recunoaște Postmodernismul în moda actuală? Acest curent artistic a fost folosit la scară largă în ultimii douăzeci de ani, dar este aproape imposibil de definit termenul cu acuratețe. Ad literam, „Postmodernism” înseamnă „după curentul Modernism”, dar acest termen ascunde mult mai mult. Un lucru este cert, Postmodernismul acoperă o gamă variată de domenii artistice. Teoreticienii importanți folosesc acest termen pentru a se referi la un punct de deviație apărut în literatură, teatru, arhitectură, cinematografie și design.

Inițial, Postmodernismul a fost o reacție la Modernism. Malcolm Bernard explica: „Modernismul creează obiectul pentru producție, Postmodernismul concepe pentru consum”. Acest lucru înseamnă că toate formele de artă sunt realizate cu unicul scop de a fi „devorate”, scopul Postmodernismului fiind de a ajunge la un public cât mai larg. Postmodernismul poate fi, de asemenea, folosit pentru a descrie societatea în care trăim astăzi: „Postmodernismul integrează la scară planetară o lume post-industrială de mass-media, sisteme de comunicare și de informare. Are ca fundament o societate orientată spre piața de consum, în defavoarea muncii și producției (...), este o lume a culturii în care tra-

Anul II Licență, Costume pentru Teatrul Masca, 2014
Second year BA, Costumes for Masca Theatre, 2014

Anul II Licență, Costume pentru Teatrul Masca, 2014
Second year BA, Costumes for Masca Theatre, 2014

and rejected for heterogeneity, divergence and differences.” (Bernard, 2007)

Postmodernism can be appreciated as an artistic style or an approach to create things. Through the way the clothing is created, it provides the owner with an outline and a certain social position. Andrew Hill states that “clothes are no longer associated with a certain social hierarchy as a long time ago”. For instance, in the 19th century, the exposure of a nude part of the woman’s body was associated with prostitution. On the other hand, nowadays the depreciatory meaning suggesting the “nakedness” of the woman’s body has lost its ironical perspective and the rigid moral definition formulated in the past.

Postmodernism makes no difference between the traditional and unconventional arts. Some esthetic forms of art were seen as “feminine”, (a relevant example is expressed by fashion), instead of being considered “inferior” arts if compared to “masculine” ambitions (architecture). In Postmodernism there is no set of strict rules to define different art forms in an evasive and ambiguous way.

During the whole 19th century, any work of “elaborated” or “decorative” art was considered feminine and inferior, and this distinction was preserved in the 20th modernist century. (Ash and Wilson, 1992)

Postmodernism questions the traditional cultural values of the contemporary society especially the ones related to occidental culture. The everyday lifestyle changed dramatically 50 or even 30 years ago. The traditional values connected to marriage and family disappeared given the equality between genders at the workplace. Moreover, women are no longer so young when they get married. There are more and more couples who give up the idea of having successors. The influence of religion upon society decreased dramatically if compared to the situation experienced last century, and many people consider it irrelevant. Postmodernism became a portrait of these transformations emerged in the contemporary culture and society.

Elizabeth Wilson (Visiting Professor of Cultural Studies at the London College of Fashion)

diția, valorile comune (...) credința și standardele universale au fost contestate, subminate și respinse pentru eterogenitate, deosebire și diferență.” (Bernard, 2007)

Postmodernismul poate fi apreciat ca un stil artistic sau ca o abordare a făuririi lucrurilor. Prin modul în care hainele sunt realizate, acestea oferă contur și o anumită poziție socială purtătorului. Andrew Hill evidențiază „hainele nu mai sunt asociate exclusiv cu o anumită ierarhie socială, cum era odinioară”. Spre exemplu, în secolul al XIX-lea expunerea unei părți dezgolite a corpului feminin era asociată cu prostituția. În schimb, în prezent, sensul peiorativ al „goliciei” trupului femeiesc și-a pierdut sensul peiorativ și încadrarea morală fixă din timpurile apuse.

Postmodernismul nu face diferență între artele tradiționale și cele neconvenționale. Unele forme estetice de artă au fost catalogate ca „feminine” (un exemplu grăitor fiind moda), în loc să fie considerate arte „inferioare” față de artele cu veleități „masculine” (arhitectura). În Postmodernism nu există un set de reguli stricte care să definească fără echivoc diferitele forme de artă.

Pe tot parcursul secolului al XIX-lea, orice lucrare de artă „elaborată” sau „decorativă” era considerată feminină și inferioară, această distincție fiind păstrată de-a lungul secolului al XX-lea modernist. (Ash and Wilson, 1992)

Postmodernismul pune sub semnul întrebării valorile culturale tradiționale ale societății contemporane, cu precădere cele ale culturii occidentale. Stilul de viață cotidian s-a schimbat dramatic față de acum 50 sau chiar 30 de ani. Valorile tradiționale ale căsătoriei și familiei au dispărut, datorită egalității dintre sexe de la locul de muncă. Deasemenea, vârsta la care femeile se căsătoresc nu mai este așa de fragedă. Un număr crescute de cupluri aleg să nu aibă urmași. Influența religiei asupra societății a scăzut dramatic față de secolul trecut, devenind neînsemnată pentru destule persoane. Postmodernismul a devenit un portret al acestor schimbări apărute în cultura și societatea contemporană.

Iată ce declară Elizabeth Wilson (Visiting Professor of Cultural Studies at the London College of Fashion): „Mișcarea postmodernistă poate fi definită printr-un singur termen, Zeitgeist

(Spiritul timpului), termenii „post-modernism” și „postmodern” intrând în uzul general al populației sub acest sens.”

Formele de artă din Postmodernism redefinesc relația dintre arta cultă și cultura populară, punând sub semnul întrebării prezumtivele diferențe dintre lucrările de artă și alte produse de larg consum.

Prin urmare, care este implicarea Postmodernismului în modă? După cum am menționat anterior acestor rânduri, acest curent îmbrățișează toate formele de artă. Cu toate că moda nu este privită ca „artă”, dezaprobată de adepții artelor tradiționale, chiar reușește să transpună un număr covârșitor de elemente definitorii ale Postmodernismului. Dovezile netăgăduite pot fi observate la prezentările de modă ale designerilor consacrați și debutanți.

Recent, pe lângă designerii consacrați ai Postmodernismului (Maison Martin Margiela, Vivienne Westwood, Comme des Garçons, Yohji Yamamoto și Hussein Chalayan), designerii debutanți „abuzează” de Postmodernism în colecțiile prezentate, întotdeauna cu gândul la viitorul modei, dar mereu inspirați de trecut.

Nimic nu mai este prea controversat pentru noi, le-am văzut și făcut pe toate! Un model defilând pe catwalk într-o rochie transparentă, încălțată cu pantofi sport nu declanșează scandalul pe care l-ar fi pornit cu 30 de ani în urmă. Conotația sexuală a dispărut, trupul urmașei Evei nemaifiind doar un obiect al instinctelor primare. Femeile sunt pe picior de egalitate cu bărbații din multe puncte de vedere. Pentru mine, asta reprezintă emanciparea femeii. Cu riscul de a fi contrazisă de unele feministe, Elizabeth Wilson spune: „Membrele mișcării feministe au început să exploreze sensurile eleganței (fashionable!!) și să descopere modele noi de rochii. Această prospecțiune s-a desfășurat împotriva fărâmei de suspiciune a feministelor tradiționale asupra rochiilor voluptuoase: multe feministe respingând ideea de modă pentru felul în care potențiază ideea de jucării sexuale asupra sexului slab, asocierea cu consumerismul evident și poziția femeii ca proprietate de lux, iar femeia este interpretată ca neajutorată (tocurile înalte și taliile strânse pot incomoda mișcarea liberă).

states the following: “The postmodern movement can be defined through a single term, Zeitgeist (the spirit of time), while the “post-modernism” and “postmodern” terms are generally used by the population from this viewpoint.”

The art forms in Postmodernism re-define the relationship between the cult art and folk culture, questioning the possible differences between works of art and other consumer goods.

Consequently, which is the implication of Postmodernism in fashion? As I have already mentioned, this trend comprises every form of art. Although fashion is not seen as “art”, it is even disconsidered by the fanatics of traditional arts, it succeeds in transposing an overwhelming number of postmodern essential elements. The undeniable evidence can be observed at the fashion shows of traditional and debutant designers.

Recently, besides the well-known designers of Postmodernism (Maison Martin Margiela, Vivienne Westwood, Comme des Garçons, Yohji Yamamoto și Hussein Chalayan) the debutant designers take advantage of Postmodernism in the collections presented. Always thinking of the future of fashion yet always inspired by the past.

Nothing is too controversial for us, we have seen and done all of it! A mannequin marching along the catwalk, in a transparent dress and Adidas sport shoes, does not provoke the scandal it might have started 30 years ago. The sexual connotation vanished, and the body of Eve’s descendant is no longer only an object of primary instincts. Women and men find themselves on an equal footing from more perspectives. For me this represents the emancipation of women.

At the risk of being contradicted by some feminist characters, Elizabeth Wilson tells: „The members of the feminine movement began to explore the meanings of (fashionable!!) elegance and find new dress patterns. This prospecting developed against the slight suspicion of traditional feminists regarding the voluptuous dresses: many feminists reject the idea of fashion given the way it intensifies the idea of sexual toys influencing the weaker and gentle sex, the association with the obvious consumerism and the woman’s position as a property of luxury, and

the woman is interpreted as helpless (the high-heeled shoes and tight corsages can make the free motion uncomfortable).

This is exactly what Postmodernism is about, the approach of many viewpoints and the ignorance of a single explanation.

As a result, from my research and analysis of Postmodernism and the way it influences fashion, I’ve learned that it involves much more than an unfinished seam or a brute margin. Every line sewn on the material, each line marked by the designer, or each button (sewn or not) are provided with a certain signification. Fashion itself is postmodernism, it reflects our own world. I have also seen that there is another aspect of art, the art critics who “de-construct” the meaning of any art form and analyze the relevance of each detail no matter how irrelevant it might be.

Each detail is argued and dissected by more critics, who write their articles, journals and books separately and on the same topic. Postmodernism can be found everywhere in fashion: eclecticism, pastiche, parody and deconstructivism.

Fashion designers constantly combine the new with the old in order to create “the next big thing.” By means of mass media, fashion has become more accessible and can get to the whole Earth in order to be out of the consumer’s reach. Fashion advances much faster than 30 years ago and the stores must be constantly supplied with new collections to satisfy the customers’ demands for “fast fashion”.

Dar tocmai despre asta este vorba în Postmodernism, îmbrățișarea tuturor punctelor de vedere și evitarea unei singure explicații.

În concluzie, din cercetarea mea asupra postmodernismului și felul în care influențează moda, am învățat că implică mai mult decât o cusătură neterminată sau o muchie brută. Fiecare rând cusut pe material, fiecare linie trasată de designer, fiecare nasture cusut (sau nu) are un sens anume. Moda în sine este Postmodernism, reflectă lumea în care trăim astăzi. Am mai aflat că există și o altă latură a artei: criticii de artă care „deconstruiesc” înțelesul fiecărei forme de artă și analizează semnificația fiecărui detaliu, oricât de insignifiant ar fi. Fiecare detaliu este argumentat și disecat de mai mulți critici, care separat scriu articole, jurnale și cărți pe același subiect. Postmodernismul în modă este omniprezent: eclecticism, pastişă, parodie și deconstructivism. Designerii de modă îmbină constant noul cu vechiul, pentru a zămisli creații care să devină „the next big thing”. Cu ajutorul mass-mediei, moda a devenit mult mai accesibilă și poate ajunge pe tot cuprinsul Terrei, pentru a fi la îndemâna consumatorului. Moda evoluează cu o viteză mai mare decât acum 30 de ani, și magazinele trebuie să se aprovizioneze constant cu colecții noi, pentru a satisface cerințele cumpărătorilor pentru „fast fashion”.

Oana Maria ROȘCA

asistent universitar doctorand
junior lecturer phd candidate

A topic of research – The journey to the national historical past

Many young women who, during their childhood, had cut their mother's curtain to make their doll a dress, wanted to become fashion designers. I was dreaming likewise. My art high-school, "Nicolae Tonitza," oriented my career, which I hope is the proper one. I went to the National University of Arts, Bucharest, I graduated from a Fashion MA and here I am, a professor and PhD student in the same specialty. I hope I will have the opportunity to make other young people fulfill their similar dreams too.

Together with the teaching staff – I have been honoured to belong to for seven years – we provide the young generations with the knowledge they need, with professionalism and abnegation.

The family atmosphere from here, where professors are like parents and students are like more or less obedient children, is proper to the development of a collective work process. Perhaps it is the only place where the creative future can be expressed freely, and the boldness and exuberance characteristic of the age have not been subsided by the inevitable subsequent compulsions yet.

Withal, we are all obliged to experience a continuous process of study and research evaluated through experimentation and creation.

At present, I am focused on the completion of my PhD thesis coordinated by professor Unda Popp.

O temă de cercetare – Călătoria în trecutul istoric național

Multe tinere, care în copilărie au tăiat perdeaua mamei ca să facă rochie păpușii, doresc să devină creator de modă. Și eu am visat la fel. Liceul de Artă Nicolae Tonitza mi-a netezit calea spre cariera pe care sper că am ales-o bine. Am intrat la UANB, am făcut un Master în Modă și iată-mă acum „cadru didactic” și doctorand în aceeași specialitate. Sper să pot să ajut și alți tineri să-și îndeplinească visuri asemănătoare.

Împreună cu colectivul profesoral – din care fac parte cu onoare de șapte ani – asigurăm cu profesionalism și abnegație nevoia de cunoaștere a tinerelor generații.

Atmosfera de mare familie de aici, în care profesorii sunt un fel de părinți, iar studenții un soi de copii mai mult sau mai puțin ascultători, este propice desfășurării unui proces de lucru în colectiv. Este poate singurul loc în care viitorul creator se poate exprima liber, îndrăzneala și exuberanța caracteristice vârstei nefiind încă domolite de inevitabile constrângeri ulterioare.

În același timp, cu toții suntem obligați să parcurgem un proces continuu de studiu și cercetare, valorificat prin experimentare și creație.

În momentul de față, eu sunt implicată, sub coordonarea doamnei profesor Unda Popp, în finalizarea tezei mele de doctorat.

În această teză, intitulată „Costumul de ceremonie în înalta societate a Principatelor Române, în perioada domniilor fanariote; Influențe și tendințe; Modalități de preluare și prelucrare în

Oana Maria Roşca, B.I.N., 2013

fashion-ul actual” încerc să explorez și să valorific prin filtrul personal costumul de ceremonie de la curtea domnilor fanarioți (1711 – 1821).

Acest veac de tranziție de la domniile pă-mântene spre epoca modernă are caracteristici definitorii în ceea ce privește costumul purtat de personajele de rang înalt.

Costumul de origine bizantină, peste care s-a suprapus costumul turcesc așa cum a fost adus de fanarioți, oferă o imagine unică și spectaculoasă, caracteristică românilor, înainte ca moda apuseană să ne copleșească.

Toată lumea este de acord că moda, ca formă de artă, este un mediu de exprimare a propriei personalități a creatorului. Această expresie a personalității se referă însă, mai mult sau mai puțin, și la consumatorul de modă. Globalizarea modei sau moda globalizată a produs o anihilare treptată a personalității, mai ales în cazul consumatorului.

Globalizarea modei a fost determinată de globalizarea industriei de modă. Un tricou Nike este purtat oriunde și nu ne poate da nici un indiciu despre naționalitatea sau cultura celui ce îl poartă.

Mărci de renume au o prezență internațională consistentă, de multe ori fiind mai populare în alte părți de pe glob decât în țara de origine. Unul din cele mai bune exemple pentru un astfel de fenomen este brand-ul Louis Vuitton, a cărui popularitate este extrem de mare în Japonia. Nu trebuie să ometem faptul că această popularitate a crescut și în urma colaborării cu artistul pop Takashi Murakami.

Un alt factor determinant în globalizarea modei a fost existența la nivel mondial a unor rețele de institute de învățământ pentru design vestimentar. L'Ecole Supérieure des Arts et Techniques de la Mode (ESMOND), fondată în 1841 la Paris, și-a dezvoltat în timp colegii la Berlin, München, Beijing, Beirut, Damasc, Dubai, Jakarta, Osaka, Tokyo, Oslo, Seul, Sao Paolo etc. În această enumerare identificăm localizări în țări musulmane, alături de țări cu tradiție catolică puternică, precum Brazilia. Aceste institute oferă o metodă de învățare standardizată, punând în lumină omogenitatea creației de modă.

Pentru susținătorii globalizării, moda este parte integrantă a hibridizării culturale.

In this thesis, entitled “The ceremonial costume in the high society of the Romanian Principalities during the Phanariot reigns; Influences and tendencies; Overtaking and processing modalities in the present fashion” I try to explore and evaluate the ceremonial costume from the court of Phanariots from my own viewpoint (1711 – 1821).

This century of transition from the earthly reign to the modern epoch has some defining characteristics regarding the costume worn by senior figures.

The Byzantine costume overlapped by the Turkish costume, in the way it was brought by Phanariots, offers a unique and spectacular image specific to Romanians before we were overwhelmed by the western fashion.

Everybody agrees that fashion, as a form of art, represents a medium used to express the personality of the creator. However, this expression of his personality also refers, more or less, to the consumer of fashion. The globalization of fashion, or the globalized fashion, have produced a gradual annihilation of personalities, especially in the case of consumers.

The globalization of fashion was determined by the globalization of fashion industry. A Nike T-shirt is worn anywhere and can't provide any clue regarding the nationality or culture of the one wearing it.

Brand names are consistently present internationally, and most of the times they are more popular all over the world than in their native country. One of the best examples to illustrate such a phenomenon is the Louis Vuitton brand, whose popularity is extremely high in Japan. We must not ignore the fact that this popularity increased after the collaboration with a pop artist, Takashi Murakami.

Another essential factor in the globalization of fashion was the global existence of some high educational networks in fashion design. L'Ecole Supérieure des Arts et Techniques de la Mode (ESMOND), founded in 1841 in Paris, developed its colleges in time at Berlin, München, Beijing, Beirut, Damasc, Dubai, Jakarta, Osaka, Tokyo, Oslo, Seul, Sao Paolo, etc. In this enumeration we identify locations in Moslem countries, be-

Oana Maria Roșca, B.I.N., 2013

Oana Maria Roșca, B.I.N., 2013

Oana Maria Roșca, B.I.N., 2013

sides strong Catholic countries like Brasil. These institutes offer a standardized learning method, highlighting the homogeneity of fashion.

For the supporters of globalization, fashion is an integral part of cultural hybridization.

Thus, commercially successful creators like Dolce & Gabbana or experimental conceptualists like Rei Kawakubo often focus on the aspects of different ethnic costumes and integrate them in their collections. To the utmost, this can make a young woman from South Africa wear a clothing set inspired from the Indian sari.

The antagonists of globalization connect these phenomena regarding the expansion of occidental ideas to the idea of capitalism and consumerism. For them, the preservation of a differentiation among different regional cultures represents a more significant evidence of originality. I believe we must agree with them or at least reflect on their approach.

Astfel, creatori cu succes comercial ca Dolce & Gabbana sau conceptualiști experimentali ca Rei Kawakubo se apleacă adesea pe aspecte ale diferitelor costume etnice și le integrează în colecțiile lor. La extrem, acest lucru poate conduce ca o tânără din Africa de Sud să poarte un ansamblu inspirat din sari-ul indian.

Opozanții globalizării leagă aceste fenomene de expansiunea ideilor occidentale de capitalism și consumerism. Pentru ei, păstrarea unei diferențieri între diferitele culturi regionale este o dovadă mai pregnantă de originalitate. Cred că trebuie să fim de acord cu aceștia, sau măcar să reflectăm asupra abordării lor.

Gheorghe PREDA

lector universitar doctor

lecturer doctor

The Magic of Images

In 2011, I accepted the invitation of Professor Unda Popp to teach a fashion & media course at the Fashion Department of the National University of Arts, Bucharest, as a challenge.

After 17 years of didactic activity I had to go to more Universities from the country (UNATC, the Media University, "Hyperion" University and the Faculty of Theatre and Television, Cluj) and after some feature or short films, made for television and the cinema, this course was somehow fulfilling two secret passions of mine: fashion and photography.

Several years ago I had made a documentary about the costumes of Mrs. Adina Nanu and the encounter was rather fascinating.

Sentimental education, the film's title, couldn't miss from our professions.

And this is what our course does: teaches (sentimentally, yet with some rigor) the students to be both the photographers and film producers showing their own creations to the world.

As once they decode the discursive mechanism of photographs and fashion films, they will later know what to ask from the domain experts when they are going to approach a media strategy through which the world of fashion, as well as those willing to dress up accordingly, will get in touch with their accomplishments.

No matter how talented you might be, you can't live only in your world and preoccupations. Someone, at a certain moment, must be aware

Magia imaginilor

Am acceptat în anul 2011 invitația doamnei profesor Unda Popp de a ține un curs de fashion & media la Departamentul Modă a UNAB, ca pe o provocare.

Veneam după 17 ani de activitate didactică în mai multe universități din țară (UNATC, Universitatea Media, Universitatea Hyperion și Facultatea de Teatru și Televiziune de la Cluj) și după câteva filme de lung și de scurt metraj făcute pentru televiziune și cinema, iar acest curs întregea cumva două pasiuni secrete ale mele: moda și fotografia.

Realizasem, cu câțiva ani în urmă, un film documentar despre costumele doamnei Adina Nanu și întâlnirea a fost una fascinantă pentru mine.

„Educația sentimentală”, căci așa se chema filmul, nu are cum să lipsească din profesiunile noastre.

Iar cursul nostru tocmai asta face: îi învață (sentimental, dar și cu ceva rigoare) pe studenți să fie și fotografii, și regizorii filmelor care arată lumii propriile lor creații.

Pentru că odată descifrat mecanismul discursiv al fotografiei și filmului de fashion, ei vor ști mai târziu ce să ceară specialiștilor în domeniu, când va fi vorba de o strategie mediatică prin care lumea modei, dar și cei doriți să se îmbrace cu gust, să ia cunoștință de realizările lor.

Oricât ai fi de talentat nu poți trăi doar în lumea și preocupările tale. Cineva, la un moment dat, trebuie să cunoască activitatea ta, să-ți

Nicoll Bergman

Ana Maria Spiridon

aprecieze hainele și să le cumpere.

A vinde o haină nu înseamnă neapărat a cădea pe panta facilului și a comercialului, ci mai degrabă a-ți creea posibilitatea dezvoltării carierei prin suportul material necesar altor colecții, altor prezentări și altor suporturi mediatice.

Noi am structurat activitatea noastră pe două niveluri:

La anul întâi, îi învățăm pe studenți gramatica fotografiei de fashion și le formăm capacitatea de a gândi conceptual, astfel încât la sfârșitul anului, ei să poată prezenta două site-uri cu creațiile lor:

Unul prezentat în sesiunea de iarnă are un concept impus de costum, celălalt, prezentat în sesiunea de vară, va cuprinde fotografii cu hainele făcute în școală la cursurile de profil.

Nu poți face nimic în nici o industrie creativă fără să cunoști în detaliu realizările și personalitățile semnificative din domeniul respectiv.

În acest context, ni se pare esențială educarea studenților noștri în materie de fotografie contemporană de fashion. Ei trebuie să cunoască faptul că în acest domeniu există nume care au revoluționat nu numai comunicarea mediatică, dar și fotografia ca gen artistic.

Mari creatori de modă și-au legat definitiv numele de fotografiile făcute de ei.

Erwin Olaf, David LaChapelle, Paolo Roversi, Mario Testino, Sarah Moon, Steven Meisel, Nick Knight, Steven Klein, Mert & Marcus, Annie Leibowitz, Eugenio Recuenco, Irving Penn, Jean-Baptiste Mondino sunt doar câțiva dintre fotografii de fashion ale căror opere vor fi studiate la curs.

În primăvara acestui an, vom avea, pentru prima dată în istoria Departamentului Modă un site cu toate website-urile tematice ale studenților, realizate în ultimii trei ani.

Vom putea, astfel, demonstra atât nivelul la care ei au ajuns în materie de modă, dar și originalitatea suportului mediatic, pe care deja știu să se bazeze.

La anul doi, pariul nostru e și mai ambițios. Studenții trebuie să realizeze un fashion-film cu o durată de 3, 4 minute care să fie un discurs audio-visual pornit de la un concept clar și original.

of your activity, like your clothes and buy them.

Selling an item of clothing doesn't necessarily mean to accept the commercial and easy way, it rather creates the opportunity to develop your career through the material support needed by other collections, presentations or media supports.

We have structured our activity on two levels:

During the first year we teach the students the grammar of fashion photos and form their capacity to think conceptually, thus at the end of the year they will be able to present two sites with their creations.

The one presented during the winter session suggests a concept imposed by the costume, the other one, presented during the summer session, comprises photos displaying the clothes made at classes.

You cannot do anything in any creative industry without being aware of the significant achievements and personalities in that domain.

In this context, we find it essential to educate our students in contemporary fashion photography. They must know the fact that in this domain there is a name which revolutionized not only the media communication but also photography as an artistic genre.

There are great fashion creators who are strictly connected to their photos:

Erwin Olaf, David LaChapelle, Paolo Roversi, Mario Testino, Sarah Moon, Steven Meisel, Nick Knight, Steven Klein, Mert & Marcus, Annie Leibowitz, Eugenio Recuenco, Irving Penn, Jean-Baptiste Mondino are only some of the fashion photographs studied at classes.

This spring, for the first time in the history of the Fashion Department, we shall have a site with all the students' thematic websites accomplished during the last three years.

Thus we shall have the occasion to demonstrate not only their knowledge in fashion but also the originality of the media support which they can already count on.

Regarding the second year students, our bet is even more ambitious. Students must make a fashion film, lasting for 3 or 4 minutes, an audio-visual discourse derived from a clear and original and clear concept.

Ședința foto Buna Vestire, 2013

Photo session Annunciation, 2013

We consider that we work in a stimulating environment where creativity is practised every day, as a compulsion of one's own limits.

As, in the long run, any artistic activity is a trip towards the unknown. The unknown you can feel in yourself and in the arbitrary aspects of the surrounding world.

If after all these activities you, as a student, have experienced new and relevant things about yourself, and you learned how to make the others familiar with them, that means you haven't worked in vain.

Considerăm că lucrăm într-un mediu stimulant, unde creativitatea e exersată cotidian, ca o forțare a propriilor limite.

Pentru că până la urmă, orice activitate artistică este o excursie în necunoscut. În necunoscutul din tine și în arbitrarul lumii înconjurătoare.

Dacă în urma acestor activități tu ca student ai aflat lucruri noi și importante despre tine și ai învățat să le faci cunoscute și celorlalți, înseamnă că munca noastră n-a fost în zadar.

Alexandru-Ioan MĂRGINEAN

asistent universitar doctor

junior lecturer doctor

The mathematic coordinates of elegance

The early Greek ceramics of the archaic style certifies the elegance of stylization which I have recently found on a tray type dish in the archaeological museum from Varna, Bulgaria. The concept of elegance was often associated with the decadent periods of time in the history of styles given the inherent stylistic refinement during the late phases of that style's stages of maturation. The elegance of Domenikos Theotokopoulos is associated with mannerism – just as „Laocoon” is considered an example of decadence in the Hellenistic style. May „The thinker” from Hamangia, the Cycladic statues or „Venus from Lespugue” be the forms of a late, refined and „decadent” style? The elegance of stylization in the frescoes from Cnossos or the Etruscan tombs are the result of several gradual decantations of some conceptions about the way the stylization of painted images was supposed to look like, not only the spontaneous interpretation of the artist. Although the study of the body and human proportions oriented the ancient art towards the stylization which, in certain cases, got closer to a certain realism, even in the Egyptian portrait-making in granite or the portraits from Faium, we can observe that the elegance of vision vanishes in the conception of the Roman realism, as well as in the Byzantine stylizations, which were originally Egyptian or Oriental. If we can compare a „Laocoon” to different baroque compositions like „Saint Theresa in ecstasy” or to the stylistic Michelangean approach in a work like „Moses”, we can notice that

Coordonatele matematice ale eleganței

Ceramica greacă timpurie, a stilului arhaic, dovedește o eleganță a stilizării pe care am redescoperit-o recent pe un vas, tip platou, din muzeul de arheologie de la Varna din Bulgaria. Deseori, conceptul de eleganță a fost asociat cu perioadele decadente în istoria stilurilor, datorită rafinamentului stilistic inerent perioadelor târzii ale etapelor de maturizare a stilului respectiv. Eleganța figurilor unui Domenikos Theotokopoulos se asociază cu manierismul – tot astfel cum „Laocoon” este privit ca exemplu de decadență a stilului elenistic. Oare „Gânditorul” de la Hamangia, statuetele cicladice sau „Venus din Lespugue” să fie tot forme ale unui stil târziu, rafinat, „decadent”? Eleganța stilizării din frescele din Cnossos sau ale unor morminte etrusce sunt rezultatul unor decantări, în timp, ale unor concepții despre cum „trebuia” să arate stilizarea imaginii pictate, și nu doar interpretarea de moment a artistului. Deși studiul corpului și proporțiilor umane a dus arta antică pe un drum al stilizării, care în anumite cazuri s-a apropiat de un anumit realism, chiar în portretistica egipteană în granit sau în portretele de la Faium, putem observa că eleganța viziunii se pierde în concepția realismului roman, cât și în stilizările de tip bizantin, de sorginte egipteană sau orientală. Dacă putem compara un „Laocoon” cu diverse compoziții baroce de tip „Sfânta Tereza în extaz” sau cu abordarea stilistică michelangeolească într-o lucrare ca „Moise”, putem observa că atribuim categoria estetică de

elegantă așa cum este firesc în evaluarea unor aspecte din artele vizuale și anume bazându-ne pe ideile personale, preconcepute, fără a ne baza pe vreo metodă de cercetare științifică. „Desigur, știința este un fenomen social, cu propriul său sistem de recompense, cu snobismele sale tipice, cu mecanismele sale interesante de alianță și autoritate...; sociologii și antropologii au descoperit că însuși procesul de schimbare a teoriei științifice este unul social.”- ar spune Thomas Kuhn. „Adevărurile științifice sunt în fond acorduri sociale citate în repetate rânduri, privind ceea ce este „real”, acorduri la care s-a ajuns printr-un „proces științific” de negociere. Negocierile privind ce anume constituie o dovadă sau un bun test sunt la fel de dezordonate ca orice dispută între avocați și politicieni.”¹

Interesantă este abordarea din punct de vedere al rezolvărilor tehnice ale vestimentației care, asemănător domeniilor înrudite ale designului de produs sau ambiental, operează cu coduri matematice în momentul nevoii de identificare al unui material textil sau al unei culori anume. Lipsa încifrării, a codificării similare cu notele din muzică, lasă limbajul artistic descoperit din punct de vedere al transmiterii prin alte medii decât prin sine însuși. Descrierile în cuvinte nu vor putea reconstitui niciodată mozaicuri sau picturi antice pierdute ireversibil. Faptul că există comparații literare care ne povestesc cum păsările se năpusteau asupra strugurilor din pictura unui Apelles ne creează o idee vagă despre măiestria trompe l’oeil-ului în Grecia antică. Chiar în condițiile actuale ale codificării matematice ale imaginii, ale corespondenței unei multitudini de tonuri cu standardizări de tip RAL sau PANTONE este imposibilă descrierea prin cuvinte, astfel ca peste sute de ani o imagine să poată fi reconstituită pe baza unor cuvinte.

Deci fără să ne raportăm neapărat la teoriile enunțate de Thomas Kuhn, ne aflăm într-un univers care scapă oricăror încercări de definire în ce privește noțiunea de eleganță – concept estetic ce nu poate fi încadrat în coordonate matematice. Chiar dacă la momentul actual moda este să ne învârtim într-o lume a proceselor și nu a obiecte-

1 Lee Smolin, „Spațiu, timp, univers”, editura Humanitas, București, 2008, p. 53.

we attribute the aesthetic category of elegance in its natural way in the evaluation of some aspects in visual arts counting on personal and preconceived ideas without relying on any scientific research method. „Science is certainly a social phenomenon, provided with its own system of rewards, typical snobisms, interesting alliances and authority mechanisms...; sociologists and anthropologists found out that the transforming process of the scientific theory is a social one.”- that is what Thomas Kuhn would say. „Scientific truths are, in fact, social agreements cited quite frequently when referring to what is „real”, the agreement they reach through a „scientific process” of negotiation. The negotiations referring to what represents a proof or a good test are as disordered as any dispute between lawyers and politicians.”¹

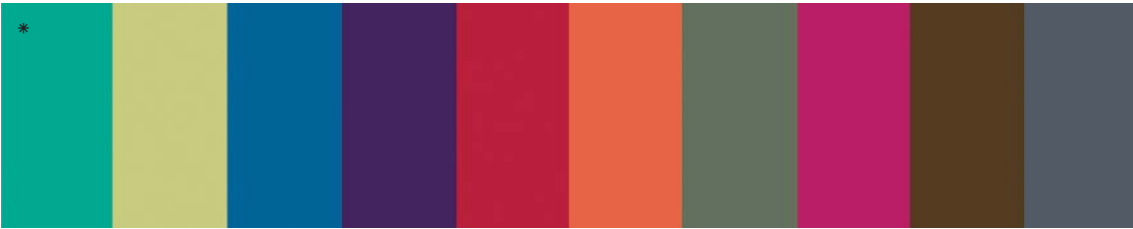
What I find interesting is the approach from the perspective of the clothing’s technical solutions which, like all the domains connected to the product and environmental design, operates with mathematical codes when identifying a textile material or a certain colour. The lack of a codification which is similar to musical notes leaves the artistic language unprepared when transmitting through more different contexts than itself.

The descriptions in words will never have the opportunity to develop the irreversibly lost mosaics or ancient paintings. The fact that there are literary comparisons telling us how the birds were swooping upon the grapes in the painting of Apelles creates a vague idea regarding the trompe l’oeil mastery in ancient Greece.

Even in the present conditions of the image’s mathematic codification, or considering the correspondence of a multitude of tones with RAL or PANTONE standardizations, it is impossible to describe all this in words to facilitate the reorganization of the image on the basis of some words one hundred years later.

Thus, without necessarily connecting to the theories stated by Thomas Kuhn, we find ourselves in a universe, which cannot be defined in terms of elegance – an aesthetic concept which can’t be seen in mathematic coordinates. Although at the moment it is fashionable to act in a world of proc-

1 Lee Smolin, „Space, Time, universe”, publishing House Humanitas, Bucharest, 2008, p. 53.

Colorile Pantone aflate în trend în toamna anului 2013, * Verde smarald 17-5641 a fost desemnată culoarea anului
The Pantone colours in fashion in the autumn of 2013, Emerald green 17-5641 was designated the colour of the year

esses, not of objects or points which can be determined as position, form, structure in space, when we enter the prosaic context, we realize that we need codes and clear terms of expression to make us intelligible – read it as „readable” – by our fellows as the concept of elegance finally belongs to the language of inter-human communication.

It is certain that the general domain of aesthetic and artistic categories has apparently no connection with mathematics, as in art we have „an infinity of viable solutions” while in mathematics we have „a single solution”. In order to contradict what I mentioned before, I shall further quote from Lee Smolin’s work: „I happened to be one of those who discovered the first solution of the equations defining a quantum theory of cosmology. These are named the Wheeler-DeWitt equations or the equations of quantum constraints. The solutions of these equations define the quantum conditions meant to describe the whole universe. Working with a friend, Ted Jacobson, then with another one, Carlo Rovelli, at the very beginning, at the end of the 80s I found these equations’ infinite number of solutions. It was an extremely surprising fact as few equations in theoretical physics can be solved exactly.”

In conclusion, the scientific discoveries and new technologies ask the professionals and experts to know some programs or applications, or involve the idea that it is important for you to know what to ask from an engineer collaborator when you are the artist, in order to be understood by the team’s members when you say that you urgently need five meters of printable canvas provided with some eco-solvent, not with liquid rubber, 67% cotton, and 33% polyester, the Pantone 2745 type blue, 330 grams / square meters, not 350 grams – as the supplier would suggest – as that is the only one he has got in stock.

lor sau punctelor determinabile ca poziție, formă, structură în spațiu, în momentul în care coborâm în prozaic realizăm că avem nevoie de coduri și termeni clari de exprimare care să ne facă inteligibili – a se citi „citibili” – de către semenii noștri, întrucât și conceptul de eleganță face parte, în cele din urmă, din limbajul comunicării interumane. Sigur că domeniul categoriilor estetice și al artei, în general, aparent nu are legătură cu matematica, deoarece în artă avem „o infinitate de soluții valabile”, pe când în matematică avem „o singură soluție”. Pentru a contrazice ce am spus mai sus, citez în continuare din opera citată a lui Lee Smolin: „Din întâmplare am fost unul dintre cei care au descoperit prima soluție propriu-zisă a ecuațiilor care definesc o teorie cuantică a cosmologiei. Acestea se numesc ecuațiile Wheeler-DeWitt sau ecuațiile constrângerilor cuantice. Soluțiile acestor ecuații definesc stările cuantice menite să descrie universul întreg. Lucrând la început cu un prieten, Ted Jacobson, apoi cu altul, Carlo Rovelli, am găsit pe la sfârșitul anilor 1980 un număr infinit de soluții al acestor ecuații. Era un fapt extrem de surprinzător, cu atât mai mult cu cât puține din ecuațiile fizicii teoretice pot fi rezolvate exact.”

În concluzie, descoperirile științifice și noile tehnologii impun profesioniștilor cunoașterea unor programe (aplicații), sau cel puțin implică faptul de a ști ce să ceri unui colaborator inginer, atunci când tu ești artistul, pentru a vorbi pe înțelesul membrilor echipei atunci când spui că ai nevoie urgent de cinci metri liniari de pânză imprimabilă cu eco-solvent și nu cu latex, cu 67% bumbac și 33% poliester, albastru tip Pantone 2745, la 330 grame / metrul pătrat și nu 350 grame – cum ar dori să-ți dea furnizorul – pentru că numai pe aceea o mai are în stoc.

Matei ARNĂUTU

lector universitar doctorand

lecturer phd candidate

UNArte – 150 years younger

It is impossible for me to write about school¹ as it used to be before 1997, when I was admitted as a student at the Art Faculty. I would be pleased to write about my studenthood, but I would be too subjective. I would be tempted to distribute this piece of time in three slices. The first (the one following my admittance), was full of enthusiasm, a condition amplified by professor Valeriu Mladin, a contagiously energetic man. The second (the one experienced in the second year), a hardly digested slice, during the work period in the studio of professor Mircia Dumitrescu. The third (the one I shall always consider the most relevant period of my formation) marked by the encounter with Florin Mitroi. All these three slices are enfolded by the aura of a beautiful age – twenty years and some more.

It would be more appropriate for me to refer to the present. About the way school² appears from the perspective of the one who is still a student (a PhD candidate) yet also a professor³. More precisely, from the perspective of the one who teaches courses about the computer image processing – a domain operating with complex applications, in a virtual medium which is almost inseparable from the online one –, but one who, during his already mentioned studenthood, had

1 Read the National University of Arts, Bucharest.
2 See the first note.
3 Not to be confused with the academic title.

UNArte – mai tânără cu 150 de ani

Mi-e imposibil să scriu despre școală¹ așa cum era înainte de 1997, anul în care am fost admis ca student la Facultatea de Arte Plastice. Despre perioada de studenție aș scrie cu plăcere, dar poate cu o prea mare doză de subiectivism. Aș fi tentat să împart această bucată de timp în trei felii. Prima (cea de după admitere), plină de entuziasm, stare amplificată de profesorul Valeriu Mladin, un om de o energie contagioasă. A doua (cea din anul 2), o felie digerată cu greu în perioada de lucru în atelierul profesorului Mircia Dumitrescu. A treia (aceea la care mă voi raporta mereu ca la cea mai relevantă perioadă din formarea mea), marcată, de întâlnirea cu Florin Mitroi, toate trei învelite în aura vârstei de douăzeci și ceva de ani.

Mai adecvat ar fi să vorbesc despre prezent. Despre cum apare școala² văzută din postura celui care este încă student (doctorand), dar și profesor³. Mai precis, din perspectiva celui care predă cursuri de prelucrare a imaginii pe calculator – un domeniu care operează cu aplicații complexe, într-un mediu virtual aproape inseparabil de cel online –, dar care în perioada studenției, succint pomenită mai sus, nu știa încă ce înseamnă un telefon mobil. Iată cu ce viteză întinerește școala⁴!

1 A se citi Universitatea Națională de Arte București.
2 Vezi nota 1.
3 A nu se confunda cu titlul academic.
4 Vezi nota 1.

Archi/ Dress

Un proiect în care
studenții departamentului
modă - anul II
au lucrat împreună
cu arhitecții

Arina Basarabeanu / Victoria Butuc / Nicoleta Carp / Elena Cazacu
Andreea Gungan / Ioana Ciuștea / Andreea Constantin
Lorena Dumitrac / Maria Erdoș / Mădălina Ioniță
Alexandra Simion / Cîina Stoica / Mihaela Stoica
Cozmin Amărieuței / Alex. Nimurad / Răzvan Olteanu / Marius Stan
Zaha Hadid / Rem Koolhaas / Antoni Gaudí
Frank Gehry / Jean Nouvel / Oscar Niemeyer
Coordonator: Matei Amăutu / Foto costume: Mario Panu
Programare: Ștefan Pleșca

Archi/ Dress

Un proiect în care
studenții departamentului
modă - anul II
au lucrat împreună
cu arhitecții

Arina Basarabeanu / Victoria Butuc / Nicoleta Carp / Elena Cazacu
Andreea Gungan / Ioana Ciuștea / Andreea Constantin
Lorena Dumitrac / Maria Erdoș / Mădălina Ioniță
Alexandra Simion / Cîina Stoica / Mihaela Stoica
Cozmin Amărieuței / Alex. Nimurad / Răzvan Olteanu / Marius Stan
Zaha Hadid / Rem Koolhaas / Antoni Gaudí
Frank Gehry / Jean Nouvel / Oscar Niemeyer
Coordonator: Matei Amăutu / Foto costume: Mario Panu
Programare: Ștefan Pleșca

Archi/ Dress

Un proiect în care
studenții departamentului
modă - anul II
au lucrat împreună
cu arhitecții

Arina Basarabeanu / Victoria Butuc / Nicoleta Carp / Elena Cazacu
Andreea Gungan / Ioana Ciuștea / Andreea Constantin
Lorena Dumitrac / Maria Erdoș / Mădălina Ioniță
Alexandra Simion / Cîina Stoica / Mihaela Stoica
Cozmin Amărieuței / Alex. Nimurad / Răzvan Olteanu / Marius Stan
Zaha Hadid / Rem Koolhaas / Antoni Gaudí
Frank Gehry / Jean Nouvel / Oscar Niemeyer
Coordonator: Matei Amăutu / Foto costume: Mario Panu
Programare: Ștefan Pleșca

Archi/ Dress

Un proiect în care
studenții departamentului
modă - anul II
au lucrat împreună
cu arhitecții

Arina Basarabeanu / Victoria Butuc / Nicoleta Carp / Elena Cazacu
Andreea Gungan / Ioana Ciuștea / Andreea Constantin
Lorena Dumitrac / Maria Erdoș / Mădălina Ioniță
Alexandra Simion / Cîina Stoica / Mihaela Stoica
Cozmin Amărieuței / Alex. Nimurad / Răzvan Olteanu / Marius Stan
Zaha Hadid / Rem Koolhaas / Antoni Gaudí
Frank Gehry / Jean Nouvel / Oscar Niemeyer
Coordonator: Matei Amăutu / Foto costume: Mario Panu
Programare: Ștefan Pleșca

Archi/ Dress

Un proiect în care
studenții departamentului
modă - anul II
au lucrat împreună
cu arhitecții

Arina Basarabeanu / Victoria Butuc / Nicoleta Carp / Elena Cazacu
Andreea Gungan / Ioana Gusea / Andreea Constantin
Lorena Dumitrasc / Maria Erdoș / Mădălina Ionță
Alexandra Simion / Crina Stoica / Mihaela Stoica
Cozmin Amărăuței / Alex. Nimurad / Răzvan Olteanu / Marius Stan
Zaha Hadid / Rem Koolhaas / Antoni Gaudí
Frank Gehry / Jean Nouvel / Oscar Niemeyer
Coordonator: Matei Amăutu / Foto costume: Mario Păncu
Programare: Ștefan Pleșca

Archi/ Dress

Un proiect în care
studenții departamentului
modă - anul II
au lucrat împreună
cu arhitecții

Arina Basarabeanu / Victoria Butuc / Nicoleta Carp / Elena Cazacu
Andreea Gungan / Ioana Gusea / Andreea Constantin
Lorena Dumitrasc / Maria Erdoș / Mădălina Ionță
Alexandra Simion / Crina Stoica / Mihaela Stoica
Cozmin Amărăuței / Alex. Nimurad / Răzvan Olteanu / Marius Stan
Zaha Hadid / Rem Koolhaas / Antoni Gaudí
Frank Gehry / Jean Nouvel / Oscar Niemeyer
Coordonator: Matei Amăutu / Foto costume: Mario Păncu
Programare: Ștefan Pleșca

Archi/ Dress

Un proiect în care
studenții departamentului
modă - anul II
au lucrat împreună
cu arhitecții

Arina Basarabeanu / Victoria Butuc / Nicoleta Carp / Elena Cazacu
Andreea Gungan / Ioana Gusea / Andreea Constantin
Lorena Dumitrasc / Maria Erdoș / Mădălina Ionță
Alexandra Simion / Crina Stoica / Mihaela Stoica
Cozmin Amărăuței / Alex. Nimurad / Răzvan Olteanu / Marius Stan
Zaha Hadid / Rem Koolhaas / Antoni Gaudí
Frank Gehry / Jean Nouvel / Oscar Niemeyer
Coordonator: Matei Amăutu / Foto costume: Mario Păncu
Programare: Ștefan Pleșca

Archi/ Dress

Un proiect în care
studenții departamentului
modă - anul II
au lucrat împreună
cu arhitecții

Arina Basarabeanu / Victoria Butuc / Nicoleta Carp / Elena Cazacu
Andreea Gungan / Ioana Gusea / Andreea Constantin
Lorena Dumitrasc / Maria Erdoș / Mădălina Ionță
Alexandra Simion / Crina Stoica / Mihaela Stoica
Cozmin Amărăuței / Alex. Nimurad / Răzvan Olteanu / Marius Stan
Zaha Hadid / Rem Koolhaas / Antoni Gaudí
Frank Gehry / Jean Nouvel / Oscar Niemeyer
Coordonator: Matei Amăutu / Foto costume: Mario Păncu
Programare: Ștefan Pleșca

Elena Cocoșilă, Insectar, 2013
Elena Cocoșilă, Insectarium, 2013

no idea what a mobile phone meant. This is the way school can remain young⁴.

A Romanian contemporary writer has stated that we are amphibious beings, existing both in reality and in the virtual context. We spend sufficient time connected to the online world to be modelled by this.

The Internet represents a priority means of information. When someone has a question/dilemma, Google is the first context where he can find the answer. And, most of the time, only there. More and more accessible, the Internet becomes more and more competent as a source of information, while the serious educational institutions develop their online libraries and informational spaces. Beyond the simple information, the learning process also moves into the virtual, and the tutorial becomes a word to be included in dictionaries very soon.

However, the point where we can find the virtual reality at this moment is dominated by social networks. For most of the young people, who are younger than 30, the concrete and virtual realities cannot be separated, and very often the latter determines the former. An attitude like „I do what I do to post” is no longer something new, and for some it has become a habit. Yet social media had gone beyond the entertaining view long time ago. The social network phenomenon overwhelmed us – the „amphibious beings” – with new habits⁵. These penetrated our conscience very profoundly thus they started to re-structure the whole society. The information / news collected directly from the place of an event by multiple sources is dissimulated directly into the social networks. Thus we speak about the participative journalism which significantly contributes to the objectiveness of information. The receiver is no longer manipulated by the media so easily as it receives the information from more independent sources. As a result, each individual, equipped with a phone provided with a camera connected to the internet, the possessor

⁴ See the first note.

⁵ Professors regularly communicate with students on the Facebook. That is the place where they launch questions, post announcements, resources, documents, documentary materials etc.

Un scriitor român contemporan afirma că suntem ființe amfibii, scufundate deopotrivă în realitate și în mediul virtual. Ne petrecem suficient de mult timp conectați la mediul online, astfel încât acest fapt să ne modeleze existența.

Internetul este un mijloc de informare prioritar. Când cineva are o întrebare / dilemă, Google e primul loc unde caută răspunsul. Și de cele mai multe ori doar acolo. Din ce în ce mai accesibil, internetul devine și din ce în ce mai competent ca sursă de informații, pe măsură ce instituțiile educaționale serioase își dezvoltă biblioteci și spații de informare online. Dincolo de simpla informare, procesul de învățare se mută și el în virtual, tutorialul fiind un cuvânt care ar trebui să intre curând în DEX.

Punctul în care se află realitatea virtuală în acest moment este dominat însă de rețelele de socializare. Pentru majoritatea tinerilor sub 30 de ani realitatea concretă și cea virtuală sunt inseparabile, ba de multe ori cea de-a doua o determină pe prima. Atitudinea „fac ce fac pentru ca să postez” nu mai e o noutate, iar pentru unii a devenit un obicei. *Social media* a depășit însă de mult componenta de divertisment. Fenomenul rețelelor de socializare ne-a „potcovit” pe noi – ființele „amfibii” – cu obiceiuri noi⁵. Acestea au lucrat atât de adânc în conștiința noastră, încât au început să remodeleze întreaga societate. Informația / știrea culeasă direct de la locul unui eveniment de către surse multiple se propagă nemijlocit în rețelele sociale. Apare astfel jurnalismul participativ, care aduce un aport semnificativ în ceea ce privește obiectivitatea informației. Receptorul nu mai poate fi atât de ușor manipulat de media, pentru că își poate extrage informația din mai multe surse independente. Astfel, fiecare individ dotat cu un telefon cu cameră conectat la internet, posesor al unui cont pe o rețea de socializare, devine „jurnalist”. Poate fără voia lui. Jurnalismul participativ a devenit deja o subcategorie a jurnalismului, fiind dezbătut de diverși autori precum Sue Robinson și definit de Wikipedia.

„Ascensiunea recentă a *social media* a adus

⁵ Profesorii comunică în mod uzual cu studenții pe Facebook. Acolo se lansează întrebări, se postează anunțuri, resurse, documente, materiale documentare etc.

argumente pentru reconsiderarea jurnalismului mai degrabă ca proces, decât ca produs al unui trust de știri anume. Din această perspectivă, jurnalismul este participativ, un proces distribuit între mai mulți autori și care implică atât jurnaliștii, cât și publicul.”⁶

„Era digitală a inaugurat un nou fel de jurnalism, în care cetățenii obișnuiți joacă un rol mai important în procesul de apariție a știrilor, ascensiunea jurnalismului popular fiind posibilă prin intermediul internetului. Folosind telefoane inteligente dotate cu cameră video, cetățenii activi sunt capabili să înregistreze știri și evenimente și să le încarce pe canale precum You Tube, acestea fiind adesea descoperite și preluate de piața media *mainstream*. Între timp, accesul facil la știri provenind dintr-o varietate de surse *online*, precum blogurile sau *social media*, a oferit cititorilor oportunitatea de a colecta informații din multiple surse oficiale și neoficiale, în loc să acceseze doar fluxurile media tradiționale supuse unor agende.”⁷

Apariția în acest text a ideilor de mai sus e justificată de unele cazuri în care studenți la Arte, în speță chiar unii de la Modă (îi urmăresc pe Facebook), duc în paralel o activitate jurnalistică. Și nu întotdeauna în domeniul în care îi pregătește școala.

Accesul nelimitat la informații profesionale din ce în ce mai competente și dezvoltarea simțului civic datorat apariției fluxurilor de știri independente (chiar dacă încă firave) sunt lucrurile bune, sănătoase, peste care „amfibianul” poate să dea înotând în mediul virtual.

Poate fi însă stimulată creativitatea de acest mediu? Răspunsul este, fără îndoială, afirmativ. Documentarea online a devenit obligatorie înainte de orice demers conceptual menit să genereze proiecte concrete. Epoca internetului în care trăim se intersectează cu era designului, iar acesta e infinit mai ușor accesibil online. Studentul (și nu numai) poate vedea ce s-a

of an account on a social network, can become a „journalist.” Perhaps unwillingly. The participative journalism has already become a sub-category of journalism analysed by different authors such as Sue Robinson and defined by Wikipedia.

„The recent development of social media brought a lot of arguments to reconsider journalism more as a process than as the product of a certain news core. From this viewpoint, journalism is participative, a process distributed among more authors which involves not only the journalists, but also the public.”⁶

„The digital era inaugurated a new kind of journalism in which common citizens play a more important role in the dissemination of news, and the development of popular journalism is possible only by means of the Internet. While using intelligent phones provided with a video camera, the active citizens are able to record news and events and save them on different channels such as You Tube, then these are often found and overtaken by the media mainstream market. In the meantime, the easy access to the world of news deriving from a variety of online sources, such as blogs or social media, offered the readers the opportunity to collect information from multiple official and informal sources instead of accessing only the traditional media streams submitted to an agenda.”⁷

The appearance in this text of the ideas above is justified by several cases when students from the Art University, more exactly some belonging to the Fashion Department (I follow them on the Facebook), also deal with a journalistic activity. And not always in the domain school prepared them for.

The unlimited access to professional and more and more competent information and the development of civic sense, given the emergence of independent streams of news (even if they are frail), are the good and proper things the „amphibian” can feel while swimming in the virtual medium.

6 Robinson, Sue, „Journalism as Process: The Organizational Implications of Participatory Online News”, Journalism & Communication Monographs, 21 septembrie, 2011, nr. 13, p. 137.

7 A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Journalism#cite_note-9

6 Robinson, Sue, „Journalism as Process: The Organizational Implications of Participatory Online News”, Journalism & Communication Monographs, September 21, 2011, no. 13, p. 137.

7 See: http://en.wikipedia.org/wiki/Journalism#cite_note-9

Elena Cocoșilă, Insectar, 2013
Elena Cocoșilă, Insectarium, 2013

However, can creativity be stimulated by this domain? The answer is, without any doubt, yes. The online documentation became compulsory before any conceptual approach meant to generate concrete projects. The Internet epoch experienced by us intersects with the design era, and this is much easier to access online. The student (and not only) can see what has been done in a certain domain. He enjoys instant access in the work of the most important designers, he can study the trends etc.

By definition, the online medium is interactive, and certain artistic project makers count on the implication of the Internet user in their creative approach. A suggestive example in the fashion domain is provided by a project, D.dress,

Laura Dimancea, Insectar, 2013
Laura Dimancea, Insectarium, 2013

făcut până în prezent într-un anumit domeniu. Are acces instant la munca celor mai importanți designeri, poate studia tendințele etc.

Mediul online este prin definiție interactiv, iar anumiți dezvoltatori de proiecte artistice mizează pe implicarea utilizatorului de internet în demersul lor creativ. Un exemplu din domeniul modei ar fi proiectul „D.dress” conceput de newyorkezii de la „continuumfashion.com”. Aceștia au creat o aplicație cu ajutorul căreia orice utilizator poate să construiască tiparul unei piese vestimentare conform unui algoritm ce are la bază forma triunghiulară. Acest tipar este ulterior tăiat și asamblat pe măsura (co)autorului. Iată mai departe cum enunță creatorii conceptul din spatele „D.dress” și modul în care funcționează proiectul:

Bianca Budau, Rochie Pop Art, 2013
Bianca Budau, Pop Art Dress, 2013

conceived by the New Yorkers from continuum-fashion.com. They created an application which can be approached by any user to construct the pattern of a clothing item according to an algorithm based on a triangular form. This pattern is subsequently cut and assembled according to the (co)author. Here is the way the creators define the concept beyond the D.dress and the way in which the project works:

The future of fashion, and the future of consumption products in general, can be found not only in advanced technologies and materials, but also in the re-evaluation of design, manufactures and deliveries. By mixing the fast production, the interactive applications and the accessibility of the Internet, we can allow anybody to involve directly in the design and production processes.

Briefly, the „D” collection is actually a software. An application such D.dress can make you draw a dress, transform it into a model in three dimensions and export a pattern to create a real dress for you. A cutter laser or a plotter outlines the pattern in the material which is then sewn and assembled into a dress. All creations are mutually focused on the „Little black dress” topic and the form of the triangle is generated by the application. This permits practically anyone to create his own innovative dress design. (source: continuumfashion.com)

The art student develops his activity in the company of these phenomena. He enjoys an almost unlimited access to qualitative information (which – among other facts – offers him the chance to practise liberty exercises), as well as to the most recent software. All this if we refer only to the virtual medium in which the „amphibians” swim, as an additional detail to the hyperspecialized notions the professors are provided with.

Given this context, we draw the conclusion that, at least theoretically, the younger and younger National University of Arts Bucharest marks a starting point for the elites of the creative domains in the very close future.

Viitorul modei și viitorul produselor de consum în general se află nu doar în tehnologii și materiale avansate, ci și în reevaluarea designului, manufacturii și desfacerii. Mixând producția rapidă, aplicațiile interactive și accesibilitatea internetului, putem lăsa pe oricine să se implice direct în procesele de design și producție.

Pe scurt, colecția „D” este de fapt un *software*. Aplicația D.dress îți permite să desenezi o rochie, o transformă într-un model 3D și exportă un tipar pentru a realiza o rochie reală pe măsura ta. Un *cutter* laser sau un *plotter* taie în material tiparul, care apoi este cusut și asamblat într-o rochie. Toate creațiile au în comun tema „Little black dress” și forma triunghiului generată de aplicație. Aceasta permite practic oricui să își creeze propriul design inovativ de rochie. (Sursa: continuumfashion.com.)

În compania acestor fenomene își desfășoară activitatea studentul la arte. Are acces aproape nelimitat la informație de calitate (fapt care – printre altele – îi oferă șansa de a face exerciții de libertate), precum și la software de ultimă generație. Și asta dacă ne referim doar la mediul virtual în care înoată „amfibienii”, care vine ca o completare la noțiunile hiperspecializate puse la dispoziție de profesori.

Acest context fiind creat, tragem concluzia că, cel puțin în teorie, din ce în ce mai tânăra UNAB este locul de unde pornesc elitele domeniilor creative din viitorul apropiat.

Adina CEZAR

coregraf
choreographer

Costumes in movement

In the course of time, art (regardless of its form) and fashion intersected in different forms. There were moments when the designers inspired from the works of famous artists, moments when they became artists and moments when the two parts cooperated to realize an outstanding collection.

Regarding the connection between fashion and dance, I consider that it is clear to each of us: fashion represents an art which clothes the body's motion.

Characters such as Isadora Duncan represented a source of inspiration and a model for generations of fashion designers.

For each important designer the study of motion, corporal kinetics, forms in motion, subordinated to the laws of Physics, represents a challenge and a lifetime study.

Motion and fashion are the inseparable elements of everyday's aesthetics.

Costume în mișcare

De-a lungul timpului, arta (indiferent de forma acesteia) și moda s-au intersectat sub diferite forme. Au fost momente în care designerii s-au inspirat după operele artiștilor celebri, momente în care ei au devenit artiști și momente în care cele două părți au colaborat la realizarea unor colecții ieșite din comun.

În ceea ce privește relația dintre modă și dans, consider că ne este clar tuturor: moda este o formă de artă ce îmbracă mișcarea trupului.

Personaje precum Isadora Duncan au reprezentat o sursă de inspirație și un model pentru generații întregi de designeri vestimentari.

Studiul mișcării, a cineticii corporale, a formelor în mișcare supuse legilor fizicii reprezintă pentru orice designer de vârf o provocare și un studiu de o viață.

Mișcarea și moda sunt elemente inseparabile ale esteticului cotidian.

Andrei Mortasifu

Elide Toma

Liliana IFRIM
lector universitar doctor inginer
lecturer doctor engineer

The little ugly Duck or about the role of Technology and pattern constructions

A graduate from a Technical University, "Gheorghe Asachi" from Iași, a PhD at the Polytechnic University, Bucharest, and more than 20 years experienced in fashion industries, this being "technical", I paradoxically find my well-defined place and role among "artists". It is very clear to me that this discipline is welcome and necessary at the Fashion Department within the National University of Arts Bucharest.

Although the role of this subject is perceived as the "Ugly little duck" of the domain, the discipline nobody seems to like, but which they can gradually understand and respect, has the same role in the informational baggage of the future designer as the salt in the three-star kitchen of a Chef in the Michellin guide...

After the completion of my technical and engineering studies, my practical encounter with design and fashion occurred at the first company in Romania which, starting with 1991, educated the public to understand and consume fashion. Here I had the opportunity to coordinate a team comprising both economists, engineers, specialists in human resources, marketing or management and several designers taught by the prestigious Art Universities from Bucharest and Cluj.

Working with my designer colleagues, I realized the qualities, abilities and competences they have accumulated during their academic training. Thus I had the possibility to notice what can and must be improved technically in their development.

Rățușca cea Urâtă sau despre rolul și locul Tehnologiei și construcției tiparului

Absolvent al unei Universități Tehnice, Gheorghe Asachi din Iași, cu un doctorat la Universitatea Politehnică București și cu o experiență de peste 20 de ani în industriile modei, deci în principiu fiind foarte „tehnică”, îmi găsesc paradoxal locul și rolul bine definit în mijlocul „artiștilor”. Pentru mine este foarte clar faptul că această disciplină este bine-venită și necesară la Departamentul Modă din cadrul UNAB.

Chiar dacă rolul acestei materii este perceput ca „rățușca cea urâtă” a domeniului, disciplina pe care nimeni nu o place, dar pe care reușesc să o înțeleagă, în timp, ajung să o și respecte, are același rol în bagajul informațional al viitorului designer ca și sarea în bucătăria unui Chef cu 3 stele în ghidul Michellin.

După finalizarea studiului tehnic și devenirea mea inginerească, întâlnirea directă cu designul și moda a avut loc la prima firmă din România care începând cu anul 1991 a educat publicul să înțeleagă și să consume moda. Aici am avut ocazia să am în echipa pe care o coordonam, pe lângă economiști, ingineri, specialiști în resurse umane sau marketing și management și câțiva designeri, produși de prestigioasele Universități de Arte din București și Cluj.

Lucrând cu colegii designeri, am realizat ce calități, abilități, competențe au acumulat în pregătirea lor academică. Am avut astfel posibilitatea să sesizez ce poate fi și ce trebuie îmbunătățit din punct de vedere tehnic în pregătirea lor.

Oportunitatea de a contribui la formarea și modelarea viitoarelor generații de designeri mi-a fost oferită în urmă cu doi ani de către doamna Unda Popp, imediat după ce am obținut titlul de Doctor inginer la Facultatea de Antreprenoriat, Ingineria și Managementul Afacerilor din cadrul Universității Politehnice București. Oferta doamnei Unda Popp a venit pe fondul unor animozități și antipatii vădite față de disciplina pe care cu dăruire o împărtășesc acum studenților. Sper că acum, după cei doi ani de activitate în cadrul acestui colectiv, am reușit să trezesc interesul pentru această disciplină, care nu e alcătuită dintr-o înșiruire de formule, ci e pur și simplu clară, frumoasă, plină de logică și rațiune. Este alfabetul tehnic al profesiei, pur și simplu ESTE și trebuie să fie AICI și ACUM.

Studenților li s-a vorbit cu siguranță despre design, modă și meseriile modei de nenumărate ori, teme atinse de toți distinșii mei colegi. Eu fiind însă mai puțin artistă și mai mult ingineră, doresc să le introduc acum câteva noțiuni despre rolul textilelor în general și al îmbrăcămintei în particular, în ceea ce privește evoluția industrială și globalizare. Cu alte cuvinte, aș dori ca studenții noștri să conștientizeze faptul că fără textile (sau așa-numita industrie ușoară), nu ar fi existat infrastructura de transport, furnale și mașini grele, (așa numita industrie grea) și de ce nu, poate nu am fi ajuns să fim atât de familiarizați acum cu internetul, Facebook-ul, smartphone-ul ș.a.m.d.

Vă invit să facem o incursiune în trecut, dintr-un alt punct de vedere, o incusiune atipică pentru UNAB. Vorbim despre evoluție și revoluție: revoluția industrială și decurgând din aceasta revoluția în îmbrăcămintă.

Interacțiunea artei, științei și tehnicii se poate exprima prin relația dintre evenimentele artistice, științifice și tehnice ordonate cronologic în cadrul sistemului de factori: înțelegerea universului, controlul forțelor naturii, automatizarea industriei, medicina preventivă, agricultura productivă, explozia artistică.

Revoluția industrială în sine nu își are originea în dezvoltarea industriei grele și a transporturilor, ci în cadrul industriei textile, industrie reprezentativă în majoritatea țărilor pentru acea perioadă.

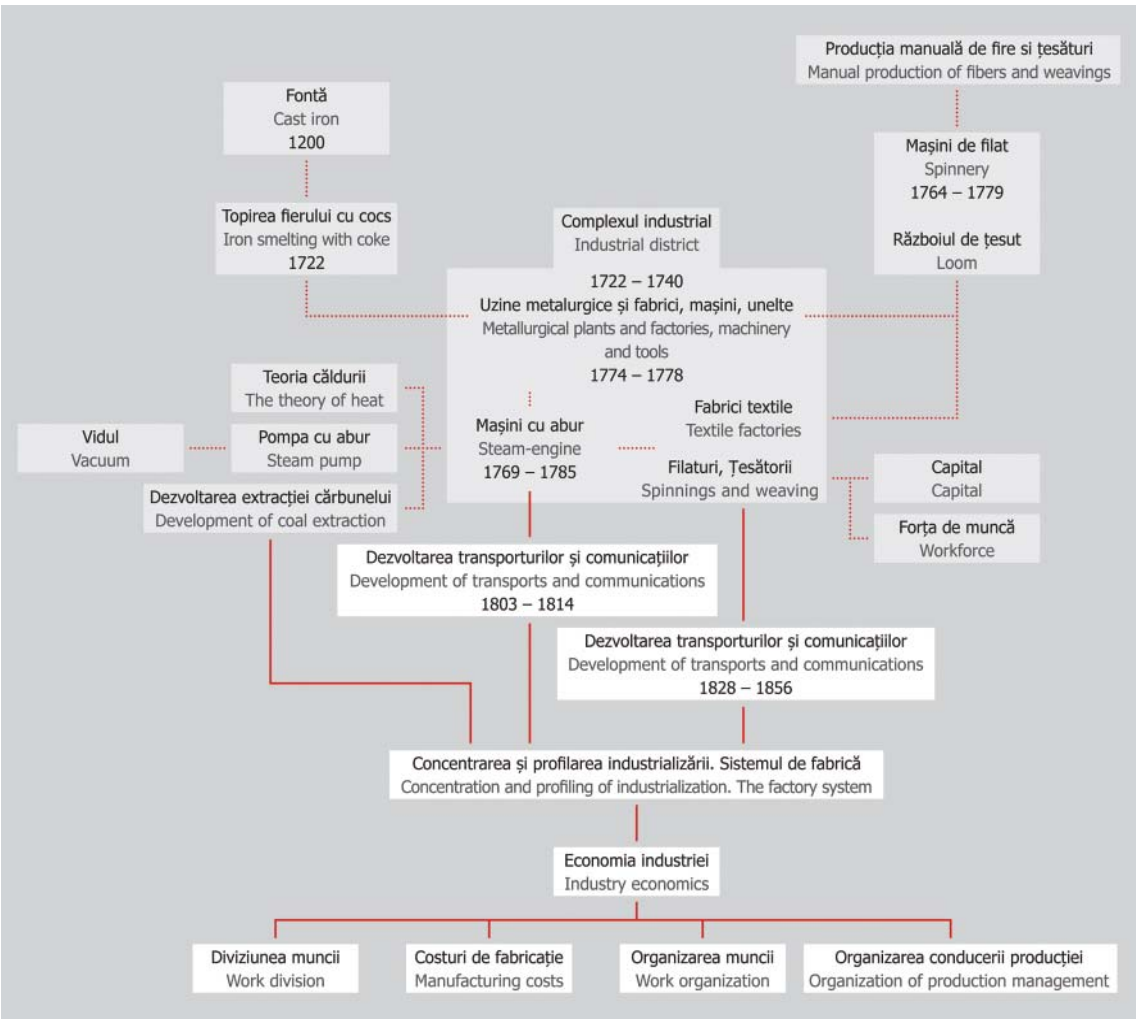
The opportunity to contribute to the formation and modeling of the future generations of designers was offered to me two years ago by Mrs. Unda Popp, as soon as I got my engineering PhD at the Faculty of Business Entrepreneurship, Engineering and Management within the Polytechnic University, Bucharest. Her offer derived from some certain animosity and indisposition related to the discipline I am still delighted to share with my students. I hope that now, after two years of activity with this group, I could stimulate the interest in this discipline, which does not comprise a series of formulas, it is simply clear, beautiful, full of logic and reason. It is the technical alphabet of profession, it simply IS and must be HERE and NOW...

The students were surely told about design and fashion for a lot of times, these were topics approached by my eminent colleagues. However, as I was more an engineer than an artist, I would like to introduce several notions regarding the role of textiles in general and clothing in particular in the context of industrial evolution and globalization. In other words, I would like our students to be aware of the fact that... without textiles (or the so-called light industry), we couldn't have talked about the transport infrastructure, furnaces and heavy machinery, (the so-called heavy industry) and why not, perhaps we could have missed the possibility to be so familiarized with the Internet, Facebook, or smart-phones and so on and so forth...

I invite you to go back in time, from another viewpoint, an unusual incursion for the University of Arts, Bucharest.... We refer to evolution and revolution: the industrial revolution and the revolution in clothing, deriving from the former.

The interaction of art, science and mechanisms can be expressed through the connection among the artistic, scientific and technical events ordered chronologically in the system of values: the understanding of the universe, the control of natural forces, the automation of industry, the preventive medicine, the productive agriculture, the artistic explosion...

The industrial revolution itself does not originate in the development of the heavy and transport industry but in the textile industry, a representative industry in most of the countries during that period of time.

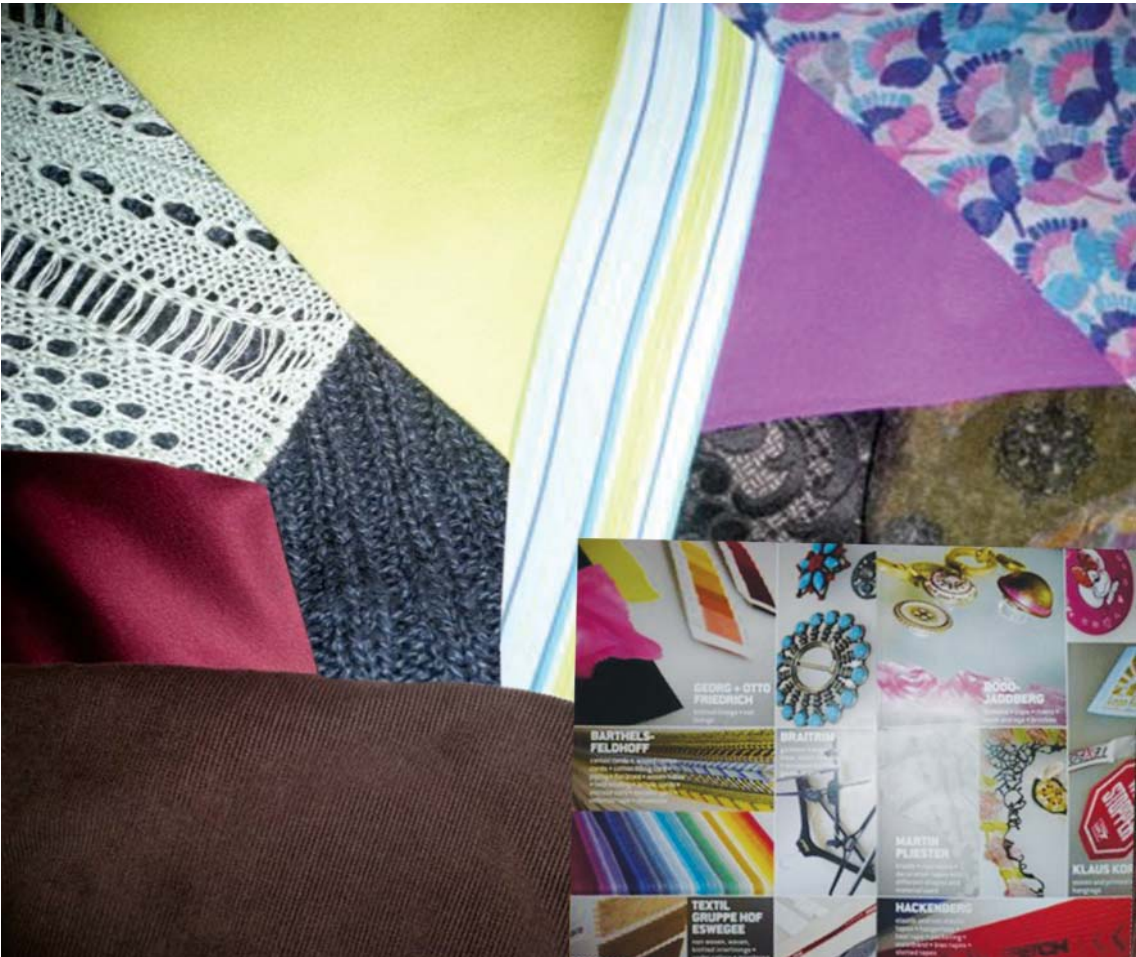
Prima revoluție industrială: formarea complexului industrial modern
The first industrial revolution: the development of the modern industrial district

The great inventions, „Jenny’s” spinner created by Margreaves (1764), Arkwright’s spinner (1769) and Crompton’s fine fiber spinner (1779), introduced mechanized equipments and/or operated through some external energy – which is infinitely higher than the one of the living engine – in the spinning process. The revolution in the textile industry extends and develops in weavings simultaneously with the invention of Cartwright’s mechanic loom (1785).

This process of development is associated with the concentration of productions, the transi-

Marile invenții: mașina de filat „Jenny” a lui Margreaves (1764), mașina de filat a lui Arkwright (1769) și mașina de filat fire fine a lui Crompton (1779) au introdus utilaje mecanizate și/sau acționate prin energie exterioară – infinit mai mare decât cea a motorului viu – în procesul de filare. Revoluția în industria textilă se extinde în țesătorii odată cu inventarea războiului de țesut mecanic a lui Cartwright (1785).

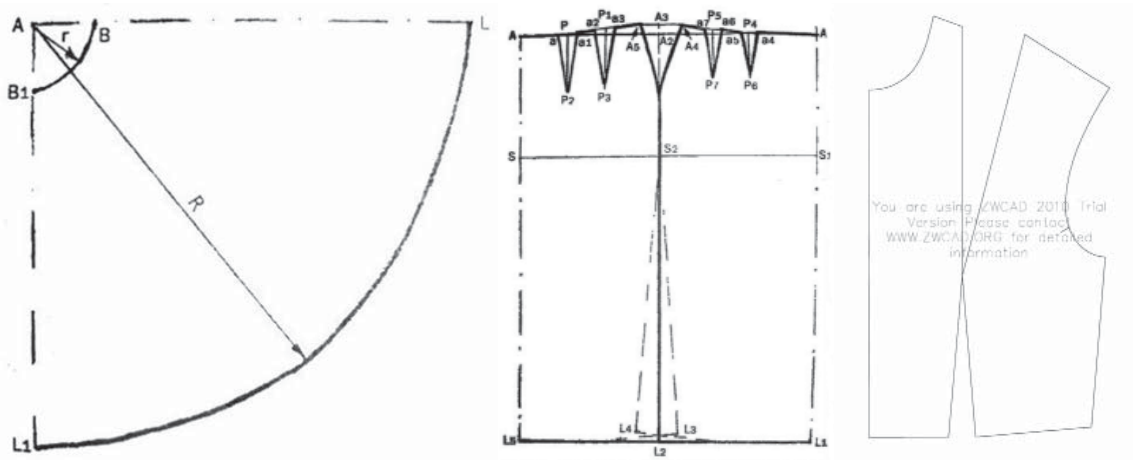
Acest proces de dezvoltare este însoțit de concentrarea producției, de trecerea de la producția în „sistem meșteșugăresc” la cea în „sis-

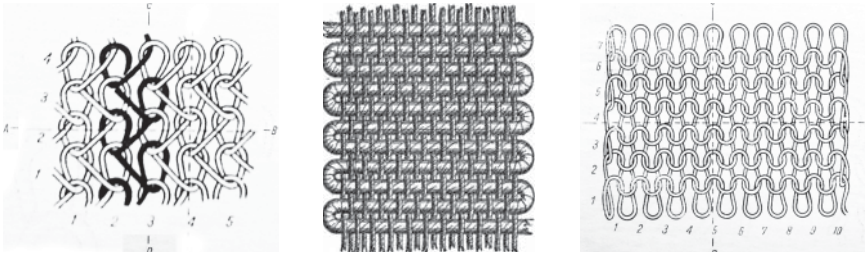

Materii prime și accesorii
Raw materials and accessories

tem de fabrică”, de la producția casnică de tip feudal (sau a breslelor) la producția industrială de tip capitalist. Folosirea mașinii cu abur ca sursă de energie și apariția mașinilor textile, în condițiile deja existente ale unor întreprinderi care fabricau mașini, au condus la crearea „complexului industrial modern” inițial în Anglia și, ulterior, în întreaga lume (Rusu, C., Cojocaru, G., 1980). Concentrația de mașini textile în sistemul fabrică a fost posibilă datorită noii surse de energie produsă de mașina cu abur; producția textilă putea acum fi amplasată oriunde, neavând nevoie de energia vântului, a apelor curgătoare sau de energia animală.

tion from the craft production to the one achieved in factories, from the feudal home production (of guilds) to the capitalist industrial production. The usage of steam engines as sources of energy and the appearance of textile machines, given the already existing circumstances of some enterprises producing machines, facilitated the creation of the „modern industrial complex” initially in England and subsequently in the whole world (Rusu, C., Cojocaru, G., 1980). The concentration of textile machinery in the factory system was possible due to the new sources of energy produced by the steam engine; the textile production could be viewed anywhere,

Procurarea de haine la prețuri moderate pentru întreaga populație a fost posibilă prin două direcții de dezvoltare primară: producția de masă și distribuția de masă (Kidwell și Christman 1974). Producția de masă presupune dezvoltarea de tehnologii de realizare a unei calități de producție medie, valabilă pentru majoritatea consumatorilor de confecții „de gata”. Distribuția de masă necesita dezvoltarea de rețele de distribuție (magazine) și inovare în vânzări și promovare.

Revoluția în îmbrăcăminte a avut loc în Statele Unite ale Americii ca dublă revoluție. Prima a fost trecerea de la confecțiile realizate în casă sau la comandă la confecțiile de serie realizate în fabrici. A doua a fost trecerea de la purtarea de haine ca semn al clasei sociale și al ocupației la purtarea de haine ale „democrației” astfel încât toată lumea poate purta haine la fel. Potrivit Kidwell și Christman (1974), în secolul al XVIII-lea oricine ar fi mers pe jos din Philadelphia la Boston putea distinge cu ușurință oamenii din orașe diferite prin diferențele izbitoare între hainele lor.

Îmbrăcămintea era distinctivă prin diferența în tipul de țesătură și tipar. America a fost dependentă de Anglia, de unde procurau țesături fine de mătase, lână și bumbac, în timp ce alte țări au avut acces limitat la materiale, folosind materiale aspre și de calitate scăzută. Croitorii realizau produse de îmbrăcăminte pentru cei bogați, iar săracii purtau confecții realizate de către amatori. Secolul al XIX-lea, revoluția industrială, așa cum am arătat mai sus, a adus mașini, fabrici și noi surse de putere. O serie de invenții mari au mecanizat producerea de fire și țesături.

Așa cum am arătat mai sus, pînă în anul 1850 se dezvoltă și se distribuie mașina de cusut,

land. In 1889 they launched the sewing machine operated by an electric engine from Singer.

The acquisition of clothes at moderate prices for the whole population was possible by two means of primary development: the mass production and the mass distribution (Kidwell and Christman 1974). The mass production assumes a technological development to realize the quality of an average production, which is valid for most of the ready-made clothes consumers. The mass distribution needed the development of some distribution networks (shops) and innovation in sales and promotion.

The revolution in clothing took place in the United States of America as a double revolution. The first was represented by the transition from the ready-made clothes realized at home or ordered, to the series ready-made clothes realized in factories. The second was expressed by the transition from clothes wearing, as a sign of social class and occupation, to the clothes wearing, as a sign of democracy so that everybody could wear their clothes similarly.

According to Kidwell and Christman (1974), in the 18th century, anyone could have gone on foot from Philadelphia to Boston, or could have easily distinguished the people from different towns through the striking differences among their clothes.

The clothes were distinctive through their texture and pattern. America was dependent on England, the country which delivered them fine silky, woolen and cotton textures, while other countries had only a limited access to materials and used rough low quality materials. The tailors made the items of clothing for the rich ones and the poor ones were wearing the ready-made clothes realized by amateurs. The 19th century, the industrial

Colecția Collection	PV2011	TI 2011/12	PV 2012	TI2012/13	PV 2013
Tendințe Trends				x	x
Strategii colecție Collection strategies			x	x	
Concept colecție Collection concept		x	x		
Producție/implementare Production/Implementation		x			
Distribuție Distribution	x				
Feed-back	x				

Simultaneitatea activităților de management pe grupuri de activități la momentul martie 2010

The simultaneousness of management activities in activity groups March 2010

revolution, as I mentioned before, brought machineries, factories and new sources of power. The production of fibers and weavings were mechanized by a series of great inventions.

As I certified above, they developed and distributed the sewing machine until 1850; it was rapidly adopted to make shirts and collars, mantles and crinolines for women. Until the end of the 19th century the cutting machine became usual; the irons transformed in efficient means of production. Men started to dress up similarly, a similarity offered by production by means of machineries and technologies.

The women’s clothing items developed a lot compared to the ones worn by men. In 1860, the series of women ready-made clothes included only the mantles and coats, and women’s fashion was further achieved by tailors. The departments of ready-made clothes in the stores were structured in men’s ready-made clothes. At the beginning of the 20th century they organized the mass production process which permitted the delivery of ready-made clothes both to men and women. Thus they developed the textile ready-made industry, provided with an organizing system to realize “ready garments” for everyone (Kidwell and Christman 1974).

„In fashion creativity represents the ability to produce new variants, unexpected and credible solutions, which respond to the problem, which is already ancient, to develop the others’ personal, innovative and interesting visions, in the present context.” (Sue Jenkyn Jones (Saint Martins College) Fashion Design, What does it mean to be a fashion creator?)

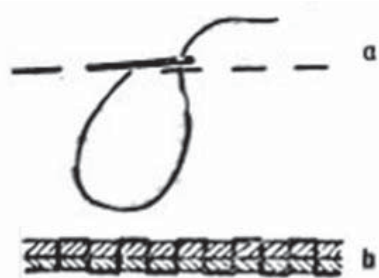
The specificity of fashion industry is given by the permanent transformation and novelty, which must be taken to the market, with direct impli-

care este foarte rapid adoptată pentru realizarea cămășilor de bărbați și a gulerelor, pelerinelor și crinolinelor pentru femei. Până la sfârșitul secolului al XIX-lea mașina de croit a devenit uzuală; mașinile de călcat s-au transformat în mijloace de producție eficiente. Bărbații au început să se îmbrace la fel, similaritate oferită de producția prin intermediul mașinilor și tehnologiei.

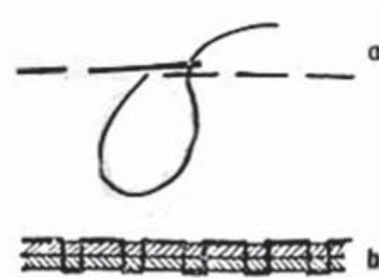
Produsele de îmbrăcăminte pentru femei s-au dezvoltat mult în urma celor pentru bărbați. În anul 1860 confecțiile de serie pentru femei includeau doar pelerinele și paltoanele, moda de femei fiind deservită în continuare de către croitori. Departamentele de confecții din magazine erau specializate pe confecții pentru bărbați. La începutul secolului al XX-lea, a fost organizat procesul producției de masă, care a permis furnizarea de confecții atât pentru bărbați, cât și pentru femei. Astfel s-a născut industria de confecții textile, cu un sistem de organizare pentru a realiza confecții „de gata” pentru toată lumea (Kidwell and Christman 1974).

„Creativitatea în modă este abilitatea de a produce variante noi, soluții neașteptate și credibile, care răspund problemei, veche de când lumea, a vestimentării corpului, de a dezvolta viziuni proprii, proaspete și interesante a acestora, în contextul actual.” (Sue Jenkyn Jones (Saint Martins Colege) Fashion Design, Ce înseamnă să fii creator de modă?)

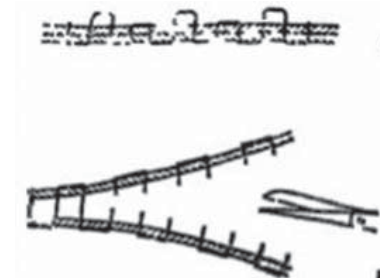
Specificul industriei modei este dat de permanenta schimbare și noutate care trebuie adusă pe piață, cu implicații directe în special în activitatea de creație, cercetare, dezvoltare, marketing și promovare a produsului, vânzare. Simultaneitatea sezonelor se regăsește în toate fazele de la concepția produselor, la aprovizionarea cu

Cusătură de însăilare: a) mod de execuție; b) secțiune
Stitch: a) fulfilment procedure; b) section

Semn întins: a) mod de execuție; b) secțiune
Stretched sign: a) fulfilment procedure; b) section

Semne largi: a) secțiune; b) prepararea foilor și tăierea semnelor

Large signs: a) section; b) the preparation of sheets and the carving of signs

Cusătură în urma acului: a) mod de execuție; b) secțiune

Sewing behind the needle: a) fulfilment procedure; b) section

- Flexibility in production and the management of the supply chain;
- The quality of products and services.

The technological platform will be based on three attributes, which simultaneously represent the three essential elements of a long-term vision approaching these strong points in accordance with general social and economic trends:

- A transition from the main products towards the specialized high-tech processes; fibers, filaments, weavings and finite products, with high functional properties, with target properties based on nano-micro biotechnologies, new finishings, and special treatments, digital processes, etc;
- The creation and extension of the textiles' usage in other sectors and domains (transport systems, constructions, medical applications, electronic devices...);
- The end of mass production in the area of textiles and the transition towards a new industrial era, characterized by personalization, flexibility, ordered production, besides intelligent logistics, distribution and services.

This tridimensional vision, shared by industry and the scientific community, comprises the three essential elements of industrial innovation:

- Materials, processes and technologies;
- Products and markets;
- Management.

Internally, through the Romanian National Export Strategy regarding the next period of time, they stated that the critical factors of success influencing the competitiveness of ready-

materii prime și accesorii, marketing și vânzare.

Astfel, managementul din domeniul industriei confecțiilor textile se confruntă cu o problemă profesională deosebit de complexă. El trebuie să asigure o creație de produs ritmică, planificare contra cronometru, producție de calitate și la termenele planificate, concepte de promovare care să se detașeze profitabil, de concurență.

Managementul în această industrie trăiește un calendar multiplu, fiind permanent conectat la cel puțin trei realități temporale, cu tot atâtea termene specifice, așa cum se arată în tabelul de pe această pagină (L. Ifrim, I. S. Avram, D. M. Micu, 2010)

Așa cum se observă din tabel, cu excepția activității de producție unde nu se regăsesc mai multe sezoane simultan, toate celelalte activități au în vedere două sau mai multe sezoane.

Deci UNAB ar trebui să poată pregăti specialiști activi într-o zonă dinamică. Specialiștii care să răspundă în același timp cerințelor strategice la nivel european, dar și specific țării noastre.

Viitorul industriei de textile și îmbrăcăminte din Europa va fi construit pe punctele forte existente:

- Creativitatea în proiectarea și dezvoltarea de produse;
- Inovația în materiale și procese;
- Flexibilitate în producție și managementul lanțului de aprovizionare;
- Calitatea produselor și serviciilor.

Platforma tehnologică va fi bazată pe trei piloni, care în același timp reprezintă cele trei ele-

cations especially in creative activities, research, development, marketing and product promotion, or sales. The simultaneity of seasons can be found in all stages from the products' conception to the provision with raw materials and accessories, marketing and sales.

Thus the management in the domain of ready-made clothing industry copes with a very complex professional problem. It must ensure a rhythmical product creation, a plan against time, qualitative production, proper deadlines, and promotional concepts to profitably detach from their rivalry.

In this industry, the management experiences a multiple calendar being permanently connected to at least three temporal realities, provided with specific terms, like in the table on the next page (L. Ifrim, I.S. Avram, D.M. Micu, 2010)

As we notice from the table, excepting the production activity, where one cannot find more simultaneous seasons, all the other activities have two or more seasons in mind.

As a result, the National University of Arts Bucharest should be able to train active specialists in a dynamic zone. The specialists, which are aimed to properly correspond to strategic demands both at the European level and according to the characteristics of our country.

The future of the textile and clothing industry in Europe is going to be constructed on the strong existent points:

- Creativity in the product projection and development;
- Innovation in materials and processes;

mente esențiale pentru o viziune pe termen lung care vor exploata aceste puncte forte în acord cu tendințele sociale și economice generale:

- O trecere de la produse de bază către produse specializate din procesele de high-tech; fibre, filamente, țesături și produse finite, cu proprietăți funcționale înalte, cu proprietăți țintă bazate pe nano-micro biotehnologii, noi finisaje și tratamente speciale, procese digitale etc;

• Crearea și extinderea întrebuițării textilelor și în alte sectoare și domenii de aplicare (sisteme de transport, construcții, aplicații medicale, electronice de consum);

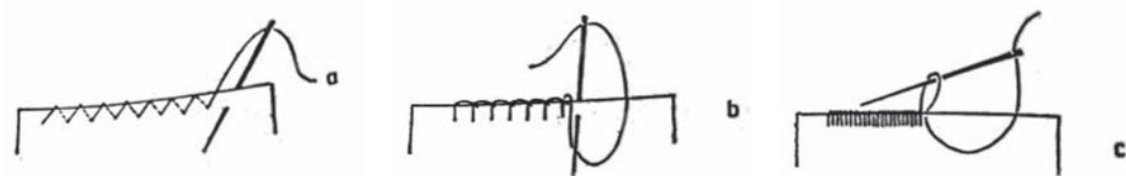
• Sfârșitul erei de fabricarea în masă a produselor textile și confecțiilor și trecerea spre o nouă eră industrială, caracterizată prin personalizare, flexibilitate, producție la cerere, împreună cu logistica inteligentă, distribuție și servicii.

Această viziune tridimensională, împărtășită de către industrie și comunitatea științifică, cuprinde toate cele 3 elemente cruciale de inovare industrială:

- Materiale, procese și tehnologii;
- Produse și piețe;
- Management.

Pe plan intern, prin Strategia Națională de Export a României pentru următoarea perioadă s-a stabilit că factorii critici de succes care influențează competitivitatea la nivel internațional a sectoarelor de confecții sau încălțăminte sunt identificați ca fiind: prețul, calitatea, designul, ambalarea, eticheta ecologică.

Viziunea strategică pentru perioada 2005 –

Cusături de acoperire: a) surfilat; b) feston; c) punct de butonieră
Coating stitches: a) overcasting; b) festoon; c) buttonhole point

2009 și cea pentru 2010 – 2013 implică trecerea graduală de la sistemul „lohn” la intrarea în funcțiile de design și marketing pentru a putea beneficia de oportunitățile unei afaceri complete sub propria marcă. Pentru punerea în practică a acestei viziuni este necesară dezvoltarea de programe și specializări pentru design și constructori de tipare, prin instituții ale Ministerului Educației și Cercetării, universități și asociații profesionale.

În concluzie, pe lângă aducerea pregătirii designerilor mai aproape de nevoile industriei și construirea de alianțe între designeri și organizații, tendințele menționate în SNE vor aduce schimbări puternice pe toate planurile în organizațiile din industria de confecții textile.

Invit deci și pe această cale pe studenții noștri să abandoneze percepția și modul de abordare a disciplinei de Tehnologie și Construcția Tiparului ca pe rățușca cea urâtă a curicului.

Aceste discipline îi ajută de fapt în dobândirea unor abilități de modă, fără de care nu vor putea rezista pe piața concurențială contemporană. Prin studiul acestei discipline nu se încearcă îngrădirea sau limitarea creativității. Vorbim doar de aspecte practice, logice, raționale, tehnice și economice. Un produs trebuie să fie conceput cu simț artistic, dar și cu realism, cu viziune asupra posibilităților de realizare practică în criterii temporale și de costuri controlate și controlabile.

Noțiunile teoretice astfel dobândite pot fi dublate de tehnologia informației, atât de familiară tinerei generații. Programele de Fashion dedicate și dezvoltate de anumiți producători de soft-uri (a se vedea Lectra: <http://www.lectra.com/en/industries/fashion/index.html>) pot completa și compensa noțiunile dobândite pe parcursul cursului de tipar doar în condițiile

made clothes or footwear at the international level are identified as being the price, quality, design, wrapping, the ecological label.

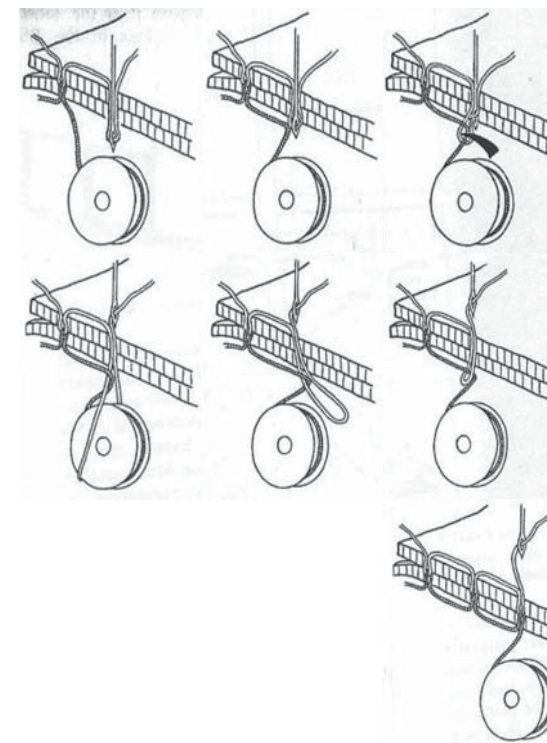
The strategic visions for the period between 2005 and 2009 and the one between 2010 and 2013 involve the gradual transition from the „lohn” system to the entrance in the design and marketing functions in order to benefit from the opportunities of a complete business under its own brand. In order to apply this vision, one needs the development of programs and specializations for design and pattern constructors through the institutions of the Ministry of Education and Research, universities and professional associations.

All in all, besides the perspectives regarding the designers’ training much closer to the industrial needs and the construction of alliances between designers and organizations, the trends mentioned in the SNE will bring powerful transformations in each context in the ready-made clothing industry.

I invite our students to stop approaching this discipline, Technology and the Pattern Construction, as the ugly little duck of the curriculum.

These disciplines actually support them to gain some fashion skills without which they wouldn’t resist on the contemporary competitive market. This subject does not limit the idea of creativity. We refer only to practical, logical, reasonable, technical and economic aspects. A product must be conceived not only artistically, but also realistically, focusing on practical achievements in temporal criteria as well as on controlled and controllable costs.

The theoretical notions acquired like this can be doubled by the technology of information, which the young generation is so familiar with. The Fashion programs developed by certain soft producers (see Lectra: <http://www.lectra.com/en/industries/fashion/index.html>) can complete

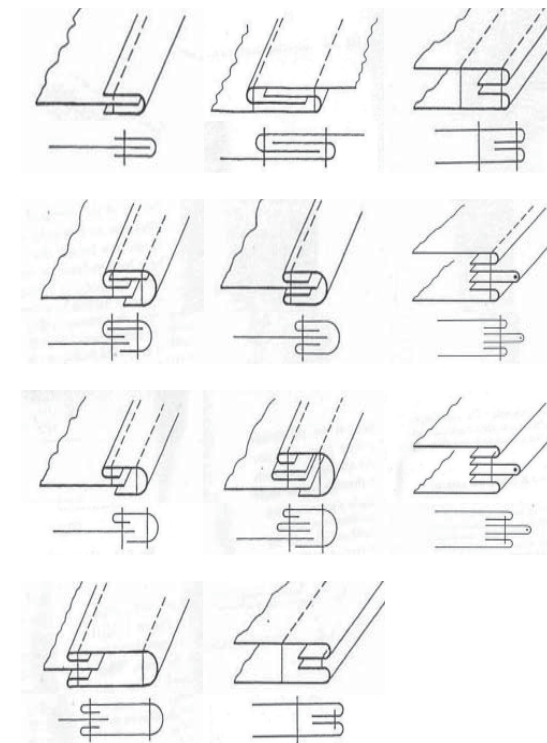
Formare de cusătură de blocare la două fire, tip 301
Formation of two thread lockstitch, type 301

and compensate the notions acquired during the pattern course only if the conditions regarding the basis of the pattern construction were well understood and appropriated.

One of the ambitious projects in this respect should be expressed by the initiation of a partnership between the National University of Arts, Bucharest and Lectra, in order to permit the facile access of students and future designers to the technical and technological context.

I am proud and honored to belong to this teaching staff and educate future specialists who in one, two or three years are going to strive in order to find their place on the labor market.

Good luck, students and professors, to all of us!
Happy birthday, the National University of Arts, Bucharest!

Diferite modele de cusături
Different types of stitches

în care bazele construcției tiparului au fost bine înțelese și însușite.

Unul din proiectele ambițioase în această direcție ar trebui să fie inițierea unui parteneriat între UNAB și Lectra, pentru a permite accesul facil al studenților și viitorilor designeri la tehnica și tehnologie.

Sunt mândră și onorată să fiu parte a acestui colectiv didactic în demersul formării viitorilor specialiști care în 1, 2 sau 3 ani vor lupta pentru a-și găsi locul pe piața muncii.

Mult succes, studenți și profesori, nouă tuturor!
La Mulți Ani UNAB!

Bogdan HOJBOTĂ

conferențiar universitar doctor
associate professor doctor

About the symbolical elements used in the composition of metal ornaments

In the curriculum, we focus on the study of jewels for a whole semester, which is not enough given the constant interest in this discipline. This preoccupation is also distinguished in the selection of the domain, as an MA study; moreover, there is the more and more sustained interest of the students belonging to the Fashion Department materialized in multiple and diverse collaborations or by choosing my optional course which introduces them in the art of jewels.

The relationship with those belonging to the Fashion Department is even more natural due to the old friendships connecting me to those professors, Unda Popp and Ioana Avram, whose colleague I used to be some years ago. Our mutual artistic interests made us encounter a lot, didactically, in our BA or MA students' projects, or in different examination boards examining the PhD candidates where I am solicited to participate.

Thus these initiatives started to emerge simultaneously with some projects associating the clothing with jewels or metallic accessories and vice versa. From this viewpoint, I shall illustrate this with the example of my three MA candidates: Amelia Ghioala, Maria Stanescu.

Amelia Gioală (Ami): one can obtain spectacular compositions by exploring the astrologists' writings about zodiacs, studying the zodiacal signs and their significations and combining them with specific artistic elements. Each zodiac sign can be represented through a composition

Despre elemente simbolice folosite în compoziția podoabelor din metal

În programa curriculară, studiului bijuteriei îi este dedicat un semestru, timp insuficient și așa pentru interesul care crește constant pentru această disciplină. Această preocupare se evidențiază și în alegerea domeniului, ca studiu Masteral, mai mult, interesul tot mai susținut este și din partea studenților altor departamente, dar mai ales al celor de la Departamentul Modă, concretizat în multiple și diverse colaborări sau prin alegerea cursului meu opțional de inițiere în arta bijuteriei.

Legătura cu cei de la Modă este și mai firească datorită vechii prietenii care mă leagă de profesorii de acolo: Unda Popp și Ioana Avram, cu care am fost coleg de facultate cu ceva ani în urmă. Interesele artistice comune ne-au făcut să ne întâlnim mereu, pe plan didactic în proiectele studenților de la Licență și Master sau în diferitele comisii de examinare ale doctoranzilor unde sunt solicitat să particip.

Astfel, aceste inițiative au început să apară odată cu apropierea unor proiecte de vestimentație cu bijuteria sau accesoriul metalic, dar și invers. În acest sens voi da exemplul celor doi masteranzi cărora le coordonez lucrările: Amelia Ghioală, Maria Stănescu.

Amelia Gioală explorează scrierile astrologilor despre zodiac, studiind simbolurile și semnificațiile acestora, combinându-le apoi cu elemente specifice zonei artelor vizuale, obținând compoziții spectaculoase. Fiecare zodie este re-

prezentată printr-o compoziție formată din elementele și simbolurile sale specifice.

Oricine își poate face cunoscută zodia, fără să o spună, doar prin simpla purtare a unui accesoriu care să facă referire la aceasta. Se pot descoperi astfel trăsături de caracter ale persoanei care poartă acest accesoriu.

Maria Stănescu cercetează cele cinci solide platonice ce alcătuiesc noțiunea de geometrie sacrală, solide ce reprezintă structura morfogenetică ce se află la baza realității și a matematicii, fiind și ea plină de înțelesuri și de simboluri.

Proiectele au fost selecționate pentru preocuparea către anumite zone de semnificații și simboluri pe care încerc în puține cuvinte să le dezvolt. Aceste proiecte de studiu de la Metal cât și de la cursul opțional au putut fi dezvoltate cu ajutorul profesorilor de la Departamentul Modă. Lucrările realizate astfel pot completa ținute vestimentare și vor spori expresivitatea imaginii purtătorului în fața spectatorului.

Cele mai multe podoabe din metal au ajuns la noi, venite din negura timpului, cu o anumită încărcătură simbolică. Podoabele aparținând etapei de început sunt reținute ca fiind elemente înzestrate cu puteri magice. Au fost descoperite, cu aproximativ 6000 de ani î.H cuprul, aurul, argintul, plumbul, cositorul sau staniul (ignorând clasificările la care apelează știința). Referitor la semnificațiile și puterile magice atribuite metalelor, încă din cele mai vechi timpuri, nu vom zăbovi prea mult.

Despre aur, primele însemnări le avem de la Herodot care descrie altarele Semiramidei. De pe atunci aurul înseamnă nu numai bogăție, ci și putere, reprezentând cea mai căutată pradă de război. Persanii nu dețineau zăcămintele din nobilele metale, dar au jefuit bogatul Babilon, Asiria și Egiptul, tezaurizând o imensă cantitate de aur. Metalul strălucitor nu oxidează și este asociat în aproape toate culturile, soarelui. Aurul constituie simbolul cunoașterii și este sinonim cu nemurirea și lumina. Considerat metalul regal, nu ruginește și nu se murdărește. În tradiția greacă, aurul se identifică cu forța fecundatoare, cu puterea de a domina, cu bogăția, cu dăruirea, cu strălucirea.

Egiptenii îl caracterizau drept „carne a soarelui”, simbol al invulnerabilității în fața bolilor, în fața dușmanilor și simbol al celor ce depășesc sfe-

formed from its specific elements and symbols.

Anyone can make his zodiac known, without telling it, only by simply wearing an accessory referring to it. Thus we can discover the characteristics of the person wearing this accessory.

Maria Stănescu: - I have chosen to research the five solid Platonics comprising the notion of sacred solid geometry representing the morphogenetic structure found at the basis of reality and mathematics which are full of meanings and symbols.

All these projects were selected for their interest in certain zones of signification and symbols which I try to develop in few words. The study projects regarding the Metal as well as the optional course could be developed with the support of the professors from the Fashion Department. The works realized in this way can complete the attire and will increase the expressiveness of the one wearing it in front of the spectator.

Most of the metal jewels are very old and symbolical. The ornaments belonging to the initial stage are considered as being endowed with magical power. About 6000 years ago they discovered the copper, gold, silver, lead or tin (ignoring the classifications approached by science). Referring to the metals' magic signification and magical powers in very old times, we shall not spend too much time with.

Regarding gold, we have the first records from Herodotus, who describes the altars of Semiramide. Back then gold meant not only wealth but also power, representing the most hunted trophy. Persians did not own this precious metal but they reaved the rich Babylon, Assyria and Egypt, hoarding an immense quantity of gold. The shiny metal does not oxidize and is associated to sun in most of the cultures. Gold represents the symbol of knowledge and is the synonym of light and immortality. Regarded as a royal metal, it neither rusts nor stains. In the Greek tradition gold identifies with the force of fertility, the power to dominate, with wealth, devotedness and brightness.

The Egyptians defined it as the "flesh of sun," the symbol of invulnerability to illnesses and enemies, the symbol of those who go beyond the terrestrial area as a material deserved only by persons related to the celestial world. In all religions, gold is considered a sacred material, that

Alexandra Ioniță, Set bijetirii, 2013
Alexandra Ioniță, Jewelry set, 2013

Amelia Ghioală, Set bijuterii – Zodiac, 2013
Amelia Ghioală, Zodiac – Jewelry set, 2013

is why it used to garnish altars and icons.

Regarding silver, we believe that it purifies water and the silver dishes are provided with antiseptic characteristics.

It is more frequently met in the construction of ornaments, by the side of gold and platinum.

Another material discovered by people, the copper or brass, has numerous symbolical significations. The copper objects used in magical practice are believed to have healing powers, and the grace to vanish evil. The copper dishes are easy to process due to the plastic quality of the material and in all cultures copper assumes a certain degree of heat, a certain attraction related to man (a great deal of kitchenware is made of brass).

Metals derive from a remote pre-history, with an enormous prestige and, symbolically, they often identify with the sun, moon and stars. This prestige might help us to understand the place and role of metals in the history of creative ornaments, from the very beginning. Many of their initial significations vanished, and the assumption, that metals are provided with powers that are more different than the other items in the world, still persists.

This is what also happened to the precious and semi-precious stones. In Babylonian cosmology and alchemy, (Bucharest, Vremea Publishing House, 1937), Mircea Eliade mentions the lapis-lazuli stone, which had an important role in the life of the Babylonians. The blue colour of this semi-precious stone is the colour of the starry sky, and the beard of the moon god, Sin-a divinity of the starry night-was made of it, just like at the Egyptians the hair of Ra, the god of sun, what made of lapis-lazuli too.

The signification of the precious and semi-precious stones has been preserved much better.

Regarding the diamond, the evidence (dating in the VI-Vth centuries B. Chr.) refers to this stone which has been known and used in magical practice. The ancients appreciated both its physical qualities such as coloration (colourless, gray, blue, pink, green, yellow, orange, violet and brown), transparency, asperity, and its healing properties (for the urinary tract, stomach, intestines, or for epilepsy). The diamond was "unloaded" after its usage in cold water and then "loaded" under the sun.

ra pământescului, ca material ce se cuvine doar persoanelor ce țin de lumea celestă. Aurul este considerat, în toate religiile, un material sacru și din această pricină împodobește altare și icoane.

Despre argint avem credința că purifică apa, iar vasele de argint au calități antiseptice.

Este mult mai des întâlnit în construcția de podoabe, alături de aur și platină.

Alt material descoperit de oameni, cuprul sau arama are nenumărate semnificații simbolice. Obiectele de cupru folosite în practicile magice se consideră a avea puteri vindecătoare și harul de a alunga răul. Vasele de cupru sunt ușor de prelucrat, datorită calității plastice a materialului, și în toate culturile arama presupune o anumită căldură, o anumită atracție în raport cu omul (multe vase de gătit sunt din cupru).

Metalele vin încă din preistoria îndepărtată, cu un enorm prestigiu, și simbolic se identifică deseori cu soarele, cu luna, cu stelele. Acest prestigiu ar putea să ne ajute să înțelegem locul pe care l-au ocupat metalele în istoria creației de podoabe, încă de la începuturi. Multe din semnificațiile ce li se atribuiă inițial s-au pierdut, dar convingerea că metalele au puteri diferite de celelalte lucruri de pe pământ persistă.

La fel s-a întâmplat și cu pietrele prețioase și semiprețioase. Mircea Eliade în Cosmologie și alchimie babiloniană, editura Vremea, București, 1937), ne vorbește de piatra lapizlazuli, care juca un rol important în viața babilonienilor. Culoarea albastră a acestei pietre semiprețioase era culoarea cerului înstelat, iar barba zeului lunii, Sin-divinitate a nopții înstelate – era făcută din ea, ca de altfel și părul lui Ra, zeul soarelui, care era tot din lapizlazuli.

Semnificația pietrelor prețioase și semiprețioase s-a păstrat mult mai bine.

Pentru Diamantul, mărturiile (ce datează din sec. VI-V î.H) ne vorbesc de această piatră care era cunoscută și folosită în practici magice. Anticii apreciau atât calitățile fizice: colorația, (incolor, cenușiu, albastru, roz, verde, galben, portocaliu, lila, brun), transparența, duritatea, cât și proprietățile ei tămăduitoare (pentru aparatul urinar, stomac, intestine sau pentru epilepsie.). Diamantul era „descărcat” după fiecare utilizare în apă rece și apoi „încărcat” la soare.

În plan astrologic, era considerat de babilonieni ca protector a celor născuți în zodia leului și a balanței, de bizantini că-i favoriza pe cei născuți în zodia racului, iar în Evul Mediu european a existat credința că diamantul îi protejează pe cei născuți în berbec.

I se atribuia și calitatea vindecătoare de ciurma și de reconciliere a relațiilor între soții aflați în prag de despărțire, de aici și credința că diamantul din compoziția inelului de logodnă păstrează liniștea și armonia cuplului.

Mai răspândit în natură, rubinul era tăiat și șlefuit în oval, și pietrele cele mai mari și valoroase purtau nume proprii. Era considerat piatra vieții, capabilă să întărească inima și să asigure vigoare îndelungată. Legenda spune că tezaurul de rubine era păzit cu strășnicie de un dragon și putea fi obținut prin eliberarea de puterile lui. Insula Ceylon era supranumită insula rubinelor.

O varietate de corindon ca și rubinul, safirul fascinează prin albastrul său fermecător și i se atribuie puteri în alinarea durerilor și împiedicarea disputelor și a certurilor. Considerată „piatră episcopală” în Evul Mediu, s-a considerat că safirul aduce proprietarului său putere, onoare și nemurire. Din punct de vedere astrologic safirul favorizează nativii din săgetător și zodia vârsător (după bizantini) iar după astrologii moderni pe cei din zodia capricorn. Se credea că safirul purtat te face vesel, odihnit, cucernic, întărind sufletul pentru liniște și armonie, conferind virtuți celeste, inocență, iubire de adevăr.

Coroana imperială germană are montat în față un safir de origine indiană. S-ar părea că tot de la indieni avem convingerea că safirul este bun în înțepături de păianjen și mușcături de șerpi.

Mereu s-a considerat că smaraldul fortifică memoria, ascute mintea și tratează boli ale stomacului, insomnii, boli de ficat și de bilă, boli ale inimii și ochilor. Piatra se descarcă în ape curgătoare și se încarcă imediat la soare. Din convingerea că verdele specific smaraldului este culoarea speranței, în textele medievale îl găsim menționat ca piatră care conferă înțelepciune, nevinovăție și iscusință.

Pietrele semiprețioase au o încărcătură uneori chiar mai bogată decât pietrele prețioase.

Din lapizlazuli sau lazurit, piatra de culoarea

Astrologically, the Babylonians considered it the protector of those born in the Lion and Libra zodiac, the Byzantines thought it favoured those born in the Cancer zodiac, and in the European Middle Ages people said the diamond protected those born under the sign of Aries.

There was also the assumption that it was well-known for protecting people from the plague and for reconciling the relationships between the partners aiming to separate hence the belief that the diamond used in the composition of the engagement ring preserves the peace and harmony of the couple.

More frequently met in nature, the ruby was cut and polished in oval shapes and the bigger and more precious stones had their own names. It was considered the stone of life which was able to strengthen the heart and assure a sustained vigor. The legend says that the ruby treasury was fiercely watched by a dragon and it could be obtained by releasing it from its powers. The Ceylon island was called the island of rubies.

Being a variant of corundum like the ruby, the sapphire fascinates the human look through its charming blue while it is thought to have powers to ease the pain and stop disputes and arguments. Considered an “episcopal stone” in the Middle Ages, people believed that the sapphire brought power, honour and immortality to its owner. Astrologically, the sapphire favors the Sagittarius and Aquarius signs (according to Byzantines) and those belonging to the Capricorn zodiac sign, according to modern astrologers. People believed that the sapphire they wore made them joyful, recreated and relaxed, devout, strengthening the soul for peace and harmony, and conferring celestial virtues, innocence, and love of truth.

The German imperial crown is provided with an Indian sapphire. It seems that the Indians made us believe that the sapphire is good against spider stings and snake bites.

It was always thought that the emerald fortifies one’s memory, sharpens our mind, and cures stomach aches, insomnias, liver and gall illnesses, or the sicknesses of heart and eyes. The stone unloads in streams and loads immediately under the sun. Considering the emerald green the colour of hope in medieval texts, we also find it as a stone

Mihai Constantinescu, Artefact, 2013

conferring wisdom, innocence and ingenuity.

The semi-precious stones sometimes value more than the precious stones.

The Roman and Greek ancients used the lapiz-lazuli or the lazurite, the stone displaying the colour of the serene sky, to make figurines, amulets and seals. The protector of Virgin natives, the lazurite was thought to ease head aches, lower blood pressure or fever, and cure inflammations and swellings, if heated.

Among the Buddhist believers, the rock crystal is one of the seven inestimable things. Considered the stone of patience and perfection, in Tibet the rock crystal is used to cure the wounds, and the spheres made of this were used in witchcraft. The water drunk from the rock crystal cures the tooth ache. It banishes the misfortune and distress, it cures depression and strengthens the heart, and the opal protects the Capricorn native.

Both the semi-precious and precious stones are endowed with a similar magic expression, and were used abundantly not only in the construction of ornaments but also in the one of figurines and amulets used in different magic rituals. However, they were used especially for their proper beauty, vivid colours, refined nuances, transparency, conducting light with the maximum effect.

The symbolism of profiles and figures associates with the symbolism of metals and stones in the artistic composition of adornments. Most of the figures and profiles, starting with the elementary

Ovidiu Toader, Brățară, 2013

Ovidiu Toader, Bracelet, 2013

cerului senin, se confecționau de către anticii romani și greci figurine, amulete și sigilii. Protec-toarea nativilor fecioară, lazuritul se credea că alin durerile de cap, scade tensiunea arterială, febra, și încălzit trata inflamațiile și umflăturile.

Printre credincioșii budiști, cristalul de stâncă este unul dintre cele 7 lucruri de neprețuit. Considerată piatra răbdării și a perfecțiunii, în Tibet cristalul de stâncă este folosit în tratarea rănilor, iar sferele confecționate din el erau folosite în vrăjitorie. Apa băută din pahare din cristal de stâncă tratează durerea de dinți. Alungă ghinionul, necazul, tratează depresiile și întărește inima, opalul protejează nativul din Capricorn.

Atât pietrele semiprețioase, cât și cele prețioase au o încărcătură magică similară și au fost folosite cu prisosință atât în construcția de podoabe, cât și în cea de figurine și amulete utilizate în diverse ritualuri magice. Folosirea lor însă s-a făcut mai ales pentru frumusețea lor propriuzisă, colorația vie, nuanțele rafinate, transparența care face lumina să fie dirijată cu maxim efect.

Simbolistica profilelor și figurilor se alătură simbolisticii metalelor și pietrelor, în cadrul compoziției plastice a podoabelor. Cele mai multe tipuri de profile și figuri, începând cu geometrismul elementar comportă o simbolistică cu trimeri în sfera credințelor magice sau religioase.

Vom analiza câteva simboluri de profile și figuri întâlnite în cazul podoabelor artistice din metal.

Ovidiu Toader, Set bijuterii, 2013
Ovidiu Toader, Jewelry set, 2013

geometrism, suggest a kind of symbolism which refers to the sphere of magic or religious beliefs.

PROFILES AND FIGURES WITH HIDDEN SIGNIFICATIONS

There are cases when the ornament is provided with profiles or figures with hidden significations, and its owner is not aware of these significations and this is what frequently happens nowadays. Even the creators of artistic adornments, with certain figures provided within the limits of their own compositions, ignore the occult significations and references. In this category we can especially mention the primary elements used to organize the space: the point, the line in different conformations and formulas, the geometric profiles and figures.

In 1940, they published Rudolf Koch's book, „Das Zeichenbuch”16 („The book of signs”), which we shall further refer to. The point marks the beginning, the horizontal line suggests the extension, the vertical line expresses the height, the simple circle highlights perfection, the cross underlines the meeting of more directions, the intersection. And the point, which is surrounded by a circle, designates the centre. The triangle, situated with its top upwards and downwards, becomes very special, and the juxtaposition of two equal-sided triangles would finally highlight the well-known figure, „The Star of David”. Nowadays people pay less attention to such signs. However, I learnt the following less known interpretations of drawings which one could see on jewels. Concerning the geometrical profiles: the square represents perfection, the sharp angle, releasing a straight line, analyzes the pitchfork, and the same straight line, vertically releasing from a sharp angle, is named pincers. The triangle, with its equal sides, signifies the spirit; three horizontal lines signify the peaceful and calm spirit or temperament; three vertical lines suggest an advanced high spirit; three wavy lines inscribed horizontally indicate a sensible and exciting temperament; the turning of two obliques with a horizontal indicates a destroyed spirit. A vertical, which in the upper part erects two opposed oblique lines, symbolizes the man; a triangle, whose superior top is continued with a line enclosing a circle, symbolizes the woman who is going to be a mother. The same triangle, yet with-

PROFILE ȘI FIGURI CU SEMNIFICAȚIE ASCUNSĂ

Sunt cazuri când podoaba dispune de profile sau figuri cu o semnificație ascunsă, iar purtătorul ei nu este conștient de aceste semnificații, și așa se întâmplă cel mai adesea astăzi. Chiar și creatorii de podoabe artistice, având înscrise anumite figuri în limitele propriei lor compoziții, ignoră semnificațiile și trimerile oculte. Se înscriu în această categorie mai ales elementele primare de ordonare a spațiului: punctul, linia în diverse conformații și formule, profilele și figurile geometrice.

În 1940, a apărut cartea intitulată „Das Zeichenbuch” („Cartea semnelor”), de Rudolf Koch, la care ne vom referi mai departe. Punctul desemnează începutul, linia orizontală desemnează întinderea, linia verticală desemnează înălțimea, cercul simplu desemnează perfecțiunea, crucea desemnează întâlnirea din mai multe direcții, intersecția. Iar punctul înconjurat de un cerc desemnează centrul. O semnificație aparte are triunghiul situat cu vârful în sus și cu vârful în jos, iar suprapunerea a doua triunghiuri echilaterale, după cum se știe, figura, „Steaua lui David”. Astăzi se acordă mai puțină importanță unor asemenea semne. Totuși am întâlnit urmatoarele interpretări, mai puțin cunoscute ale desenelor de pe bijuterii. Dintre profilele geometrice: pătratul reprezintă perfecțiunea, unghiul ascuțit din care coboară o dreaptă aduce în discuție furca, aceeași dreaptă al cărui vârf se ridică pe verticală tot dintr-un unghi ascuțit se numește clește. Triunghiul cu toate laturile egale semnifică spiritul; trei linii orizontale semnifică spiritul sau temperamentul liniștit, calm; trei linii verticale semnifică un spirit înalt, evoluat; trei linii ondulate înscrise pe orizontală indică un temperament sensibil, mișcător; întretăierea a două oblice opuse cu o orizontală indică un spirit distrus. O verticală din care se ridică, în partea superioară, două linii oblice opuse simbolizează bărbatul; un triunghi al cărui vârf superior este continuat cu o linie având în interiorul său un cerc simbolizează femeia care urmează să fie mamă. Același triunghi, dar fără cerc desemnează în general femeia. Același triunghi, înscris pe orizontală cu vârful din care continuă o dreaptă spre orizontală, având alături un

mic cerc, desemnează femeia care naște un copil. O verticală din care se desprind, spre capătul inferior două oblice opuse face trimitere la cineva care a căzut sau care a murit. Triunghiul continuat la capătul care-l înscrie pe verticală cu o linie dreaptă în jos desemnează moartea mamei. Toate aceste însemne înscrise pe bijuterii, știute doar de cunoscători, transmit mesaje greu lizibile.

În simbolica creștină, intersecția dintre dreapta orizontală și o dreaptă verticală aduce în discuție crucea. Reținem o multitudine de formule ale crucii: Crucea greacă, crucea latină, crucea sfântului Petru care a fost răstignit cu capul în jos, crucea sfântului Andrei crucea în „tau” sub formă de T, crucea cardinalilor, crucea ortodoxă triplă care simbolizează credința profundă, crucea ortodoxă triplă care în partea ei inferioară are brațul vertical, în partea inferioară traversată de o diagonală, formând un X (neregulat) se numește crucea Sfântului Andrei.

Toate cele enumerate mai sus au fost enunțate în lucrarea lui Rudolf Koch – Das Zeichenbuch, editura Insel Verlag, Leipzig, 1940.

Lumea astăzi reține aceste însemne gravate pe bijuterii doar ca simple elemente decorative.

Sunt cazuri în care profilurile și figurile au o semnificație mai ușor de deslușit, iar câteodată chiar evidentă.

În perioada postmodernă, intervine problema unor semne cu o semnificație asupra cărora s-a convenit prin ceva similar unor reguli stabilite sau a unui protocol. De prin anii '90 datează mișcarea spirituală numită „New Age”, ce își propune afirmarea unui nou tip de spiritualitate decât cea bazată pe vechile religii – mozaică, creștină, islamică etc. – care nu mai mulțumesc generațiile aflate acum în formare. Se propune o spiritualitate situată deasupra vechilor religii, având în centrul ei figura unui Mesia care se identifică cu zodia Vărsătorului. În cadrul mișcării se operează nu atât cu discursul verbal cât mai ales cu simboluri. La baza mișcării stă o anumită terapie a simbolurilor. Astfel, triunghiul cu laturile egale semnifică mișcarea New Age însăși. Se consideră că acest triunghi poate constitui un obiect de închinare, de venerare în mai multe feluri, asemănător cu ceea ce este crucea pentru creștini. Crucea răsturnată, cu

out any circle, generally designates the woman. The same triangle, inscribed horizontally, with its top conducting a straight line towards the horizontal, associated with a little circle, designates the woman who gives birth to a child. A vertical releasing two opposed obliques towards the inferior side refers to someone who had collapsed or died. The triangle continued at the side, which inscribes it vertically, with a straight line downwards, designates the mother's death. All these features marked on the jewels, known only by connoisseurs, convey hardly readable messages.

In the Christian symbolism, the intersection between the horizontal and vertical line emphasizes the cross. We retain a wide range of formulas regarding the cross: the Greek cross, the Latin cross, the cross of Saint Peter, who was crucified upside down, the cross of Saint Andrew, the cross in the form of a T, the cardinals' cross, the triple Orthodox cross expressing the profound faith, which at its superior side is provided with a vertical arm, and at its inferior side it is traversed by a diagonal, forming an irregular X, named the cross of Saint Andrew.

All these were stated in Rudolf Koch's work – Das Zeichenbuch, Insel Verlag, Leipzig, 1940.

Nowadays people retain these marks on jewels only as simple decorative elements.

There are cases when the signification of profiles and figures can be read in a much easier way, and sometimes it is even obvious.

During the postmodern period of time we notice the problem of some signs whose signification was approached through something similar to an established rule or protocol. The spiritual movement "New Age" dates in the 90s and it aims to assert a new type of spirituality which is more different than the one based on the old religions – Mosaic, Christian, Islamic etc. – which no longer satisfy the developing generations.

They propose a spirituality situated above the old religions focused on the figure of Mesia who identifies with the Aquarius zodiac sign. In this context they operate not only with the verbal discourse but especially with symbols. The movement is supported by a certain therapy of the symbols. Thus, the equal sided triangle suggests the New Age movement itself. It is considered that this triangle can represent an object to worship

something in more ways, similar to what the cross represents for the Christians. The inverted cross, with broken and descending arms, refers to the refusal of any religion, including Christianity and the orientation towards the new spirituality.

THE SYMBOLISM OF GEOMETRIC FIGURES AND STRUCTURES

The symbolism of geometric figures has been known forever. Thus the square represents the geometric symbol expressing people's quadripartite orientation in the space, the organization of vital activities according to the regions of the sky and its supernatural protectors. In the same context we can consider the rectangle and the triangle we had already referred to, the rhombus and pentagon producing the pentagram, hexagon, octagon and especially the circle, which at first sight symbolizes the sun and the moon and, from another viewpoint, it represents the wheel as a symbol of motion. For alchemists, the circle symbolized the gold and in Buddhism it symbolized illumination, man's perfection in his union with the primordial principle. It includes both the good and the evil, the oppositions and antagonic ideas completing each other and named Yin and Yang in the Chinese symbolism.

THE NUMBERS' SYMBOLISM

The symbolism of numbers and letters is ancient. In any alphabet, number 1 suggests not only an entity, which can be increased or decreased, tending towards zero, it also expresses the divine creation, the beginnings and origin of energy, the primary impulse. Number 2 represents the perfecting unit seen as a whole or attraction of opposites, it is also the symbol of pairs and comprehension allowing complementarity. Number 3 is known to be the symbol of trinity, given the elementary knowledge of Christian religion. There is a science derived from a component of mathematics – numerology – named symbolical numerology. (In Romanian it was the book of Gladys Lobos „Magic Numerology”17). Numbers can express the centre, order, balance and proportions according to the profile of the surface – square, rectangle, triangle etc.

The signification of a letter in the decoration's composition must be carefully decoded and presumes a hard operation. In the case of Egyp-

brațele frânte, coborâte în jos face trimitere la refuzul oricărei religii, inclusiv a creștinismului și orientarea spre noua spiritualitate.

SIMBOLISTICA FIGURILOR ȘI CORPURILOR GEOMETRICE

Simbolistica figurilor geometrice dăinuie din cele mai vechi timpuri. Astfel, pătratul constituie simbolul geometric care exprimă orientare cva-

dripartită a oamenilor în spațiu, organizarea activităților vitale în funcție de regiunile bolții cerești și de păzitorii ei supranaturali. Pe aceeași linie putem avea în vedere dreptunghiul și triunghiul, la care, de asemenea, ne-am mai referit, romb, pentagonul, de la care avem ca derivat pentagrama, hexagonul, octogonul, și mai ales cercul care într-o primă accepțiune simbolizează soarele și luna, într-o accepțiune ulterioară reprezintă roata ca simbol al mișcării. Pentru alchimiști, cercul simboliza aurul, iar în budism simbolizează iluminarea, desăvârșirea omului în uniune cu principiul primordial. El include deopotrivă binele și răul, contrariile, ideile antagonice și care se completează denumite în tradiția chineză Yin și Yang.

SIMBOLISTICA NUMERELOR

Mai veche este simbolica numerelor și literelor. Cifra 1, în oricare dintre alfabetele cunoscute, desemnează nu doar o entitate la care poate fi adăugat ceva sau poate fi scăzut, tinzând spre zero, ci desemnează și creația dumnezeiască, începuturile și originea energiei, impulsul primar. 2, reprezintă desăvârșirea unității văzută ca întreg sau ca atragere a contrariilor, e și simbol al perechii, al înțelegerii care permite complementaritatea. Cifra 3, cu ajutorul cunoștințelor elementare de religie creștină, știm că e simbol al trinității. Există o știință derivată dintr-o componentă a matematicii – numerologia – care se numește numerologia simbolică (în românește a fost cartea lui Gladys Lobos „Numerologia Magică”). Numerele pot desemna centrul, ordinea, echilibrul, proporțiile în funcție de profilul suprafeței – pătrat, dreptunghi, triunghi etc.

Semnificația unei litere înscrise în compoziția podobei se cere atent deslușită și presupune o operațiune anevoioasă. La egipteni îndeosebi, ceea ce noi numim cruce egipteană (ANKH) constituia o hieroglifă cu rezonanțe sacre.

După apariția creștinismului, inscripții (în lati-

1

2

3

4

5

6

Claudiu Dosaru (1,2), Mihai Constantinescu (3-6), Inele, 2013
Claudiu Dosaru (1,2), Mihai Constantinescu (3-6), Rings, 2013

tians, especially what we define as an Egyptian cross (ANKH) represented a hieroglyph provided with sacred resonances.

After the emergence of Christianity, there were INRI type inscriptions (in Latin) which, if associated with different obliques and verticals, outlined the monogram of Christ.

Specialists in the Kabbalistic domain excel in the prominence of such significations.

In the secular world, already in the Greek-Roman antiquity, we notice the presence of letters constituting the initial of the emperor's name or another dignitary's, on the rings used as seals. Later, in the Middle Ages, the period of Renaissance up to our days, the insertion of a letter or a game of letters in the composition of a jewel can indicate the initial owner or the comanditary of this jewel, it can even show the affiliation to a certain association, which is more or less elitist, and nowadays to a certain club.

Today, at least, the presence of letters in the decorations' composition indicates the object's sphere of affiliation through its connection to a certain senior person. Almost all the royal houses approach the system of monograms (letter combinations referring to the name of the objects' owner, the name of the service provider etc.).

THE SYMBOLISM OF PHYTOMORPHOUS FIGURATIVE PROFILES BRANCHES

Referring to the family of phytomorphous symbols, which are extremely numerous, we can already meet them in pre-history when it is about the figuration of some branches, leaves or flowers. Eliphas Levi – The key of great magic, Bucharest: Antet, 1994.

The significations of branches, as a figure, or in the composition of some decorations, can represent a message of friendship, tenderness, love, as well as peace, and the leaves refer to luck, triumph and success. Thus we have the fern leaves, the clover leaves, the lotus leaves, the oak leaves, the acanthus leaves and the laurel leaves.

Besides leaves we have flowers : daisies, cherry flowers, apple flowers, lilies, roses and the fruits.

Then one can refer to the zoomorphic symbolism: insects, underwater beings, reptiles, birds and mammals.

Regarding the insects, the scarabeus is con-

nă) de tipul INRI, litere care în asociație cu diverse oblici și verticale dau monograma lui Cristos, trebuie avute în vedere la fel.

Specialiștii în cabalistică excelează în evidențierea unor astfel de semnificații.

În lumea laică, întâlnim încă din antichitatea greco-romană, prezența literelor, constituind inițiala numelui împăratului ori a altui demnitar, pe inelele cu funcție de sigiliu. Mai târziu, în Evul Mediu, perioada Renașterii și până în zilele noastre, includerea unei litere ori a unui joc de litere în compoziția unei podoabe poate indica proprietarul inițial sau comanditarul acestei bijuterii, poate arăta chiar apartenența la o anumită asociație mai mult sau mai puțin elitistă, iar astăzi la un anumit club.

Astăzi, cel puțin, prezența literelor în compoziția podoabelor indică sfera de apartenență a obiectului prin raportare la o anumită persoană de rang înalt. Aproape toate casele regale, recurg la sistemul monogramelor (combinații de litere ce fac trimitere la numele proprietarului de obiecte, la numele prestatorului de servicii ș.a.m.d.).

SIMBOLISTICA PROFILELOR FIGURATIVE FITOMORFE CRENGI (SAU RAMURI)

Simbolurile fitomorfe – extrem de numeroase – le putem întâlni încă din preistorie atunci când e vorba de figurarea unor crengi (sau ramuri), frunze sau a unor flori. Eliphas Levi – Cheia marilor mistere, editura Antet, București, 1994.

Semnificațiile crengii, întâlnită ca figură și în compoziția unor podoabe, poate constitui un mesaj de prietenie, de tandrețe, de dragoste, dar și de pace, iar frunzele fac referire la: noroc, izbândă, succes. Avem astfel frunzele de ferigă, frunza de trifoi, frunzele de lotus, frunzele de stejar, frunzele de acanț, frunzele de laur etc.

Alături de frunze avem florile: margaretele, florile de cireș, florile de măr, florile de crin, trandafirul ș.a.m.d. și fructele.

Urmează apoi simbolistica zoomorfă: insecte, ființe subacvatice, reptile, păsări, mamifere.

Dintre insecte, scarabeul este consacrat de credințele egiptenilor, libelula este iarăși frecvent întâlnită în construcția podoabelor, mai ales în perioada anilor 1900, a se vedea bijuteriile Lalique, buburuza cea prevestitoare de bine și purtătoare de noroc, alina promițătoare de fericire

și bunăstare, dar și păianjenul ori scorpionul.

Se alătură lumea ființelor subacvatice; brotacul, purtător de noroc, țestoasa semnificând sănătate și viață îndelungată, scoica semnificând întotdeauna comoara care se ascunde.

Din lumea reptilelor reținem: salamandra, șopârla, șarpele, dragonul. În funcție de civilizație și spațiile culturale, semnificațiile unor asemenea figuri simbolice variază. La europeni șarpele simbolizează ispita dar, și inteligența, dragonul simbolizează spiritul negativ și distrugător întrupat în balaur, la asiatici, dimpotrivă, dragonul, sinonimul balaurului european, are semnificație pozitivă.

Foarte veche e simbolistica păsărilor. Pasărea phoenix, la egipteni, simbolizează întotdeauna renașterea. Ibis simbolizează fidelitatea și respectarea jurământului, lebăda simbolizează grația, acvila aspirația spre înalt, îndrăzneală și curaj, bufnița simbolizează inteligența.

Grupul mamiferelor mai des redate în alcătuirea bijuteriilor: căprioara, țapul, berbecul, calul, zimbriul, leul, tigru, leopardul, ursul, pisica sau râsul. În toate cazurile simbolica face trimitere la unele calități sau trăsături caracteristice animalului și care pot fi transferate și omului. Există unele dicționare de simboluri cu aplicații mai mult în sfera graficii, prezentând modul cum este profilată figura pe o suprafață sau într-un anumit context cultural.

În cazul simbolicii figurative antropomorfe, problematica pare mai complicată, ținând seama mai ales, de diversitatea cazurilor întâlnite. Când e vorba de anumite zeități simbolul reprezentat pare lesne de înțeles, având în vedere atributele zeității respective. De asemenea, când e vorba de monede reprezentând chipul unui suveran, integrate în compoziția unei podoabe, trimiterile pe care le face simbolul sunt limpezi. Chiar și în raport cu religiile monoteiste diverse, putem distinge cazuri în care descifrarea simbolului nu ridică prea multe probleme.

Preocupările în acest sens continuă.

Dincolo de toate aceste simboluri bine analizate de diverși specialiști, interesul meu este să îndrum studenții să realizeze bijuterii cu forme și acorduri cromatice atent studiate, care să transmită emoții și sentimente delicate precum orice

nected to the faith of Egyptians, the dragon-fly is frequently met in the construction of decorations, especially in the 1900s, see the Lalique jewels, the lady bird, which announces the good and your luck, the bee, which promises you happiness and well-being, or the spider and the scorio.

The world of the underwater beings is completed with the frog, bringing you luck, the tortoise, expressing health and a long life, the shell, always emphasizing the hiding treasure.

From the world of reptiles we retain the salamander, lizard, snake and the dragon. According to civilization and ample cultural apaces, the significations of such symbolical figures vary. In the European context the snake symbolizes temptation and intelligence, the dragon symbolizes the negative and destroying spirit, and for the Asians the dragon means something positive.

The birds' symbolism is also very old. In Egypt the Phoenix bird always symbolized rebirth and renewal. Ibis used to symbolize fidelity and the obedience of the oath, the swan symbolizes grace, the eagle the high aspiration, boldness and courage, the owl symbolizes intelligence.

The group of mammals which is more frequently used in the composition of jewels: the deer, the goat, the ram, the horse, the aurochs... and the lion, the tiger, the leopard, the bear, the cat or the lynx... in all these cases the symbolism refers to the characteristic qualities or features of the animal which can be transferred to man. There are some dictionaries of symbols with graphic applications presenting the way the figure is profiled on a surface or in a certain cultural context.

In the anthropomorphous figurative symbolism the topic seems more complicated, considering especially the diversity of the cases. When it is about deities, the represented symbol seems easy to be understood given the attributes of that deity. Moreover, it is about coins representing the face of a sovereign, integrated in the composition of a decoration, while the symbol's references are clear. Even in the connection with different monotheist religions, we can distinguish cases when the symbol's decoding does not represent a problem.

This kind of preoccupations continue.

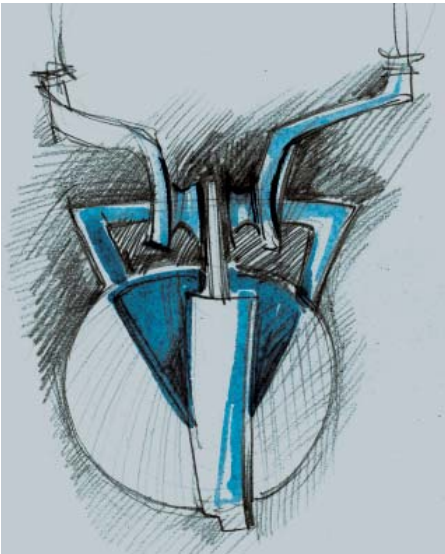
Beyond all these symbols, which are well analysed by different specialists, my interest is

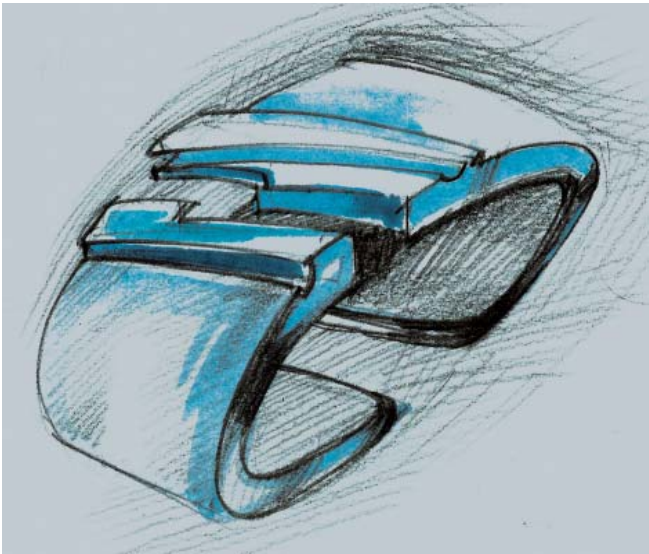
Mihai Constantinescu, Brățară, 2013
Mihai Constantinescu, Bracelet, 2013

Răzvan Botezatu, Brățară, forjare cu elemente de oțel de Damasc, 2013
Răzvan Botezatu, Bracelet, forge with elements of Damascus steel, 2013

Bogdan Hojbotă, Schițe pentru pandantiv și brățară, 2014
Bogdan Hojbotă, Sketches for pendant and bracelet, 2014

to orient my students to make jewels in carefully studied forms and chromatic harmonies, meant to express delicate emotions and feelings like any work of art. Especially as the jewels, like clothing itself, always join their carrier, helping him to convey concrete messages, related to his personality, to all the others around.

operă de artă. Cu atât mai mult cu cât podoabele, ca și veșmintele, însoțesc mereu purtătorul lor, ajutându-l să transmită celor din jur mesaje cât mai coerente, în acord cu personalitatea sa.

Adina NANU

cadru didactic UNAB în perioada 1951 – 1985

cadru didactic UNATC din 1990

UNAB professor between 1971 and 1986

professor at the UNATC since 1990

The hat’s eulogy

If I had to choose a symbol to summarize all my “research and didactic and creative activity” (almost 40 years spent at the National University of Arts, Bucharest and other 20 years at the UN-ATC), I would choose a hat. It might seem shallow however I would fill all the page with its precious functions, from social communication (rank, fortune, gender, age, culture, etc.) to the economic value (as some goods, depending on materials, fashion, marketing, etc.) or the esthetic one (enwreathing the general composition of the “human image”, the main visual decorative art, which nobody can be deprived of). What somebody wears on its head surely represents him, tells who he is or who he pretends to be, if he is endowed with imagination, preferences or humour. We can’t remember Napoleon without his bicornous outfit or Mihai Viteazul without his cap.

In my case, everything started from the hats kept by my mother in round old boxes, which once we used to play with. When I began to teach the History of the Costume at the Departments of Scenography or Fashion, I took them out as if they represented some priceless didactic material. For the students to understand that a hat was only an element in an artistic composition, which was as expressive and unitary as a painting or statue, I tried to restore, starting from each of the old hats, an ensemble of clothes, shoes and accessories, found in my house or at my relatives and friends. This is the way we created the col-

Elogiul Pălăriei

Dacă ar fi să aleg un simbol care să rezume toată „cariera mea didactică, de cercetare și de creație” (aproape 40 de ani la UNA și alți 20 la UNATC), aş alege o pălărie. Pare o frivolitate dar aş putea umple toată pagina cu neprețuitele ei funcții, de la comunicarea socială (rang, avere, sex, vârstă, cultură etc.) la valoarea economică (de marfă, depinzând de materiale, modă, marketing, etc.), la cea estetică (încununând compoziția de ansamblu a „imaginii umane”, principala artă decorativă vizuală, de care nimeni nu se poate lipsi). Ce poartă cineva pe cap îl reprezintă înaintea de orice, spune cine este sau drept cine vrea să fie luat, dacă are imaginație, gust sau umor. Nu ne putem aminti de Napoleon fără bicorn sau de Mihai Viteazul fără cușmă.

Pentru mine totul a pornit de la pălăriile pe care mama mea le păstra în cutii rotunde, de pe vremuri, și cu care ne jucam uneori. Când am început să predau Istoria Costumului la Scenografie, apoi și la Modă, le-am scos la iveală ca pe un neprețuit material didactic. Pentru ca studenții să înțeleagă că o pălărie este numai un element dintr-o compoziție artistică, la fel de expresivă și de unitară ca și un tablou sau o statuie, am încercat să reconstitui, pornind de la fiecare din pălăriile vechi, câte un ansamblu cu haine, pantofi și accesorii, din ce aveam prin casă și din ce am găsit pe la rude și prieteni. Așa s-a născut colecția și prima ei expoziție „Un secol de costum” ca și primul film de scurtmetraj, cu colaborarea UNA

lection and its first exhibition "A century of the costume" and the first short film, in partnership with the UNA and UNATC.

Since then we have organized 15 exhibitions (from Venice we brought a tricor), and we've got more than 500 hats due to our friends and the friends of our friends, who always happened to find a bowler, a top hat or a beret only as a memory, as they had no more space for them in their home, but which they could not throw away either, like their children do...

At the moment my former students are my colleagues or friends and I am very happy to see the way the Fashion Department extends and develops. Many of my dreams, which were not possible before 1989, became true in the meantime. From 4 students a year, as it used to be when my daughter started to attend the faculty classes, now there are up to 100, and the selection is done naturally, gradually. We also managed to make all students learn from all our professors and they took advantage of all their different equipment and specializations. Thus the noviciate with a single master, the danger of limitation and the imitation of a single artistic personality were avoided.

At school they were attracted by valuable specialists and their human quality derived from their enthusiasm, with the minimum of material benefits. Abreast of the times, they travel abroad (another dream, which my generation could not even dream of), they are aware of everything happening all over the world, they do not have to focus on elementary experience on their own (as we discovered what could be done with a square or circle, or how can you provide a sample with another form if you cut it).

After World War II I experienced the disappearance of the hat which had become politically suspect, as it was considered a sign of the bourgeois landlords; the workers were instigated against them in the class conflict and I sorrowfully saw how it was replaced with the headkerchief and the cap.

For many years I have been waiting for the return of the hat to its well-deserved place and rank, which is going to inevitably happen simultaneously with the development of all young people's artistic education. My explanation regarding

și UNATC. De atunci am făcut 15 expoziții (de la Veneția am adus un tricor), iar numărul pălărilor a trecut de mult de 500, datorită prietenilor noștri și prietenilor prietenilor, care găsesc mereu câte un melon, un joben sau o beretă păstrate doar de amintire, pentru care nu mai au loc în casă dar pe care nici nu se îndură să le arunce, așa cum aruncă toți copiii lor.

Acum, foștii mei studenți îmi sunt colegi sau prieteni și mă bucur nespun să văd cum crește și înfloarește departamentul Modă din UNA. Multe dintre visurile mele, imposibile înainte de 1989, s-au împlinit între timp. De la 4 studenți într-un an, cum erau pe vremea când fiica mea a început facultatea, s-a ajuns până la 50, iar selecția se face firesc, pe parcurs. S-a realizat și trecerea tuturor studenților pe la toți profesorii secțiilor, beneficiind de dotările și specializările lor diferite. Astfel se evită ucenicia la un singur maestru, primejdia limitării, dar și a imitării unei singure personalități artistice. În școală au fost atrași specialiști de valoare, iar calitatea lor umană reiese din entuziasmul cu care lucrează, cu beneficii materiale minime. În pas cu vremea, ei circulă în străinătate (alt vis irealizabil al generației mele), sunt la curent cu ce se întâmplă pe întreg pământul, nu trebuie să facă singuri experiențe elementare (cum descopeream noi ce se poate face cu un pătrat sau un cerc și cum poți să dai unui tipar altă formă dacă îi dai o tăietură).

Am trăit în anii de după al doilea război mondial dispariția pălăriei, devenită suspectă politic, socotită semn al burghezo-moșierimii, împotriva căreia era atârnat proletariatul la lupta de clasă, și am văzut cu jale cum era înlocuită cu basmaua și șapca.

Aștept de mulți ani revenirea pălăriei la locul și rangul care i se cuvin, ceea ce se va întâmpla inevitabil odată cu creșterea nivelului educației artistice a tuturor tinerilor. Îmi explic de ce merge atât de încet prin faptul că democratizarea a asigurat deocamdată doar instrucția de bază de tip științific, prin învățământul general obligatoriu. Doar unele zone favorizate, pentru care arta a ajuns mod de viață, îi dau importanța cuvenită, ca Italia sau Japonia. La noi, cei care hotărăsc orientarea studiilor nu au avut inițierea necesară pentru a aprecia importanța trăirii artistice a imaginii vizuale ca și a muzicii, a căror amploare

Adina Nanu la primirea diplomei Doctor Honoris Causa, UNATC, 2014. Împreună cu: Ana Stanciu (1), Pupi Filitti (2), Laurențiu Damian (3)

Adina Nanu when getting the Doctor Honoris Causa Diploma, UNATC, 2014. Together with: Ana Stanciu (1), Pupi Filitti (2), Laurențiu Damian (3)

ar trebui să egaleze în școală orele de literatură și poezie. Sper cu încredere ca măcar strănepoții mei să apuce să se bucure din plin de „arta pălăriei”, care va înflori în viitor fără îndoială, alături de celelalte arte. Deocamdată și pentru ei, ca și pentru mine în copilărie, pălăria e obiect de joacă, mijloc de stimulare a fanteziei. Acum, pentru marele public, se constată numai că „Moda e la modă” și asta e bine, e un prim pas.

Ultima mea pălărie, pe care am primit-o în dar de la Conducerea UNATC, reprezintă o evocare a unora din cele mai vechi tradiții universitare europene, instituite acum o mie de ani la Oxford, și face parte din costumul de Doctor Honoris Causa. De abia a doua zi după ceremonia de învestitură, mi-am dat seama că pătratul care încununează boneta a fost probabil la origine o carte ținută în echilibru pe vârful capului, iar snurul cu pompon era semnul marcând pagina citită. Dacă ne amintim că până în secolul al XV-lea, când s-a răspândit tiparul, cărțile erau scrise și ilustrate de mână, unicate scumpe migălite prin mânăstiri, pătratul de carton acoperit cu pânză începe să emane o aură magică, încărcată de înțelepciunea și talentul multor generații de învățați. Rămân recunoscătoare inimoșilor artiști de la UNATC pentru că m-au primit în mijlocul lor. Și iremediabil optimistă, mă văd ca o mică trăsătură de unire între cele două instituții artistice, a căror colaborare o visam pe vremuri și pe care Departamentul Modă începe să o realizeze acum.

Jos pălăria!

this issue consists in the fact that, for the time being, democracy had ensured only the basic scientific instruction by means of the compulsory general education. There are only some privileged areas, where art has become a lifestyle and got its well-deserved importance, such as Italy or Japan. In our country, those who decide the orientation of studies did not share the initiation needed to appreciate the importance of the artistic experience in the contexts of visual image and music, whose amplitude should equal the literature and poetry classes at school. I am hopeful that at least my great-grandsons will have the chance to highly enjoy the “art of hats,” which is certainly going to develop in the future, together with other arts. For the time being, not only for them but also for myself in my childhood, the hat represents a playing object and a method to stimulate fantasy. Now, for the great public, it is noticed that “Fashion is in fashion” and that is good, it is a first step.

My last hat, which I have got as a present from the UNATC management board, represents an evocation of some old European academic traditions, initiated a thousand of years ago at Oxford, and is related to the Doctor Honoris Causa costume. It was only the next day after the investiture ceremony when I realized that the square enwreathing the cap might have originally been a book kept in balance on one’s head and the string provided with a pompon was the sign marking the already read page. If we remember that until the 15th century, when they extended the printing, the books were written and illustrated manually, expensive unique items were carefully made in monasteries, the carton square was covered with canvas, one could notice a magic aura charged with the wisdom and talent of many generations of scholars. I am grateful to our passionate artists from the UNATC for having accepted me. And irretrievably optimistic, I see myself as a slight connection between the two artistic institutions, whose partnership I was expecting once, which the Fashion Department is on the verge to accomplish.

Hats off!

Adina Nanu împreună cu Maria și Miron Oprescu la primirea diplomei Doctor Honoris Causa, UNATC, 2014
Adina Nanu together with Maria and Miron Oprescu when getting the Doctor Honoris Causa Diploma, UNATC, 2014

Leontina MAILATESCU

inițiatoarea Secției de Creație Vestimentară
the initiator of the Creative Clothing Department

The beginnings of the Fashion Design Department – 1971

I consider myself an accomplished man – fate has endowed me with a very special life, me, the eighth child of the Mailatescu family, who was born in a village – Cetatea de Baltă, next to Blaj.

Today, at the age of 81, I feel honored and spiritually rewarded by the fact that I am still present in the memory of my younger colleagues at the Fashion who asked me to write several lines about the beginnings of the Fashion Department.

I had worked as a coordinating professor from the very beginning, since 1971. Back then, the specialized art school was named „The Institute of Fine Arts Nicolae Grigorescu” Bucharest, and fashion design represented a specialization of the Textile Art Department together with the Department of Prints and Tapestry.

I had already discovered my artistic talent while attending the Secondary Art School from Cluj, where I was encouraged to continue my upper studies at Bucharest – the capital of the country – considering that I could have more opportunities to participate in the cultural and artistic events. I was admitted with a high mark, (together with other colleagues from Cluj, Vladimir Șetran, Viorel Mărginean and Ovidiu Paștina), and 6 years later, at the end of faculty time, we were selected to become University tutors, while also continuing our artistic and professional career.

My fate conducted me towards the Textiles Department and made me approach specific techniques and technologies (both artistic and

Începuturile secției Creație Vestimentară – 1971

Mă consider un om împlinit – soarta mi-a oferit o viață cu totul deosebită, mie, al optulea copil din familia Mailatescu, născută într-un sat – Cetatea de Baltă, de lângă Blaj.

Astăzi, la 81 de ani, mă simt onorată și recompensată sufletește de faptul că sunt încă prezentă în memoria colegilor mai tineri de la Departamentul Modă, care m-au invitat să scriu câteva rânduri despre anii de început ai Secției CREAȚIE VESTIMENTARĂ. Am funcționat ca profesor coordonator încă de la înființare, în 1971. În anii aceia școala de învățământ specializat de artă se numea „Institutul de Arte Plastice Nicolae Grigorescu” București, iar creația vestimentară era o specializare în cadrul Secției Arte Textile, alături de Imprimeuri și Tapiserie.

Am descoperit vocația artistică încă de pe băncile Școlii Medii de Arte Plastice de la Cluj, unde am fost încurajată să continui studiile la facultate, la București – capitala țării – dat fiind faptul că oportunitatea de a participa la viața culturală și artistică ar fi mai deschisă. Am fost admisă cu notă mare (alături de alți colegi de la Cluj, Vladimir Șetran, Viorel Mărginean și Ovidiu Paștina), iar după 6 ani, la finalul studiilor, am fost reținuți în cadrul Institutului ca asistenți universitari, urmându-ne apoi, fiecare, cariera artistică și profesională.

Destinul meu m-a condus către Secția Textile, pentru a mă ocupa de tehnici și tehnologii specifice (atât artistice, cât și industriale). Acest

lucru a cântărit foarte greu câțiva ani mai târziu, la nominalizarea și la acceptarea mea ca organizator al noii secții, când s-a pus problema înființării specializării „Creație Vestimentară”.

Rectorul Institutului de Arte Plastice de la acea vreme, profesorul universitar Gheorghe Achiței, a considerat foarte bine-venită o atare specializare, iar dintre colegele mele de la vremea aceea eu am fost socotită potrivită pentru această misiune.

Este cazul să explic faptul că, pentru înființarea secției, în anul 1970, Ministerul Învățământului de la acea epocă a propus o bursă de studiu la Universitățile für angewandte Kunst Wien (titulatura actuală). A fost anul în care Școala superioară de Arte Aplicate Kunstgewerbeschule a devenit universitate. Menționez notorietatea universității, care printre profesorii și absolvenții săi numără nume notorii, cum ar fi: Gustav Klimt, Oskar Kokoschka, Vivienne Westwood, Karl Lagerfeld, Jil Sander, Pipilotti Rist, François Valentiny, Hugo Markl, Gertrude Höchssmann sau Stefan Sagmeister.

Am socotit și socot și acum o mare onoare pentru mine oportunitatea care mi-a fost oferită, precum și faptul că am avut ocazia să studiez la prima universitate europeană de arte aplicate, chiar și pentru doar câteva luni, cu profesori renumiți, având ca tutore pe doamna Gertrude Höchssmann, personalitate din avangarda modei vieneze. Am preluat de acolo modelul de studiu, disciplinele strict necesare, precum și elemente de exprimare artistică, putând astfel construi o curiculă universitară aplicată condițiilor din România acelor vremuri.

Mă fascina ideea de a crea haine care să răspundă cât mai multor ocazii, să satisfacă cât mai multe gusturi, să poată fi purtate și să convină cât mai multor forme corporale sau vârste. Eram perseverentă și progresam odată cu studenții, pe care mă străduiam să îi formeze în conformitate cu cele învățate la Viena. Nu era ușor, deoarece creația specifică modei era și este diferită de cea artistică, iar acest lucru era foarte greu de înțeles și acceptat de către colegi și studenți.

Ca profesor, eram obligată să cunosc îndeaproape tehnicile de tipar și confecționare, să ofer soluții de creație, de redare în desen și să co-

industrial). This fact meant a lot some years later, when I was appointed the organizer of the new department, when they founded the “Fashion Design” specialization.

The rector of the Art Institute during that period of time, professor Gheorghe Achiței, had welcome this kind of specialization and, from all my colleagues, I was considered the most appropriate one to develop this mission.

It is the time to explain the fact that then, in order to found the department in 1970, the Ministry of Education proposed a scholarship at Universität für angewandte Kunst Wien (the actual entitling). It was the year when the Upper School of Applied Arts, Kunstgewerbeschule, became a university. I mention here the notoriety of the University, famous for its professors and graduates such as: Gustav Klimt, Oskar Kokoschka, Vivienne Westwood, Karl Lagerfeld, Jil Sander, Pipilotti Rist, François Valentiny, Hugo Markl, Gertrude Höchssmann or Stefan Sagmeister.

I still consider this opportunity a great honor; moreover, I am glad I’ve had the occasion to study at the first European University of Applied Arts, even if only for several months, with well-known professors, coordinated by Mrs. Gertrude Höchssmann, a personality of the Viennese fashion avant-garde. I borrowed the pattern of study, the strictly needed disciplines, as well as the elements of artistic expression, thus elaborating an academic curriculum according to those Romanian circumstances.

I was fascinated to create clothes which were supposed to match with a wide range of opportunities, satisfying more preferences, to be finally worn and fit more bodies and ages. I was tenacious and developed at the same time with my students, which I tried to educate according to those learned in Vienna. It was not easy as the creation specific to fashion has always been more different than the artistic one, and this detail was hardly understood and accepted by my colleagues and students.

As a professor, I had to know the pattern and production techniques very well, to provide creative solutions in drawings, and coordinate the activity of the fashion lab. This period of time will be always special for me, not only because of the novelty of the situation but also due to my experi-

Ioana Avram și Unda Popp, prezentându-și rochiile din hârtie, 1975

Ioana Avram and Unda Popp, presenting their paper dresses, 1975

ordonez activitatea laboratorului de modă. Acea perioadă rămâne un lucru deosebit în viața mea, nu doar prin noutatea situației, ci și prin experiențele trăite alături de studenții mei de atunci.

Fiecare dintre ei dorea să fie cât mai original și era dornic să demonstreze că poate fi un creator de modă talentat. Aș menționa pe Gerda Kneipp, Ștefan și Lizica Rădulescu, Doina Costache Cerisier, Nicolae Tudor, Ella Ștefănescu, care de-a lungul carierei lor au demonstrat corectitudinea drumului început în România acelor vremuri.

De asemenea, dintre studentele mele de atunci, Unda Popp, Ioana Avram, Paula Barbu, Claudia Mușat au ajuns astăzi profesoare la UNAB.

Am încercat să insuflu un spirit românesc în tot ceea ce înseamnă modă, să deschid ușa creației de modă către valorile naționale, cu atât mai mult, cu cât chiar în acel an, Yves Saint Laurent lansa în cultura și arta universală iia românească.

Problema care se punea era ca studenții să fie capabili să creeze, să exprime și să realizeze piese vestimentare care să nu fie doar artistice sau creative, ci să fie îmbrăcăminte care răspunde diferitelor cerințe, teme sau nevoi reale. Deși a trecut multă vreme, și pentru cei de azi acele timpuri pot părea anacronice și depășite, totuși nu trebuie uitat că existau facilități și oportunități deosebite pentru cei ce doreau să se pregătească pentru profesia de creator de modă.

Studenții beneficiau de consultarea revistelor de modă, la Biblioteca Institutului sau la CEPIU (Centrul de Cercetare pentru Industria Ușoară), unde puteau fi vizionate ultimele creații lansate la Paris – capitala modei, dar acest lucru se referea doar la documentare, deoarece în Institut era foarte încurajată originalitatea vestimentară, iar studenții erau îndrumați să fie cât mai inovativi în creațiile lor.

Facultatea noastră pune la dispoziție manechine pe dimensiunile standard, un atelier dotat cu materiale, mașini de cusut (chiar dacă nu cele mai performante), asistență tehnică (un tehnician specializat, care sprijinea studenții la construcția tiparului și la confecționarea vestimentației), manechine (de croitorie) și un manechin viu, care participa și la cursurile de crochiuri, absolut obligatorii.

ence together with my students back then.

Each of them wished to be as original as possible and was eager to prove that he could be a talented fashion creator. I would mention Gerda Kneipp, Ștefan and Lizica Rădulescu, Doina Costache Cerisier, Nicolae Tudor, Ella Ștefănescu who, during their career, demonstrated the correctness of the way started in Romania of those times.

Regarding my former students, Unda Popp, Ioana Avram, Paula Barbu and Claudia Mușat, they are now professors at the National University of Arts, Bucharest.

I tried to provide all that means fashion with a Romanian spirit, to stimulate fashion towards the national values, especially as during that year Yves Saint Laurent was promoting the world and Romanian culture and art.

The main issue was that students were supposed to be able to create, express and realize items of clothing, which were meant to be not only artistic or creative, they were demanded to represent a sort of clothing responding to different patterns, topics or real needs. Although it had happened a long time ago, and we might consider these times anachronistic or outdated, we must not forget the special facilities and opportunities provided for those who wanted to train and become fashion designers.

The students could benefit from the consultation of fashion magazines at the Institute's Library or at the CEPIU (The Research Centre for Light Industry), where they could see the latest creations launched at Paris – the capital of fashion, however this fact referred only to the documentary aspect since at the Institute originality was highly stimulated and students were recommended to be as innovative as possible in their creation.

Our faculty provided the students with standard mannequins, a studio equipped with materials, sewing machines (even if they were not very specialized), technical assistance (a specialized technician, who used to support the students in the construction of patterns and the clothing design), tailoring mannequins and a living mannequin, who also participated in the sketch courses, which were absolutely compulsory.

During that period of time the materials, which had to become clothing items, were pro-

vided by the faculty (about 3-4 assortments such as: decorative canvas, a very soft and tender silk – „Excelsior”, a woolen fabric suggests the goat factor, roughness – „Astar”, and... that's it), they were white and unpainted, and we had the opportunity to print them in the studios of the Textile Arts Department. They also created accessories, especially hats or bags, to complete the outfit. As a result, the students also learned a few details regarding these techniques.

The Institute also had its photo lab and an employed photographer to immortalize the collections realized by students as they considered each experience or finite product a document, for the archive to be seen by students and professors any time they wanted, as a source of inspiration or as a didactic material. Although we can refer to it no more, it was conceived according to the Österreichischen Museums für Kunst und Industrie model, which developed the Kunstgewerbeschule, yet the idea might be reconsidered.

For years I have been working with Adina Nanu, my colleague, who was teaching the history of the costume and was promoting the unconventional experiments among students thus the school's rigor was softened by more flexible and more amusing topics.

The Professional Artists' Union supported the young generation, even the students, and sometimes provided them with the right to exhibit in their exhibition rooms, and the meritorious students were often awarded for their inventiveness and originality.

The FASHION magazine by the Consumer Cooperatives was also sheltering the creations of the students belonging to the Fashion Department.

Besides my didactic and professional responsibilities, I used to satisfy my passion by buying materials to subsequently confection them and today, at my age, I am surprised to see how many clothing items I have created, painted, printed and made with my own hands. I open my wardrobe and, after such a long time, I can enjoy this kind of accomplishments and the memories they are related to. I have got films and documentaries illustrating my whole career as a professor at the Fashion Department and sometimes I nostalgically remember the moments when all these had begun.

La acea vreme, materialele care trebuiau să devină produse vestimentare erau asigurate de către facultate (cam 3-4 sortimente, cum ar fi: pânza de decor, o mătase foarte fină – „Excelsior”, o țesătură de lână de capră, aspră – „Astar”, și... cam atât), erau albe, nevopsite și aveam posibilitatea să le vopsim sau să le imprimăm la atelierele Secției Arte Textile. De asemenea, se creau accesorii, cu precădere pălării sau sacoșe, care să completeze ținutele. Așa se face că studenții învățau câte puțin și despre aceste tehnici.

Institutul avea și un laborator de fotografie, cu un fotograf angajat pentru a immortaliza colecțiile realizate de către studenți, în ideea ca fiecare experiență sau produs finit să rămână ca document, iar arhiva să poată fi vizionată de către studenți sau profesori, oricând, ca sursă de inspirație sau ca material didactic. Deși acest lucru s-a pierdut, el a fost gândit după modelul Österreichischen Museums für Kunst und Industrie, din care s-a dezvoltat Kunstgewerbeschule, dar poate ideea ar putea fi reluată.

Ani buni am facut echipă cu Adina Nanu, colega mea, care preda istoria costumului și care stimula experimentele neconvenționale în rândul studenților, astfel încât rigoarea școlii de modă era înlănzită de teme mai libere, mai amuzante.

Uniunea Artiștilor Plastici sprijinea tinerii, chiar și pe studenți, și le oferea uneori dreptul la expunere în sălile sale, iar adeseori studenții foarte meritorii erau premiați pentru inventivitatea și originalitatea lor.

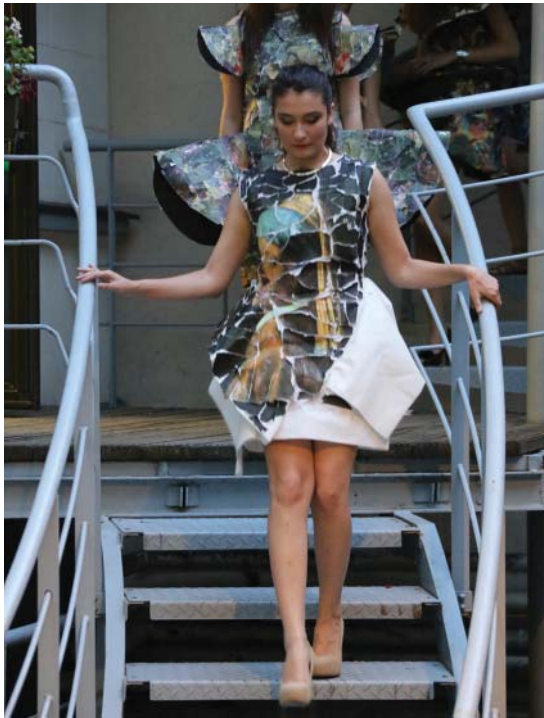
De asemenea revista MODA, de pe lângă cooperativă de consum, găzduia și creațiile studenților de la modă.

Pasiunea mea, în afara obligațiilor didactice și profesionale, mi-o satisfăceam cumpărându-mi materiale, pentru a le confecționa eu însămi, iar azi, la vârsta mea, mă mir cât de multe obiecte vestimentare am creat, vopsit, imprimat și confecționat chiar cu mâna mea. Deschid dulapul, și după atâta vreme mă bucur de astfel de realizări, fiecare cu amintirea ei. Am filme și fotografii care stau mărturie pentru întreaga mea carieră de profesor la Secția de Modă, și uneori readuc în memorie, cu nostalgie, momentele în care toate acestea au început.

Evenimente
Events

Anul II, ZVON DE PRIMĂVARĂ – Instant Fashion Show, Sun Plaza, București, 2013
Second year BA, THE WHISPER OF THE SPRING – Instant Fashion Show, Sun Plaza, Bucharest, 2013

Colecțiile studenților Departamentului Modă prezentate cu prilejul sărbătoririi a 70 de ani de activitate British Council în România, Centrul Cultural Britanic, București, 2013

The collections of the Fashion Department students presented at the 70s anniversary of the British Council in Romania, the British Cultural Centre, Bucharest, 2013

Colecțiile studenților Departamentului Modă prezentate cu prilejul sărbătoririi a 70 de ani de activitate British Council în România, Hotel Hilton, București, 2013. În imagini apare colecția Roxanei Pârvu.

The collections of the Fashion Department students presented at the 70s anniversary of the British Council in Romania, Hilton hotel, Bucharest, 2013. In photos appears Roxana Pârvu's collection.

Lăcrămioara Crișan, Sibiu, 2013

Ședința foto pentru Colecția LadZestra, UNAB, București, 2014
Photo session for the LadZestra Collection, UNAB, Bucharest, 2014

Colecțiile studenților: Alexandru Ivan (1), Raluca Mândiță (2), Mădălina Georgescu (3), Romexpo, București, 2013
 The collections of the students: Alexandru Ivan (1), Raluca Mândiță (2), Mădălina Georgescu (3), Romexpo, Bucharest, 2013

Colecțiile studenților: Lăcrămioara Crișan (1), Alina Gurguță (2), Romexpo, București, 2013
 The collections of the students: Lăcrămioara Crișan (1), Alina Gurguță (2), Romexpo, Bucharest, 2013
 Prezentare UNAB – Modă: Doina Berchină (3), Romexpo, București, 2013
 UNAB – Fashion presentation : Doina Berchină (3), Romexpo, Bucharest, 2013

Liliana Țuroiu, vernisajul expoziției de Artă și Costum „Sur les toits de Paris”, Athénée Palace Hilton, București, 2013
 Liliana Țuroiu, the opening of the Art and costume exhibition “Sur les toits de Paris”, Athénée Palace Hilton, Bucharest, 2013

Adina Nanu lucrând cu Viorica Slădescu în Laboratorul de Imprimerie din cadrul Departamentului Arte Textile, 2013
 Adina Nanu working with Viorica Slădescu in the Printing Laboratory inside of the Textile Arts Department, 2013

Prezentarea Colecției DeConFashion, cu prilejul semnării parteneriatului dintre UNAB și Scoala de Modă din Viena, DADA, București, 2013

The presentation of a collection, DeConFashion, when signing the partnership between the National University of Arts Bucharest and the Fashion School from Vienna, DADA, Bucharest, 2013

Prezentarea Colecției DeConFashion, cu prilejul semnării parteneriatului dintre UNAB și Scoala de Modă din Viena, DADA, București, 2013

The presentation of a collection, DeConFashion, when signing the partnership between the National University of Arts Bucharest and the Fashion School from Vienna, DADA, Bucharest, 2013

Gala Absolvenților Departamentului Modă, UNAB, București, 2013
The Fashion Department's Galla, UNAB, Bucharest, 2013

Mega Fashion, filmări nocturne în curtea școlii, UNAB, 2013
Mega Fashion, night shooting in schoolyard, UNAB, 2013

Unda POPP Doina BERCHINĂ	Viziune idilică – La familia 6 Aventura 10
Unda POPP	Performing-ul de costum sau cum îi dai viață unei teme de școală 26
Paula BARBU	Trei pălării pentru întâlnirea cu moda 44
Ioana AVRAM	Moda și semnele schimbării 64
Doina LUCANU	Arta Firului și jocul formei 84
Alina Maria GRIGA	Reciclarea inovativă sau upcycling 102
Liliana ȚUROIU	Moda ca pasiune, profesie și stil de viață 120
Aurelia POMPONIU	Gânduri la ceas aniversar 136
Venera ARAPU	Pasiune pentru Modă 146
Răzvan VASILESCU	Activitate personală dandidaistă 156
Sergiu CHIHAIA	Postmodernismul și moda 176
Oana Maria ROȘCA	O temă de cercetare – Călătoria în trecutul istoric național 186
Gheorghe PREDA	Magia imaginilor 196
Alexandru-Ioan MĂRGINEAN	Coordonatele matematice ale eleganței 202
Matei ARNĂUTU	UNArte – mai tânără cu 150 de ani 206
Adina CEZAR	Costume în mișcare 218
Liliana IFRIM	Rățușca cea Urâtă sau despre rolul și locul Tehnologiei și construcției tiparului 222
Bogdan HOJBOTĂ	Despre elemente simbolice folosite în compoziția podoa- belor din metal 234
Adina NANU	Elogiul Pălăriei 250
Leontina MAILATESCU	Începuturile secției Creație Vestimentară – 1971 256
	Evenimente 262

Unda POPP Doina BERCHINĂ	Idyllic vision – La familia 6 Adventure 10
Unda POPP	The costume performance or how can you render life to a school topic 26
Paula BARBU	Three hats for the encounter with fashion 44
Ioana AVRAM	Fashion and the signs of change 64
Doina LUCANU	Fiber Art and the game of forms 84
Alina Maria GRIGA	The innovative recycling or upcycling 102
Liliana ȚUROIU	Fashion as passion, profession and lifestyle 0120
Aurelia POMPONIU	Anniversary thoughts 136
Venera ARAPU	Passion for Fashion 146
Răzvan VASILESCU	Personal Dandidaist activity 156
Sergiu CHIHAIA	Postmodernism and fashion 176
Oana Maria ROȘCA	A topic of research – The journey to the national histori- cal past 186
Gheorghe PREDA	The Magic of Images 196
Alexandru-Ioan MĂRGINEAN	The mathematic coordinates of elegance 202
Matei ARNĂUTU	UNArte – 150 years younger 206
Adina CEZAR	Costumes in movement 218
Liliana IFRIM	The little ugly Duck or about the role of Technology and pattern constructions 222
Bogdan HOJBOTĂ	About the symbolical elements used in the composition of metal ornaments 234
Adina NANU	The hat's eulogy 250
Leontina MAILATESCU	The beginnings of the Fashion Design Department – 1971 256
	Events 262

editura UNArte București 2014
UNArte publishing house Bucharest 2014

ISBN 978-606-720-008-9